

ஸ்ரீ
ஸ்ரீமதேராமா தஜாயகம்,

ஆழ்வாராசாரியர்கள்

வைபவமான

குருபரம்பரை.

இதில் ஆழ்வார், ஆசாரியர்கள்
வைபவங்களுடன் மற்றுமுள்ள ஆசாரிய
புருஷர்கள் வைபவங்களும் சங்கிரகமாகச்
சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது.

இது

ஸ்ரீமதத்தங்கி திருமலை லக்ஷ்மீந்ருஸிம்ஹ குமார
வித்வத்கல்யாண ஸ்ரீநிவாஸதாதாசாரியர்
அவர்களாலும்,

சே. முத்துகிருஷ்ணநாயுடு அவர்களாலும்
பரிசோதிக்கப்பட்டு,

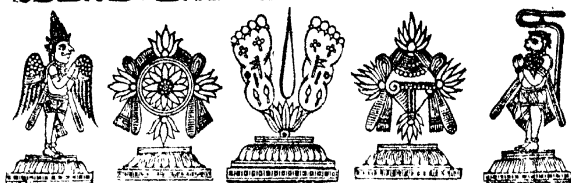
பத்திராமாநுஜுவநாயுடவர்கள் துமாரரான
வேங்கடகிருஷ்ணசாமிநாயுடவர்களால்
சென்னை:

ஸ்ரீ நிகேதகமுத்ராக்ஷர்சாலையில்.
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1902

ஸ்ரீமதேராமா நுஜாயநமஃ.

இக்கிரந்தமூல மற்ற வைஷ்ணவக்ரந்தங்களும்
வேண்டுகவர்கள் சென்னை சாவுக்காபேட்டை அடி
போட்டபிள்ளையார் கோவிலுக்கு மேற்கு விநாயகமு
தலிதெரு 6-வது கெம்பர் வீட்டில் பத்தி - வேங்கட
கிருஷ்ணஸ்வாமிநாயுடு அவர்களுக்கு எழுதிப்பெற்றுக்
கொள்ளலாம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ.

ஆழ்வாராசாரியர்கள்

வைபவம்.

நேரிசைவெண்பா.

ஆழ்வார்கள்வாழி யருளிச்செயல்வாழி
தாழ்வியாதமில்லுரவா தாம்வாழி—யேழ்பாரு
முய்யவவாக னூரைத்தவைகடாமவாழி
செய்யமறைதன்னுடனே சேர்ந்து.

ஸ்ரீயஃபதியாகியும், ஸ்ரீவைகுண்ட நிகேதனனாகியும், ஸ்ரீம
தனந்தமுக நிக்பகுரி பரிஷத் நிகேஷ்வயமாநனாகியும், ஸ்ரீபூமி
நீளாஸமேதனாகியும், ஸர்வஜ்ஞனாகியும், ஸர்வவியாபகனாகியும், ஸர்
வார்த்தர்யாமியாகியும், ஸர்வோத்திருஷ்டனாகியும், அவாப்தஸமஸ்
தகாமனாகியும், அநாதரக்ஷகனாகியும், ஆனந்தபலபாதனாகியும், ஆதி
மத்யாந்தரஹிதனாகியும் லோகஸம்ரக்ஷணர்த்தம் ஹமஸமத்ஸ்ய
ஹயக்ரீவ கூர்மவராஹாத்பவதாரங்களையுடையவனாகியும், கிரதிசய
ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்யமௌவநாத்யபரிமிதோதார
குணகண திவ்யமங்களவிந்ரஹவிசிஷ்டனாகியும், பரமபாகவதோத்
தமர்களது இருதயமாகிய தாமரைமலர்களில் எழுந்தருளியிருக்
கிற ஸ்ரீமநாராயணன்,

அநாதிகர்மவஸ்யர்களான ஜீவாத்மாக்கள், ஜநநமரணதுக்க
ங்களைவிட்டு நீங்கி உஜ்ஜீவிக்குநிமித்தம தமது தேவியூஷ்ணயுத
பரிஜனங்களை பூலோகத்தில் ஆழ்வார்களாகவும் ஆசாரியர்களா
கவும், அவதரிக்கும்படித் திருவுள்ளங்கொண்டருள, அத்திருவு
ள்ளத்தின்படியே அவர்கள் அவதரித்தார்கள்.

பொய்கையாழ்வார் வைபவம்.

தனியன்கள்.

கூலாயாஸ்ரவணஜாதம் காஞ்சாயாங்காஞ்சவாரிஜாத் |
கூலபரவாஜஜந்யாஸம் வரோயொமிநோஸ்யெ ||

தூலாயாஸ்ரவணஜாதம் காஞ்சாயாங்காஞ்சவாரிஜாத்,
தவாபரேபாஞ்சஜந்யாஸம் ஸரோயோகிநமாஸ்யே.

காஞ்சாயாஸ்ரவணஜாதம் காஞ்சவாரிஜாத் |
கூலயெய்யாஸ்ரவணஜாதம் ||

காஞ்சாயாஸ்ரவணஜாதம் காஞ்சவாரிஜாதம்,
கூலயெய்யாஸ்ரவணஜாதம் ||

ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாஸம்சரண பொய்கையாழ்வார், துவாபரயுகத்தில்
எட்டுலக்ஷத் தறுபத்திராயிரத்துத் தொளாயிரத்திரண்டாவதான
ஸித்தார்த்திவருஷம், ஐப்பசிமாஸம், சுக்லபக்ஷம், அஷ்டமி, செவ்
வாய்க்கிழமைகூடின திருவேண நக்ஷத்திரத்தில் கச்சிநகரில்
யதோக்தகாரிஸநிதிக்கடுத்த பொய்கைபுஷ்கரணியில்விகஸிதத
பொற்றாமரைப்பூவினிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து ஒப்பிலாத
பகவத்பத்தியுள்ளவராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவரருளிச்செய்த
பரபந்தம் முதல்திருவந்தாதி; தூதுபாட்டு.

வாழித்திருநாமம்.

செய்யதுலாவோணத்திற்செகததுதித்தான்வாழியே
திருக்கச்சிமாநகராஞ்செழிக்கவந்தான்வாழியே
வைபந்தகளிதூதம்வகுதனரைத்தான்வாழியே
வணசமலாக்கருவதனில்வந்தமைந்தான்வாழியே
வெய்யகத்திரோன்றன்னவிளக்கிட்டான்வாழியே
கேக்கடவர் திருமலையவிரும்புமவன்வாழியே
பொய்கைமுனிவழிவழிமுன்பொற்பதமும்வாழியே
பொன்முடியுந்திருமுகமும்பூசலத்தில்வாழியே.

பூதத்தாழ்வார் வைபவம்.

தனியின்கள்.

கூலாஸு விஷாஸஜி உதம் மலதம் கடுவோலுவிநி நஃ |
 தீரோஷு வொ தடுவோ வுரூரீவெ மிஷாஸஜி
 துலாஸ்ரவிஷ்டாஸம்பூதம் பூதம் கல்வோலமாவிநி
 தீரோபுல்வோ தபேஸமல்வோ புரூரீதேகதாஸ்ரஜி
 லோஷாஸவாரீபீஸம் ரோயலீகூஸுரோலுவி
 உதம் தரோலியெருவிஷாஸஜி நலீவரிகுயசு
 மல்லாபுரவரா தீஸம் மாதவிசுருஷுமோத்பவம்,
 பூதம் மோயியோவிஷ்டோ ஜஞாநதீபமகல்பயத்.

ஸ்ரீகதாச்சாரான பூதத்தாழ்வார், பொய்கையாழ்வாரவதானத
 தினத்திற்கு மறுதினம் நவமிகுடின அவிட்டகந்திரத்தில்
 திருக்கடன்மலை யெண்ணுக் திருப்பதியில் குருக்கத்திமலரினி
 டமரக அவதரித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனது திருவடிகளில் அந்த
 ங்கபக்தியுள்ளவராய் எழுந்தருளியிருந்தார். இவரருளிச்செய்த
 பரபந்தம் இரண்டாந்திருவந்தாதி; தூறுபட்டி.

வாழித்திருநாமம்.

அன்பேதகளிதூறுமருளினுன்வாழியே
 ஐப்பசியிலவிட்டதிலவதரித்தான்வாழியே
 நன்புகழ்ச்சீரகுருக்கத்திநான்மலரோன்வாழியே
 நல்லதிருக்கடன்மலைநாதனவன்வாழியே
 இன் புகுசுக்கைதிரியிட்டபிரான்வாழியே
 எழின்ருளச்சூடர்வினக்கையேற்றினுன்வாழியே
 பொன்புளையுத்திருவாங்கரபுகழரைத்தான்வாழியே
 புகழ்முனிதாவினைகள் பூதனத்திவராய்

ஜனனமரணதுக்கங்களை நீக்கிப் பரமபதத்தை யடைவிப்பதற்கு ஸ்ரீமந்ராராயணனுடைய தீவ்யசரணாவிரதபக்தியும் பாகவதஸேவைகளுந் தவிர வேறு கத்யந்தரமில்லையென்னும் ஏதார்த்தஞானமுடையவர்களாய் அந்தத்துக்கங்களுக்குவேறுதுவாகிய கிருத்தியங்களைச் செய்து உழலுகின்ற ஆத்மாக்கள் அதையொழித்து ஸ்ரீமந்ராராயணனது திருவடிகளில் பக்திவைத்துப் பரமபதத்தையடையத்தக்க முயற்சி செய்யவேண்டுமென்று திருவுள்ளங் கொண்டு, தங்கள் தங்கள் அவதாரஸ்தலங்களிலேயே எழுந்தருளியிருந்த இந்தமுதலாழ்வார்கள் மூவரும் அறித்தியமாகிய தேகத்தையெடுத்து கிஸ்ஸாரமான ஸம்ஸாரஸாகரத்தில் வீழ்ந்தழுந்தாது ஸதா பகவத் குணனுபவஞ் செய்துகொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற பாகவதர்களையும், திவ்யதேசங்கள்தோறும் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டெழுந்தருளியிருக்கின்ற எம்பெருமானையும் ஸேவிக்கவேண்டுமென்னுந் திருவுள்ளமுள்ளவர்களாய்த் தங்கள் தங்கள் அவதாரஸ்தலங்களைவிட்டுத் தனித்தனியாகப்புறப்பட்டு, திவ்யதேசங்கள்தோறுமெழுந்தருளிபகவத்ஸேவைசெய்து, பாகவதர்களைத்தேடிக்கொண்டு எழுந்தருளிவரும்போது இம்முதலாழ்வார்கள்மூவரும் தகஷிணி அனுகியென்கிற பெண்ணைத்தியினைதென்கரையில் ஸ்ரீயப்பதியான ஆயனொழுந்தருளியிருக்கும் திருக்கோவலூருக்கு ஒருவரையொருவர் அறியாதவர்களாய்வந்துசேர்ந்து, எம்பெருமான் ஸந்நிதிக்கெழுந்தருளி மங்களாசாஸனஞ்செய்த, வெகுவிதமாக ஸ்தோத்ரங்கள்பண்ணி, ஆனந்தபரவசர்களாய்த் திரும்பத்ர ஜபஞ்செய்துகொண்டு தனித்தனியாக வெவ்வேறிடங்களில் எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

சூரியாஸ்தமயமான பின்பு முதலில்பொய்கையாழ்வார் ஒரு பாகவதருடைய திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி அத்திருமாளிகையின் இடைகழியில் சயனித்துக் கொண்டிருந்தார். பின்பு பூதத்தாழ்வாரும் சயனித்துக்கொள்ள இடந்தேடிக்கொண்டு பொய்கையாழ்வார் சயனித்துக்கொண்டிருக்கின்ற திருமாளிகையின்வாசலில்வந்து நின்றுகொண்டு இந்தத்திருமாளிகைக்குள்ளே யிருக்கின்றவர்களார்? அடியேன் படுத்துக்கொள்வதற்கு இத்திருமாளிகையி லிடமுண்டோவென்றுகேட்க, சயனித்திருந்த பொய்கையாழ்வார்கதவைத்திறந்து ஸ்வாமியர் அடியேன்படுத்திருந்தவிடம் ஒருவர்படுக்கவும், இருவரிருக்கவும் தக்கதாயிருக்கின்றது. தே

வரீரெழுந்தருளினால் இருக்கலாமென்று சொல்ல, இவருமுள்ளே யெழுந்தருளி இருவருமாயிருந்தார்கள். அதன்பின்பு பேயாழ்வாரும் அப்படியே இடந்தேடிக்கொண்டு அந்தத்திருமாளிகையின் வாசலில்வந்து இத்திருமாளிகையிலெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்வாமிகளார்? இங்குபடுக்கஇடமுண்டோவென்று கேட்க, உள்ளேயெழுந்தருளியிருந்த இரண்டிருராமங்களும் எழுந்து கதவைத்திறந்து இத்தத்திண்ணை ஒருவர் படுக்கவும், இருவரிருக்கவும், மூவர் நிற்கவும் யிடமுள்ளது, தேவரும் எழுந்தருளினால் நிற்கலாமென்று சொல்ல, இவரும் உட்புகுந்து மூவருமாய் நின்றார்கள்.

அப்போது பக்தவத்ஸலரான பகவான் நிற்பதற்குங்கூடாத நெருக்க முண்டாகும்படிசெய்தருள, — ஆழ்வார்கள் மூவரும் அதை ஸஹியாதவர்களாகி, இதுபரம்பந்தமில்லாத நெருக்கம் இப்போதுஸம்பவித்ததற்கு ஹேதுவென்னவென்று ஒருவர்க்கொருவர் ஸாதேஹிதது ஞானதிருஷ்டியால் பார்க்கும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் லக்ஷ்மீஸமேதராய் ஸேவை ஸாதித்தருளக்கண்டு கண்களிலிருந்து ஆனந்தபாஷ்பம் ஆறாகப்பெருகியோட, ஆபத் பாத்வா! அபாரகருணம்புகே! ஆஸித வாத்ஸஸ்யகஜலதே! என்று வெகுவிதமாக ஸ்தோத்திரஞ்செய்து ஆனந்தபரவசர்களாய் அநேககதடவை தண்டவத்ப்ரணாமங்களைச்செய்து கைகளைக்குவித்துநின்றனவென்று, நின்றிருவயிற்றில் அகிலாண்டங்களை யுத்தோற்றுவித்து அவ்வண்டங்களில் நால்வகையோனி - யெழுவகைத் தோற்றம் - என்பத்து நான்கு தூறியிரம் யோனிபேதமான ஜீவகோடிகளை யுண்டுபண்ணுகிமித்தம் காபிகமலத்தில் பிரம்மாவைச் சிருஷ்டித்து அவைகளை ஸமஹரிக்கு நிமித்தம் அப்பிரமணிடமாக உருத்திரனைச் சிருஷ்டித்து ஆத்மாக்களை ரக்ஷிக்கும் ஸத்வகிருத்தியத்தை மேற்கொண்ட லோகாராட்டியனை! உமது திருவடிகளில் ஸதா பக்தி வைத்திருக்கவும் பரமபாகவதர்களை ஸேவித்துக்கொண்டு அந்த மஹான்களுடன் கூடியிருக்கவும், தேவரீரது நிவ்யமங்கள குணங்களைச்சேர்த்து இனி உசொற்களாகிய மலர்களைக்கொண்டு பாமாலைதொடுத்துத் திருவடிகளுக்கு அன்புடன் ஸமர்ப்பிக்கவும், கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, சங்க-சக்ர-கதா-சார்க்க-நார்த்தக-ஸ்ரீவத்ஸங்கையுடையவனும் லக்ஷ்மீவல்லபனுமாகிய “ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்முன்கண்ணீர்பெருகிக்கைகுவித்து நின்றனவென்று நினைக்கின்ற

ஆழ்வார்கள் மூவரையும் கிருபையோடுகடாக்ஷித்தருளிரும்மிடத்தில் ஸதாகாலமும் பக்திவைத்திருக்கிற பாகவதசிரோஷ்டர்களை! நாம் உங்கள் இருதயத்தைவிட்டு எவ்விடத்திலும் எக்காவத்திலும் பிரிந்திருப்பதில்லை, இனிநீங்கள் லோகத்தில் அஜ்ஞாநாதகாரத்திலே அழுந்தி நம்மையடையத்தக்க வுபாயங்களை யறியாத ஆத்மாக்கள் அவ்வந்தகாரத்தினின்று நீங்கி அவ்வுபாயங்களையறிந்து பரமபதத்தை யடையுநிமித்தம் வேதார்த்தங்களை வெளியிட்டுப் பின்பு நமதிடம் வந்துசேருங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தெழுந்தருளினார்.

அப்போது இம்மூன்று திருநாமங்களும் எம்பெருமான் தங்களிடத்தில் நிரவதிகமான கிருபைவைத்துத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய விதத்தை நினைத்துநினைத்து அத்தயநானந்த பரவசர்களாய் ஸ்வாமி ஸேவைஸாதித்தருளி ஸ்வல்பபகாலத்திலேயே அந்தர்த்தானமா யெழுந்தருளினிட்டதைக்குறித்து மனமுருகிக்கண்கள் நீர்சொரியநின்று ஒலமிட்டழைத்த கஜேந்திராழ்வானைக்காத்தருளியிருபாஸமுத்திரமே! எங்களுக்கு ஸதாவுன்னுஸேவைகிடைக்கும்படி கிருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துப் பின்பு பொய்கையாழ்வார் தேஹஸீசனென்னுந் 'திருநாமத்தையுடைய ஸ்ரீமந்நாராயணனைத் தாம்ஸேவித்த வனுபவந்தோன்ற ஜனனமரணமென்னும் வியாதிகளேநீக்குவதற்கு ஒப்பற்ற ஓளஷதமாகவும் ஸம்ஸாரமென்னும் ஸாகரத்தினின்று நீக்குவதற்கு அழிவில்லாத கப்பலாகவும் தேவாமிருதம்போன்ற மதுரமானசொற்பொருள்களைக்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனது திவ்யகுணதுபவங்களையமைத்து மெய்யன்பினால் * (வையந்தகளி) பென்று முதலெடுத்து நூறுதிருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னுந் திவ்ய ப்ரபாதம் செந்தமிழினுற் பாடியருளினார். பூதத்தாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனை அன்பினால் தாம்ஸேவித்த அதுபவந்தோன்றப் பரமபதத்திலே ஏற்றுவதற்குத்தக்க ஸோபானமாக வேதஸாராம்சங்களை யமைத்துச் செந்தமிழில் இனிய சொற்பொருள்களால் ப்ரேம புரஸ்ஸரமாய் § (அன்பேதகளி)

* வையந்தகளியா வார்கடலே நெய்யாக
வெய்ய கதிரோன் விளக்காகச்—செய்ய
சுடராழி யானடிக் கே சூட்டினன்சொன் மாலை
இடராழி நீங்கவே யென்று.

அன்பே தகளியா வார்வமே நெய்யாக
வின்புருகு சிந்தை யிடுதிரியா—வென்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக் கேற்றினே ஞானற்கு
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான்.

அ முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

யென்று முதலெடுத்து னாறு திருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னும் திவ்யப்ரபந்தத்தைப் பாடியருளினார்.

பேயாழ்வார் லக்ஷ்மீஸமேதனான ஸ்ரீமந்நாராயணனை பக்தி பூர்வமாகத் தாம்ஸேவித்த அநுபவந்தோன்றப் பரபஞ்சதுக்கமென்னுங் கோடையை நீக்கத்தக்கவருஷமாக சுருதியர்த்தங்களை யமைத்து ரஸபஞ்சமான தமிழ்ச்சொற்பொருள்களால் * (திருக்கண்டேன்) என்று முதலெடுத்து னாறு திருவெண்பாக்களாலாகிய திருவந்தாதியென்னும் ஒருதிவ்யப்ரபந்தத்தைச் செய்தருளினார். இரத்தப்ரகாரம் முதலாழ்வார்களான இம்முன்று திருநாமங்களும் ருத்வேத யசுர்வேத ஸாமவேத ருத்ரவேதத் தமிழினுற் பிரகாசமாகச் சிவத்து அன்னியமதங்கள் சாழ்வடையவும் ஸ்வமதம் தழைத்தோங்கவும், அனேககாலம் விசேஷமஹிமையுடனெழுந்தருளியிருந்து பின்பு பரமபதத்துக் கெழுந்தருளினார்கள்.

நேரிசைவண்பா.

ஐப்பசியிலோண மவிட்டஞ் சதயமிவை
ஒப்பிலவா நாட்க ஞாலகத்தீர்—எப்புவிடும்
பேசபுகழ்ப் பொய்கையார் பூதத்தார் பேயாழ்வார்
தேசுடனே தோன்று சிறப்பால்.

முதலாழ்வார்கள் வைபவம்

முற்றிற்று.

* திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன் நிகழு
மருக்க னணிநிறமுங் கண்டேன்—செருக்கினரும்
பொன்னாழி கண்டேன் புரிசங்கங் கைக்கண்டே
னென்னாழி வண்ணன்பா வின்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

திருமழிசை யாழ்வார் வைபவம்.

உவாயாங்கெரெளவெ வகூராமஹாமுலவாஜவழி |

உஹீலாரவாராயீசம் ஹதிஸாரஉஹஹஜெ ||

மகாயாம்பகரேமாஸே சக்ராமசம்பார்க்கவோத்பவம் |

மஹீஸாரபுராதிசம பக்திஸாரமஹம்பஜே ||

ஸத்திவன்னுயலிழ ஹாதூநெ ஸுத்திஹாரஜிதவித்தஹாரினே |

உகிஷாயகஃராரிவாடிபொஹுதிஸாரஜெ நபெநரோநஜே ||

ஸத்திபஞ்சமயவிக்ரஹாத்மஜே ஸுத்திஹாரஜயசித்தஸாரினே |

முக்திஷாயகமுராரிபாதயோர் பக்திஸாரமுநயேநமோமஜே ||

ஸ்ரீமந் நாராயணனிடத்தில் அவிச்சின்னமாவ அந்தரங்க பக்தியையுடைய பாகவதாக்கர கண்யர்களான பார்க்கவர் முதலான மஹரிஷிகள், இவ்வுபூலோகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்கள் தம்மைச்சேவித்து ஜனனமரணத்தினைத் துக்கங்கள் நீங்கிக் கிருதார்த்தர்களாகும் பொருட்டு ஸ்ரீமந் நாராயணன் கிருபையினால் அர்ச்சாவதாரங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்யதேசங்களுள் பூர்ணம்சத்துடன் ஸதாகாலமும் ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மீ ஸமேதராய் எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்ய தேசத்தில் தாங்கள் ஸதாகாலமும் வாஸஞ்செய்யவேண்டுமென்கிற அபிப்பிராயமுடையவர்களாய் அந்த திவ்யதேசமின்னதென்று அறிந்துகொள்ளும்படி ஸத்யலோகத்திற்குப்போய்ப் பிரமணைக்கண்டு அஞ்சலியஸ்தர்களாய் நின்றகொண்டு பூலோகத்தில் ஸ்ரீமந் நாராயணன் எழுக தருளியிருக்கின்ற திவ்ய தேசங்களில் தமது பூர்ணம்சத்துடன்

ஸ்தா எழுந்தருளியிருக்கின்ற திவ்யதேசமெதுவோ, அதனை யின்னதெனத் தெரிவிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அது கேட்டு பிரமாவானவர் உளமகிழ்ந்து பூலோகத்தில் திருமழிசையென்றோர் திவ்யதேசமிருக்கின்றது; அதில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பூர்ணம்சத்தோடு ஸதாகாலமு மெழுந்தருளியிருக்கின்றார். அந்த திவ்யதேசத்திற்குச் சமானமான ஸ்தலங்கள் வேறில்லைபென்று சொல்ல, அதுகேட்டு ரிஷிகள் அதிகசந்துஷ்டர்களாய் அந்த திவ்யதேசத்தின்மஹிமையை எங்களுக்குக்காண்பிக்கவேண்டுமென்றுப் பார்த்திக்க, பிரம்மாவும் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு திருமழிசைக்குவந்து ஒரு தராசுக்கோலில் திருமழிசையை யொருதட்டிலும், மற்ற திவ்யதேசங்களை மற்றோர்தட்டிலும் வைத்து நிறுத்துத் திருமழிசையைவைத்த தட்டு கனத்தினால் மேலெழும்பாதிருந்ததையும் மற்ற திவ்யதேசங்களை வைத்த தட்டு இலேசினால் மேலெழும்பியதையுன்காண்பிக்க, அதைக்கண்டரிஷிகளெல்லாம் அப்பாச்சரியமடைந்து சதுர்முகனைப் புகழ்ந்துகொண்டாட அவர் ஸத்திய லோகத்துக்கு போனார். அவர்போனபின்பு அந்தத் திருமழிசைபென்னுந் திவ்யதேசத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானது திருவடிகளை யிடைவிடாமல் பக்தி பூர்வகமாகஸ்மரித்துக் கொண்டும், திருமந்திரங்களை ஜபித்துக்கொண்டும் வாஸ்ஸ்யஸ்ய திருந்தார்கள். இந்தப்பிரகாரம்வாசஞ்செய்திருந்த ரிஷிகளுள் பார்க்கவரென்பவர் ஓர் யாகஞ்செய்ய அதற்குஉவந்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் பிரத்தியக்ஷமாய் பக்தி வைராக்கியங்களுடன் நீர் செய்தயாகத்திற்குஸந்தோஷமாடைந்தோம். உமக்குவேண்டுவதுயாதென்றருள அதற்கவர் தேவர்கொடுக்கவேண்டுவதும், அடியேன்பெறவேண்டுவதும், தேவர் திருவுள்ளமகிழ்ச்சியேயென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டருளி உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களை அனாதிகர்மத்திலிருந்து நீக்கிப் பரமபதத்தை யடைவிக்கும்படி நம் திருவாழியாழ்வான் உமக்குப் புத்திரராக அவதரிக்கஅதுகூறவித்தோமென்று திருவாய்மலர்ந்து அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளினார்.

பின்பு ஸ்வாமியதுக்ஷமத்தின்படி முதலாழ்வார்கள் அவதரித்த-யுகவருஷத்தில்-தைமாசம் திருஷண்பரதமை - பாணுவாரங்கூடிய மகக்ஷத்திரத்தில் பார்க்கவருக்குப் புத்திரர் அவதரித்தருள அப்புத்திரனைப் பார்க்கவர் கண்டு களிப்புடையவராய் அவ்

விடத்திலிருந்த ஓர்பிரப்பஞ்செழுதிழல்கிடத்திவிட்டுத்தாம்தவ
ஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அப்போது அந்தக்குழந்தையானது
ரோதனம்பண்ண அதுகேட்டு லோகமாதாவான ஸ்ரீமகாலக்ஷ்மீ
அவ்விடத்துக்குவந்து தமது திருமுலைப்பாலை ஒருவள்ளு
ய்துவைத்து அந்தச்சிசுவின்வாயில் ஒவ்வோர்தாளியாய்
அதுகூறஹஞ் செய்து அந்தர்த்தானமூனான். அப்படி
ளிகளை அப்புத்திரர் உண்டுகொண்டிருக்குரளில் ஒருநாள்
மழிசைக்கடித்தவிடத்தில் நாள்தோறுங்கூடகட்டிவிற்பு நீவ
னஞ்செய்துவருகின்றதிருவாளனென்னும் பெயருடைய வேடன்
தன் மனைவியாகியபங்கஜவல்லி பென்பவளுடனே பிரம்பு வெட்
டிக்கொண்டு போகும்படி அந்தப் பிரப்பங்காட்டில் துழைந்து
அவ்விடத்திற் கிடத்தியிருந்த குழந்தையைக் கண்டு தாம் நெடு
நாளாகப் புத்திரவிலாது வருந்தி யிருந்தவர்களானபடியால்
அதிக ஸந்தோஷங்கொண்டு நமக்கு இந்தக் குழந்தையை ஸ்ரீம
ந்நாராயணனே கிருபைசெய்து தளித்தாரென்று ஆசையுடனேயே
டுத்து உச்சரிமோந்து மார்பிலிணைத்துக்கொண்டு தம்மிருப்பிடத்
திற்கு வந்து சேர்ந்தார்கள். பின்புபங்கஜவல்லி வந்தியையாயிருக்
கச்செய்தோயும் முலைப்பாலுண்டாகி ஸ்தந்யங்கொடுக்க ஆழ்வார்
முலைப்பாலில் நிராசையுள்ளவராய் ஸ்தந்யபானம் பண்ணாமல்
யாவரும் ஆச்சரியப்படுமபடி, பாஞ்சுஞ் சாள் வளர்த்துவர அது
கண்டு அதிசயித்து ஒரு சூதர விருத்தன் தன்விட்டில்கறக்கின்ற
பசுவின்பாலைப் பரிசுத்தமாகக் கறத்தெடுத்துக் கொண்டுபோய்
அவ்வாழ்வாருக்கு நாள்தோறுங்கொடுக்கா சேஷத்தைப் பத்தினி
யுந் தானுமாகப் புசித்துவர அதலைவர்களுக்கு ஒரு புத்திரனுண்
டாக அந்தக் குழந்தைக்குக் கணிகிருஷ்ணனென்று பெயரிட்டு
அதிக ஸந்தோஷத்துடன் வளர்த்துவர அக்கணி கிருஷ்ணரும்
கல்வியென்னும் கடலைக் கலரகண்டவராக விருந்தார்.

இவரிவ்வாழ்ருக்கத் திருவாளனும் பங்கஜவல்லியும் வளர்த்து
வர அப்புதமாக வளரந்துவருகின்ற ஆழ்வாரும் கற்பிக்கின்ற
ஆசாரியனில்லாமல் தமக்குத் தாமே எட்டுவயதிலேயே ஸகல
பாஸ்திரப்ரவிணாயித் தம்க்ம் வளர்த்துவந்த திருவாளனையும்
பங்கஜவல்லியையும் விட்டு வெளிப்பட்டு பல வேறுவலைப்பயிட்டு
தங்கள் தோறும் பிரவேசித்து அந்தந்த மதங்களிலும் சிலகாலங்
கிருந்து அந்தந்த மதசந்தரங்களை யாநாய்த்து எம்மதத்தினும்

யதார்த்த ஞான முண்டாகாமையினால் இவைகளினால் நித்யவஸ்துவைக்காண்பது குருடனைக்கொண்டு வழிகாண்பதுபோலிருக்கின்றதென்று வெறுத்தது ஒன்றிலும் மனம் நிலைபடாமல் சஞ்சலப்பட்டுக்கொண்டு நானூறுவருஷம் உறுதியான வழியை யறிவாது மகத்தான விபராதலத்துடன் எழுந்தருளி யிருந்தார்.

அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்த ஆழ்வாருக்குத் தமது நிஜஸ்வரூபத்தை ஸேவை ஸாதித்தருளி யதார்த்தமாகிய நித்தியவஸ்து தாமையென்று அறிந்துகொள்ளும்படி ஞானதிருஷ்டியைக்கொடுத்தருள அந்த ஞானதிருஷ்டியைப் பெற்றுக்கொண்ட திருமழிசையாழ்வார் ஸ்ரீமந் நாராயணனுடைய ஸ்வரூபத்தை யுள்நுழை புறம்புந் கண்டு அளவிடப்படாத ஆனந்தமடைந்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு ஸ்ரீமந்நாராயணனே உம்மை நித்தியவஸ்துவென்று அறிந்துகொண்டு நித்தியானந்தானுபவம் செய்யாமல் ஐயோ நெடுங்காலம் கல்பிதமான சமயங்களாகிய குழிகளில் வீழ்ந்து வீழ்ந்து புத்திமயங்கி நிஷ்பலமாகிய அச்சமய சாஸ்திரங்களைக் காக்கைபோற் கதறிக் கற்று விணுள் கழித்தேன். இனி கடைத்தேறும்படி அடியேனைக் காத்தருளவேண்டும் புருஷோத்தமனே யென்று துதித்துநிற்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவருடம்பெயர்நாமே யும்மைச் சமயங்கள் தோறும் போய் அச்சமயத்திரங்களை யெல்லாமறாபுர்ப்பி செய்வித்தோம். இனி உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களெல்லாம் நித்தியவஸ்துவாகிய நமது நிஜஸ்வரூபத்தை யறிந்து பக்திசெய்து பரமபதத்தை யடையுமபடி அனைக மகத்துவங்களைச்செய்து பக்திஸாரரென்னும் பெயர் பெற்றுப் பின்பு நமதுபரமபதத்தை யடைவீரென்று அனுகூலித்து அந்தர்த்தானமா யெழுந்தருளினார்.

பிறகு ஆழ்வார் யோகத்தி லெழுந்தருளியிருந்து ஒருக்கால் கந்தாசேவநம்செய்யாநிற்க, ருத்திரன் மலைமகளுடன் ஆகாயமார்க்கமாகச் செல்லுமபோது அந்த நிழல் தம்மேல்விழாதபடி ஆழ்வார் ஒதுங்கக்கண்டு, அவ்வுருத்திரன் ஆழ்வாரிடத்துக்கு வந்து உமக்கு வேண்டுமவற்றைக் கேட்பிராயின் தருகிறேமென்று சொல்ல, ஆழ்வார் நமக்கொன்றும் வேண்டாவென்ன, ருத்திரன் நம்வருகை விணுகாமல் ஏதேனுங் கேளுமென்ன, ஆழ்வார் மோக்ஷந்தர வல்லையேவென்ன, ருத்திரன், அது என்னலாகாதென்ன, ஆழ்வார் இன்று சர்வாரை காளை சாகும்படி செய்பவல்ல

யோ வென்ன, ருத்திரன் அது கர்மாநுகுண மன்றோவென்ன ஆழ்வார் ஆயின் ஊசிபோகும்வழியே தானும் வரும்படி வர்த்தரு வையோவென்ன, ருத்திரன்கோபித்து ஆழ்வாரைத் தகிக்கும்படி நெற்றிக்கண்ணைத் திறந்துவிட, ஆழ்வார் அதற்குப் பிரதியாகத் தமது திருவடியிலிருக்கும் கண்ணைத் திறந்து நெற்றிக்கண்ணிலி மையையடக்கிவிட, ருத்திரன் அக்கண்ணின் ஜ்வாலையடங்க மழை பொழியும்படி மேகங்களையேவ அவைகள் மழை பொழிந்து ம் ஆழ்வார் சலியாமலிருப்பது கண்டுருத்திரன் ஆழ்வார் வைபவத் தைக் கொண்டாடிக்கொண்டு சென்றனர். அதன் பிறகு சுக்தி ஹாரன் என்னும் கேசரனொருவன் வ்யாக்ர வாகனத்துடன் ஆகா யத்திற்செல்ல, ஆழ்வாருக்கு நேரே வ்யாக்ரம் அசையாமல் ஸ்த ம்பித்து நிற்க, அவன் அதைக்கண்டு ஆழ்வாரிடத்துக்கு வந்து ஆழ்வாருக்குத் திவ்யியமான கவசமொன்று காட்டி இதைத்த ரியுமென்று சொல்ல, ஆழ்வார், தமதுஸங்கல்பத்தாலே சூரி யபிரகாசமான ஒரு கவசமொன்று காட்ட, மறுபடியும்வன் தான் அணிந்திருந்த ஹாரத்தை ஆழ்வாருக்குக் கொடுக்கவா ஆழ்வாரும் நவரத்னமாலையொன்றை அவனுக்குக்காட்ட, அவன் வெட்கி ஆழ்வாரை வந்தனைவழிபாடுகள் செய்துவிட்டுப்போ னான். பிறகு கொங்கணசித்தன் என்னும் ரஸவாதி யொருவன் ஆழ்வாரிடத்துக்குவந்து காணி கோடியை பேதிப்பதான சூரி கையொன்றைக் காட்ட ஆழ்வார் தமது திருமேனியின் புழுதி யோடு காதுகுறும்பியை யுருட்டிக்கொடுத்து இது காணிகோ டாகோடியை பேதிக்குமென்று சொல்ல அவன் அப்படியே பரி கூறித்துப்பார்த்து ஆழ்வார் சொன்னது உண்மையாயிருப்பது கண்டு பலவாறு தோத்திரஞ்செய்து கொண்டு சென்றனர்.

அனந்தரம் திருமழிசைப்பிரானும் ஒரு ஏகாந்த ஸ்தலத்தில் யோகஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது முதலாழ்வார்கள் மூவ ரும் திவ்ய தேசயாத்திரை பண்ணிக்கொண்டு வரும்போது திரு மழிசைக்கெழுந்தருளி அத்திருப்பதியெம்பெருமானைச்சேவித்து அங்கு திருமழிசை யாழ்வாரைக்கண்டு மனமகிழ்ந்து பரஸ்பரம் ப்ரீதர்களாய்ச் சிலநாள் அந்தஸ்தலத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து பின்பு நால்வருமாகத் திருவல்லிக்கேணியென்னும் திவ்ய தேசத் திற்குவந்து ஸங்கிதிக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீ அழகிய சிங்கசாரபும், ஸ்ரீ பார்த்தஸாரதி முதலான எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து முத

லாழ்வார்கள் மூன்று திருநாமங்களும் திருமழிசைப்பிரானைத் தனிமேலிட்டுத் தீவ்யதேச யாத்திரைக் கெழுந்தருளினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரானும் எழுதுது ஸம்வத்ஸரம் திருவல்லிக் கேணியி லெழுந்தருளியிருந்த பின்பு ஸ்ரீமந்நாராயணன் திரு வெஃகாவுக்குப் போகும்படி ஆக்கிப்பாடுங்கத் திருமழிசையாழ் வாரும் திருவல்லிக்கேணியைவிட்டுப் பெருமான்கோளிலுக்குப் போய் பேரருளாளனைச் சேவித்துத் திருவெஃகாவுக் கெழுந்த ருளி அத்திருப்பதி பெம்பெருமானைச் சேவித்து அங்கு எழுதுது வருஷம் யோகத்தி லெழுந்தருளி யிருந்தார்.

அப்போது முன் திருமழிசைப்பிரான் உண்டு மிகுந்த பாற் றீசஷத்தினால் சூத்திரவிருத்தனிடத்து ஜனித்து ஸகல சாஸ்திர வல்லவனாகி ஸ்ரீமந் நாராயணனிடத்திலும் திருமழிசைப்பிரானி டத்திலும் ஸதாபக்தி வைத்திருக்கின்ற கணிகிருஷ்ணனென்னும் பகவத்பக்தன், திருமழிசைப்பிரான் திருவெஃகாவி லெழுந்தரு ளியிருப்பதைக் கேள்விப்பட்டு அந்தஸ்தலத்துக்கு வந்து ஆழ் வாணைக்கண்டு தண்டன் சமர்ப்பித்து அவருக்குத் கைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டிருக்குமபோது திருவெஃகாவி லெழுந்தருளிய ளம்பெருமான் திருவுள்ள முகக்கும்படி ஸந்திதியில் கைங்கர்யங் களைச் செய்துகொண்டிருக்கிற ஒரு விருத்தையைக்கண்டு ஸந் தேகாவித்து ளான்கோடும்இளைக்காமல் எம்பெருமான் சந்திதியில் கைங்கர்யஞ்செய்து வருப்படி யெளவனப்பருவ முடையவளாக ஒரு பாடலால் அனுக்கிரகித்தருள அந்த விருத்தையும் வார்த் திகப்பருவம்போய் யெளவனப்பருவ முடையவளானாள். அதைய மிந்த பல்லவராஜனென்னும் அந்நகரத்தை யாளுமரசன் அனேக திரவியங்களும் விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களு மெடுப்பித்துக் கொண்டு கணிகிருஷ்ணரிடத்து வந்து எதிரேவைத்து எக்கால த்திலும் வரவிடாது இருக்கும்படி அடியேன் விஷயமாக ஒரு கவி சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அதுகேட்டுக் கணிகண்ணன் எம்பெருமானையும் அவரிடத்து பக்திவைத்த பாகவதர்களையும் துதிக்கின்ற என் னாவகங்கொண்டு மற்றவர்களைத் துதிசெய்ய யேன் நீ கொடுக்குத் திரவியங்களும் கிஷேதமான் ஒடுபூதலான் னவகளுஞ் சரிவாகும் உமதுசிறேகமும் தயவும் வேண்டுகின்றவ ர்களிடத்தில் இப்படிப்பட்ட வசனத்தைச் சொல்லும்; எம்மிடத் திற் சொல்லாதேயு மென்று சொல்ல அதுகேட்டுப்பல்லவராஜன்

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

நீர் என் விஷயமாகப்பாடுவதற்குச் சம்மதமில்லாதவரானால் என் அரசாட்சிக் குட்பட்டதேசத்தினுமிருப்பதற்குச் சம்மதமில்லாதவராக வேண்டும். ஆதலால் இனி வித்தேசத்தை விட்டுப்போகத் தே உமக்குத் தகுதியென்று சொல்ல அதுகேட்டு கணிகிருஷ்ணர் அரசனே; நீ முழுவதும்ஸ்வதந்தரமில்லாத அல்பதேசத்தையிடமாகக்கொண்டு ஆளுகின்றாய்; என்றும் ஸர்வ ஸ்வதந்தரமுள்ள ப்ரபலதேசமாகிய பாம்பதத்தை யிடமாகக் கொண்டாளுகின்ற ஸ்ரீமந்தாசாரயணனுடைய திருவடிகளைப் பற்றியிருக்கின்ற நாம் உன் ஆக்கினைக் குட்படுவதில்லை; இந்த க்ஷணமே உனது தேசத்தை விட்டுப் போய்விடுகிறோமென்று சொல்லிப்பறப்பட்டுத் திருமழிசையாழ்வாரிடத்து வந்து ஸேவித்து நின்றுகொண்டு தமக்கும் அரசனுக்கும் நடந்தவிருத்தாந்தங்களை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேன் இத்தேசத்தை விட்டுப் போவதற்குத் தேவரீர் திருவுள்ளங்கொண்டு விடைகொடுத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கத் திருமழிசைப்பிரானுங் கணிகிருஷ்ணரைப்பார்த்து உமக்கு உசிதமில்லாத இந்தத் தேசம் நமக்கும் உசிதமன்று நாமும் உம் முடன்கூட வருகின்றோமென் றெழுந்து திருவெஃகாவிலெழுந்தருளிய எம்பெருமானை யடிபணிந்து அரசன்சொல்லிய அக்ரீமங்களை ஸந்திதியில்விஞ்ஞாபனஞ்செய்து ஸ்வாமி! பக்தர்களுக்குச் சம்மதமில்லாத தேசம் தேவருக்கும் ஸம்மதமில்லாதாகைபரல் தகுதியுள்ள தேசத்திற்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று சொல்லி விட்டுத் தாம் கணிகண்ணன் பின்றொடர்ந்து எழுந்தருளினார். பின்பு அந்தஸ்தலத்து எம்பெருமானும் பிராட்டியுடன் திருமழிசையாழ்வாருக்குப் பின்னே எழுந்தருளினார்.

பின்பு திருவாராதனம் பண்ணும்படி ஸந்திதிக்குப்போன அர்ச்சகபரிசாரகர்கள் ஸந்திதியில் எம்பெருமானைக்காணாது அச்சமும்அதிசயமுங்கொண்டு அரசனுக்கறிவிக்க அரசனும்மத்திரிகளோடு திடுக்கிட்டெழுந்தோடிவந்து ஸந்திதியில் எம்பெருமானில்லாமையைக்கண்டு அளவிடப்படாத வியாகுலங்கொண்டு வீதமனஸ்களாய் நடுநடுங்கி அருகிலிருந்த ஆமாத்தியர்களைப்பார்த்து ஓ ஆமாத்தியரே இதென்னமாயமர் யிருக்கின்றதினது கேட்க, மத்திரிகள் அரசனே நீர் கணிகண்ணன் திருவடியில் அபகாரப்பட்டபடியால் இந்த அஸம்பவம் ஸம்பவித்ததென்று சொல்ல, அதுகேட்டு அரசன் அதிக பயபக்தியுடனே கணிகண்ணன்

போன திசையைநோக்கி அதிசீக்ரமாகக் கண்களில் நீர் பெருகவும் உடம்பில் வெயர்வையரும்பவும் மனமுருகவும் பெரு மூச்செறிந்துகொண்டுகிரீடாதிசூஷணங்களுந் உத்தரீயமும்கீழேவிழவும்கால்வருந்த ஓடோடியும்போய்ப் பிராட்டியுடன் பெருமானையுங்கண்டு திடிலென்று கீழேவிழ்தடிபணிந்தெழுந்து கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு லோகாராட்டியனே பிரம ருத்திராதி தேவர்களுக்கும் காணப்படாத திருவடிகள் வருந்தவும் நீருண்டமேகம்போல் விளங்குகின்ற அழகிய திருமேனியின்மேல் ஸஹிப்பதற்குக்கூடாத சூரியகிரணம்படவும், லோகமாதாவாகிய பிராட்டியாருடைய செல்வத் திருமேனிக்கு இளைப்பு உண்டாகவும் எழுந்தருளுவதற்கு ஐயோ, அடியேன் என்ன அபராதஞ் செய்தேனோ அடியேன் செய்த ஸர்வாபராதங்களையும் க்ஷமித்தருளவேண்டும் பக்தபராதீன, பரமகாருணிகா, பரப்ரம ஸ்வரூபாவென்று பல விதமாகத்துதித்துநிற்க அதுகேட்டருளி சொன்னவண்ணஞ்செய்வதரான ஸ்ரீமந்நாராயணன் அரசனே நீ நமக்கபராதியல்ல ; ஆயினும் நமதுபக்தனை திருமழிசைப்பிரானுக்கு அந்தரங்கபக்தனாகிய கணிகண்ணனுக்கு நீ அபராதஞ்செய்தபடியால் உந்தேசத்தைவிட்டுக் கணிகண்ணன் புறப்பட்டான். அந்தபக்தனைப்பிரியமாட்டாது திருமழிசையாழ்வார் அவனுடன் புறப்பட்டார். அவரைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாது நாமும் புறப்பட்டோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டு இராஜன் மிகுந்தபயத்துடனே திருமழிசைப் பிரானுடைய திருவடிகளைத்தொழுது ஸ்வாமீ அடியேன்செய்த அபராதத்தைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துநிற்கத்திருமழிசையாழ்வார் அரசனே, நம்மிடத்தில் பிரீதிவைத்திருக்கிற கணிகண்ணனை நீ உதாசீனஞ்செய்தபடியால் அவர்புறப்பட அவர்பின்னே நாமும்புறப்பட்டோம். அவரிடத்துப்போமென்று ஆக்கியாபித்தருள இராஜனும் முன்னடக்கின்ற கணிகிருஷ்ணருடைய திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அடியேன்செய்த அபராதங்களையெல்லாம் க்ஷமித்தருளி யதாவத்தாக எழுந்தருளி மிருக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக், கணிகண்ணன் அவ்வரசனிடத்தில் கிருபைகூர்ந்து திருவெஃகாவைநோக்கி நடக்கப், பின்பு திருமழிசைப்பிரானும் பிராட்டியாரோடு யுதோக்தகாரியான எம்பெருமானும் நடந்தருளித் திருவெஃகாவில் யதாவத்தாக எழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பின்பு திருமழிசையாழ்வார் திருவெஃகாண்டிக்குத் திருக் குடந்தையென்னும் திவ்யதேசத்திலெழுந்தருளியிருக்கும் ஆழ்வாழ்வுதனைச் சேவிக்கத்திருவுள்ளங்கொண்டு எழுந்தருளியுள்ளபொழுது போது மார்க்கத்தில் பெருமழையுறன்னும் ஸ்தலத்திக்கு எழுந்தருளினார். அந்தஸ்தலத்தில் வேதாத்யயனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்த சில ப்ராஹ்மணர்கள் ஆழ்வாரைச் சூதானென்றிகழ்ந்த மற்றொருவழியாலே போகும்படி சொல்ல ஆழ்வாரு மப்படியே வேறுமார்க்கமாக எழுந்தருள அந்தப்ராஹ்மணர்கள் ஆழ்வாரை யிழந்தபடியால் வேதாத்யயனத்தில் விட்ட இடந்தெரியாது மயங்குகின்றார்கள். பின்பு அந்தஸ்தலத்திலெழுந்தருளிய எம்பெருமான் ஆழ்வார் எழுந்தருளிய மார்க்கத்துக்கு அபிமுகமாகத் திரும்பிநீங்க அவ்வாச்சரியத்தை அர்ச்சகபரிசாரகர்கள்கண்டு அதிசயித்து அந்த அம்புதத்தைச் சில ப்ராஹ்மணர்களுக்குச்சொல்ல ஆழ்வாரைத் தூவித்த ப்ராஹ்மணர்களும் அவதக்கேட்டவுடனே ஆழ்வாராத் தேடிவந்து அவர்திருவடிகளில் வீழ்ந்துக் கூடாபணம்பண்ணிக்கொண்டு நின்ற ஸ்வாமீ தேவரீராகித்தித்தபடியால் நாங்கள் அத்யயனம் செய்யுமிடத்தில் விட்டவிடந்தெரியாது மயங்குகிறோம் ; அந்தமயக்கத்தை நீக்கி யருளவேண்டும். இந்த ஸ்தலத்தி லெழுந்தருளிய எம்பெருமானும் தேவரீரெழுந்தருளிய திசைக்கு அபிமுகமாக எழுந்தருளியிருக்கின்றார். ஆதலால் எம்பெருமானுக்கும் எங்களிடத்தில் திருவுள்ளம் வரும்படிக்குச் செய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஆழ்வாரும் அவ்விடத்திலிருந்த ஒரு கறுப்புரெல்லையெடுத்துத் தமது நகத்தினாலேகிழித்துக்காட்ட அதுகண்ட ப்ராஹ்மணர்களும் அந்தக்குறிப்பினால் தாங்கள் விட்டவிடத்தை யறிந்துகொண்டுபோகஆழ்வாரும் ஸந்திதிக்குப்போய் எம்பெருமானைச் சேவித்து எம்பெருமான் முன்னேஎழுந்தருளியிருந்தபடியிருக்க வேண்டிக்கொண்டு புறஞ்செல்ல, அந்தவூரில்யாகஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஒரு ப்ராஹ்மணன் இந்த மஹத்வத்தைக்கேட்டு யாகபலஸத்தியுண்டாகும்படி ஆழ்வாரை அவ்விடத்திற் கெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் உபசரிக்க அதுகண்ட அங்குள்ளசில தூர்த்தர்கள், இந்தப்ராஹ்மணன் சூதான யாகஞ் செய்யுமிடத்தில் அழைத்துக்கொண்டு வந்ததுமல்லாமல் உபசாரங்களுஞ்செய்கிறான்; இதென்ன விபரீதமென்று ஒருவர்க்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ள அதுகேட்ட ப்ராஹ்மணன் மிகவு மனநொந்துநிற்க, அதுகண்டு ஆழ்வார் அந்தப்பாகவதன் மனங்குளிரவும் அந்த தூர்த்தர்கள் மனம் நடுங்கவும் தமது திருமார்பில் ஜவாலாருபமாகிய திருவாழியாழ்வாரைக் காண்பிக்க அந்ததூர்மதிகள் நடுங்கி வந்து ஆழ்வார்திருவடிகளைத்தொழுது ஸ்வாமீ பூர்வமிருந்தபடி ஸேவைஸாதித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க ஆழ்வாரு மப்படியே ஸ்வ

கஅ

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்.

ஸ்வரூபங்கொண்டு ஸீமந்நாராயணனை பான்; அவனடியார்களே யதாதிகார பூஜயர்களென்று அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரிவி த்து அந்த ப்ராஹ்மணனுக்கும் யாகஸித்தியுண்டாகும்படி யனு க்ரஹித்து அவ்விடம்விட்டுத் திருக்குடந்தைக் கெழுந்தருளி ஆரா வமுத நென்னும திருநாமத்தை யுடைய ஸீமந்நாராயணனைச் சேவித்து அவருடைய நித்யகல்யாணகுணங்களிலீடுபட்டு அவர் விஷயமாகவும் ஜீவாத்மாக்களுஜ்ஜீவிப்பதற்காகவும் செந்தமிழா ல் பாடி அவற்றைத் திருக்காவேரியிலிட எதிர்நோக்கி வந்தவைக ளாகிய ‡ நான்முகன் திருவந்தாதி தொண்ணூற்றுறுபாட்டும் திருச்சுருத்தருத்தம் நூற்றிருபதுபாட்டும் தமமை ஆசிரயித்த வர்களுக்கு அளித்து இரண்டாயிரத்துஎழுநூறு வருஷம் அந்தத் திவ்யதேசத்திலே வாஸஞ்செய்துகொண்டிருந்து பின்பு அவ்விடத்திலேயே பரமபதத்திற்கெழுந்தருளினார். இவர் இந்தலீலாவியூ தியில் சதுரளாஸ்ர எழுந்தருளியிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

அன்புடனந்தாதிகொண்ணூற்றுறுதாந்தான்வாழியே
அழகாருந்திருமழிசையமாந்தபிரானவாழியே
இன் பமிகுதையினமகத்திருத்தாந்தான்வாழியே
எழிறசுகதவிருத்தநூற்றிருபதுதான்வாழியே
முன்புகத்திலவந்துதித்தமுனிவராகோன்வாழியே
முழப்பெருசுகில்பொன்னியெதிர்மிதந்தசொல்லேன்வாழியே
நன்புலநாலாயிரத்தேழ்நூற்றிருதான்வாழியே
நங்கள் பச்சுசாரணிநுநற்பதங்கள்வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஸதயின் மகமின்று தாரணியீ ரோற்றமித்தத்
ஸதயின் மகத்துக்குச் சாற்றுதின்னேன் - தாய்மதி
பெற்ற மழிசைப் பிரான்பிறந்த நாளென்று
நற்றவர்கள் கொண்டாடு நாள்.

‡ நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான் நானமுகனும்
தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்—யான்முகமாய்
அந்தாதி மேலிட் டறிவித்தே ஒழிபாருளைச்
சிந்தாமற் கொண்டினீர் தேர்தது.

* பூதிலாயவைந்துமாய்ப் புனற்கணின் நான்குமாய்த்
தீநிலாயமுன்னுமாய்ச் சிறந்தகாவிரண்மொய்
மீநிலாயதொன்றுமாகி வேறுவேறுதன்மையாய்
நீநிலாயவண்ணநின்னை யார்நினைக்கவல்லோ.

திருமழிசையாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

தமிழ்வார் வைபவம்.

வழிவெடிகுவிசாபாயா கருகாவாசிகாசிஜி
வாணியெசெகெருகாசு சாபிவெடிகுவிவெடிகு

வ்ருஷபேதவிஸாசாயாம் சூருகாபுரிகாரினம் ।
பாண்ட்யதேசேகேரோடுள ஸடாசிம்ஸந்தாயமபதே ॥

[illegible]

ரீதாவி தாயுவதயஸு நயாவிஸதி
 ஸவ்யபெஷநியபெநிபிநாநாடி ||
 சூடிஸுநகூபவெதவகூனாவிநாடி
 ரீதாவிதாயுவதயஸு நயாவிஸதி ||

மாதாபிதாபுவதயஸ்ததபாவிபூதி
ஸ்ஸர்வமயதேவநிபமேநாததவபாநாம் |
ஆத்யஸ்பந: சூலபதேர்வகுளாபிராமம்
ஸ்ரீமத்ததங்க்ரியுகளம் ப்ரணமாபிழர்ந்தா ||

புனைவருண்டத்தில்; ஸ்ரீமத் ஸ-ஓர்பாக்நியென்னுஞ்சுடர்க ளும் மின்மினிப் பாகாசம்போற் சிறுகித்தோன்ற அபரிமிதமாகிய இயற்கையொளி வீசி என் னுமேர்தன்மையாய் அவாங்கமகோ கோசரமாய் அப்பாக்குத திவ்யதோஜோமயமாய் பாகாக்கின்ற திருமாமணி மண்டபத்தின்கண், லக்ஷ்மீ ஸமேதனாக எழுந்தரு ளிய ஸர்வசக்தியுத்தனு ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்மெதிரில் அஞ்சலி யஸ்தராக நிற்கின்ற திருவனந்தாழ்வானைக் கிருபைகூர்த்து கடா க்ஷித்தருளி பூலோகத்தில் அநாதிகர்மவசத்தர்களாகி ஜனனமா ணங்களால் வருந்துகின்ற ஜீவாத்மாக்களை முத்தர்களாக்கும் பொருட்டு நம் திருக்குருகூரில் காரியென்பவனுக்கும் அவன் மனைவி உடையங்கைக்கும் நமசேனை முதலியாஸைப் புத்திராக அவதரிப்பிப்போம்; நீரும் முன்பாகத் திருக்குருகூரிலே திருப்பு ளியாக அவதரியுமென்று திருவாய்மலர்த்தருள, அநதப்ரகாரமே திருவனந்தாழ்வான் மேற்சொல்லிய யுகவருஷம்-சித்திரைமாசம் மூல நக்ஷத்திரத்தில் தாம்ப்ரபர்ணிதீரத்தில் திருக்குருகூரில் ஆதிப்பிரான் ஸநதிக்கு வடபாரிசத்தில் திருப்புளியாக அவதரித் துக் கண்டவர்களுக்க வளர்துகொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருக்கப் பின்பு குறைவில்லாத செல்வப் பெருக் கத்தையுடைய அத்திருக்குருகூரெனும் நகரத்தில் நாலாம் வரு ணத்திறேன்றி அரசாட்சிக்குரிய அங்கங்களைப்பெற்று நீதிதவ ருச் செங்கோல்செலுத்தி வருகின்றவராகியும், இடைவிடாத பகவத்பக்தி யுள்ளவராகியும் எம்பெருமான் ஸநிதிக்கேற்ற கை ங்கர்யங்களைச் செய்கின்றவராகியும் பாம்பரசுவதர்களைப் பணிந்து உபசரிக்கின்றவராகியு மிருந்த காரியென்னும் பெயரையுடைய அரசன் தமது மனையவளாகிக் கற்புநிலைவறுது இல்லற தர் மத்தை வளர்த்துவருகின்ற உடைய நங்கை யென்பவளுடன் புத்திரப்பேறு குறித்துத் திருக்குறுங்குடியென்னுந் திவ்யதே சத்திற்குப்போய் அங்குள்ள திருப்பாற் கடலென்னும் புண்யதீர் தத்தத்தில் நீராடி அத்தலத்திலெழுந்தருளிய எம்பெருமான் ஸந் தியுட்சென்று தங்கள் மனக்குறையைச்சொல்லி, ஞானமில்லாத எம்போன்றவர்கள் அளவிடத்தகுந்தங்களைச் செய்யினும் குறை நீக்கும்பொருட்டுப் பிரார்த்திப்பார்களாயின் அந்தப் பிரார்த்த னையை அங்கேநிகத்துக்கொண்டு குற்றங்களைப் பொறுத்தருளிக் குறைகளைத் தவிர்த்தார்களின்ற கிருபாஸமுத்திரமாகிப் எம்பெரு மானே அடியோங்களைப் பாம்பதத்தில் ஏற்றத்தக்க ஓர் புத்திரப் பேறுகடாக்ஷித்தருள வேண்டுமென்று பலவாறுகத் துதித்துப்

பின்பு அங்கோரிடத்தில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் செய்யுந்தவத்திற்கு உவந்து அடியவர்க்கு எளியனான பரம்பதநாதன் அவ்விருவர்களுடைய ஸ்வப்னத்தில் எழுந்தருளிப் புத்திரப்பேறுகுறித்து நம்மை நோக்கிச் செய்யும் அரிய தவத்திற்கு மகிழ்ந்தோம்; இனிநாம் உங்களிடத்தில் நம்மனை முதலியாரைப் புத்திரராக அவதரிப்பிப்போமென்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளினார்.

பின்பு இருவரும் ஸ்வப்னம்நீங்கி ஸ்வாமி ஸேவை ஸாதித்துத் திருவாய்மலர்தருளியதை நினைந்து ஆனந்தபரவசர்களாய் அத்தத்திவ்யதேசத்து எம்பெருமானையடிபணித்து அதைவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருக்குருகூருக்குவந்து சேர்த்தார்கள்.

அனந்தரம் ஸ்ரீமந்நாராயணன் அதுக்ரஹித்தபடி உடைய நங்கையாரது அழகிய திருவயிற்றில் மாணிட உருக்கொண்டு எழுந்தருளி உலகத்திலுள்ள அக்கிய மதங்களின் சித்தார்த்தங்கள் தாழ்வடைந்து விசிஷ்டாத்வைத சித்தார்த்தமோங்குகளும் அஞ்ஞானமென்னும் இருள்நீங்கி ஞானமென்னும் பிரகாசமுண்டாகவும், பக்திமார்க்கம் மாசற்று விளங்கவும் பிரமபாகவதர்களுக்கு வலதுதோள் துடிக்கவும் மற்ற ஸமாவாதிசுருக் கிடதுதோள் துடிக்கவும் கலியுகம்பிறந்த நார்ப்பத்து முன்றறாள் பிரமாதிவருஷம் வைகாசிமாசம் பெளர்ணமி வெள்ளிக்கிழமை விசாக நக்ஷத்திரங்கூடிய தினத்தில் கற்படக லக்கினத்தில் சேனைமுதலியார் அம்சரான ஒரு புத்திரர் அவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அந்த தினத்தில் உலகத்திலுள்ள எல்லா ஸமயத்தவர்களுக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணன் பராத்பரனென்னும் எண்ணந்தங்கள் தங்கனையறியாமலேயே யுண்டாயிற்று. குருடர் - முடவர் - சேவீடர் - ஊமைபர் முதலான அயைவ ஈனர்களெல்லாம் அது நீங்கி அழகான வடிவங்களோடு ஸ்வஸ்த சித்தர்களாய் இருந்தார்கள். மலடிகளெல்லாம் கர்ப்பமுடையவர்களானார்கள். ஆகாயத் தெளிவடைந்து விளங்கியிருந்தது. பூமழை வருஷித்தது. இந்தப்பிரகாரம் அனைகமத்துவங்க ஞண்டாயிருந்ததுகள்.

இப்படிப்பட்ட அற்புதங்களுண்டாகப் புத்திர அவதரித்த ஸந்தோஷ சமாசாரத்தைக்கேட்டு அரசன் தன்னை மறந்த மனக்கலிப்புள்ளவனுயெழுந்து தீர்த்தமரடி வேதோக்தமாகப் பிராமணர்களுக்கு விநாதானம் கோதானம் பூதானம் ஸ்வரணதானம்

முதலான தானங்களைச்செய்து ஜாதாரம் முடித்துக் காரிமா நன்னெய் நாமகரணஞ்செய்து குறைவற்ற மனமுடையவரா

அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் அரசனைப்பார்க்கிலும் பதின்மடங்கு சந்தோஷமுடையவர்களாக இருந்தார்கள். பிறந்தகுழந்தை வாய்திறந்தழாமலும் கண்விழித்துப் பாராமலும் கைகால்களோ யசைக்காமலும் பிரபஞ்சமாயையைக்கூடந்து மலர்க் தழுகத்துடன் பகவத் குணனுபவஞ் செய்துகொண்டிருந்தது; இப்படியிருக்க உடையங்கையார் போடி. சூரியோதயம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனது அழகு தனம்புகின்ற தெய்வத்தன்மையுள்ள வடிவத்தைத் தனதுகண்கள் குளிரக்கண்டு எல்லையில்லாத களிப்பை யுடையவளாயிற்றும தன புத்திரனுடைய வுண்மையை அறியாதவளாகி மடிவிலெடுத்து வைத்தற்கொண்டு முலை கொடுக்க அக்குழந்தை முலைபிடித்து உண்ணாமலும் வாய்திறவாமலும் கண்விழியாமலும் இருப்பதைக்கண்டு எங்களுக்கு ஒருந்த டீள்ளைக்குறையை நீக்கவந்த அருமைக திருமகனோ நெடுங் காலமாகத் தவஞ்செய்து பகவத் கடாஷத்தால் பெற்றுக்கொண்ட உன்னை மடிமேலவைத்து முலைகொடுத்து மகிழ்ச்சியை யடைவதற்குத் தக்க தவத்தைச் செய்யாமலிருப்பதே நீயுந்தாமரைமலர்போன்ற கண்களைத்திறவாமலும் பவளம்போன்ற சிவந்த உதடுகளைக்குறித்து அழாமலும் பாரக்கிறவரானது கண்களையும் மனத்தையுங் களிப்பையையச் செய்கின்ற சுந்தரமுள்ள கைகால்முதலிய அவயவங்களை யசைக்காமலு மிருப்பதென்ன மாயமோவென்றுசொல்லி விபாகுலமடைந்து அரசனுக்கு அறிவிக்க அரசனும் வந்து புத்திரனைக்கண்டு இத்தென்ன ஆச்சரியமோ இத்தப் புத்திரன் மானிட வடிவு உள்ளவனாயிருந்தாலும் பகவதம்சமென்பதை நாமறிந்துகொள்ளும்படி செய்கிக்கின்றதாகத் தோன்றுகின்றதென் நெண்ணிக்கொண்டு தம்மரண்மனைக்குப் போய்விட்டார். பின்பு அப்புத்திரன் உடையங்கையார் நவரத்ந கசிதமான பொற்றொட்டிலினிடத்துக் கிடத்துத்தோறுங் கிடந்தும் எடுத்திருக்க வைக்குத்தோறும் இருந்தும் பாலருந்தாது நானுக்குள்ளே திருமேனிவாடாது வளர்கதுவந்தனர்.

இப்படியிருக்க ஒருநாள் காரிமென்பவர் தனது புத்திரனுடைய அபூர்வமான சரித்திரத்தை மந்திரிகளோடு சூழ்த்தாராய்ந்து இப்புத்திரனுடைய உண்மை எம்பெருமான் திருவுள்ளத்துக்கே தெரியுமாதலால் அவன் ஸந்திக்கெதிரில் கொண்டுபோய்

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

விடுவதே தகுதியென்று நிச்சயித்த அவ்வாறே தொடர்ந்து கிடத்தியபிள்ளையெடுத்துக்கொண்டு உடையங்கையாடும் சென்று ஆதிப்பிரான் ஸ்ரீநிதிக்கெதிரில் இருக்கவைத்தார். உடனே அக்குழந்தை மெல்ல மெல்லத் தவழ்ந்தது. அதுகண்டு தாய்தந்தையரும் மற்றவரும் அளவிடப்படாத ஆனந்த முடிய வர்களாய்ப்பின்னே நடந்தார்கள். குழந்தை அப்படியே தவழ்ந்துபோய் ஸ்ரீநிதிக்கு வடக்கே யிருக்கின்ற திருப்புவியில்கீழ் பத்மாஸனமாக உட்கார்ந்தது வலதுகையில் சின்முத்திரை தரித்து இடதுகையை மடியில் வைத்துக்கொண்டு கண்களைத்திறவாமல் உடம்பையசைக்காமல் தலையங்குழத்தும் நேராகவிருக்கச்சிந்திப்பம்போல விருந்தது. பின்னேவந்த அரசன் அரசி முதலானவர்கள் இந்த அற்புதத்தைக்கண்டு உடம்பு புளகித்து இக்குழந்தை பகவதம்சமே தவிர வேறல்லவென்று நிச்சயித்துப் பலவிதமாகத் துதிசெய்து அவ்விடத்திலேயே சூழ்ந்திருந்தார்கள்.

இப்படியிருக்க எம்பெருமானை ஸர்வலோகமாதாவானபெரியபிராட்டியார் ஜீவாத்மாக்களுக்கு எளிதில் உஜ்ஜீவிக்குமபடியான உபாயத்தை உபதேசித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க எம்பெருமானும் அப்படியே செய்யக்கடவோமென்று திருவுள்ளம்பற்றி சேனைமுதலியாரைப் பார்த்து நீர் பூலோகத்தில் உம்முடைய அம்சமான நமமாழ்வாருக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசித்து வாருமென்று நியமிக்க அப்படியே நம்மாழ்வாருக்குத் திருவிலச்சினைமுதலானதுகளையும் ரஹஸ்யார்த்தங்களையும் பிரசாதித்தருளினார். இப்படி யிருக்கின்றநாளில் ஒரு நாள் திருக்கோளுரிலிருந்து திவ்ய தேசயாத்திரைக்குப்போய் திருவயோத்தியி லெழுந்தருளியிருக்கிற மதுரகவிகள் தென்றிசையில் கோடிசூரியப் பிரகாசமாக வொரு ஜோதியைக்கண்டு இதென்ன ஆச்சரியம் அஃதின்னதென்றறியவேண்டுமென்று நீனைத்து அந்த க்ஷணமே திருவயோத்தியைவிட்டுத் தென்றிசையைநோக்கிநடந்து திருவேங்கடமென்னும் திருப்பதிக்குவந்து திருவேங்கடமுடையானைச் சேவித்துத் தாம் முன்கண்டஜோதியைப் பார்த்துக்கொண்டே திருவரங்கம் பெரியகோயிலைடைந்து ஸ்ரீரங்காதனைச்சேவித்துத் திருமாலிருஞ்சோலைலைக்குவந்து அழகரைச்சேவித்துக் கடலழகிய பெருமானையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபத்திரசாயியையும் சேவித்துத் தாம்பரப்பாணி தீர்வந்து ஸ்ரீவைகுண்டமென்னும் திருப்பதியி லெழுந்தருளிய கள்ளப்பிரானைச் சேவித்துத் திருச்சங்கணித்துறையில் நித்திய கர்மானுஷ்டானஞ்

செய்து தென்கரையிலுள்ள திருக்குருகூர்க்குச் சமீபத்தில் வரு
ம்போது காணப்பட்டுக் கொண்டிருந்த தேஜஸ்ஸானது ஆதி
ப்பிரான் கோவிலுக்குள்ளே பரவேசிக்கக்கண்டு சீக்கிரமாக
ஓடித்துப் பொலிந்துகின்ற பிரானையும் ஆதிப்பிரானையும் சேவி
த்துப் பிரதக்ஷணமாகவரும்போது அங்கிருக்கின்ற திருப்புளி
யில் அந்த தீவ்ய தேஜஸ்ஸானது அடங்கியதைக்கண்டு அதன்
சமீபத்தில் வந்து அவ்விடத்திற் சூழ்ந்திருக்கின்ற கூட்டங்
களைக்கண்டு இவ்விடத்தில் அதிசயமெனனவென்றுகேட்க அது
கேட்டுக் காரியார், ஸ்வாமீ அடியேன் மனைவியுடன் புத்திரனைவே
ண்டித் திருக்குறுங்குடி எம்பெருமானைப் பிரார்த்திக்க அவரது
கடாட்சத்தால் புத்திரனவதரித்துக்கண்டிறுவாமலும் அழாமலும்
ஸ்தந்யபானம்பண்ணாமலும் வைத்த இடத்திலேயே உடம்பசை
க்காமலும் இருந்ததைக்கண்டு எம்பெருமான் ஸந்தியில் எடு
த்துக்கொண்டுவந்து விட்டோம். ஸந்தியிலிருந்து மெல்லமெ
ல்லத்தவழ்ந்தவந்து இத்தத்திருப்புளியி னிடத்தேபத்மாசனராக
உட்கார்ந்து கொண்டனர். அந்நாள்தொட் டிநாள்வரையுமாகிய
பதினாறுவருஷமும் கண்விழிக்கவும் வாய்திறக்கவும் உடம்பசை
க்கவும் நாங்கொருவருங் கண்டதில்லை. இவ்விடத்திலுள்ள அந்
புத மீட்டுதென்று சொல்லுகேட்டு மதுரகவிகள் அதிசயித்து
மணக்களிப்புடன் தீவ்யரூபங்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கின்ற
ஆழ்வாரைக்கண்டு கண்களி லானந்த நீர் னுளிக்கத் தேகமுழுவ
தும் மயிர்க்குச்செறியச் சமீபத்தில் போய்க் கைகளைக்குவித்
துக்கொண்டுஸ்வாமின் “செத்ததினவயிற்றிற்சிறியதுபிறந்தாலெ
த்தைத்தின்றெங்கே கிடக்கும்” என்றுகேட்க அதுகேட்டுத்திருப்
புளியின் கீழ் எழுந்தருளிய ஆழ்வார் “அத்தைத்தின்றங்கே கிடக்
கும்” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள அதுகேட்டுமதுரகவிகள் ஆன
ந்தபூரவசராய் நாம் கேட்ட கேள்விக்கு யதார்த்தமாகிய வேதார்
த்தத்தை வெளியிட்ட இவர்மணிதரால்லர்; நம்மையெல்லாங்கடை
த்தேற்றும்படி பரமபதத்திலிருந்து பூலோகத்திற்கு எழுந்தருளி
நம்மந் தாளவந்தவரே யென்று யதார்த்தத்தை யறிந்துகொண்டு
கீழேவிழுந்து பலமுறைபணிந்து கைகுவித்தெதிர்நின்று பலவா
றுகத்துதிசெய்து பின்பு காரியையும் உடையகங்கையையுத்தொ
ழுது நீங்கள் என்ன தவஞ் செய்தீர்களோ உங்கள் தவமேதவம்.
பிரம்மருத்திராதிதேவர்களும் பெற்றுக்கொள்ளுதற்கு அருமை
யாகிய பேறுபெற்றுக் கொண்டீர்கள். உங்களுக்கு நிகரானவ
ர்கள் திரிவோகத்திலும் இல்லையென்று புகழ்ந்து பின்பு திரு

ஆழ்வார்கள் வைபவம்.

புனிதனடியில் எழுந்தருளிய நம்மாழ்வாரைச்சேவித்து அப்பி
 ராதிருத திவ்ய சரித்திரங்களை யுடைய தேவரீர் அடியெனுக்கு
 தத்வழித புருஷார்த்தக்களை யெல்லாம் பிரஸாதித்தருள வே
 சிமென்று பிரார்த்தித்து எதிரேநிற்க, அப்போது ஸ்ரீமங்கோ
 யணன் தேவீபூஷணபுத பரிஜனங்களோடே கூடபெரிய திருவடி
 யின்மீது எழுந்தருளி நம்மாழ்வாருக்குச் சேவை சாதித்த
 ஆழ்வாரும் கண்விழித்து நிகரில்லாத செம்பொன்மலைமேல் நீ
 நிதமுள்ள கீர்கொண்ட மேகமானது மணமுள்ள செந்தாமரை
 மலர்களை வடிவமுழுவதும் மலர்த்திக்கொண்டு சுடர்விட்டோங்கு
 கின்ற சூரியமண்டலத்தை முடிமேற்கவித்து இடைவிடாது
 மின்னுகின்ற மின்னுடன் எதிரின்றதுபோல் ஸ்வர்ணமலை போ
 லப் பொன்னிறமும் உயர்ச்சியும் பெருமையும்பெற்ற பெரிய
 திருவடி திருத்தோள்களினிடத்து மலர்ச்சியும் பூன்னகையுங்,
 கொண்டு குளிர்ச்சிததும்புகின்ற திருமுகமலரும், அருந்ததும்பு
 கின்ற திருக்கண்மலரும், பவளம்போற்சிவநது அழகு ததும்புகி
 ன்ற திருவாய்மலரும், ஸ்ரீபாஞ்ச ஜன்யாதி திவ்ய ஆயுதங்களைக்
 கொண்டு செவ்வண்ணத்ததும்புகின்ற திருக்கைமலர்களும், பிரம்
 மாவைச் சிருஷ்டித்துச் சுந்தரத் ததும்புகின்ற திருவுந்தி மலரும்
 பரம பாகவதர்களுடைய இருதயங்களில் மலர்த்து ஆனந்தத்
 ததும்புகின்ற திருவடிமலர்களும் பிரகாசிக்க மின்னற்கொடி
 போன்ற பிராட்டியாருடன் நீலமேக ஸ்பாளமாகிய திருமேனி
 யைக்காட்டி பெழுந்தருளிய எம்பெருமானைக் கண்டெழுந்து,
 கண்களில் நீரரும்பவும், உடல்புகிக்கவும், மனமுருகவும், கீழே
 விழந்து அனேகமுறை சேவித்து இவ்வளவு காலமும் இப்ப
 டிப்பட்ட சேவையைச் சேவியாமல் நாள்களெல்லாம் வீணாகக்க
 ழிந்தனவே யென்றழுதும், சதர்முகன் முதலாகியதேவர்கள் ரெ
 கங்காலம் அருமையான தவங்களைச் செய்து வருத்தினங் கிடைத்
 தற்கு அருமையாகிய எம்பெருமானது திருவடிமலர்களை நிர்வேற
 துவாகச் சேவிக்கும்படி நமக்குக் கிடைத்ததேயென்று ஆனந்தக்
 கூத்தாடியும், எண்ணப்படாத இன்பத்தருகின்ற இப்படிப்பட்ட
 சேவையைச் சேவிக்கின்ற நாம் இனி கூணகாலமாயினும் பிரி
 ந்திருப்போமானால் நமதியற்கையை யென்னென்று சொல்வது
 என்றுநகைத்தும், சமாளயில்வாத அற்புத அமலநிதிசய மங்கள
 குணமே திருமேனியாகக் கொண்டு எழுந்தருளிப் பேராணந்தத்

தைக் கொடுத்தருளிய எம்பெருமானுக்கு என்னகைம்மாறுசெய் வேனென்றுருகியும், ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்யகுணங்களைப் பாடியும், ஆனந்தபரவசராய்க் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டுநிற்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆத்மாக்கள் லோகமாயைகடந்து ஞானமார்க்கத்தில் நடந்து கமது நித்தியானந்தமாகிய பரதபதத் தை யடையும்படி வேதார்த்தங்களைத் திரவிடவேதமாகச் செய்யு மென்று திருவாய்மலர்ந்து எழுந்தருளிஞர்.

பின்பு நம்மாழ்வார் திருப்புளியின்கீழ் எழுந்தருளியபடி ஸ்ரீமந்நாராயணனே பராத்பரனென்றும், அவனை யல்லது ஆத்மா க்களுக்கு வேறுகத்யநதா மில்லையென்றும், அவரதுதிருவடிகளுக் கு அடைக்கலம் புகவேண்டுமென்றும, அவர், பக்திசெய்கின்ற வர்களுக்கல்லதுபிரம்மருத்திராதிதேவர்களுக்கும் எளியவரல்ல ரென்றும், சிருஷ்டி ஸ்திதி ஸம்ஹாரமென்னும் முத்தொழில்க களுக்கும் மூன்று வெடுத்தவரென்றும், உலகத்தவர்களே! நிலை யில்லாத இந்தச்சரீரம் அழிந்துபோகுமுன் அவரதுதிருவடிகளை இடைவிடாது நினைபுங்களென்றும் பலவிதமாகவுலகத்தவர்களுக் குறுதிசுழித்து ஸ்ரீமந்நாராயணனாகிய பரமபுருஷனே புருஷ னாகவும் அவரது ஸத்வாமிசமாகிய தாமே ஒரு பெண்ணாகவும் எண்ணங்கொண்டு ஒத்த அன்புள்ள கணவனைப்பிரிந்த கற்புள்ள ஒரு ஸ்திரீயானவள் குழல்சோரவும் வளையல்கள் கழலவும் வடி வம் வேறுபடவும் படுப்பதும் நடப்பதும் பேசுவதும் டாடுவதும் முதலாகிய தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் கணவன் தன்னிட த்திற்குச் செய்த கரணவிற்பங்களை நினைந்து நினைந்து மனம் நெரு ப்பிவிட்ட மெழுகைப்போலுருகியுருகி கண்களில் நீர்வடித்துக் கொண்டு உன்மத்தம்பிடித்தவளாக வுடம்பசையாது இருந்தப டியே யிருப்பதுபோல் தாமும் ஸ்ரீமந்நாராயணனைப்பிரிந்து அப் பிரிவாற்றாமையால் திருமேனியிலுள்ள திருவாடை முதலான வைகள் சோர்ந்தும் அற்புதமான திவ்ய வடிவும் மாசண்டமணி போல மழுங்கியும் பார்ப்பது பேசுவது முதலாகிய தொழில்கள் ஒன்றும் இல்லாமல் எம்பெருமானைத் தாம் அனுபவித்தபேரின்ப சுகானுபவங்களை யெண்ணி மனமுருகிக்கண்களில் நீர்சொரியத் திருமேனி யசையாது இருந்தபடியே சிலநாளிருந்தும், பின்பு அந்த ஸ்திரீயானவள் தன்னருகிலிருக்கின்ற பாங்கி முதலான வர்களை நோக்கித் தன்கணவனது மேன்மையும் தனது நிலையும் வெளியிட்டுத்தன்கணவனைக் கூட்டிவரும்படி யிசைவித்துத் தூத னுப்புவதுபோலத் தாமும் தமதருகிலிருக்கும் பறவை முதலான வைகளை நோக்கி ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திவ்ய குணங்களையும் தமக்கு அவரைப் பிரிந்ததனுண்டாகிய சோகத்தையும் அறி வித்து அவரையழைத்துவருமபடி தூதனுப்புவதுபோலப் பேசி

க்கொண்டும் இவ்வாறு பிரிவாற்றாமையால் வருந்துவதைக் குறித்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் அடிக்கடி புறத்திலும் அகத்திலும் சேவை சாதித்து இன்பங்கொடுத்தருள அவ்வின்பத்தை யனுபவித்து அவ்வனுபவத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கிற சகல வேதார்த்தசாரமான திருமந்திரார்த்தத்தை நாலு பிரபந்தங்களாலே பிரகாசிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாய் ருக்வேதஸாரமான ஶீ திருவிருத்தம், யசர்வேதஸாரமான ஶ திருவாசிரியம், அதர்வண வேதஸாரமான ஶ பெரிய திருவந்தாதி, ஸாமவேதஸாரமான ஶ திருவாய்மொழி ஆகிய இந்நான்கு பிரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து மதுரகவிகளோட பட்டோலைகொள்ளும்படி நியமித்தருளுநர்.

§ பொய்நின் தனானமும் பொல்லாவொழுக்கு மழுக்குடமபு
மிநின் தநீர்மை யினியாமுறுமை யுயிரளிப்பான்
எந்நின் தயோனியு மாய்ப்பிறத்தாயிமை யோர்தலைவா
மெய்நின் துகெட்டரு ளாயடியேன்செய்யும் விண்ணப்பமே.

† செகர்மா முகிலுடுத்து மிக்கசெஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூரியஞ் சுடர்மதியம் பூண்டு
பலசுடர்புனைந்த பவளச்செவ்வாய்
திகழ்பசுஞ்சோதி மாகதக்குன்றங்
கடலோன் கைமிகைக் கண்வளர்வதுபோல்
பிதகவாடை முடிபூண்முதலா
மேதகு பலகல னணிந்துசோதி
வாய்வுங் கண்ணவஞ் சிவர்ப் மீதிட்டுப்
பச்சைமேனி மிகப் பகைப்ப
நச்சுவினைக்கவர் தலையரவினமளியேறி
யெறிகடல்நடுவு ளறிதுயிலமர்ந்து
சிவனபணிந்திர னிவர் முதலனைத்தோர்
தெய்வக்குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த
தாமரையுந்தி தனிப்பெருநாயக
முவுலகளந்த சேவடியோயே.

* முயற்றி சுமந்தெழுந்து முந்தித்து கெஞ்சே
இயற்றுவார யெம்மொடு நீகடி.—நயம்புடைய
நாயின் துடைகிளவி யுட்பொதிவேரம், நம்பூவைப்
பூவின் தண்ணன் புகழ்.

§ உயர்வறவுயர்நல முடையவ னெவனவன்
மயர்வறமதிநல மருளின னெவனவன்
அயர்வறுமமரர்க ளதிபதி யெவனவன்
துயர்வுசுடரடி தொழுதெழென் மனனே.

இந்தப்பிரகாரம் திவ்யானுபவங்களைப்பிரகாசிப்பித்து ஸர்வ வேதரத்தஸாரமான திருமந்திரார்த்தங்களை விளங்கவைத்தருளிய நான்கு பிரபத்தங்களையும் மதராகவிகள் எழுதிப் படனஞ் செய்து அதிலுள்ள அனுபவார்த்தங்களை யுணர்ந்து ஆனந்த வெள்ளத்தில் அழுந்தி இரவும் பகலும் இடைவிடாமல் நம்மாழ்வார் திருவழியைத் தொழுதுகொண்டு மனங்குளிர்ந்தவராயிருந்தார். இவரிவ்வாறு துதித்துக்கொண்டிருக்க, ஆதிப்பிரான் பிரசாதித்த வ்ருளமாலையைத்தரித்துவருளாபரணொன்றும், பாசமயங்களைக் களைந்து பராங்குசரென்றும், சடத்தைக் கோபித்துச் சடகோப ரென்றும் திருநாமங்களைப்பெற்ற நம்மாழ்வார் தம்மைச்சூழ்ந்திருந்த காரி-உடையநங்கைமுதலானவர்களைப் பரமபதத்தில் நித்யானந்தானுபவத்தை யனுபவிக்கக் கடாக்ஷித்தருளி மதராகவிக ளுடன் தாமுமாகச் சிலகாலம் நித்யானந்தானுபவஞ் செய்து கொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஒருநாள் இந்தச்சரீரத்தை இவ்வுலகத்திற் சுமந்து கொண்டு இன்னுமெத்தனை நாளிருப்பேன்; இனிமேலுள்ளேயுட் பி ரிந்து க்ஷணகாலமும் இச்சரீரமாகிய சுமையைச் சுமக்கமாட் டேன் உனதிருவடியறியச்சொல்லுகிறேன்; என்னை யழைத்தரு ளவேண்டும கிருபாசிதியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனே யென்று பிரார்த்திக்க அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் எழுந்தருளக்கண் டளவிடப்படாத மகிழ்ச்சியோடு மெழுந்து பலமுறை வீழ்ந்துவீழ்ந்தடிபணிந்து கண்களி லானந்தபாஷ்பம பெருகக் கைகளைக் குவித்துக்கொண்டு பலவாறுகத் துதித்துநின்ற நம் மாழ்வாரைப்பார்த்தருளி நம்முடன் பரமபதத்திற்கு வராமெ ன்று திருவாய்மலர்த்தருள, அப்போது மதராகவிகள் அடியேன் நம்மாழ்வாரைப்பிரிந்து எவ்வாறுயிர்வலத்திருப்பேன் அடியே னையு முடன் வரும்படி கடாக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தி த்து நம்மாழ்வாரைநோக்கிக் கண்களில் நீர்விட்டழுது கண்ணி னுண் சிறுத்தாம்பென்று முதலெடுத்துப் பத்துத்திருப்பாடல் களை நம்மாழ்வார் விஷயமாகப்பாடித் தேவரீரை யெப்படிப் பிரிந்திருப்பேன் என்று வியாகுலப்பட அதுகுறித்த ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளமிரங்கி உமது கவி மதரமாக விருக்கி ன்றது; ஆதலால் ஸ்ரீ மதராகவியென்று பெயர்வகித்துக்கொ ண்டு இன்னஞ் சிலநாள் இருப்புளியிங்கீழ் அர்ச்சாரூபமாக

நம்மாழ்வாரை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்துகொண்டு திருவாய்மொழியை யுலகத்தில் பிரவசனஞ்செய்து பின்பு நமது பரமபதம்வந்து சேருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி நம்மாழ்வாருடன் ஸ்ரீவைகுந்தத்துக் கெழுந்தருளினார். பின்பு மதுராகவியாழ்வாரும் ஸ்வாமி நியமனப்படி நம்மாழ்வாரை யெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துத் திருவாராதனஞ் செய்துகொண்டு அவரருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களைப் பாராயணஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்.

நம்மாழ்வாருக்கு ப்ரதம சிஷ்யரான மதுராகவிகள் ஒருக்கால் ஆழ்வாரை அத்யபக உற்சவத்தில் திருவாங்கத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு விசேஷ வைபவங்களுடன் வரும்போது மதுரையிலிருந்த சங்கப்புலவர்கள், வந்து “வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள் வந்தார், புவிப்பாவலர் தம்பிரான் வந்தார், மெய்ஞ்ஞான தேசிகர் வந்தார்” என்பது முதலான விருதுகளுடன் வரலாகாதென்று தடுத்தனர். மதுராகவிகள் யாதுக்காகத் தடுத்திருக்கின்றனரோ, சங்கப்புலவர்கள் எங்களுடன் சங்கப்பலகையேறினால்லது இங்கு விசேஷ விருதுகளுடன் போகலாகாதென்று சொல்ல, மதுராகவியாழ்வார், ஆழ்வார் உங்களுடன்கூட எழுந்தருளார். அவரது திவ்யஸூக்தி உங்கள் சங்கப்பலகையில் எழுந்தருளிப் பெருமைபெறக்கூடவது என்று அருளிச்செய்து “கண்ணன் கழலிணை” என்னும் பாசுரத்தை ஒரு சிறு முறியிலெழுதி அதைச் சங்கப்பலகையிலே வைக்க, அப்பலகை சங்கப்புலவர்களை யெல்லாம் கீழே தள்ளிவிட்டு ஆழ்வார் ஸ்ரீஸூக்தி யொன்றைமாத்திரம் யேந்தினின்றது. அதுகண்டு அவர்களுக்குத் தலைவணுவன்

நயாடுவதோ கருடற்கெதிரே யிரவிக்கெதிர் மின்மினியாடுகதோ

நாயாடுவதோ புலிமுன் சரபம்நரகேசரி முன்னுறுமோவீமப்

பேயாடுவதோவெழிநூர்வசிமுன்பெருமான்வீரூளாபரணன்னருளும்

ஓராயிரமாமறையின்பொருளி னொருசொற்பெறுமோவுலகிற்கவியே

என்று பாடினான். பிறகு ஆழ்வார் விஷயமாகத் துதிசெய்யவேண்டுமென்று ஒவ்வொருவரும் தனித்தனியே ஒவ்வொரு பரட்டாகப்பாட அவையாவும்

சேமங் குருகையோ செய்யதிரும் பாற்கடலோ
நாமம் பராங்குசனே காரணனே—தாமம்
துளவோ வகுளமோ தோளிரண்டோ நான்கோ
உளவோ பெரும வுமக்கு,

என்னும் ஒரேபாட்டா யிருக்கக்கண்டு பயமும் ஆச்சரியமும்
டைந்து அபராத க்ஷாபணம்பண்ணிக்கொண்டு விசேஷ மரியா
தைகளுடன் அனுப்பிவிட்டார்கள்.

வாழித்திருநாமம்.

ஆன திருவிருத்த நூறாளுள்ள வாழியே
ஆசிரியமேழுபாட்டளித்த பிரான் வாழியே
நானிலத்தா தியண்பத்தேழித்தான் வாழியே
இசைகொண்மறையாயிர நூற்றிரண்டுத்தான் வாழியே
வானணியும்புகழ்புககநாவீறன் வாழியே
வைகாசிவிசாகத்திலவந்துதித்தான் வாழியே
சேனையர்கோனவதாரஞ்செய்தவள்ளல் வாழியே
திருக்குருகைச்சடகோபன திருவடிகள வாழியே.

மேதினியில்வைகாசிவிசாகத்தோன் வாழியே
வேதத்தைச் செந்தமிழாலவிரித்துரைத்தான் வாழியே
ஆதி குருவாய்ப்புவியிலவநித்தான் வாழியே
அனவரதஞ்சேனையர்கோனடிபணிவோன் வாழியே
நாதனுக்குநாலாயிரமளித்தான் வாழியே
நம்மதரகவிவணங்குகாவீறன் வாழியே
மாதவன்பொற்பாதுகையாய் வளர்த்தருள்வோன் வாழியே
மசிழ்மாறன்சட்டகோபன வையகத்தில் வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஏரார் வைகாசி விசாகத்தி னேற்றத்தைப்
பாரா மறியப் பகர்கின்றேன்—சீராரும்
வேதத் தமிழ்செய்த மெய்ய நெழிற்குருகை
நாத னவதரித்த நான்.

நம்மாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

மதுரகவியாழ்வார் வைபவம்.

பெருஷைத் தூவாஸுடைய வாண்பெருமணாஸகழ் |

ஸ்ரீபராக்ஷாஸலக்ஷம் உயாஸ்கவிபோஸ்யெ |

மேலேசித்ராஸமுத்தமம் பாண்டயதேஸே கணாஸகம்,

ஸ்ரீபராங்குஸஸதபத்தம் மதுரமகவிமாஸ்யே.

ஹவஸஸதாஸுடையவ்யவபெருஸாரிவாஹ்யாஸுடையாசீரீம் |

உயாஸ்யஸுஸிஷ்டகவிஸயாசுடையஹவஸஸுடையவிதஸாஸீதகம் ||

ஹஸ்தஸ்தான த்வியம் ப்ரபதயேஸடாரி வாகவ்யாச முதாரதீர்த்தம்,
மாதூயஸம்ஸ்லிஷ்டகவித்வயுத்தம் மஹத்வஸம்பாவித புத்திதத்வம்.

ஸ்ரீஸேனைமுதலியாருடைய கணநிபதிகள் கால்வரிலொரு வரான குமுதாம்சராகிய ஸ்ரீமதுகவியாழ்வார் துவாபரயுகத்தில் அ - லக்ஷத்து - சுரு.அளக - ஈசுவரஸ்ரீ சித்திராபீரீ சுக்லசுதர் த்தசி வெள்ளிக்கிழமைகடிய சித்திராநக்ஷத்திரத்தில் திருக் கோளூரில் ஒருபுரூட ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்குப் புத்திராய் அவ தரித்து வெகுகாலமாகத் திவ்வியதேச யாத்திரையைப்பண்ணிக் கொண்டுதிருவையோத்தியி லிருக்குமபோது ஒருராத்நிரியில் திருக கோளூர் எம்பெருமானை நோக்கிஸேவிக்கும்போது அத்திசையில் ஒரு தேஜஸ்ஸைக்கண்டு அதைச்சோதிக்கத் திருவுள்ளமாய் அவ் விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் திருநகரியேற வெழுத்தருளி திருப்பு னியாழ்வார் அடியில் அத்தேஜஸ்ஸு அடங்க அவ்விடத்தில் கம் மாழ்வாரை ஸேவித்து அவருடைய வைபவத்தைக்கேட்டு அவர் விஷயத்திலீடுபட்டு அடியேனுக்குத் தத்வஹித புருஷார்த்தங்க னைக் கிருபைசெய்தருள வேணுமென்று பிரார்த்திக்க, அப்போது ஆழ்வாரும் அப்படியே பிரஸாதித்து தாம்செய்தருளிய திருவாய்

மொழிமுதலான பிரபந்தங்கள் காலையும் இவரைப் பட்டோலை கொள்ளுர்ப்படி நியமிக்க மதுரகவிகளும் ஆழ்வார் நியமனப்படி நடத்தி ஆழ்வார்விஷயத்திலிடுப்பட்டு அவர்விஷயமாகக் * கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பு என்கிற பிரபந்தத்தைச் செய்தருளி ஆழ்வார் நித்தியவியூதிக் கெழுந்தருளினபின்பு தாம்பரபர்ணிதீர்த்தத்தை யிறுகவைத்து அதிலுண்டான தாதுவிசேஷத்தாலே ஆழ்வார் நிவ்யமங்கள் விக் கிரகத்தை யேறியருளப் பண்ணிவைத்து அவருக்குக் கோயிற்றிருப்பணிகளெல்லாளு செய்து பலவகையுபசரங்களுடன் ஆராதித்துக்கொண்டு நமமாழ்வார் பிரபந்தங்களான - திருவிருத்தம் - நூறுபாட்டு, திருவாகிரியம் - ஏழுபாட்டு, பெரியதிருவந்தாதி - எண்பத்தேழுபாட்டு, திருவாய்மொழி - ஆயிரத்து ஒருநூற்றிரண்டொட்டு ஆகிய இந்த என்னுபிரபந்தங்களையும் உலகமுழுதும் விளங்கும்படிசெய்து ஸந்தியை விட்டுப் பிரியாமல் இருநூற்று நூற்பதுவருஷம் இருந்தருளி நம்மாழ்வாரது கிருபையினால் பாம்பதத்துக்கு எழுந்தருளினார். இவருடையவைபவம் நம்மாழ்வாருடைய வைபவத்தில் பாக்கக் கண்டுகொள்வது.

வாழித்திருநாமம்.

சித்திரையிற்சித்திரை நான் செகத்தில்வந்தான்வாழியே
திருக்கோனூரவதரித்தசெல்வன்மிகவாழியே
உத்தரநங்காதீர்த்தயாதவத்தோன்வாழியே
ஒளிகதிரோன் தெற்குதிசறுநுதவந்தான்வாழியே
பத்தியொடுபதினென்பாடினான்வாழியே
பாரசங்குசனேபரமென்றுபற்றினான்வாழியே
மதநிமமாம்பதப்பொருளைவாழ்வித்தான்வாழியே
மதுரகவிதிருவடித்தாமரைமலர்கள்வாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

ஏரார் மதுரகவி யிவ்வுலகில் வந்துதித்த
சோருஞ் சித்திரையிற் சித்திரைநான்—பாருலகில்
மற்றுள்ள வாழ்வார்கள் வந்துதித்த நாள்களினும்
உற்றதெமக் கென்றுகொஞ்சே யோர்.

மதுரகவியாழ்வார்வைபவம்

முற்றிற்று.

* கண்ணினுண் சிறுத்தாம்பிணற்கட்டுண்ணப்
பண்ணியபெருமாயனென்னப்பணில்
கண்ணித்தென்குருடர்மேயினென்றக்கால்
அண்ணிக்கும்முதுமென்றவவுக்கே.

சூலசேகராழ்வார் வைபவம்.

கூடுதல் பொதுநலனளவாகக் கொள்ளவொருவதுணை |
கள்ளவாணிகம்முடையதாயிருக்கக் கூடுதல்நலனளவாகியதுமே ||

கு மபெபுகர்வனௌநாதம் கோபிளசேரலபட்டணை,
கௌஸ்தபாமலமதாதிம குலசேகரமாயர்மே,
மாமுஷிநெய்மயிம மபர மய்யபாநாதிநெய்நெ |
தலைகொழிநவாயநெ நாராநகூயசொவநடி ||

சூழ்ந்தேயாஸ்பகலோ ரங்கயாத்ராறுகெதிலே,
தமஹர பரிசாஸவந்தே ராஜாகம துலனெயகம.

மலைவளமுதலான வளங்களை யுடைய கொல்லிகரத்தில் வ
ந்திருக்கின்றதிருந்து நித்தவறுதுசெய்கோல்செலுத்தி பகவத்பக்
தியுடன் அரசாட்சிசெய்த திடவிருகனைன்னும பெயரையு
டைய வஞ்சிவேந்தன், புத்திரபாங்கியங் கிடைக்கும்படி ஸ்ரீமந்
நகராயணனைக் குறித்துத் தவமபண்ண அத்தவத்துக்குத் திரு
வுள்ளமிரங்கி ஸ்ரீமந்நகராயணன் எழுந்தருளி ஸேவைஸாதித்
து அரசனை நமது கௌஸ்துபாமசமே யுனக்குப புத்திரனாகப்
பிறக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிப் பின்பு அந்தர்த்தான
மானார். திடவிருகன் மகிழ்ச்சியுடன் நகரத்துக்குப்போய் அரச
செலுத்த, அவ்வரசனது கற்புள்ளமனைவி கர்ப்பவநிபாய் தே
வர்கள் பூமாரிபெய்து வாழ்த்தவும் முனிவர்கள் ஆசிகூறவும் உ
லகத்தி லனைக அற்புகங்களுண்டாகவும் கலியுகம்பிறந்த இரு
பத்தெட்டு வருஷங்களுஞ் சூ மேல் செல்லும் பராபவருஷம்

மாசிமாஸம் சுக்லபக்ஷம் துவாதசி வெள்ளிக்கிழமைகூடின பு
 ணர்ஐச நக்ஷத்திரத்தில் கௌஸ்தபாம்சம் திவ்யலக்ஷணமுள்ள
 குழந்தைவடிவமாக இளஞ்சூரியோதயம்போல அவதாரஞ் செ
 ய்தது. அவதரித்தகுழந்தையைத் தாயானவள்கண்டு இக்குழந்
 தை தேவர்களிடத்தில் பிறக்கத்தக்கதேயன்றி நம்மிடத்திற் பிற
 க்கத்தக்கதல்லவென்று அதிசயமடைந்து பெருங்களிப்புள்ளவ
 ளாக விருந்தாள். புத்ரோத்தபத்தியைக்கேட்ட அரசன் மனங்களி
 த்து ஸ்ரானுதிசியமங்களைமுடித்து ப்ராஹ்மணர்களுக்குக் கிரம
 பபடி செய்யவேண்டிய தானங்களைச்செய்து ஜாதகம்நங்களைச்
 செய்து குலசேகரனென்று நாமகரணஞ்செய்வித்து அன்னப்
 ராசனம், சௌளம்முதலான கருமங்களை அந்தர்த்தப்பருவங்களில்
 அரசர் செல்வத்துக்குத் தக்கபடி செய்வித்து ரத்னகசிதமாகிய
 ஸ்வர்ணபரணம் முதலானவைகளால் அலங்கரித்துப் பாராட்
 டிவளர்த்து ஏழாம்வயதில் உபநயனஞ் செய்வித்து ஆசார்ய
 முகமாக வேதாரம்பஞ்செய்விக்கக் குலசேகார், ருக்வேதம்முத
 லாகிய வேதங்களிலும் சாஸ்த்ரங்களிலும் தனுர்வேதம் - ஆயுள்
 வேதம் கார்த்தவீவேதம் முதலானவைகளிலும் - யானையேற்றம்-
 குதிரையேற்றம்-ரதாரோஹணம் முதலானவித்தைகளிலும் நிபு
 ணராய் அரசாட்சி செய்வதற்குத் தக்க பருவத்துடனிருக்க அப்
 புத்திரருக்கு விவாஹ மஹோத்ஸவத்தாசச்செய்வித்து முடிசூட்
 டித் தம்மரசாட்சியைக்கொடுத்து, அரசன் தன்மனைவியோடும்
 தவம் செய்தற்குத்தக்க இடத்தேடிக்கொண்டு போயினான். மு
 டிசூட்டிக்கொண்ட குலசேகார் தமதானுக்களுக்குட்பட்ட தே
 சங்களில் பிராமணர்முதலான சாதுர்வர்ணங்களும தங்கள் த
 ங்களுக்குரிய நித்ய கர்மானுஷ்டானங்களைத் தவறாது நடத்த
 வும், மாதத்தோறும்மாறாது மும்மாரிபெய்யவும், மலைபடுதிரவிய
 ம் நாடுபடு திரவியமுதலான திரவியங்களெல்லாம் குறைவுப
 டாது மேன்மேலும் விருத்தியடையவும், குடிகளிடத்துக் கல்
 விப்பொருளுஞ் செல்வப்பொருளுங் கலவறு நிற்கவும், சற்கு
 ணங்களும் சந்தர்ப்பங்களும் தலையெடுத்தோங்கவும், நெறிதவ
 ராது பகவத்பக்தி பாகவதபக்தியுடன் அரசுசெய்துவருகின்ற
 நான்களில் ஒருநாள் இராத்திரியில் நித்திரைசெய்யும்போது ஸ்வ
 ப்னத்தில் ஸ்ரீமந்நாராயணன் தம்முடைய லீலாவிபூதி நித்யவி
 பூதியென்று மிண்டையுந் குலசேகரரீதியார்வருக்குக் காட்டி

பருளக்கண்டு கண்விழித்துக் கரைபற்ற களிப்புள்ளவராய்க் கண்களி லானந்தநீர்பெருகக் கைகுவித்து கின்றுகொண்டு பூமி ந்ராராயணனுடைய நித்ய ஸீலாவியூதிகளை இன்று ஒரு காரணபி ல்லியே அனுபவிக்குமபடி நான் என்னதவஞ் செய்திருத்தே னே என்று சொல்லிச்சொல்லி மகிழ்ந்தும், இப்படிப்பட்ட திய யானுபவங்களை அனுபவியாது வினாகக் காலங்களைக் கழித்து விட்டேனெயென்று சொல்லிச்சொல்லி மனங்கவரத் துருகிச் சோர்ந்தும், பின்பு லோகவியாபாராந்தரங்களில் பிரவர்த்தியில் லாதவராய்ப் படுத்த விடத்திலேயே பகவத்தியானஞ் செய்து கொண்டிருந்தார்.

இப்படியிருந்த அருணோதயகாலத்தில் வழக்கப்படி பள்ளி யெழுப்புகின்றார்கள் வினைமுதலாகிய இளியவிசைபுள்ள கருவிகளினால் கெடுதலாம் எழுப்பவும் எழுகதிருந்து வெளியி ல் வாராதிருகதையறிந்து மாதிரிமுதலானவர்கள் இதென்ன காரணமோவென்று மனங்கலங்கி உழையாமையுள்ளேயனுப்ப அவர்கள் போய்ச் செந்தாமரைமலர்போல முகமலர்த்து புன்மு டுவல்கொண்டு கண்ணீர்பெருகக் கைகளைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டிரு ந்த அரசனைப்பார்த்து அத்புதமடைந்து திரும்பிவந்துமத்திரி மு தலானவர்களுக்குத் தெரிவிந்த அவர்களுங்கண்டு ஒருவர்க்கொ ருவர் காரணத் தெரியாதவர்களாய் அலுவிஷயத்தில் தங்கள் த குகருக்குண்டாகிய அபிப்பிராயங்களைப் பேசிக்கொண்டு பெரு ஞ்சர்பதமுண்டாக்க, அதனால் அரசன்தெளித்தெழுந்து வெளியி ல்வந்து அங்கு மறமெருவலையும்பாராது பகவத்பக்தியும் கூா மையாகிய அறிவுமுடைய முதன்மந்திரினைப்பார்த்துச் சென் தகாலங்களை யெல்லாம் வினாகச்செலுத்திய என்னையும் ஒரு பதார்த்தமாகவெண்ணி இராத்நிரி நுகநாகநுகனுகிய ஸ்ரீமநா ராயணன் ஸேவைஸாதித் தநுளப்பெற்றேன். இவ்வாறுபெ றற நான் இன்னும் அகித்யமாகிய இந்த ப்ரபஞ்சவாழ்வை நித்யமாகவெண்ணி கிண்பெரடிது போக்கமாட்டேன். இன்று தொடங்கி பரமஸாத்நிகர்களான பகவதர்களுடனகூடி ஆத்ம் லாபத்தையுண்டுபண்ணுகின்ற எமபெருமானது நித்யமங்கள குணங்களை யனுபவித்து ஆனந்தமடையவேண்டும் என்றுசொ ல்லி அந்தகூணமே அம்மத்திரியோடு தாம் பகவத்பக்தர்கள் எங்கிருக்கின்றார்களென்று தேடி அவர்களிருக்கின்ற இடங்க

ளிற்சென்று ஸேவித்து அனேக உபசாரங்களைச்செய்து அரண்மனைக்கு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுவந்து ஸ்ரீமத்ராமாணாம் முதலான கிரந்தகாலகேசுபஞ் செய்துகொண்டும் முதலாழ்வார்கள் மூவரும் திருமழிசையாழ்வாரும் திருக்குருகைப்பிராணம் செய்தருளிய திவ்யபரபதங்களை ஸேவித்துக்கொண்டும் சிங்காசனாதிபதியாய்த் தாமரையிலேயில் பற்றியும் பற்றாத நீர்த் துளிபோல இராஜகாரியங்களில் பற்றியும் பற்றாத மனமுடை யவராயிருந்தார்.

இக்குலசேகார், பாகவத ஸமூகத்துடனிருந்து ஸ்ரீமத் ராமாயணகாலகேசுபஞ் கேட்டுவருமபோது “இனைய பெருமானைப் பிராட்டிக்குத் திருமேனிக்காவலாக நிறுத்தி கரதூஷணதிரிசீர்க ளாகிய பதினாலாயிரம்பேர் துஷ்டராகுஷஸங்களுடனே தர்மாத்மா வான ஸ்ரீராமபிரானொருவரே யுதகஞ்செய்யப்படிப்பட்டார்” என்று கேட்ட தும் ஆழ்வார் பரேம்பரவாராய்த் திவ்வெனமெழுந்து ஸ்ரீராமபிரான தனியேயுத்தங்குநுச் செல்லுமினறூர், அவருக்குச் சகாயமாக நாம் போகவேண்டுமென்று சொல்லி எல்லாச் சேனைகளையும் ஆயத்தப்படுத்துமாடி சேனாதிபதிக்கு நியமித்துத் தாமும் ஆயுதங்களைத்தரித்துக்கொண்டு புறப்பட்டனர். போசனையுடைய மந்திரிகள் இந்தப் பிரமாணத்தைத் தடுப்பதற்காக “பெருமான் அந்நாதினாலாரிடம் துஷ்டராகுஷஸங்களை யெல்லாங்கொன்று மீண்டுவந்து பிராட்டிமாராஜே உபசரிக்கப்பட்டார்” என்னும் கட்டத்தை வரசிக்கொடுத்து அந்நே ஆழ்வாருக்கு அறிவித்தனர். கேட்ட ஆழ்வாரும் பிரமாணத்தவிரந்து ஸமாதான சித்தராயிருந்தனர். இதற்கு மத்திரிமுதலானார் ஆழ்வாருக்கு இவ்விதக்கலக்கம் பாகவத சகவாசத்தினாலே வந்ததென்றெண்ணியிருந்தார்கள்.

இப்படி அரசாட்சி செய்துவரும் காலில் ஒருநாள் தமது திருவாராதனத்தில் விலையெடுத்த ஒரு ரத்தாபாண மில்லாதிருக்கக்கண்டு காரியக்காரர்கள் மந்திரிகளுக்குச்சொல்ல மந்திரிகள் தம்மரசனுக்குச்சொல்ல அதனோடு அதைபெடுக்கின்றவர்கள் இவ்விடத்தில் யாரிருக்கின்றார்களென்று மந்திரிகளேவினாலு மந்திரிகள் காவற்காரரையழைத்து உங்கள் அஜாக்கிரதமாலல்லவோ ஆபரணம் போய்விட்டதென்று கோபங்கொண்டு சொல்ல, அவர்கள்பயத்து ஐயா உங்கள் ஒன்றுமறியோம் உடம்பையுயிர்ப்பாப்பதுபோல இரவுமபகலு மிடைவிடாது காத்துவருகி

ன்றோம். ஆனால் பாகவதர்களுக்கல்லது இவ்விடத்தில் இடங் கொடுத்ததில்லை. ஆதலால் அவர்களிடத்து எங்களுக்கு ஸத்தேஹ மிருக்கின்ற தென்றுசொல்ல, அரசனதுகேட்டு மிகவும் ஸந்தா பங்கொண்டு மந்திரிகளைப்பார்த்துப் புத்தியில்லாத இத்தக்கா வலாளர் சொல்லியது என்னிரண்டு செவிகளிலும் காராகத்தை க்காய்ச்சி விட்டதுபோலிருக்கின்றது. இத்தத்தரோகிகள் கணவி ழும சொல்லப்படாத தகாதவார்த்தைகளை யெதிரின்றுசொல் லினார்கள். என்னகதியடைவார்களோ; இந்தப்பாடிகள்சொல்லிய பொல் இததச்சபையி லிருக்கின்றவர்களுக்குள் சிலர்க்கு ஸத்தே ஹத்தையுண்டிடுவண்ணாமலிராது. ஆதலால் அதனைகளே நிவர்த த்தசெய்கிறேன் என்றுசொல்லி கரோமான விஷ்ணுள்ள பாம்புக ளைபிடித்து ஓர் பெருங்குடத்திலிவிட்டு அதனைச் சபையில் கொண்டுவருப்பார். அக்கியாபித்தார். அப்படியே உழையர்கள் பாம்புக்குடத்தைக்கொண்டுவிட்டு சபைமுன்னவர்க அரசன் அ க்குத் த்தில் தமது கைமோதிரத்தைப்போட்டுக்காவற்காரர்களைப் பார்த்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்களென்று இந்தக்குடத் தில் ஸாயிட்டு மோதிரத்தை பெரிப்புகளானல் உங்கள்வார்த் தையை யுண்ணாமென்று கொள்ளுகிறேனென்றுசொல்ல அது கேட்டு உடுடுகிக் காவற்காரர் ஒன்றுஞ்சொல்லாது முகஞ் றோர்த்திருக்க, அரசன்வைத்து அந்தச் சபையையேக்கி இத் தக்காவலாளிகள் முன்னொல்லிய தகாதவார்த்தை பொய்யென் னு இந்தக்குடத்தில் றுரோ கானைகையிட்டு அத்தமோதிரத்தை பெடுங்கி மேன் பார்த்திருப்பவென்று சொல்லி குடத்திற்கை யிட்டு அமலோதிரத்தைப்பெடுத்தார். அதுகண்டு அச்சபையிலு ள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவாக்ஷம மகந்திரி பிரதானி முதலானவர்களும் அனந்தமும் ஆசசரியமுமடைந்து அரசனைப் பலவிதமாகப் புது முது கொண்டாடினார்கள். தேவர்கள் மலர்மாரிபொழிந்தார்கள்.

பின்பு அரசன் காவற்காரர்களைத் தண்டனைசெய்வித்துச் சிலநாளம் அரசாட்சியிலிருந்து அரசாட்சிபாகிய இந்தத் துக் க சமுத்திரத்தைக்கேறி என்னைக்கு ஸ்ரீரங்கயாத்திரா செய்து அழகியமணவாளரை ஸேவிப்பதென்று எண்ணிபொண்ணி மன முருகி அதுவிஷயத்தில் தமமை முழுத்துகின்ற ஆசையைபுடையவராய் “ஸ்ரீவல்லபேதி வரகேது” என்று தொடங்கி ஸ்ரீரங்கநா தன்விஷயமாகக் கீர்வாணத்தினால் முருகதமாலையென்கின்ற ஸ் தோத்நிரத்தைச் செய்தருளி ஸர்வநா ஸ்ரீரங்க யாத்திரையினிட த்தே சிந்தையைவவத்திருந்தனர். ஒருளாள் ஸ்ரீரங்கநாதனைச் சே விக்கவேண்டுமென்னு மாயையானதுள்ளேகின்று மேன்மேலு

ம் பொங்கியெழ அரசாட்சியை வெறுத்துவிட்டு வெளிப்பட்டு
 பூரிவஷணவர்களுடனே திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கெழு
 ந்தருளி அவ்விடத்திலுள்ள பரமபாகவதர்கள் அனைவரும் எதி
 ர்த்தென்று உபசரிக்க அவர்களை ஸேவித்துக்கொண்டு திருக்கா
 வேரிநதியில் தீர்த்தமாடி திருமதிலேழுங்கடந்துப்புழுந்து பிர
 காசம்பொருந்திய திருப்பெட்டங்கத்தைப் பரதகூணமவந்து ஸர்சி
 தியினிடத்துத்திருமணநூணருகேரின்று நீலமேகம்போல் சேஷ
 சயனத்தில் திருப்பள்ளி கொண்டிருக்கின்ற அழகியமணவாள
 னாகிய கருணைக்கடலைக் கண்குளிரக்கண்டு அனந்தமுறை கீழே
 விழுந்து விழுந்துபணிந்து தமமையறியாக ஆனந்தஸாகரத்தி
 ல் அழுந்தினவராய் எழுந்து கைகளைக்குவித்துக் கண்களில் நீர்
 சேர ஆனந்தத்துடன் இருளியச் சுடர்மணியென்று முத
 லெடுத்துப் பத்துப்பத்துப்பாடலாக முப்பதுபாடல் செந்
 தமிழால் செய்தருளி நின்ற குலசேகராழ்வாரை பூரிங்கநா
 தன் கடாக்வித்தருளி ஆழ்வாரே நீர் நமது திருவேங்கடத்து
 க்கு வாருமென்று திருவாய்மலர் தருளங்கேட்டுக் குலசேகரா
 ழ்வார் பிரியாவன்போடு துதித்துப் பணிந்து விடைபெற்று
 க்கொண்டு அவ்விடத்தினின்றும் புறப்பட்டுத் திருக்கச்சிக்கெழு
 ந்தருளி அருளாளனையடிபணிந்து அடைவீட்டுத் திருமலைக்கெ
 ழுந்தருளி எம்பெருமான் ஸக்தியில்வந்து நெருப்பிலிட்ட
 மெழுகுபோல் மனங்கரைந்துருஷ்ட, கண்டளி லானந்தநீர்
 பொழியவும் உடம்பில் மயிர்க்குச்செறியவும் பணிந்து பணிந்து
 கைகளைக்குவித்து நின்றகொண்டு ஐய் ஊனையெல்லவென்று
 முதலெடுத்துப் பத்துப்பாடல் இனியலையாகச் செய்தருளிச்சிறி
 னாகர மங்கையிருந்து விந்துவக்கோட்டம்மாளை ஸேவிக்கவேண்
 டுமென்று அவ்விடத்திற்கு எழுந்தருளி யெம்பெருமானைச் சே
 வித்து அவ்விடத்திலிருந்து திருவாய்பாடிக் கெழுந்தருளிக்

* இருளிரியச்சுடர்மணிக ளிவமக்குநெற்றி
 யினத்துத்திமணிபணமா யிரங்கனாந்த
 அரவரசப்பெருஞ்சொதியனதென்னு
 மணிவிளக்குமுயர்வென்றே யனைமையேவிக்
 திருவரங்கப்பெருங்குட் டெண்ணீர்ப்பொனனி
 திரைக்கலகமாலடிவருடப் பள்ளிகொள்ளுந்
 கருமணியைக்கோமளத்தாகக் கண்டுகொண்டென்
 கண்ணினைக்கொன்றுகொலே களிக்குளாளே.

ஐய் ஊனையெல்லவத் துடம்பிறவியான் வேண்டென்
 ஆனேமேழ்வென்று னடிமைத் திறமல்லால்
 கூனையசங்கமிடத்தான் மனவேங்கடத்துக்
 கோனேரிவாழ்க் குருகாய்ப்பிறப்பேனே.

கண்ணபிரான ஸேவித்து கோபிகாஸ்திரிகள் சொல்வதாகப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி அவ்விடம்விட்டு வடமதுரைக் செழுந்தருளி கோபாலகிருஷ்ணனைச் சேவித்துத் தேவகி சொல்வதாகப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி அவ்விடம்விட்டுப் புறப்பட்டுத் திருக்கண்ணபுரத்துக்கு எழுந்தருளி எம்பெருமானைச் சேவித்துக் கோலலை தாலாட்டுவதாகப் பத்துப்பாடலும் தசாதசகாவர்த்தி, புத்திரனைப்பிரிந்து வருந்துவதாகப் பத்துப்பாடலும் பாடியருளி அவ்விடத்திலிருந்து சிதர்குடத்துக்கு எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் குகன்வணங்கப் பள்ளிகொண்டிருக்குங் கோவிந்தராஜனை ஸேவித்து வால்மீக ராமாயணத்தைப் பத்துப்பாடலாகச் செய்தருளி இப்படி நாடு-பாடல்கள் பாடி இந்த லீலாவியூதியில் ஈடய-ஸ்ரீ எழுந்தருளியிருந்து அவ்விடம் விட்டுப் பிரம்மருத்ராதி தேவர்களும அறியப்படாத மகிமைபெய டுண்டயவரான ஸ்ரீமந்நாராயணன் தேவீ பூஷணபுத பரிஜனங்களோடு மெழுந்தருளிய ஸ்ரீ வைகுண்டத்துக்குச் சென்று ஸ்ரீயப்பதியை அடங்காப் பெருங்காதலோடு அனேகமுறை பணிந்து அவர்து அற்புகருணங்களெக்குறித்துத் துதித்து மாறாத ஆனந்தத்தூடன் திருமாமணி மண்டபத்தில் நித்யாகூரிகளோடு மெழுந்தருளி யிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

அஞ்சனமாமலைப்பிறவியாதரித்தான்வாழியே
ஆணியாங்குர் மணந்துணையமர்ந்தசெல்வன்வாழியே
வஞ்சிநகரநன்னவாழ்வித்தான்வாழியே
மாசிடனிற்புனர்பூசம்வந்துதித்தான்வாழியே
அஞ்சலெனக்குடப்பாம்பிலங்கையிட்டான்வாழியே
அனவரதர்ராமகதைக்கசுகிழ்வோன்வாழியே
செஞ்சொன்மொழிநூற்றஞ்சஞ்செப்பினன்வாழியே
சேரலர்கோன்செங்கமலத்திருவடிகள்வாழியே.

நேரிசைவெண்டா.

மாசிப் புனர்பூசங் காண்மினின்ன மண்ணுவகிற்
நேசித் துவசத்துக் கேதென்னில்—பேசுகின்றேன்
கொல்லி நகர்க்கோன் குலசேக ரன்பிறப்பால்
நல்லவர்கள் கொண்டாடும் நாள்,

குலசேகராழ்வார் வைபவம்

முதலிற்று.

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

பிய-நெல்லாதிஜ்விஷ்ணு ராமா-ஸ்ய நி-ந்-வ-ரெ|
 ப்ரவ-ஷ்ணு-ஸ-ஸ-விஷ்ணு விஷ்ணு-வி-த-வ-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-||
 மிதநேஸ்வரிஜம் விஷ்ணு-தாமஸம் தன்விஷ்ணு-
 ப்ரபத்யேஸ்வர-ம-விஷ்ணு-விஷ்ணு-த-த-ம-பு-ஸ-ஸ-ஸ-ஸ-||

மா-ஸ-||

மா-ஸ-||

மா-ஸ-||

மா-ஸ-||

குருமுகமந்தீத்ய ப்ராஹ்மவேதா நேசஷான்
 நரபதி பரிகல்பதம ஸாலகமாதா தாகாம,
 ஸ்வஸ-||
 த்விஜகுல திலகத்தம் விஷ்ணுசித்தம் மமாமி.

ப்ராஹ்மாதேவர்கள் அனந்தகாலம் மஹத்தானதவங்களைச்
 செய்யினும் அடைவதற்கு அருமையானதாகியும் அப்ராக்ருத
 திவ்யதேசமாகியும் நித்யானந்த அநுபவஸ்தானமாகியும் விளங்
 காதின்ற பரமபதத்தில் ஸர்வலோக கர்த்தாவாக எழுந்தருளியிரு
 க்கின்ற ப்ரீமங்காராயணன் தம்மருகில் ஸேவித்துகிற்கிற பெரிய
 திருவடியைப் பார்த்தருளி, பூலோகத்தில் ஆத்மாக்களெல்லாம்
 அஞ்ஞானமென்கிற கிருஷ்ணசர்ப்பத்தின் விஷத் தங்களறிவை

மயக்குவிக்க அதனால் நிஷ்பலம். இராமதனங்களில் விழுந்து உண்மையாகிய கமது பரமபதத்தையறிந்து இச்சியாமல் மயங்குகின்றார்கள். ஆதலால் நீர்போய் உலகத்தில் அவதரித்து அம்மயக் கத்தைநிவர்த்திசெய்து உண்மையையறிவித்து வைஷ்ணவசித்தர்த் ஸ்தாபகம்செய்து அதில் ஈட்க்கும்படி செய்வித்து வாருமென்று திருவாய்மலர்த்தருள அந்தப் பிரகாரமே பூலோகத்திலுள்ள நிஷ்பதேசங்களிற் சிறத்த ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரென்னுந் நிஷ்பதேசத்தில் பாலோக விற்பத்தைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனைப் பெற்றுக்கொள்வதற்கு விரும்பி ஸ்ரீவடபெருங்கோயில் எம்பெருமானைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கிற சோழியப்பிராம்மண சிரேஷ்டரான முகுந்தாசார்ய ரென்பவர் மனைவியாய்ப் பதிவிரதா சிரோமணியாகிய பதுமையென்னும் மனைவியின் திருவயிற்றில் எழுந்தருளி கலியுகத்தில் நிற்பத்தேழாவதான குரோதனவருஷம் ஆனிமாசம் சுக்ல ஏகாதசி பாதுவாரங்கூடின் ஸ்வாதிக்கூத்திரத்தில் உலகத்திலுள்ள உயிர்களெல்லாங்குதுறுமடையும்படி திருவவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அவ்வாறு அவதாரஞ்செய்தபுத்திரரது கோடிசூரியோதயம் போல் பிரகாசிக்கின்ற ஸ்வர்ணமயமாகிய வஜ்ரைக் தாயாரான வள் கண்குளிரக்கண்டமகிழ்ச்சியே வடிவாயிருந்தாள். முகுந்தாசார்யரும் புத்திரனுடைய ஒப்பிடப்படாத சுபலக்ஷணங்களால் லாங் குறையிலலாது பொங்குகின்ற திருமுகமுதலான அவயவங்களின் அழகைப்பார்த்துப் பார்த்துக் கண்குளிர்த்து மனமகிழ்ந்து உடல்பூரித்துத் தமது குலசாரத்துக்குத் தக்கபடி செய்யவேண்டியவைகளைச் செய்து ஆனந்தமுடையவராய் விஷ்ணுசித்தனென்று நாமகரணஞ்செய்வித்து மற்றவைகளையும் காலாதிதமின்றி மங்களம்பெருகச் செய்வித்து கெடுங்காலத் தவஞ்செய்து அருமையாகப்பெற்ற சித்தாமணியை ஒருவன் எவ்வாறு உபசாரத்துடன் வைத்துப் பாதுகாப்பானோ அவ்வாறுவைத்து உபசரித்துப் பலபல அவலங்காரங்கள்செய்து பாராட்டி வளர்த்து ஏழாய் வயதில் உபசரணஞ்செய்து வேதமுதலாகிய கலைகளைக்கற்பிப்பதற்கு ஆரம்பஞ் செய்வித்தார்.

விஷ்ணுசித்தர் பூவக்கியான சம்பந்தத்தால் எளிதில் கற்ற ஸ்தகைகளிலும் வல்லவராய் பகவத்பக்திபாகவதபக்தி என்னும் இருவகை பக்திகளும் உள்ளேகின்று நான்குநாள் ஸ்ரீவி வளர்

த்துவர சத்துவகுண மேருவாகி பிரம்மதேவனை ராஜிகமலத்
தி லுற்பவிக் கச்சொய்து அவனால் அண்ட சராசரங்களைச் சுருஷ்
டித்தருளிய ஸ்ரீமநாராயணனை நித்யமாகிய பரவஸ்துவை
ன்றும் அவரது திருவாழ்க்கை நாம் அடிமைமென்றும் பூர்வபக்தி
னீதேஷத்தாலறிந்துகொண்டு நாள்நோறும் வடபெருங்கோயி
லானைத் தவறாது ஸேவித்தும் சதூர்லேதஸாரமாகிய திருமந்திரா
ர்த்தநங்களை யுணர்ந்துணர்ந்தும் பக்தியே வடிவாகக்கொண்டு எழு
ந்தருளி யிருந்தாரா.

அவ்வாறு இருந்தவர் ஒருநாள் வடபெருங்கோயில் பெரு
மாள் ஸந்தியில் நின்று ஸேவிக்குமபோது நிவமணமுள்ள
மலர்மாலைகள் எம்பெருமான் திருமேனியிற் கண்டு கண்களில்
நீர்சொரியக் கைக்குவித்துக்கொண்டு இவதத்திருமால்கள் எம்பெ
ருமான் திருமேனியிற் சாத்துவதற்கு என்ன புண்ணியங்களைச்
செய்திருந்தனவோ! இவ்வாறு திருமால்களைச் சாத்தி அலங்கா
ஞ்செய்து கண்குளிரக்கண்டு களிப்பதல்லவோ இவத தேஹம்
எடுத்ததனாலாகிய லாபம்; ராமிகையறிவாது இத்தனை காலமும்
இவ்வுடம்பை வினாடி வளர்த்திருந்தோமே யென்று எண்ணியெ
ண்ணி ஸந்தியில் நின்று புறத்திலவந்து அன்றுதொடங்கி
எம்பெருமானுக்குத் திருமலை சாத்தங் கைங்கரியத்திலேயே
எண்ணமுள்ளவராய்த் தமது பூர்வாரஜிதங்களை பெல்லாம் அது
விஷயத்திலே செலவழித்து நல்ல வளப்பமுள்ள நிலங்களில்
துன்பம்-சுகம்-தம்-மல்லிக - ஜாஜி-பாதிரி - சென்பகம் - பிச்சி -
புன்னை-இருவாட்சி-முல்லை-குருக்கடசி-செவ்வதே-முதலான பத்
தபுஷ்பங்களைத் தரும் நந்தவனங்கள் ஏற்படுத்திச், செங்கழநீர்-நீ
லோத்பலம்-செந்தாமரை-வெண்டாமரை - முதலான நீர்மலர்க
ளுக்கிடமான பலதடங்களும குளங்களும் கூடமும் எடுப்பித்து,
இப்படி அந்த வனங்களில் கொட்டுப்பூ-கொடிப்பூ-நிலப்பூ - நீர்
ப்பூவென்னும் நால்வகைப்பூக்களும் குறைவில்லாது புஷ்பித்து
விளங்கும்படி இரவும் பகலும் நித்திரையாகாரம் முதலானவைக
ளையும் விடுத்துப் பலவித முயற்சிகளைச் செய்து தமது தேஹம்
வருந்த அதற்குத்தக்க கருவிகளைக்கொண்டு கொத்ததல் களை
பெடுத்தல் நீர்விதெல்முதலான உழைப்புகளிற் சலியாதவராய்ப்
புருஷமறிந்து தாயானவன் தன்னருமைமக்களை ஊட்டி வளர்ப்ப
துபோல வளர்த்து, நாள்நோறும் பிரதங்காலங்களி லெழுந்து

ஸ்ரீராமனாத் யதுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு கந்தவனங்க ளிற்சென்று தமதுகாசியில் வாஸனைபுகாதபடி திருப்பரியட்டத் தாற்கட்டி வஸ்திகள்வீழ்ந்து எச்சிலாக்காமுன்னம் மணமுள்ள கால்வகைப் புஷ்பங்களையும் பத்திரங்களையும் கொய்து திருப்பூக் கூடைகளில் கிரப்பி பெடுத்துக்கொண்டுவந்து தமது திருநாளி கையில் பிரத்தியேகமாக விருந்தின்று அறையினிடத்து வைத்து பிணையல்மாலை கண்ணிமாலை கோவைமாலை முதலாகப் பலவகை மாலைகளாகக்கட்டி வடபெருங்கோயிலிற் கொண்டுபோய் வடப த்திரசாயியென்னும் எம்பெருமானுக்கு ஸம்ரபித்துக் கொண்டு வந்தார்.

இந்தப்பிரகாரம் விஷ்ணுசெத்தொன்னும் பெரியாழ்வார் நிச் சலமான திடபத்தியுடன் காலவதோயுந் தவறாது ஸ்ரீவடபெருங் கோயிலானுக்குப் புஷ்பாகங்கர்யஞ் செய்துகொண்டிருக்கிற கர லங்களில் மதராபுரியில் பாண்டியதேசத்தையாளுகின்ற ஸ்ரீவல் லபதேவனென்னும் அரசன் ஒருநாள் இராத்திரியில் நகர்சோத னைசெய்யாதுபடி மாறுவேஷங்கொண்டு வீதியில் வரும்போது ஓர் வீதியில் ஒரு கிரகத்தின் திண்ணையில் ஒண்டியாய் ஒருவர் படுத்திருக்கக்கண்டு அவ்விடத்திற்குப்போய் அவரை யெழுப்பி இந்த அர்த்தராத்திரியில் இந்தத்திண்ணையில் ஸஹாயியில்லாமல் படுத்திருந்த நீர் யாரென்றுகேட்க அதற்கு அவர், ஐயா நான் பிராம்மணன் கங்காஸ்நானம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேதுவுக்குப் போகும்படி வந்தேன்; இவ்விடத்தில் வருமபோது இருட் டிப்போயிற்று. ஆதலால் இங்கே படுத்திருந்தேன் என்வரலா நிதுவென்றுசொல்ல, அதிகேட்டு அரசன் ஐயானீர் பிராம்மணர், உமக்கு வேதமுதலான கலைகளெல்லாம் நன்றாய்த் தெரிந்திருக் கும்; அன்றியும் அனேக தேசஸந்தரங் செய்துவந்தபடியால் அங்குள்ள மஹான்களிடத்தில் ஸத்காலகூழ்பாடு செய்திருப்பீர். ஆதலால் தேவர் கேட்டவைகளி லொன்றெனக்குச் சொல்லவே ண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான். அதிகேட்டு அந்தப் பிராம்மணர் ஒரு கூலாகத்தைச்சொல்ல அதனை அரசன் கேட்டு இந்த கூலாகார்த்தத்தை வெளிப்படையாகக் கருத்துப் புலப்படுமபடி சொல்லுமென்று வேண்டி அந்தப் பிராம்மணரும் இந்த கூலோ கம் 'இராக்கல்லத்தில் புசிப்பதற்குவேண்டிய வுணவுகளைப் பகற் காலத்திலேயே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும்; வருஷந்தாலத்

திரு இருந்து ஜீவனஞ் செய்வதற்கு வேண்டிய உபகரணங்களை பெய்லாம் வெய்யற்காலத்திற்குளே ஸம்பாதித்துக் கொள்ளவேண்டும். வார்த்தைய் காலத்தில் இருந்து தேஹ ஸமரக்ஷணஞ் செய்து கொள்வதற்கு வேண்டிய திரவியங்களை வாஸ்பகாலத்திற்குளே ஸம்பாதித்துக்கொள்ளவேண்டும்; இவைகளைப்போல பர லோகத்தில் இருந்து சுகத்தை யனுபவிப்பதற்கு வேண்டிய புண்ணியங்களை இஹலோகத்திற்குளே ஸம்பாதித்துக் கொள்ள வேண்டும்” என்றுவெளிப்படுத்தியதென்று சொல்ல அரசன் அது கேட்டு மனமுருசி - ஆஹா இந்தப் பெரியவர் சொல்லிய கலோ கார்த்தத்தின்படி நாமிதுவரையும் மறுமைக்கு வேண்டிய புண்ணியங்களைச் செய்துகொள்ளாது வினாள் கழித்தோமேயென்று வியாகுலப்பட்டுப் பின்பு அந்தப் பிராமணரைப் பார்த்து ஸ்வாமி! தேவரீர்ஸேதுயாததிரை யின்னுஞ் சிலகாலஞ்சென்று செய்வதாகவைத்து இங்கிருந்து அடியேனை நல்வழியில் நடத்தவேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்து அவர்ஸம்மதிக்க அவருடன் தனது அரண்மனைக்குவந்து அவர்க்குத் தக்க வுபசாரங்களில் குறைவுபடாது செய்து நாஸ்தோமம் ஸத்விஷயங்களை அவரால் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந் திருந்தனன்.

அவ்வாறிருக்க ஒருநாள் அந்தப்ராம்மணரிடத்தில்தாங்கேட்ட கேள்விகளால்மறுமையின்பத்தையடைவதற்கு ஹேதுவானமார் கசுகத்தை விவரவி லறிந்துகொண்டு அடையவேண்டு மென்னும் ஆசை அதிகப்பட்டு விசாரவசத்தன யிருக்க, அத்தருணத்தில் ப்ரீமந்தாராயணனுடைய திருவடிகளில் ஸதா பக்திவைத்தவராகியும் வேதா஥ம சாஸ்திராதி கலைகளில் வல்லவராகியும் தமக்குப் புரோஹிதராகியு மிருக்கின்ற செல்வமபியென்னும் பிராம்ம ணர் தமது சபைக்குவர அரசன் அவரை யெதிர்கொண்டழைத் துவந்து ஆஸனங்கொடுத்து ஸ்வாமி! அஞ்ஞானத்தகாரத்தில் அழுத்தி ஞானஞ்ரியோதயத்தையெதிர்பார்த்திருக்குமடியேன்பர லோக ஸாதகதமமாகிய கர்மங்களை யனுஷ்டித்து மறுமைப்பய னையடைய விரும்பினேன்; ஆனால் அவ்விருப்பத்தை முடிந்துக் கொள்வதற்குத் தக்க ஸத்கர்மங்க ளெவையோ அவை இவையெ ன்றறிவதற்கு அஸமர்த்தனாக விருக்கிறேன்; அடியேனுக்கு இது விஷயத்தில் தெளிவுண்டாகும்படி தெரிவிக்க வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்தான்.

அதுகேட்டுச் செல்வநம்பியானவர் அரசனே தந்துவக்கியா
 னிகளாகிய பரமபாகவதங்களை ஸேவிப்பதும் அவர்கள் திருவா
 ய்மலர்ந்தருளுகின்ற வேதார்த்தங்களைச் சிவனுஞ்செய்வதும்
 அவ்வார்த்தங்களை இருதயத்தில் மனனஞ்செய்வதும் அவர்களு
 டன் கூடிப் பழகுவதுமாகிய இச்செய்கைகளை அதற்குத் தக்க
 வுபாயமாமென்று சொல்ல அரசன் அதுகேட்டு ஸ்வாமி! அப்
 படிப்பட்ட பாகவதோத்தமர்கள் எவ்விடத்தில் எந்தருபத்தோடு
 எந்தச்செய்கைகளைச் செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அது தெரி
 வித்தால் அடியேன் சென்று தேடிக்கண்டு தேவர் சொன்ன
 வண்ணம் நடந்துகொள்ளுகிறேனென்று சொல்ல அதுகேட்டுச்
 செல்வநம்பியானவர் அரசனே அந்த மஹானுபாவர்கள் இந்த
 இடத்தில் இந்த உருவோடு இந்த செய்கையைச் செய்துகொ
 ண்டு இருப்பார்களென்று நான் சொல்லுவதற்கும் நீர் தேடிக்க
 ண்டுகொள்ளுவதற்கும் முடியாது. ஆதலால் உமது ஸபைக்கு
 முன்னே ஒரு பொற்கிழியைத் தூக்கிக் கட்டிவைத்து "இந்த
 உலகத்திலுள்ள பலவகைப்பட்ட மதங்களில் எந்த மதத்தில்
 உண்மையாகிய வஸ்துவைக்காட்டுகிற தெரியுள்ளதோ அஃதின்
 னதென்று ஒரு மதத்திலும் எனக்குத் துணிவு பிறவாமலிருக்கி
 ன்றது. அதனால் அந்தச்சச் சமயசாஸ்திரங்களை யுணர்ந்து மோ
 க்ஷநிலையைத்தேடுகின்ற பெரியோர்கள் இவ்விடத்தில் வந்து தங்
 கள் தங்கள் ஸமயங்களின் உண்மையை வெளிப்படுத்துவார்களா
 னால் எந்த ஸமய வித்தார்த்தத்தினால் நான் கட்டிநிற்கிற பொ
 ர்கிழி அறுந்து விழுகின்றதோ அந்த மதத்தில் நான் உட்பட்டுக்
 கடைத்தேறுகிறேன்" என்று உலகமுழுதும் வெளிப்படுத்தி அக்
 கிழியை யறுத்து உண்மையான ஸமயத்தையும் அச்சமயத்தில்
 நித்யவஸ்துவைக் காட்டுகின்ற மஹான்களையு மறிந்துகொள்கீர்;
 இதுவே இதற்குத்தக்க வுபாயமென்றுசொல்ல, அதுகேட்டு அர
 சன் செல்வநம்பியைத் தொழுந ஸ்வாமி! தேவரீர் அடியேனுக்
 குக் கிடைத்தது குருடனுக்குக் கண்கிடைத்ததுபோலவும் தரி
 த்திரனுக்குச் செல்வங்கிடைத்தது போலவுமல்லது வேறல்ல,
 ஆதலால் தேவர் திருவாய்மலர்ந்தபடியே செய்கிறேன் என்று
 அரசன், ஆனந்தபாவசனாகித் தெளிந்து உடனே சபையில் ஒரு
 பொற்கிழியைத் தூக்கித் தமது கருத்தை ஓயியிலெழுதி உல
 கத்திலுள்ள தேசங்களிலிருக்கிற எல்லாச் சமயத்தவர்களுக்கும்
 தூதர்களால் தெரிவிக்க, அதையறிந்து - சமணர் - புத்தர் - சை
 வர் - சாக்தேயர் - மயோலாநிகள், வைசேடிகள், சரங்கிகள் - பா

சுபதம் - மஹாவிரதர்முதலான ஸமஸ்த ஸமயங்களிலு முள்ள ஆசாரியர்களும் சீஷர்களும் விரதிகளும் மற்றவர்களும் விரைவில் தங்கள் தங்கள் தேசத்தைவிட்டு மதுரையில் வந்து சேர்ந்தார்கள்.

இப்பால் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் வடபெருங் கோயிலெம்பெருமானுக்குப் புஷ்பகைங்கர்யஞ் செய்துகொண்டு உலகத்திலுள்ள எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களிலும் இச்சாத்வேஷ ரகிதராய் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளை மறவாமல் நினைத்திருக்கின்ற ஸ்ரீ விஷ்ணுசித்தரென்னும் பெரியாழ்வார் அன்று இராத்திரி நித்திரைசெய்யும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அவாசித்திரைசெய்யுமிடத்திற்கு எழுந்தருளி விஷ்ணுசித்தரே எழுந்திருமென்று யெழுப்பியருளக் கணவிழித்து நீலமேகம்போலப் பிரகாசிக்கின்ற எம்பெருமானது திருமேனியைக் கண்டு திடுக்கிட்டெழுந்து கீழ்விழுந்து பலமுறை யடிபணிந்து கண்களில் ஆனந்த நீர்சொரிய மனங்கரைந்து உருகக் கைகளைக் குவித்து நின்றுகொண்டு இந்திராதி தேவதைகள் கணவிலுங் காண்பதற்கரிதாகிய திருமேனியை யடியேன் எளிதில் கண்டுகளிக்குமபடிகனவி லெழுந்தருளிய என்னுயிர்க்குயிராகிய எம்பெருமானே என்று ஸ்துதிசெய்துநிற்க, எம்பெருமான் அவ்வாறு துதித்து நிற்கின்ற பெரியாழ்வாரைக் கருணைதருமப்பார்த்தருளி மதுரையில் பாண்டியராஜன் தன்சபையில் ஒரு பொற்கிழியைக் கட்டுவித்து எந்தச் சமயத்தவர்கள் தங்கள் ஸித்தாந்தஸ்தாபகம்செய்து அதனால் இத்தக்கிழி அறுமபடிசெய்கிறார்களோ அந்தச்சமயத்தில் நான் அடிமைபடுகிறேன் என்று தேசங்கள் தோறும் அறிவித்துப் பல சமயத்தாரையும் மதுரைக்கு வருவித்திருக்கின்றான்; ஆதலால் நீர்போய் விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தம் புருஷஸூக்தப்படி ஸ்தாபகம்பண்ணி அதனால் அந்தக்கிழியை அறுத்து அவனையும் அடிமைகொண்டு நமது நிய ஸ்வரூபத்தைப் பிரகாசிப்பிக்கின்ற தத்வார்த்தங்களைப் போதித்து மதோத்தாரணஞ் செய்யுமென்று திருவாய்மலர்த்தருள அதுகேட்டு ஆழ்வார் எம்பெருமானே தேவரீர் திருவடிகளை துணையாக இத்தோ நடக்கின்றேன் என்று துதிக்கின்றபோது ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளி அந்தத் திவ்வியதேசத்தில் இருக்கின்ற பிராமணர்கள் பாகவதர்கள் முதலான ஸமஸ்தமான பேருக்கும் கணவிலெழுந்தருளி நமது பக்தனாகிய விஷ்ணுசித்

தன் மதுரைக்கு ஸ்வமதோத்தாரணஞ் செய்யப்போகின்றான்; நீங்களேவரும் அவனைச் சூழ்ந்து உபசாரத்துடன் அழைத்துக் கொண்டு போய்வாருங்களென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அவரவர் களும அளவிறந்த அற்புத ஸந்தோஷமடைந்து அந்த ஷண்மே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளனைவரும் ஒன்றாகக் கூடிப் பொற்பல்லக்கு வெள்ளைவட்டக்குடை வெண்சாமரை முதலான விருதுகளைக் கொண்டு ஆழ்வாரிடத்திற்குவந்துபணிந்து ஸ்வாமி! ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆக்கினைப்படிவந்தோம்; தேவரீர் இந்தப்பல்லக்கின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு மதுரைக்கு எழுந்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெரிபாழ்வார் வடபஞ்சாபியைச் சேவித்து விடைபெற்றுக்கொண்டு பொற்சிவிகையின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு வெணகலிகை நிறந்தவும் வெண்சாமரை வீசவும், வேதவேதியர் ஆசிகூறவும், பாகவதர்கள் சூழ்ந்து துதிக்கவும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைவிட்டு மதுரைக்கு எழுந்தருளி அரசனுடைய கொலுமண்டபத்துக்கு அருகே பெழுந்தருளிவரும்போது சுருதி ஸ்மிருதி இதிஹாஸ புராணங்களில் ஸமர்த்தர்களாகிய பிராமமணர்களும் முனிவர்களும் மந்திரி புரோஹிதர் முதலான வுறுதிச்சுற்றங்களும தங்கள் தங்கள் தரத்துக்குத்தக்க ஆஸனங்களில் சூழ்ந்திருந்தவும் சைவர்-அருடர்-புத்தர்-மாயாவாதியர் முதலான சமயத்தோர் தங்கள் தங்களுக்கு நியமித்த ஸ்தானங்களில் கூடியிருந்தவும் ஸிமாசனத்தின்மேல் பரமபாகவதர்களது வரவுபார்த்து வீற்றிருக்கின்ற ஸ்ரீ வல்லபதேவராஜனுக்கு முன்பு ஒற்றர்கள் வந்து இறைவனை பார்க்கின்றவர்களது கண்களுக்கும மனத்துக்கு மினபந்தையுண்டாக்குகின்ற அற்புதமான ரூபத தைபுடைய ஒர்மஹாத்மா அனந்தமபத்தஜனங்கள் சூழ்ந்துவரப் பொற்சிவிகையின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு தமது கொலுமண்டபத்துக்கு ஸமீபத்திலெழுந்தருளி வருகின்றாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார்கள்.

அதுகேட்டுப் புரோஹிதராகிய செல்வம்பியும் அரசனைப் பார்த்து நீர்செய்த சுவர்திவிசேஷம் இன்று பவித்ததாகத்தோன்றுகின்றது; எழுந்தருளிவருகின்ற பெரியவர் தேவர்கள் முனிவர்கள் முதலான பூஜ்யர்களாலும் பூஜித்தத்தக்க பரமபாகவதோத்தமர்; ஆதலால் இனிகாலவிளம்பற் செய்யாது எதிரொண்டு எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டெவந்து ஷோடசோபசாரமுஞ் செய்து அவரனுக்கிரகத்தைப் பெற்றுக்கொள்விரென்று சொல்ல அரசனும் அதிசுக்கிரமாக எழுந்து செல்வம்பியாரோடும் போய்த்

பெரியாழ்வார் வையவம்

தூறுப்பல்லக்கின்மேல் எழுந்தருளி வருகின்ற பெரியாழ்வரைய
நிற்கொண்டு அமைத்துவந்து ரத்னகசிதமாகியஸ்மிமான்னத்தின்
மேல் எழுந்தருள்பண்ணி அர்க்கியம்-பாதயம் - ஆசமநாதி உப
சாரங்களைச் செய்து அனந்தமுறை கிழேவிழுந்து தண்டன் சம
ர்ப்பித்து எழுந்து கைகளைக் கூப்பிக்கொண்டு கண்களில் நீர்வடிய
நின்று ஸ்வாமி! கரசாணத் தவயவங்களில்லாத முட வனுக்குமலை
யினுச்சியிலுள்ள விருகூத்தின் உயர்த்தகிலையினிடமாகக்கட்டிய
இனிய சுனவயுள்ளதேன் தெய்வானுகூலத்தால் வலியக்கூட
த்ததுபோல பாகவர்களைச் சேவிக்கவேண்டுமென்னும் இச்சை
யும் அவர்களது மேன்மையை யறியத்தக்க அறிவும் எள்ளவழி
ல்லாமல் அரசச்செல்வத்தி லழுந்தி மயங்குகின்ற அடியேன் தே
வரது ஸேவைகிடைக்குமபடி பெற்றேன்; இது பெறுவதற்குப்
பூர்வஜன்மத்தில் என்ன சுகிர்தன் செய்திருந்தேனோ வென்று
சொல்லிச் சொல்லிப்பலவகையாகத்துதிக்க அப்பொழுது அந்தச்
சுபையில் நடக்கும் சமயவாழிகளின் முடிவையறிந்துகொள்ளும்
படி அந்தரத்தில் வந்திருக்கின்ற பிரமமாதிதேவர்களுள் தேவேந்
திரன் தனதுகுருவாகிய பிரஹஸ்பதியைப் பார்த்து ஸ்வாமி! நீர்
மானுஷதேகவகொண்டு விஷ்ணுசித்தரோடு வாதுசெய்து அவ
ரதுமஹிமையை யாவரும் நன்றாய்த்தெரிந்து கொள்ளும்படி செ
ய்வீரென்றுசொல்ல அந்தப்பிரகாரமே அவர் ஒருபிராமமணனை
ப்போல் ராஜசபையில்வந்து அரசனைப்பார்த்து உமக்கு எந்தச்
சமயத்திலும் நிச்சயக்கியானமுண்டாகாமல் ஒருபொற்கிழிஸைக்
கட்டி அந்தக்கிழி பெந்தச்சமயத்திலுள்ளபெரியோர் தங்கள் சம
யசித்தரந்த ஸ்தாபகத்தினால் அறுந்து விழும்படி செய்கின்றார்களோ
அவர்களுக்கே நானடிமையென்று தெரிவித்திருக்கிற நீர்
இப்பொழுது இந்தப்பிராமணர் வாராமுன்னமே பெதிர்கொண்டு
உபசரித்து ஆசனத்திலிருத்தி யாடிபணிந்து பக்திசெய்தீர்; ஆ
னால் இவரிடத்து என்னமகிமைமையக் கண்டொன்றுசொல்ல அ
ங்கிருந்த இந்ர சமயத்தவர்களைவரும் அந்தப்பிராமமணரோடு
கூடிக்கொண்டு அரசனைப்பார்த்து அரசனே இனி யெங்களாலா
வது ஒன்றுமில்லை, இந்தப் பிராமமணரே ஸ்வமத ஸ்தாபகஞ்செ
ய்து நீர்கட்டி யிருக்குங்கிழி அறுந்துவிழும்படி செய்யவேண்டி
யதென்று திசைகள் செவிடுபடும்படி ஆரவாரித்தார்கள்.

அதுகேட்டு அரசன் தன்னருகிலிருக்கின்ற செல்வமப்பி
ஸைப் பார்த்து உண்மையறியாத இச்சமயிகள் விஷயத்தில் நா
டுமுன்ன சொல்வதென்றுகேட்க செல்வமப்பியும் அவ்வரசனைப்

பார்த்து நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டுவதில்லை, இத்தனையாயின வந்திருக்கின்ற எல்லா ஸமயத்தாரும் வெட்கக்கொள்ளும்படி விஷ்ணு சித்தரெண்ணுத் திருமாமத்தையுடைய இந்தப்பெரியவனே நீர் கட்டியிருக்கும் கிழியறுத்துவிழுமபடி செய்வாரென்று சொல்லி விஷ்ணுசித்தரது திருமுகத்தைப்பார்க்க விஷ்ணுசித்தரும் தேவேந்திர னனுமதிபெறுவந்த ப்ராஹ்மணரது முகத்தைப்பார் த்து நீர் மாத்சரியத்தினால் விழுங்கப்பட்டவராக விருக்கின்றீர்; உமது சமயம் யாது? அச்சமயத்திற்குக் கர்த்தாவெவன்? அக்கர ததனை அடைந்தவர்க ளனுபவிக்கின்ற அனுபவம்யாது? சொல்லு மென்று கூறியருளினார்.

அதுகேட்டு அந்த ப்ராஹ்மணன் எனது ஸமயமுதலானவை களைக் குறித்து நீர் கேட்ட கேள்விகளையே நான்கேட்டுக் கேள் விகளாகக்கொண்டு நீரே உத்தரவு சொல்லுமென்று சொல்ல விஷ்ணுசித்தர் அந்தச் சபையிலுள்ள ஸமயத்தவர்களெல்லாம் கேட்கும்படி எமது ஸமயம் சதாவேத நிச்சயமான தத்வார்த தங்களைப் ப்ரதிபாதிக்கின்ற விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தமாகிய ஸ்ரீ வைஷ்ணவஸமயம், மாயாதீதனாகியும் ஆத்யந்தரகிதனாகியும் ஸர்வவல்லவனாகியும்-ஸத்வகுணக்மகனாகப் புத்த புத ப்ரபஞ்சங் களைப் பெல்லாந் தானது திருவயிற்றில்லாவத்த ப்ராஹ்மானவத் திரு வுத்தியிலும் ருத்ரரூப பிரமனது நெற்றியிலுந் தேற்றுவதித்துச் சிருஷ்டியாதி காததயுகங்களைச் செய்விக்கின்ற ஸ்ரீமந்நாராயண னே எமது ஸமயதெய்வம். அப்பாக்குதலோகமாகிய ஸ்ரீவைகுண்டத்திலு நிருமாமணிமண்டபத்தில் நித்தியகுரிக்ள்ளாடு அமர்ந்து அக்கடவுளின் நித்திய சினமய குணனுபவஞ்செய்வதே அநுப வம் என்று திருவாய்மலர்த்தருள அதுகேட்டு அந்த ப்ராமம ணன் உமது ஸமயசரித்திரம் நிற்கட்டும், அச்சமயதெய்வத்தி ணுண்மையை மாத்நிரம் விரித்துச் சொல்லீரென்று கேட்க, விஷ் ணுசித்தரும் இரத்திரஜாலஞ் செய்கின்றவன்போல் ஆத்மாக்களைப் ப்ரக்ருதியினால் பக்குவப்படுவதற்கு மயக்கஞ்செய்வித்துத் தான் அம்மயக்கத்துக் குட்படாமல் நின்றபடியால் மாயாதீதனென் றது. ஆத்மாக்களை சிருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களுக்குட்படுத்தித் தா னவ்விரண்டினு முட்படாமல் நின்றதினால் ஆத்யந்தரகிதனென் றது. அண்டங்களையும் அவ்வண்டங்களில் சராசரங்களையும் திரு வுள்ளத்தில் நினைத்தனமாத்நிராய னுண்டுபண்ணலும் அனை

களை நிலைகுலையாது ரக்ஷித்தலும் ரக்ஷித்தவைகளைத் திருவயிற்றில் லடக்கலும் இவைமுதலாகிய ஸர்வசக்திகளையு முடைத்தாயிருத் தலால் ஸர்வவல்லவனென்றது. என்றுசொல்ல அந்த ப்ராமமணன் விஷ்ணுசித்தரைப்பார்த்து நீர் நாராயணனே ஸர்வவல்லவனென்றீர்; அப்படியல்ல, ப்ரம்ஹதேவனே ஸர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளென்று சொல்லுகிறேனென்று சொல்ல, விஷ்ணுசித்தர் தனக்குள்ள ஐந்தாதலையிலொன்றை ருத்ரன் கதத்திறும்கிள்ள அத்தலையமீட்டும் சிருஷ்டித்துக்கொள்வதற்கு வல்லமையில் வாதலனை ஸர்வவல்லவனென்று சொல்வது தகுதியுடையதென்று சொல்ல, அதற்குப் ப்ராமமணன் ஆனால்ருத்ரனே ஸர்வவல்லவனென்றுசொல்ல, விஷ்ணுசித்தர் புனலகைகொண்டு ஆஹா நீர்சொல்லியது நன்றாயிருந்தது. ப்ரம்மாவின் சிரத்தைக்கிளரியதனால் தனக்குஸம்பவித்தப்ரஹ்மஹத்திகோஷத்தைப்பரிஹரித்துக் கொள்ளமாட்டாது நெடுங்காலம் துயரத்துடனே திரிந்து பின்பு ப்ரீமநாராயணனது அனுக்ரகத்தால் தீர்மபடி பெற்றுக்கொண்டவனையா ஸர்வவல்லவனென்பது என்றுசொல்ல, அதற்குப் ப்ரம்மணன் காலதத்வத்தினால் அவ்வாறு நேரிட்டது; ஆகலால் அதுவே ஸர்வவல்லமையுடைய தென்றுசொல்ல, விஷ்ணுசித்தர் காலதத்வம்ஜடமாஸக்யால் அதற்கு ஸர்வவல்லமை யெவ்வாறுண்டாகுமென்றுசொல்ல, ப்ரம்மணனும் அக்காலதத்வத்தை விளங்கச் செய்கின்ற ஆதித்தியனே ஸர்வவல்லவனென்றுசொல்ல விஷ்ணுசித்தர் ப்ரீமநாராயணனது தேத்திங்குளி லொன்றுவனையே யெவ்வாறு ஸர்வவல்லமையுடையவென்ப தென்றுசொல்ல அதற்குத்தரமொன்றுஞ் சொல்லாது ஊமைபோல் ப்ராமமணன் மவுனமாயிருந்து விட்டான். அந்த ப்ரகாரமே மற்றச்சமயத்தவர்களும் தங்கள் தங்கள் சமயதெய்வங்களைக் குறித்து வாதாபேசித் தோல்வியடைந்தது மனஞ்சோர்ந்து முகம்புலர்ந்து மண்பாலவகளைப்போ லிருந்தார்கள்.

அப்பொழுது விஷ்ணுசித்தரென்னும் பெரியாழ்வார் அந்தச் சபையிலிருக்கின்ற ஷசவர்களென்னும் யானைகளுக்குச் சிங்கம்போலவும் சமணரென்கின்ற அஜங்களுக்குப் புலியைப் போலவும் புத்தமென்ற இருட்டகட்டத்துக்குச் சூரியனைப்போலவும் மற்றச்சமயங்களாகிய சர்ப்பங்களுக்குக் கருடனைப்போலவும் ப்ரகசித்துத் தோய்ந்தார். மலர்மாரிபெய்யவும் விசிஷ்டாத்மவத வித்

தாதுதத்தைப்பலருமறியும்படி திருவாய்மலர்ந்து ஸ்தாபித்தருள, அப்பொழுது அங்கு கட்டிவிருந்தபொற்கிழியானது அறுபட்டுப் பெரியாழ்வாரது திய்ய திருவடிகளுக்கு ஸமீபத்திலவந்து விழுந்தது. அதுகண்டு அவ்விடத்திலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர் முசலான ஸகலரும் ஆச்சர்யமடைந்து மனங்கரைந்துருங்க ஸகலனைக் கூப்பிட்டு பலவிதமாகத் துதிசெய்து வேதாந்த விழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விரித்தருளின விஷ்ணுசித்தராகிய பெரியாழ்வார் திருவடிகளில் விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆனந்த பரவசரானார்கள்.

இதாஸமயத்தவாகலொல்லாம தங்கள் தங்கள் ஸமயங்களில் வைத்த நமபிக்கையைவிட்டு விசிஷ்டாத்வைதமே மேலான ஸமய மென்றும ஸ்ரீமதநாராயணனே தித்தியாவஸ்துவென்றும தெளிந்து விஷ்ணுசித்தரது திருவடிகளில் விழுந்து அவரனுக்காதர்ப்பெற்றுக்கொண்டார்கள். செல்வநமசி அப்பொற்கிழியை யெடுத்து ஆசன்முன்வைந்த அரசனாதெயுடுத்துக் கண்களிலொத்தி இதனாலல்லவோ பெறுதற்கரிய இப்படிப்பட்ட பேறுபெற்றேனென்று சொல்லி ஆனந்தமடைந்து விஷ்ணுசித்தருடைய உபய சரணாவித்தங்களிலும் அனந்தமுறை விழுந்து விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாமி! தேவரீரின்விடத்தில் எழுகருளுவதற்கும அடியேனுக்கும் மற்றச் சமயிகளுக்கும் நெடுங்காலம் விடாதிருந்த அருளுனத்தை நீக்கும்படி தத்வார்த்தங்களைத் திருவாய்மலர்க்கருளுவதற்கும் அடியேனும் அடியேனதரசாட்சியும் எப்படிப்பட்ட பெருந்தவத்தைச் செய்திருந்தேமோவென்று ஸ்துதித்து நிற்க, அப்பொழுது ப்ராம்மணரூபங்கொண்டு வானுபேரவந்த ப்ரஹ்மஸ்பதியும், ஸகலரும் பார்க்க விஷ்ணுசித்தரது திருவடிகளில் விழுந்து பணிந்து ஸ்வாமி! தேவரீர் ஸந்தியிலிருந்து வாதிப்பதற்குத்தக்க சக்தியில்லாத அடியேன் இத்திரனது வேண்டுகோளால் உண்மையை யறியாதவன்போல்வாதித்ததனால் நெரிட்ட குற்றங்களை யெல்லாம் க்ஷமித்து கடாக்கித்தருளவேண்டுமென்று துதித்து ஆழ்வார் நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு மறைந்துபோயினார்.

பின்பு அரசன் ஆழ்வாரை ஸேவித்து ஸ்வாமி! தேவரீர் இந்நகரமுழுதும் புனிதமாகும்படி நகர்வலம்வர க்ருபைசெய்ய வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அடியேன் அரசனது பட்டத்து

யானையின்மேலேறியருளி ஸகலருஞ் சூழ்த்துவரும்படி மங்கள வாத்தியங்கள் முழங்க நகர்வலமாக வெழுந்தருளும்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் கருடாருடராய் ஸேவைஸாதித்தருளப் பெரியாழ்வார் யானையைவிட்டிறங்கி எம்பெருமான் திருவடிகளைப் பணிந்து அவ்வானையின்மணியே தாளமாக வைத்துக்கொண்டு பல்லாண்டு பல்லாண்டென்று முதலெடுத்தப்பதினொரு திருப் பாடலால் எம்பெருமானை மங்களாசாஸனம் செய்தருளி நானெ ன்வதவஞ் செய்தேனோவென்று துதித்தநிற்க, யாவரும்ஸ்ரீமந்நா ராயணனே பரத்வமென்று ஒருவர்க்கொருவர்சொல்லிக்கொண்டு ஆனந்தமடைந்தார்கள். அரசனும்செல்வநம்பியும் ஆழ்வாரனு க்ரஹத்தாலல்லவோ பகவத்சேவை நமக்குக்கிடைத்ததென்று மகிழ்ச்சியடைந்த பலமுறை ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிக ளைப் பணிந்து கண்களில் நீர் சொரியக் கைகளைக் குவித்து நின்றா ற்கள். அப்பொழுது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஆழ்வாரைப் பார்த்த ருளி விஷ்ணுசித்தரே இன்றுதொட்டு உமக்குப் பட்டர்பிரா னென்று பெயர் விளங்குவதாக நீர் இன்னுஞ் சிலகாலம் இவ்வுல கத்திலிருந்து பூமலை நமக்குச் சாத்துவதுமல்லாமல் வேதார்த்த ங்களை யுரைத்து அனேகம் பாமாலைகளுஞ் சாத்தி உலகிலுள்ள ஜீவாத்மாக்களை நல்வழியிற்செலுத்திப் பின்னர் நம்மிடம்வந்து சேருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி யெழுந்தருளினார்.

பின்பு பெரியாழ்வாரும் நகாவலமவந்து அரசனும் செய்ய ப்பட்ட ஷோடசாத் யுபசாரங்களுக்குத் திருவுள்ளமுகந்த அவ் வாசனையும் மறவர்களுடைய நல்வழியிலிருந்துத்தித்தாம ஸ்ரீவில்லி புத்தூருக் கெழுந்தருளி முன்போல் நான்தோறும் புஷ்ப கைங் கர்பங்களில் குறைவுபடாது செய்துகொண்டு திருப்பல்லாண்டு தொடக்கமாக நானூற்றெழுபத்து மூன்றுபாமாலைகளையுஞ் செ ய்துசாத்தி அனந்தகாலம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலேயே பகவத் குண துவவஞ்செய்துகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

பெரியாழ்வார் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் விசேஷ பிரபாவமுடைய வாயெழுந்தருளி யிருக்கையில் வடக்கேயுள்ள ஒருநாட்டில் மலையின் தீர்ப்பிக்ஷம் தலையெடுத்திருக்க அந்நாட்டரசன் பல விதப்பிரயத்தனங்கள் செய்தும் தூர்ப்பிக்ஷம் நீங்காதிருக்கக்கண்டு சொகித்திருக்கையில், “பிரமநிஷ்டர் ஒருவர் நம் நாட்டுக்குவரின் சுபிக்ஷமுண்டாகும்” என்று சிலபெரியோர் கூறக்கேட்டு அத்த கையினை எங்கும் விசாரிக்கையில் ஆழ்வாரது பிரபாவத்தைக்

* பல்லாண்டுபல்லாண்டு பலலாயிரத்தாண்டு

பல்கோடி நூறுயிரம்

மல்லாண்டினிடோள் மணிவண்ணாவுள்

சேவடிசெவ்வி திருக்காப்பு.

கேட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்குவந்து ஆழ்வாரை ஆசிரியித்தத் தானும் தன்னாட்டாரும்வாழும்படி எழுந்தருளவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்ள, ஆழ்வாரும்இணங்கி, அந்நாட்டுக்கெழுந்தருளினவுடன் மேகங்கள், ஆழியுட்புக்கு முகந்துகொடி ஆர்த்தேறி, ஊழிமுதல்வனுருவம் போல் மெய்கறுத்தப், பாழியந்தோளில் லைய பற்பராபண்ணையில் ஆழிபோல்மின்னி, வலம்புரிபோல் நின்றதிர்த்து, தாழாதே சார்ங்கமுலத்தச்சாமழைபோல் வாழவுலகினிற்பெய்ய, அந்நாட்டுக்கும் சுபிக்ஷமுண்டாயிற்று. பிறகு ஆழ்வார் அவ்வரசனாலும் அந்நாட்டாராலும் பூஜ்யராய்ப் பலவிதமாகக் கொண்டாடப்பெற்றுத் திருக்கண்ட மென்னுங்கடிககொன்னும் திவ்வியதேசத்தையடைந்து அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் எம்பெருமானை மங்கலா சாசனஞ்செய்து “தங்கையழகுக்கும்” என்றாமபித்துப் பத்துத்திருப்பாடல்கள் அருளிச்செய்து,

பொங்கொலிகங்கைக்கரைமலிகண்டத்துறைபுருடோத்தமனடிமேல்
வெங்கலிரவியாவி லலிபுசுதூர்க்கோன்விட்டுசித்தன்விருப்புறத்த
தங்கியவன்பாற்செய்யமிழ்மாலைதங்கியநாவுடையார்க்குத்
கருகையில் திருமால்சுழலிணங்கிமெருளித்திருந்தகணக்காமே.

என்று இறுதிச்செய்யுளையருளிச்செய்து “வெங்கலிரவியாவில்லிபுத்தூராக் கோன்விட்டுசித்தன்” என்று அங்காலத்து நிகழ்ந்த விஷயத்தனைக் குறிப்பிட்டருளிச்செய்தவராய் மீண்டுமஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கு எழுந்தருளினார்.

வாழித்திருநாமம்.

நல்ல திருப்பல்லாண்டுநான் முன்றோனவாழியே
நாநூற்றறுபுகொன நாமக்குரைத்தானவாழியே
சொல்லரியவானிதனிற்சொதிவநதானவாழியே
தொடைசூழிக்கொடுத்தானைதொழுந்தருள்தவாழியே
செல்வநப்பிதனைப்போலச்சிறப்புற்றான்வாழியே
சென்றுகிழியறுத்தமூல்தெய்வமென்றான்வாழியே
வில்லிபுத்தூரகரத்தடைவிளங்கையததானவாழியே
வேதியாகோன்பட்டாபிராமேதீனியிலவாழியே.

நேரிசைவெண்பா.

இன்றைப்பெருமையறிந்திலையோவேழைநெஞ்சே
இன்றைக்கென்னேற்றமெனினுரைக்கேன்—நன்றிபுனை
பல்லாண்டுபாடியாகம்பட்டாபிரான்வந்துதித்த
நல்லாணியிற்சொதிகாள்.

பெரியாழ்வார் வைபவம்

முற்றிற்று.

ஆண்டாள் வைபவம்.

சூஷாவெவவதிரஹமநூம் தாவலீகாநநொஹ்வாழ்
வாணெவிஸம்ஹராம்மொஹம் வநெந்ரீரஜநாயகீழ்

ஆஷாடேபூர்வபங்குந்பரம் துலஸீகாநநோத்பவாம்
பாண்ட்யேஸம்வாம்பராம கோதாமவநேதரீரங்கநாயகீம்.

நீனா துஹஸநயிரிதடி ஸுவஹெஹ்யுக்யஷ்ட |
வாராப்யஸம்ஸு, திஸதஸிரஸிபிய்யாவபஜீ |
ஸொஹிஷாயாம் ஸ்ரஜிநிமணிதாயாவதா துத்யுஹெஜ |
மொஹாதவெஸு நஜிஹிடி ஹபவனவாஸுஹய |

நீளா துங்கஸ்தகநிதடிஸுப்தமுத்போத்யக்ருஷ்ணம்
பாரார்த்யம்ஸ்வம்ஸ்ருசுத ஸிரஸ்ஸிதமத்யாபயந்தீ
ஸ்வோச்சிஷ்டாயாம்ஸ்ரஜிநிகநிதம்யாபலாத்க்ருத்யபுங்க்தே
கோதாதஸ்யம்இதமிதம் பூயஏவாஸ்துபூய:

பராத்பரனாகிய ஸ்ரீமந்ராராயணன் திருப்பாற்கடலில் யோக
நித்திராதெளிந்து ஸ்ரீதேவி பூதேவி நீளாதேவிகளாகிய பிராட்
டிமார் முவஜோடு நவரத்தனகதிமாகிய சிங்காஸனத்தின்மேல்
எழுந்தருளியிருக்க, அப்பொழுது பிராட்டிமார்முவருள் பூமிப்பி
ராட்டிவார் எழுந்து எம்பெருமான் திருவடி கண்வணங்கித்
கருவித்து நின் றுகொண்டு ஸ்வாமி! பூனோதத்தினன் துத்யுஹாத்

களில் யாரிடத்தில் தேவரீர்பிரியங்கொள்வீரென்று கேட்க, ஸ்ரீ ம்
நாராயணன் பிராட்டியாந்து திருமுகத்தைக் குளிரோக்கிப்
புன்னகைகொண்டு அநித்யமாகியபிரபஞ்சத்தில் பற்றுவையாமல்
நித்யமாகிய நமது பரமபதத்தினிடத்துப் பற்றுவைத்து இடை
விடாது பக்திபூர்வமாக நம்மைநினைத்து நமது விஷயமாகப்
பாமாலையும் பூமாலையும் தொடுத்துச் சாத்துகின்ற பாகவதர்களிடத்தே
பிரியங்கொள்ளுவோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அது
கேட்டு பூதேவியார் ஸ்வாமி! அடியேனும் அந்தப்பிரகாரம் தே
வரீர் விஷயமாகக் கைங்கர்யங்களைத் திருவுள்ள முவக்கும்படிசெ
ய்து வந்தாலல்லவோ இத்தேக மெடுத்ததனாலாகிய பயனைப்
பெற்றுக்கொள்வேன். ஆதலால் அடியேனையும் அவ்வாறு செய்
வித்தருளவேண்டுமென்றுபிரார்த்திக்க ஸ்ரீமநாராயணன் பூலோ
கத்தில் நமது பெரியதிருவடி அமசராகிய விஷ்ணுசித்தனென்
னும் விப்ரோத்தமன் ஸ்ரீ வில்லிபுத்தூரென்னுந் திய்யதேசத்தில்
இருந்துகொண்டு அந்தக் கைங்கர்யங்களைச் செய்துயருகின்றார்.
அவருக்குப் புத்திரியாகவுதித்து உன்னுடைய மனோபிஷ்டத்தை
நிறைவேற்றிக்கொண்டுவருவாயென்று அருள, அதுகேட்டுத் தே
வியார் அதிக ஆனந்தமடைந்து ஸ்வாமி! வில்லிபுத்தூரென்னுந்
திய்ய தேசத்தின் வரலாறும் அவ்விடத்தில் எழுந்தருளியிருந்
தின்ற தேவரீரது லீலையும் அந்த பாகவதரது பெருமையும் அடி
யேனுக்குத் தெரிவித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, ஸ்ரீமந்
நாராயணன் திருவுளமுயந்து பூலோகத்தில் ஜமபூதவீபத்தில் த
க்ஷிணதிசையிலுள்ள பாண்டியதேசத்தில் ஒரு திய்யதேசத்திர
முண்டு. அதனிடத்து அர்ச்சாவதாரமாக இருந்த நாம் பூர்வம்
உனக்குத் துன்பமுண்டாக்கிய இரணியாக்ஷண வராகவடிவங்
கொண்டு வென்று உனக்குப் பலதர்மங்களையும் உபதேசம் பண்ணி
னோம். அப்பொழுது நீ இவ்விடத்தில் பூவருவோடு எழுந்த
ருளியிருக்க வேண்டுமென்றுநமமைப் பிரார்த்தித்தபடி நாம் அத்
தலத்தில் வராகவருவாத்துடன் அனேக கற்பங்கள் உன்னோடு
கூடியிருந்தோம். பின்பு ஆரண்யமாக அனேககால மிருத்தது.
அதில் பிருகு மார்க்கண்டேயர் முதலான ரிஷிகள் இருந்த நம்மி
டத்தில் அன்புவைத்துத் தவஞ்செய்யும்போது காலதேயியென்
னும் ராக்ஷணன் அவர்கள்செய்யுந் தவத்துக்கு இடைபூதசெய்ய,
அவர்கள் நம்மைநினைத்த முறையிட நாம் திருப்பாற்கடலைவிட

மெய்து அவளைச் சக்ராயுதத்தால் ஸம்ஹரித்தோம். பின்பு அவளை இரத்தம் நோய்ந்திருந்த சக்கரத்தைக் கழுவும்படி வருணனுக்கு ஆக்கியாபித்தோம். அவன் கங்கை-யமுனை-ஸர்வநதி என்னும் மூன்று நதியையும் அவ்விடத்தில் அழைத்து அவைகளில் சக்கரத்தில் படிந்த இரத்தத்தை அகற்றினான்; அன்றுதொட்டு அந்தத்தீர்த்தமமும் திருமுக்குளமென்று பேர்பெற்று அந்தக் க்ஷேத்ரத்திலிருந்தன. அந்த ரிஷிகள் எங்கள் நிமித்தம் திருப்பாற்கடல்விட்டு எழுந்தருளியபடியே இந்தக் க்ஷேத்ரத்தில் சேஷசாயிபாய் ஸேவை ஸாதித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க அவ்வாறே வடபத்ரத்தில் சேஷசயனத்தின்மேல் படுத்திருக்கும் பாவனையாக ஸேவைஸாதித்தோம். அதனால் அத்தலத்திற்கு வடவேசுவரபுரமென்றும் நமக்கு வடவேசுவரனென்றும் பெயருண்டாயிற்று அவ்வாறு அறுபதுநாலு சதுரயுகம் தேவர்கள் முனிவர்கள் ஆராதிக்க உன்னோடும் லக்ஷ்மியோடுங்கூடியிருந்தோம். இவ்வாறு பலயுகங்கள்சென்றபின்பு திரும்பவும் ஆரண்யமாக, சமீபத்தில் கொஞ்சம்பாகத்தைப்படித்துவாழ்ந்த பெயராலுண்டாக்கி வேடர்கள் அனேகர்கூடிகொண்டு அவர்களே அவ்வூருக்கு அதிகாரிகளாக இருந்தார்கள். அவ்வேட்கூடியில் மலையினனும் ஸ்திரீயினிடத்தில் விலஸிபென்றுங் கண்டனென்றும் இரண்டிபிள்ளைகள் பிறந்தார்கள். அவர்கள் வலியுள்ளவர்களாகையால் அவ்வேடச்சேரியில் அதிகாரிகளாக விருந்தார்கள்.

அவ்வாறிருந்தவர்கள் ஒருநாள் வேட்டையாடப் புறப்பட்டு அந்த ஆரண்யத்திற்புகுந்து புதல்முடிக்கொள்ள நாம் சயனித்திருந்த இடத்திற்குச் சமீபமாகவருமபோது அங்கொரு புலியைக்கண்டு இளையவனு கண்டனென்பவன் அதைத் தூத்தியோட அப்புலியானது ஓர் புதல்மறைவிற் பதுக்கிநின்று அவன் ஸமீபத்தில் வாக்கண்டு அவன்மேற்பாய்ந்து கொன்றுவிட்டது. அதையறிபுரமல் தமையனுவில்லியென்பவன் தம்பியைத்தேடிப்போய்த் தம்பி யிறந்துகிடக்கிறதைக்கண்டு அழுதழுது கீழ்விழுந்து புண்ணு புண்ணு மூர்ச்சையாயினான். அவன் கனவில் நாம்போய் அப்பா! இவ்விடத்தில் நாம்சேஷசயனத்தில்சயனித்திருக்கிறோம்; நீ நமக்குக் கோயில் முதலானவைகளைக் கட்டுவித்து கால்வகைக்குகளைபும் ஏற்றி நித்தியமாக ஆராதனம் திருவிழா முதலியவைகளும் நடத்தென்றுசொல்ல, அவனும் ஸ்லாமம் புலியினுலிற

ந்த என் தம்பியை எழுப்பிக்கொடுத்து வேண்டிய திரவியங்கள் வரும் வழியுங் காட்டியருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அத்திருநாம உன் தம்பி உயிர்பெற்றெழுவான்; நீயும் வனுமாகக் கூடி அவனைக்கொன்ற புவி ஓர் குகையில் இறந்துகிடக்கின்றது அந்தக் குகைக்குள்ளிருக்கின்ற அளவிறந்த திரவியங்களை எடுத்துக் கொள்ளுகளென்று ஆக்கிப்பாதித்தோம். அவனுங்கன் விழித்த தம்பியும் உயிர்பெற்றெழுந்துவரக்கண்டு அதிசயமடைந்து ஸத்தோஷத்துடன் தம்பிக்குத் தான்கண்ட கனவைத்தெரிவித்து அவனுடன் சிலதூரம் போகும்போது அங்கு ஒரு குகையில் அந்தப் புரியானது அமபுபட்டு இறந்திருக்கின்றதைப்பார்த்து ஆச்சரியமடைந்து அக்குகையிலுள்ள அளவிறந்த திரவியங்களைக்கண்டு ஸந்தோஷித்து அந்தக் குகையை முற்றுக்கொண்டுக் காவல்செய்து பின்பு ஸ்வாமி எங்கே சயனித்திருக்கின்றதென்று தேடிக்கொண்டுபோக அங்கோரிடத்தில் ஓர் ஆலவிரகூத்தினடியில் மூடிய புதலினிடமாக நம்மைக்கண்டு ஆனந்தமடைந்து அந்தத் திரவியங்களைக்கொண்டு நமக்கு விமானம்-மண்டபம்-மதில்-கோபுரம் முதலியவைகளுங் குறைவில்லாமல் கட்டுவித்துத்திருவிதி முதலானவைகளும் ஏற்படுத்திப் பின்பு அதையடுத்த கொஞ்சம் தூரத்தில் புத்தூரென்னும் ஊரிலிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் முதலானவர்களை வருவித்து அதில் குடியேற்றித் திருவாராதனம் திருவிழா முதலானவைகளை விபவமாக நடப்பித்துக் குடியேறிய பிராமணர் முதலானவர்கள் முன்னிருந்த புத்தூரம் தன்பெயராகிய வில்லியென்பதஞ் சேர்த்து வில்லிபுத்தூரென்றும், பழமையாகவிருந்த சேஷத்திரத்தைத் தான் புதுக்கியபடியால் புதுவையென்றும் பேர் விளங்கவைத்தான். இவ்வாறு திருவிழாமுதலான சிறப்புகளைத் தேவர்களுங் கண்டு அதிசயிக்கும்படி ரெடுகாள் செய்வித்துவந்து பின்பு தன் தம்பியுடன் ஸ்ரீவைகுண்டம் பெற்றான் இப்பால் பட்டர்பிரானுகிய விஷ்ணுசித்தர் உலகத்தவரைத் திருத்தும்பொருட்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் அவதரித்து ஐந்து வயதிலேயே நித்யவஸ்து நாமென்று அறிந்து அதுதொட்டு கந்தவனங்கள் வைத்து வளர்த்து நமக்குப் பூமலைக்கடிக் சாத்திக் கொண்டு பாண்டியானது சபையிற்கட்டிய பொற்கிழியையும் அது ப்பாசமயங்களைக் களைந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸிந்தார்த ஸ்தாபனஞ் செய்து அரசன்முதலான ஸமஸ்தமானவரையும் திருத்தி மற்றவர்களையும் திருத்தும்பொருட்டு நமதுநிலையானமத்துச் செய்த

மிழர் பாமலைகளுந் தொடுத்துச் சாத்திவருகின்றாரென்று திருவாய்மலர்ந்தருள பூதேவியார் அதுகேட்டு ஆனந்தமடைந்து எம்பெருமானிடத்தில் விடைபெற்றுக்கொண்டு தேவர்கள் முனிவர்கள் பூமாரிபொழிந்து ஸ்துதிக்கவும் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவுள்ளம் தொடர்ந்துவரவும் உலகத்திலுள்ள ஜீவாத்மாக்களெல்லாக் கடைத்தேறவும் அனேக அற்புதங்கள் உண்டாகிவிளங்கவும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே விஷ்ணுசித்தராகிய பெரியாழ்வார் வைத்து வளர்த்துவருகின்ற நந்தவனத்திலுள்ள திருத்துழாயினிடமாகக் கலியுகம் தொண்ணூற்றேழுக்குமேற் செல்லுகின்ற நளவருஷம் ஆடிமீர் சுதல்பசூழ் சதுர்த்தி செவ்வாய்க்கிழமைகூடின பூரகஷத்திரத்தில் ஒருபெண்குழந்தை வடிவமாக ஆவிர்ப்பவித்து கோடிகுரிய பிரகாசமபோற் பிரகாசித்திருந்தார்.

விஷ்ணுசித்தர் காலையில் நந்தவனத்திற்குவந்து கைங்கரியஞ் செய்துகொண்டு வரும்போது ஓர் துளஸியின்கீழ் பிரமிக்கத்தக்க பிரகாசமயமாக விருங்கின்ற பெண்சிரோமணியைக்கண்டு ஆச்சரியமும் அன்புங்கொண்டு ஓகோ இந்த ஸ்திரீந்நம் நமது கணமணிபோன்ற எம்பெருமானுக்கு அர்ப்பிதமாகத்தக்கதேயல்லது வேறல்ல. ஆதலால் இதைக்கொண்டுபோய் வடபத்ரசாயியின் சந்நிதியில் செலுத்துவோமென்று அந்தப் பெண்மணியைத் தமது உபய கரம்புஜங்களாலும் மெல்லெனத் தாங்கிக்கொண்டு உள்ளங்களிக்கவும் உடல்புளகிக்கவும் போய் ஸந்நிதியில் நின்று எம்பெருமானே! இந்தப் பிரகாசமயமானபெண்ணமுதமாகிய அரும் பொருள் தேவரீருக்கு உரித்தாகத் தக்கதன்றி மற்றவர்க்கு உரித்தாகத் தக்கதல்ல. ஆதலால் தேவரீர் அங்கேகிற தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க எம்பெருமான் அசரீரியாக இந்தப் பெண்மகவைத் கோதையென்று பெயரிட்டு உமது புத்திரியாகக்கொண்டு வளர்த்து வாருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தஸ்தலத்திலுள்ளார்க்கும் இந்தப்பெண்குழந்தையைச் சிவிகையின்மேல் ஏற்றிப் பல வுபசாரங்களுடன் போய் விஷ்ணுசித்தரது திருமாளிகையில் விடுத்து வாருங்கென்று ஆக்கியாபித்தருள ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களெல்லாம் மனங்களித்து அந்தப்பெண்ணரசை ஒரு பொற்சிவிகையில்வைத்து சத்ரசாமாதியலங்காரங்களுடன் மங்களவாத்தியங்கள் முழங்கப் பலவித வுபசாரத்துடன் அத்தலத்திலுள்ளவலமாகக்கொண்டுபோய் பெரியாழ்வாரது அஷ்டமங்களங்களுமநிறைந்த திருமாளிகையில் விடுத்தார்கள். பின்பு விஷ்ணுசித்தர்

பனங்கறித்து, பகவதனுக்கிரகத்தால்கிடைத்த புத்திரினைப் புவி
தமானவாஸகைகலகதாரீரனுல்லஞ்சனஞ்செய்யித்துப் பரிமளமே
தறிய மிருதுவான ஆடையால் திருமேனி கசங்காமல் மெல்லெ
னவொற்றிப் புரையாற்செறித்து வெறித்து மெல்லென்று வெய்
த்து இருண்டமயிர்ககந்தாயைக் கோதிச்சிக்கமுத்து ஏலசகாந்த
ணித்து சூழியமுடித்துச் சுட்டி தூங்கிச் சிவமுதலிய அணிகளிற்
பிப பின்னல்செய்தும இளம்பிறைபோன்ற றொளிபொருந்திய வெ
தறியினிடத்து இலாபகம் திருவுத்திமுதலிய அணியணிந்து முன்
நூபிறைபோல விளங்கிச் சிறுகித்தோன்றத் திருமண்ணிட்டு
இடையில் ஸ்வர்ணரேகைபோலப் பிரகாசிக்க ஸ்ரீசூர்ணமிட்டும்
அழகியகாதுகளில் காடங்கமுதலிய ஆபரணங்களை யணிந்தும் என்
ளின் பூவைவெடுத்து விளங்குகின்ற நாகியினிடத்து முத்தனிகள
ணித்தும் காதுவளையிட்டு கருவெய்தற்போன்று கருணை தனும்பு
நின்ற கண்களில் அஞ்சனத்தீட்டியும் கமுகையொத்து அழகு
பொங்குகின்ற கழுத்தினிடத்து முத்தமாலை நவமணிமாலை பவள
மாலை கட்டுவடம் பட்டடைமுதலிய அணிகளணித்தும் பசிய
வேய்போன்ற தோள்களினிடத்துச் சூடகம் தோட்சரி தோள்வ
ளைமுதலிய அணிகலனணித்தும் தாமரைமலர்போன்ற முன்கை
யினிடத்து ரத்தகடகம் பொன்வளைமுதலிய பணிதியணித்தும்
காசகம்மலர்போன்ற மெல்லிய விரல்களினிடத்து ரத்தகதிதமா
கிய பொன்வழியிட்டும் துடிபோன்ற இடையில் விலையுடந்த
ஸ்வர்ணமயமாகிய ஆடையுடுத்தி அகன்மேல் கலைமுதலிய அணி
களணித்தும் செத்தாமரைமலர்போன்ற சிற்றடியில் செம்பஞ்சு
ட்டிப் பொற்சிலம்பு பொற்றண்டை பொற்பாடகமுதலிய அணிக
ளணித்தும் இவ்வாயு பவளகையான அலங்காரங்களைச் செய்து
மணமுள்ள மலலிடைக்கொடியை வளர்ப்பதுபோல் செல்வம்பெ
ருகம் சிரட்டிவளர்த்துவர இளம்பிறைக் கொழுந்துபோல் வளர்
தவருகின்ற கோசதயார் அப்பருவத்திற்குணே ஸ்ரீமந்தாராய
ணனது நுருவடிகளில் பத்திவைத்து, தமது தகப்பனாராகிய பெ
ரிபாழ்வார் எம்பெருமான் விஷயத்தில் செய்தவருகின்ற கைங்க
ர்பங்களைத் தாமுஞ் செய்யவேண்டுமென்கிற ஆஸக்தியுடையவ
ராய்ப் பிரதிதினமும் பெரியாழ்வாருடன் கைவனத்துக்குச்செ
ன்று பூஞ்செடிகட்குத் தண்ணீர்மாரியும் புஷ்பங்களைடுத்தும்
தந்தையாகிய விஷ்ணுசித்தர் அதிகாரிக்குப்படி வேறுவினையாட்
டென்றுயின்றி இவையே வினையாட்டாகக் கொண்டும் ஸ்ரீமத்

நாராயணனது திருநாமங்களை அடிக்கடி வாழினும் சொல்லியும் திருமந்திரத்தை ஜபித்தும் எம்பெருமான் திருவடியை நினைந்து நெஞ்சம் நெகிழ்த்துருகியுங் கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பங்களைச் சொரித்தும் அந்நகரிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுைய யாவரும் ஆச்சரிய மடையத்தக்க ஸத்காரியங்களைச் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறிருந்த கோதையார் மங்கைப்பருவத்தை யுடையவராய்ப் பிதாவின் பிறகு நத்தவனத்துக்குப் பேசுகின்றதை மொழிந்து திருமாளிகையினிடத்தே யிடைவிடாது எம்பெருமான் திருவடிகளை நினைத்துக்கொண்டு இருக்கின்ற நாள்களில் ஒருநாள் பெரியாழ்வார் நத்தவனத்திலிருந்து கொண்டுவந்த புஷ்பங்களை யெல்லாம் பலவகைப்பட்ட திருமால்களாகத் தொடுத்துத் திருப்பூக்கூடையில் வைத்துவிட்டுப் புறத்திற்சென்ற ஸமயத்தில், கோதையார் அத்திருப் பூக்கூடையை யெடுத்து அதிலுள்ள ஓர்வகை மாலையைத் தூக்கி அந்நகரிலுள்ள பரிமளவிஷேசத்தை ஆக்ரொணித்து வியப்படைந்த அநைத்தமது அளகபாரத்தில் சூட்டிக்கொண்டு கண்ணடியில் அழகுபார்த்து இது எம்பெருமானுக்கு உசிதமான மாலையென்று நினைத்துத் தந்தையார் திரும்பி வருவதற்குள் அதனைக்கொடுத்து முன்போலவே அத்திருப்பூக்கூடையில் வைத்து முன்லிருந்தவிடத்தில் தூக்கிவிட்டார். ஆழ்வார் எழுந்தருளி அத்திருப்பூக்கூடையை யெடுத்துக்கொண்டு போய், புஷ்பமாலையெல்லாம் வடபெருங்கோயிலானுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் தீர்த்தமும்பிரஸாதமும் வாங்கிக்கொண்டு திருமாளிகைக் கெழநதருளினார். அன்றையதினம் சாத்திய புஷ்பமாலையில் தெய்வத்தன்மையுள்ள பரிமளம் கெடுத்தாரமட்டுமே வீசுவதை அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள அர்ச்சகர்க்குத் தலானவர்கள் அறிந்து வியப்படைந்தார்கள். எம்பெருமானும் திருவுளமுவந்தருளினார்.

இந்தப்பிரகாரம் நெடுங்காலம் கோதையார் சூட்டிச்சூட்டி அழகுபார்த்துக் களைத்துலைத்துவர ஆழ்வாரும் அதையறியாமல் வடபதராசாதிக்குப் பிரதிதினமும் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு வருகின்ற நாள்களில் ஒருநாள் ஸ்ரீமநாராயணன் பூப்பிராட்டியார் கோதையாரை அவதரித்துத் தமது கைக்கரியங்களைச் செய்கின்றதும் அவரது பக்தி விசேஷத்தையும் எல்லவர்க்கும் அறிவிக்குமாறு திருவுள்ளங் கொண்டருளியபடி பெரியாழ்வார் புஷ்ப

மலைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து அர்ச்சகர் கையில்கொடுக்க அவர் அதை வாங்கி வடபத்ராசாயிக்குச் சாத்தும்போது ஒரு மலையில் மயிர் ஒன்றிருக்கக்கண்டு மனஸ்தரபமடைந்து ஆழ்வாரைப் பார்த்து! ஸ்வாமி இதென்ன அபசாரம்? திருமாலையில் மயிர் சிக்கிக்கொண்டிருக்கின்றதே எம்பெருமான் திருமேனிக்கு எப்படி ஸமர்ப்பிக்கப்படும்; தேவரீர் செய்துவருகின்ற கைங்கர்யங்களிலே இப்படிப்பட்ட அசுத்தம் நேரிடுமானால் மற்றவர்கள் செய்கின்ற தில் என்ன வேரிடாது; இது விஷயத்தில் தேவரீர் திருவடிகளில் அபசாரப் பட்டவனானும் ஆகின்றேன், இம்மாலையினி யினி ஸ்வாமிக்கு ஸமர்ப்பிக்க மாட்டேனென்று கீழே வைத்துவிட்டார். ஆழ்வாரும் அதுகண்டு அதிக பயமும் துக்கமும் கெட்கமும்படாது அர்ச்சகரை நோக்கி ஸ்வாமி! இந்த அபராதத்தைக் க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று சொல்லி அந்தக்ஷணமே நந்தவனத்திற்குச் சென்று புஷ்பங்களைத் தேடித்தேடிக் கொய்து மலைகள் கட்டிக் கொண்டு விரைவாகவந்து அர்ச்சகர் கையிற்கொடுத்து ஸ்வாமி! இதனைச் சாத்துமென்று பிரார்த்திக்க அர்ச்சகரும் அதைவாங்கி ஸமர்ப்பித்து ஆழ்வாரை நோக்கி ஸ்வாமி! சிலகாலாகத் தேவரீர் கொண்டுவருகிற மலைகள் அதிக பரிமளம் வீசியும் வாடியது போலிருந்தன. அதை வெளியிடுதற்கு அஞ்சி ஸந்தேகத்தோடே சாத்திவந்தேன். இன்றையதினம் அதனோடுமயிருமிருந்தது. இப்படி யிருக்கவேண்டியதென்ன இதை நன்றாகக் கண்டறியவேண்டுமென்று சொல்ல, ஆழ்வார் அதிகேட்டு, கிலேசத்துடனே ஸ்வாமி! என்புத்தி பூர்வகமாக அணுவளவு மபசாரமுண்டாகக் கைங்கர்யங்களை நடத்தினவனன்று. இன்றேதோ எம்பெருமான் மலையாகத் தோன்றுகின்றது. இதற்கென்ன செய்வெனென்று மனம் நொந்துநொந்துரைத்து விடைபெற்றுத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளி அன்றிராத்திரி அடங்காத துயரத்தோடு சயனித்து சித்திரையுங்கொள்ளாது ஐயோ இப்படிப்பட்ட அபசாரம் நேரிட்டதற்குக் காரணம் எதுவோவென்று எண்ணி யெண்ணி நாம் தினந்தோறும் திருப்பூங்கூடையைத் தூக்கி வைத்துவிட்டு நந்தவன கைங்கர்யத்தைக் குறித்துப் போகின்றோமே நாம் வருவதற்குள் ஏதாவதும் ஓர் குற்றம் நேரிட்டிருந்தாலும் இருக்குமென்று ஒருவாறு துணிந்து அருணோதயமான வுடன் நிதியு கர்மானுஷ்டானங்களை முடித்து நியதிரின்படி நந்தவனத்திற்குச் சென்று

அதிஜாக்கிரதையாகப் புஷ்பங்களைக்கொய்துவந்து மாலைகள் தொடுத்துத் திருப்பூக்கூடையில் வைத்து ஓரிடத்திற்குக்கி மற்றோரிடத்தில் மறைவாயிருந்துபார்த்துக்கொண்டிருந்தார். அப்போது கோதையார் வழக்கப்படி அத்திருப்பூக்கூடையெடுத்து அதிலுள்ள மாலைகளைத் தமது அளகத்தில் சூட்டிக்கொண்டு அழகுபார்க்கிற சமயத்தில் பெரியாழ்வார் கண்டு அதிககோபிஷ்டராய்வரக் கோதையார்கண்டு பயந்து சூட்டின புஷ்பமாலைகளைக் களைந்து திருப்பூக்கூடையில் வைத்துவிட்டுக் கண்களில் முத்து முத்தாக நீர்பெருகச் சோரந்த முகத்தோடு நின்றார். ஆழ்வார் அதுகண்டு அம்மா! என்னகாரியஞ் செய்தாய்? எம்பெருமான விஷயத்தில ஸ்வப்னத்திலும் அபசாரம் செய்யக்கூடாதென்று நன்கு அறிந்த வுனக்கு இப்படிப்பட்ட மதிமயக்கம் ஸம்பவத்தென்ன? பக்தியில்லாத ஸாமான்யர்களுமே இப்படிப்பட்ட காரியஞ் செய்யார்களே யென்று இனியவசனங்களால் புத்திசொல்லி உடனே நந்தவனத்திற்குச் சென்று புஷ்பங்கள் கொய்து மாலைதொடுத்து வடபெருங்கோயிலான் ஸநிதியிற் கொண்டுபோய்க் கொடுத்துத் திருமாளிகைக்கு எழுந்தருளினார்.

அன்றிராத்திரி பெரியாழ்வார் ஸ்வப்னத்தில் வடபெருங்கோயில் எம்பெருமான் எழுந்தருளி ஆழ்வாரைக் கடைக்கித்தருளி, பூப்பிராட்டி நமது விஷயத்தில் பூமாலை பாமாலை கைங்கர்யஞ்செய்ய விருப்பி உடமிடத்துப் புத்திரியாக அவதரித்தனன்; ஆதலால் அவன் சூட்டிக்கொண்டு அழகு பார்த்துக்கொடுத்த மாலைகளே நமக்கு உவப்பாகவிருக்கும். நீர் இன்று கொண்டு வந்த கொடுத்த பரிமளமில்லாத வேறுமாலையை நாம அங்கீகரிக்கவில்லை. ஆதலால் காலைதொடங்கி நீர்கட்டுகிற மாலைகளை யெல்லாம் அந்தக் கோதையைச் சூட்டிக்கொள்ளச் செய்வித்துப் பரிசைப், களைந்த மாலைகளைக் கொண்டுவந்து நமக்குச் சாத்தக்கடவிரென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அவ்வாறே அந்தத்திவ்விய சேசத்திலுள்ள யதிகள் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அர்ச்சகர் முதலாகிய யாவருக்கும் கோதையார் சூட்டிக்கொடுத்த மாலைகள் நமக்கு உவப்பாகவிருக்குமென்று ஸ்வப்னம் ஸாதித்து எழுந்தருளினார். சூரியோதயமானவுடன் அந்தகரத்திலுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவர்க்கொருவர் தாங்கள் தாங்கள் கண்ட ஸ்வப்னங்களைச் சொல்லிக் கொண்டு ஆச்சரியமும் ஆனந்தமும் அடைந்து ஆழ்வார் திருமா

ளிகைக்குவந்து கோதையாரையும் ஆழ்வாரையும் பலவாறு துதித்து வணங்கினார்கள். ஆழ்வாரும் அளவிடப்படாத அதிசயமும் அன்புமுடையவராய், கோதையாரைத் தழுவிவெடுத்து மடியில் வைத்து உச்சிமோந்து அவரது திருமுடித்தை நோக்கிக் குருடன் கையில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கம் கிடைத்ததுபோல் நான்செய்த தவப்பயனால் பெறுதற்கரிய பேறுகக்கிடைத்த வுனது மஹத்வத்தைச் சிறிதும் அறியாமற் போனேனேடென்று இவ்வாறு பலவிதமாகத் துதித்து அந்நாள் தொடங்கி எம்பெருமா னருளியபடி கோதையார் சூட்டிக்கொடுத்த பூமாலையைக் கொண்டிபோய் வடபத்ராசாயிக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டுவந்தார். கோதையாரும் ஸ்ரீமநாராயணனது நித்தியவிபவங்களை யனுபவிக்கத்தக்க பருவமுடையவராய் எம்பெருமானுடன் கலந்து சகானுபவஞ் செய்யுமவகை பெவ்வகையென்று எண்ணி யெண்ணி மனமுருகியும் நித்திரை நீங்கியும் திருமேனி வெதுமாடியும் குழல் சோர்ந்தும் ஒவ்வொருபோதும் ஸ்ரீமநாராயணனோடு தாம் பூர்வத்திலனுபவித்த அனுபவத்தோன்ற உள்ளங் கரைந்து கரைந்து மோஹித்தம் பிரிவாற்றாதவராய்த் தமது உயிர்ப் பாகங்களை நோக்கிப் பெண்களை எனது கண்மணிபோன்றும் உயிர்க்கு உயிர் போன்றும் என்மனதில் அந்நாங்கமாகவெழுந்தருளியிருக்கின்ற எனது பிராணநாயகனாகிய அழகிய மணவாளனை பஹீரங்கமாகக் கலந்து களிப்பதற்கு உபாயமொன்று சொல்வீர்களானால் நான் உயிர்தரித்து வாழுவேனென்று குறையிராந்தும் பூர்வம கோபிகாஸ்திரீகள் கண்ணபிரான் விஷயமாக நோன்பு நோற்றதுமுதலிய ஸத்த்கர்மங்களைத் தாமும் அனுஷ்டித்து அவ்வெளிப்பட * மார்கழித்திங்கள் என்று தொடங்கி திருப்பாவை முப்பது பாட்டும் பாடி எம்பெருமான் தமமை யணைவதற்கு உபாயஞ்செய்யவேண்டுமெ

* மார்கழித்திங்கள் மதிநிறைந்த கன்னுளால்

நீராடப்போதுவீர் போதுமினோ நேரிழையீர்

சீர்மல்குமாய்ப்பாடிச் செல்வச் சிறுமிபர்கள்

கூர்வேற்கொடுத்தொழிலன் கந்தகோபன் குமான்

ஏரார்ந்தகண்ணி யசோதை யிளஞ்சிங்கம்

கார்மேனிச்செங்கட் கதிர்மதியம்போல் முகத்தான்

காராயணனே நமக்கே பறைதருவான்

பாரோப்பு கழப் படிந்தேலோ மெபாவாய்.

கனையெல்லாம் நிரப்பி பேரிகை மததளம் தாளமுதலிய மங்கள வரத்தியங்கள் கோஷிக்ஷம் காடகக் கன்னிகையர் நடிக்கவும் கீதம்பாடவும் ஆழங்குடி மணவாளரை யெதிர்போக்கியிருந்தார்.

பின்பு பதிமகாராடணன் ஆக்ஷரோபபடி பிரமமா ருத்திரன் தேவேந்திரமுதலான தேவாகளும காந்தவர்ண-கிரியாருடா-நிவனரர்-சித்தா-முனிவர் முதலான பதினெண்கணதகாடும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரையடைந்து ஆழ்வாரது திருமானிகாரிற்சென்று கோதையாலையும் ஆழ்வாரையும் வணங்கிப் பாலசிசமாகப்புகழ்ந்து கோதையாலையடைகாராஞ்செய்தித்து வடபத்திரசாயியின் கொய்யிலே அலகசரித்து ஸேவித்திருந்தநாயகர் குவ்வாருஞ்சக கோதையார் அழகிய மணவாளரை ஜினனும் எழுந்தருள்கண்ணிடே லிள்ளையே மென்செய்வெனென்று மனமுருகி, பெரிய திருவடி மயக்குறித்து ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய அமர்வது எதிரிதரு அவ வரநோக்கி எனையிரத்தவனாகிய பூரீரங்கநாதன் நிர்வாப ஆழைத்துவரவேண்டும்; அப்படிசெய்தால் நாயகம் அளமுமிருக்கி னறஆனதைதில் கீருமிருப்பி என்றுசொல்ல அதுபாட்டு அவர், இவ்வா அவ்வா மே செய்கின்றேன் என்று அந்கண்ண மே பூரீரங்க நத்திரகுபபேயம் ஸ்வாமியை வேண்டித், செவ்வீரனென்றவரை கணம் எழுந்தருளத் தாழ்ந்தால் கோதையார் உரிசரிடா ரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகெட்டுருளி எம்பெருமான அவா திரு ததொள்கனி ஸரோகணித்துமகொன்று ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக்கெழுந்தருளினார். அதுகண்டு பிரமமாபெதவா அம் மறவாபுரம் ஆனந்தபரவசாயித் தண்டன் ஸமாபித்தது ஸ்தோத்திரஞ்செய்ய ஸ்வாமியும் கருணைவிட்டிருநகி வடபெரும கொய்யிலைக்கழித்தருள, பெரியாழ்வார் கோதையாருடனவனும் எம்பெருமானையடிபணிந்து எழுந்திருப்பாகிய கோதையாலர தேவாரிருக்குக் கொடுத்தேனென்று தாரைவார்த்தது விவாகோதஸவத்துக்கு வேண்டிய சடங்குகளைச்செய்விக்க எம்பெருமானும் கோதையாருக்குத்திருமங்கலியதாரணஞ் செய்தருளினார். அதுகண்டு தேவர்கள் புஷ்பமாரிபெய்தும், முனிவர்களாசீர்வதித்தும், ஆனந்தவசத்தராயி ருந்தார்கள். திருக்கலியாணத்தை ஸேவித்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கள் முதலிய பலரும் விசேஷமாக மனமகிழ்ந்து, ஆத்மலாபத லையடைந்தவர்களாயிருந்தார்கள். சுமங்கலிகள் மங்களமபாட மற்றச் சடங்குகள் முழுதும் முடிக்க, எம்பெருமான் நாய்ச்சி

யாருடன ஸகலஸம்பிரமங்களுடன் வெள்ளையானேயின்மேல் எழு
நதருளி ஊர்க்கோலம் வந்தருளித் திருக்கல்யாணத்தை ஸேவிக்க
வந்த தேவர் முனிவர்-பாகவதர்-முதலிய யாவருக்கும் அனுகூல
ஞ்செய்து விடைகொடுத்தருளி, பெரியாழ்வாரை நோக்கி ஆழ்
வாரோ நீர் நமது மாமனாராகக் கடவீரென்று சியமித்தா னீரங்கத்
தங்கு வாருமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளிச் சூடிக்கொடுத்த நாய்
ச்சியாராகிய கோலையாருடன் திருவரங்கம் பெரியகோயிலுக்கு
எழுந்தருளிஞர்.

பின்பு ஆழ்வாரும் வடபத்ராபரியை ஸேவித்து அங்கு நின்
றும் புறப்பட்டு ஸீரங்கத்துக் கெழுந்தருளி எம்பெருமான் ஸங்கி
திரிமசென்று தண்டன்ஸமாபிததிக் கைஞ்சித்த ஸ்தோத்திர
ஞ்செய்துகொண்டு நிற்க, அழகியமணவாளன் பெரியாழ்வா
ரை நோக்கி நீர் இவ்விடத்தில ஒரு கோயில்கட்டி ஓராஸகத்தில
நமமாயும் சோகையாயும் கருடனையும் எழுந்தருள்பண்ணி
ஆராதனா செய்துகொண்டிருமென்று ஆக்கியாபித்தருள அந்த
பபடியே கட்டுகித்த அதில் எம்பெருமான் முதலாக மூவரையு
மெழுந்தருள்பண்ணி இந்த ஸீராவியூதியில்-அரு-ஸமவத்ஸரம்
எம்பெருமானை ஆராதித்துக்கொண்டிருக்க பெரியாழ்வார் பின்பு
சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியாருனவியோகத் திருமங்கிரத்தையோ
டபி ஸீமம் பாராமுணது திருவாழகமோடருந்தார்.

வாயித்திருநாமம்.

திருவாழ்ப்பூரத்திற் செகததுத்ததாஸவாழியே
திருப்பாவைமுப்பதம் செப்பினார்வாழியே
பெரியாழ்வார்பெற்றொடுத்த பெண்பிள்ளைவாழியே
பெருபூதார்மாமுனிகுப பிணாளுள்வாழியே
ஒருநாற்றமாதபத்தி முண்ணுறைத்தானவ வாழியே
உயாரங்கர்க்கேகண்ணி யுகந்தளித்தாளவாழியே
மருவாருகிருமலலி வளநாடிவாழியே
வயதஞ்சிறபமுத்தாளசெம் மலர்ப்பதங்க்சள்வாழியே

நேரிசைவெண்பா.

பெரியாழ்வார்பெண்மணிபா யாண்டாள்நிறந்த
திருவாழ்ப்பூரத்தின் சீரமை—ஒருகாளைக்
குண்டோமனமே டுணர்க துபாராண்டா னுக்
குண்டாகிவெப்பித்தரு முண்டு.

ஆண்டாள்வைபவம் முற்றித் து.

தொண்டமிழ்-பொடியாழ்வார்
வைபவம்

கொடிவெண்கெழுநகர்தெருவின்கண்யிவ்வொருவரும்
வொவ்வொருவரும்பொருந்தோயாமலம்வகுவகெழுநகராயுயெ||
கோதண்டேசுவரேந்திரசுந்தரேமண்டங்குடிபுரோத்பவம
சோளோரம்பயம்வனமாலமசம்பந்தபக்திரேணுமாராயே

தெலுங்காவாசு-ஜெவா

நாஜெஸாய், நாஜெவடி, ஹு-கணீய்ஸ்

புரவோயகீயோகூதஸுக்கிரோம்

ஹக்ரஹி ரொண-ஹமவகீயெ ||

தமேவமத்வா பரவாஸுதேவம

ரங்கேசுரம் ராஜவதர்ஹணீயம்

ப்ராபோதகீம யோக்ருத ஸூக்திமாலாம்

பக்தாங்குரி^{ரே}ணும் பகவந்தமீடே.

பலவகைகளினங்களிலுங் குறைபாடில்லாத சோளதேசத்தில் திருமண்டங்குடியென்னும் நகரத்தில் லக்ஷ்மீவல்லபபூகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய திருவடிகளில் பக்திவைத்து வர்ணச் சரமவொழுக்கத்தவறாது கற்புள்ளமனைவியுடன் இல்லறத்தை நடத்துகின்ற பிராம்மணகுல திலகராகிய வேர் புகுடப் பிராம்மணர்புத்திரப்பேறுவேண்டி பகவத் விஷயமான புண்யங்களைத் திரிகரணகத்தியாகச் செய்துகொண்டுவர ஜகத்காசுக்ஷுகிய ஸ்ரீமந்நாராயணன் அந்தப் பிராம்மணர் தமது விஷயமாகச் செய்துவரும் புண்யங்

களுக்குக் கிருபைகூர்ந்த தமது ஸ்ரீவனமாலாம்சத்தை அவர்க் குப் புத்திரகை வுதிக்கும்படித் திருவுள்ளன்கொண்டருள. அவ் வாறே அந்த பிராம்மணரது மனைவியார் திருவயிற்றில் கருவாகு த்தரித்தருளி கலியுகப்பிறந்த இருநூற்றெண்பத் தொன்பதாவ தான பரபவ வருஷம் மார்கழிமாஸம் கிருஷ்ணசுதூர்த்தசி செவ் வாய்க்கிழமைகூடின கேட்டைக்கூத்திரத்தில் பாகவதர்களுக்கெ ல்லாம் ஸந்தோஷத்தைத் தருகின்ற சுபருசகங்கள் தோன்ற ஓருருமாரர் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார்.

அவதரித்த அற்புதவடிவமுள்ள குழந்தையைப் பிராம்மண ரும் அவரது மனைவியாருங்கண்டு மனங்கொள்ளாத மகிழ்ச்சி யடைந்தார்கள். பின்பு அக்குழந்தைக்கு வேதோக்தமாகச் செய் யத்தக்க சடங்குகளைச் சுபநாமாகச் செய்வித்து விபரநாராயண ரென்று நாமகரணஞ்செய்து பலவகைச் செல்வங்களிலுந் குறைவு படாதுவளர்த்து ஏழாமவயதில் உபநயனஞ்செய்வித்து வேதாதிக லைகளை யோதுவிக்க விபரநாராயணரும் ஸம்ஸ்தலைகளையுங்குறை வறக்கற்று, தாய்தந்தையர்க்கும் மற்றவர்கட்கும் மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கத்தக்க நற்செய்கைகளும்-பாகவதப்பதி - பாகவதப்பதி ஜீவகாருண்யம்-பொறுமை-வாய்மை - முதலான ஸத்குணங்களி லுஞ் சிறந்தவராகிநுநதார்.

இவ்வாறிருக்கின்ற புத்ரருக்கு விவாகஞ் செய்தற்குத்தக்க பருவகேரிட்டதைத் தந்தையாரறிந்து தமது குலத்திற்கும் ஆசா ரத்திற்கும் பெருமைக்குத்தக்க பராம்மணகுலத்தில் அறிவும், அடக்கமும் - அன்பும் - அழகும் - குறைவில்லாது வளர்கின்ற ஓர்கன்னிகையை வேதவிதிப்படி மங்களவாத்தியம்முழங்க விவா கஞ் செய்வித்தார்.

பின்பு விபரநாராயணர் அம்மங்கையுடன் ஐம்பொறிகட் கும் இன்பத்தை விளைக்கும் ஸ்ரீலைகளைச் செய்துகொண்டு சில காலமவரையில் விஷயபோகங்களிலே மூழ்கியிருந்தார். இவ ரில் வாறு ஸ்த்ரீலோஸராயிருக்க இவர்க்குத் தமது திருவடிக்குப் பா மாலைபூம், பூமாலைபூம், ஸமர்ப்பிப்பதற்குத்தக்க பருவம் ஸமீ பித்ததை ஸ்ரீமந்நாராயணன் திருவுள்ளத்திலுணர்ந்த ஸ்த்ரீயின் விஷயமாகச் சென்றமுந்திய கருத்தைத் தமது திருவடியின் விஷயமாகச் செல்லுமபடி அனுக்ரகித்தருளினார்.

அவ்வனுக்ரகத்தினால் விபரநாராயணர்க்கு அறிவுவிளங்கி அசுத்தமும் அரித்யமும் அக்கியானமுமாகிய ஸ்த்ரீ விஷயமான

௭௦ தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் வைபவம்.

கிற்றின்பமென்னுஞ்சேற்றிலநுந்திச் சுத்தமுமரித்யமும் ஞானமு
மாகிய பகவத்விஷயமான பேரின்பமெனனும் அம்ருதஸாகரத்தி
ல் அமுததுவதை மறந்திருக்கேனே, ஐயோ! நானென்ன காரியஞ்
செய்தேனென்று தம்மை வெறுத்துக்கொண்டு அதிகொடங்கி
ஜனனமாணங்களுக்கு வித்தாகிய விஷய இன்பத்தையும் அது
பெறுதற்குச் செய்யுமுயற்சியையும் முழுதும்வெறுத்து என மும்
பிறவாமைக்கேதுவாகிய மோகாவீன்பதையும் அது பெறுதற்
குத்தக்க ஸத்தாகியங்களுையும் விருப்பி ஸீமத் காராயணனுடைய
திருமுகத்தங்களை ஜயித்தலும் அவரது திருவடிகளை நினைத்
தலும் எம்பெருமான் அச்சாவதாரங்கொண் டெழுந்தருளிய
திவ்ய தேசங்களிற் சென்று லீலவித்தலும் பாகவதாகளைப்
பணிதலும் அவாசன் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படி நடத்தலுமா
கிய நன்முயற்சிகளில் இரவுப்பகலு மிடையிடாமற் பாவேளித்
திருந்தார்.

இவ்வாழ்ருந்தவா லுநான் தனித்தேசரிடத்தி லிருந்து
கொண்டு தாவாம - ஊராவன பறவை - விலங்குநாள்மணிதா -
தேவா-என்னும் எழுவகையான ஜனங்களில் மாரிட ஜனனங்
கிடைப்பதரிது. அதனிலும் ஆண பெண்ணென்னு மிசண்டல்
ஆணாகப்பிறப்பதரிது. அதனிலும் கூன் குருடு முதலிய பழநில
லாமற பிறப்பதரிது. அதனிலும் இட்புரிசிலுள்ள எழுவகைத்
வீபங்களுள் காவலத்திலில் பிறக்கக் கிடைத்தவரிது. அதனி
லும் அத்திலிலுள்ள நவவருஷங்களில் பாரதவருஷத்தில் பிற
த்தவரிது. அதனிலும் அவவருஷத்திலுள்ள கவகண்டங்களில்
குமரிபாசனடத்தில பிறத்தவரிது. அதனிலும் அக்கண்டத்தி
லுள்ள கால்வகை வானங்களில் ப்ராமமணவர்ணத்தில பிறப்ப
தரிது. அதனிலும் அமிவுள்ளவனுப பிறப்பதரிது. அதனிலும்
ஸீவைஷ்ணவஸமபந்தமான மாபிற்றிறப்பதரிது ஐயோ இவ்
வள வரிதற் பெற்றுக்கொண்ட நமது வாழ்க்கை கெடுங்காலம்
ஜனன சம்பந்தமான ஸ்திரீவிஷயங்களிற் செலுத்தி அவரது
அளகத்தைச்-சைவலமென்றும், முகத்தைப் - பூர்ணசந்திரபிம்ப
மென்றும், கண்களைக்-காவிமலரென்றும், நாசியைக்-குமிழென்
றும், செவிகளை-வள்ளையென்றும், இதழைப் - பவளமென்றும்
பற்களை - முல்லையருமபென்றும், கழுத்தைக் - கழுமென்றும்,
தோள்களை - மூங்கிலென்றும், கைகளைக் - கமலமென்றும், முலை
களை - ஸ்வர்ணகலசங்களென்றும், வயிற்றை-ஆலிலையென்றும்

உருதியை - நீர்ச்சுழியென்றும், இடைபயை - உடுக்கையென்றும், அல்குலை-அரவென்றும், தொடைபயை - வாழைத்தண்டென்றும். அடியை - அரவிருதமென்றும், இவ்வாறு பலபலவிதமாகப் புகழ்ந்துபுகழ்ந்து மனங்கரைந்து அவரது கண்களாகிய வலையிலகப் பட்டுத் தொங்குகளாகிய குன்றுகளிலேறிக் குறியாகிய குழியில்தீழ்ந்து மயங்கினேனல்லாமல் கிருபாதிதியாகியும், ஸர்வ ஜீவ ரகுகளாகியும், ஸ்ரீவைகுண்டவாஸனாகியும், ஸர்வோத்திருஷ்ட னாகவும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமங்கராயணனது திருவடிகளில் லம்பு வைத்து அந்தையாளுவின திருமுகத்தைக் குறைபடாத அழகசுந்தரவென்றும் திருக்கண்களைத் தவ்யமான செநகமலங்களென்றும் திருவாய்மலவாசச் செநகுமுதமென்றும் திருமேனிபை நீர் கொண்டமேகமென்றும் இவ்வாறு பவவையாகப் புகழ்ந்து மனங்கரைந்து உடல புளசமநுமரிக் கண்களில் நீர்சொரித்து லகங்களைக் கூப்பிட்டு என்று எம்பெருமானே! எவ்வெனை ரகுகிப்பா மென்று ஸ்துதிசெய்தே வில்லையோ இதற்கென்ன செய்வேனென்று எண்ணியெண்ணிப் பெதாரதராதராரிருந்தார்.

அப்பொழுது ஸ்ரீமங்கராயணன் திருவுள்ளத்தில் கிருபை கூர்ந்து கருடாருடராக எழுந்தருளி ஸேவைனாதித்தருள, வியா குலவடித்தராக எண்ணரிட்டருளுக விரகராயணன் பட்டினி கிடந்தவன் பாற்சோறுண்டதுபோல ஸ்வாமி எழுந்தருளியு லாதக்கண்டு திடீரென்றெழுந்து ஸ்ரீமங்கராயணனுடைய திரு வடிகளில் பல்புற ஹரிதவதிருந்து தண்டனஸமர்ப்பித்து அனாதபரவசராகித் தெளிந்து ஆனந்தபாஷ்பம் கண்களிலிருந்து நாரைதாடரமாகவா கொடியிடட்ட வெண்ணெய்ப்போல மனம் நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்துருகத் தேஹமுழுதும் புளகாங்கித்கு கொள்ள அஞ்சலியஸ்தராக நின்றுகொண்டு காமமென்னுங் கரு ங்கடலில்விழுந்து அறிவுமயங்கி அழுகிச்சுக்கிடந்த அடியேனையும் ஒரு பதார்த்தமாகத் திருவுள்ளத்திற்குள் கொண்டு எழுந்தருளி ஸே வைஷாதித்த தேவாரதிகிருபைக்கு என்ன கைமமாறு செய்யமா ட்டுவேன்? ஒழேஹா இப்படிப்பட்ட இரக்கமுள்ளஎம்பெருமானே நினைந்துவினைகளுடைய ஆனந்தஸமுத்திரத்தி லாடாமல் ஆபாச மான ஸமஸாரஸமுத்திரத்தில் தலைதெரிடாது அழுகதினேனே என்னறிவை பென்னென்று சொல்வேனென்று பலவாறு பரிதபி க்க ஸ்ரீமங்கராயணன் அவரது முகத்தைப்பார்த்தருளி உம்மை

கிள்ளைவத்துத் துளபம் - மீஸுவக - முல்லை - சண்புதம்முதலிய
பூஷ்பங்களைப் பெடுத்துப் பலவகை மாலைகளாகத்தொடுத்துத் திண்
மதோறுந் தவறாது ஸ்ரீரங்கநாதனுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு
வந்தார்.

அவ்வாறு கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டு வருகிற நாள்
களில் ஒருநாள் தொண்டாடிப் பொடியாழ்வார் ஸங்கிதிக் கெழு
ந்தருளி எம்பெருமானுக்குப் பூமாலை ஸமர்ப்பிக்கும்போது எம்
பெருமான் பந்தாங்கிரீஷணுவாகிய ஆழ்வாரைக் கடைக்கிழந்தருளி
ஆழ்வாரே நீர் தமது விஷயமாகப் பாடிய பாடல்களை இன்ன
மொருதரம் எம் கேட்கும்படி சொல்லுமென்று திருவாய்மவர்க
தருளத் தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் அதுகேட்டு ஆனந்தவச
த்தராய்த் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக் கைக்கிழக்குவித்த நின்று
ஸ்வாமி! தேவரீர் அடியேனிடத்திலவைத்த கிருபாவிசேஷத்தை
வெளிப்படுத்தவல்லவோ இவ்வாறு திருவுளம்பற்றியது. ஆயினும்
அந்தப்பாடல்கள் அடியேன் ஸ்வதந்தரத்தால் பாடினவையல்ல;
தேவரீர் பாடுவிக்க அடியேன் பாடினேன். ஆதலால் இப்பொழு
தும நியமன பரகாரம் பாடுமேனென்று பதடி ஆனந்தபாஷ
பஞ் சொரிய அன்பினால் உருகி நின்றார்.

அவ்வாறுசின்ற அழ்வாரை அழகிய மணவாளனாகிய எம்பெ
ருமான் உவந்தருளி தமது திருமார்பி லிறுக்கத் தழுவிக்கொள்ள
ஆழ்வாரும் இரும்புண்ட நீர்போல எம்பெருமான் திருமேனியி
ட்கலந்துகின்றார்.

வாழித்திருநாமம்.

மண்டங்குடிப்பதியில்வாழ்வந்தோன்வாழியே
மார்கழியிறேட்டடைநான்வந்ததித்தோன்வாழியே
தென்னுரைகுழாங்கரையேசெய்வமென்றன்காழியே
திருமாலையென்பான்செப்பினான்வாழியே
பண்ணிருப்பன்னியமுச்சிபத் துரைததான்வாழியே
பாவையர்கள் கலவிதன்னிப்பிழித்தசெல்வனவாழியே
தொண்ணெய்துணவத்தால் துலக்கினான்வாழியே
தொண்டாடிப்பொடிப்பெருமான துணைப்பக்கசன்வாழியே

தேரிசைவென்பார்.

என்னெஞ்சேயின்னைக்கென்னேற்றமெனவுன்னுதியேவ்
அன்னெஞ்சேர்மண்டமணிசூடியிற்றன்னெஞ்சீர்த்
தொண்டாடிப்பொடிமுன் நோன்றியருண்மர்கழியிற்
கண்டதிருக்கேட்டடைநான்காண்.

தொண்டாடிப்பொடியாழ்வார் லவபவம் முதற்றிற்று.

திருப்பாணைவர் வைபவம்.

வழுநீர்கெரொஹிணீஜாதம் ஸ்ரீபாணந்திவாஹாவொ ||
ஸ்ரீவதூஸம்மாயகெந், ஸ்ரீநிவாஹநஜாஸ்யெ ||
வ்ருஸ்சிகேரோஹிணீஜாதம் ஸ்ரீபாணமநிசுளாபுரே |
ஸ்ரீவத்ஸாப்யமகாயகேந்த்ரம் முநிவாஹநமாஸ்யே.
ஸ்ரீதொகலாராஜஜெஹாஸ்தீந்ரு ஸ்ரீநாயிரவஸ்குயாபிநித்யு ||
கலஹ்நகேநீயஹ்தி கலீஸுரஜாயகலாவஹஸ்தி ||
ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ர ஸ்தந்தாதிரூடம்கலயாமிநித்யம்
களங்கஹ்நகமநீயபக்திம் கலீஸ்வரங்காயகஸாரவபௌம்.
ஸ்ரீவாஜவஸ்திஹவஸ்யஹரிஸ்யாநா.
ஸ்ரீயெகவெரஜஹிதஹ்நாஸ்தாநா ||
கஜ, ஷட்தாநயநயொவிஷயாஹாரணா
யொநிஸிகாயகெந்வெஸ்திவாஹநஸ்தி ||
ஆபாதகூடமநுபூயஹரிமஸ்யாகம்
மத்யேகவேரதுஹிதர்முதிதாந்தராத்மா
அத்ரஷ்ட்ருதாமநயநயோர்விஷயாந்தராணாம்
யோநிஸிகாயமகலையுநிவாஹநந்தம்.

கலியுகத்தில் முந்நூற்றுநாற்பத்திரண்டுக்கு மேற்செல்லு
கின்ற ஆர்மதிவ்ருகார்த்திகைமாசம் க்ருஷ்ணபஷம் தீப்தியை
புதுநகிழமைசூழினரோகிணிசுத்திரத்தில் ப்ரிவத்ஸாமசம், பல்

வகைச் சிறப்புகளுக்கு மிடமாகிய நிகளாபுரமென்று சொல்லப்பட்ட வுறையூரின் புறத்தில் பொன்னுமவினையும் நன்னிலமாகிய புறம்பணியில் கரும்பென்று சொல்லுமபடி யோங்கிவினைந்த செஞ்சாலைப் பயிரினிடமாக நெற்குகுரில் ஸ்ரீமநாராயணனுடைய அணுக்கிரகத்தினால் ஸௌந்தர்யமுள்ள ஓர் குழந்தையாக அவதரித்து சூர்யோதயம்போல, பரகாசித்திருந்தது. அப்பொழுது பூர்வஞ்செய்த தவக்குறைவினாலே இழிகுலமாகிய பாணர் குடியிற் பிறந்தவனாயினும் பகவத்பக்திமுதலான ஸத்தினங்களிலே சிறந்தவனாகிய ஓர் பாணன் தன்மனையாளுடன் அச்செஞ்சாலை வரப்பின் மார்க்கமாக வருகின்றவன் எமபெருமான் அணுக்கிரகத்தினால் தெய்வத்தன்மையோடு பரகாசிக்கின்ற அந்தக் குழந்தையாக்கண்டு நெடுநாளாகப் பின்னையில்லாமல் வருந்துகின்றவனாதலால் அளவில்லாத மகிழ்ச்சியுடையவனாகித் தனது இரண்டு கைகளாலும் தழுவிவெடுத்து மார்பிலணைத்துத் தன் மனைவிகையிற்கொடுக்க அவனும் மனக்களிப்புடன் வயிறு வருந்திப்பெற்ற புத்ரனே வாரியணைத்துக் கொள்வதுபோல மார்பிலணைத்துக்கொண்டு பாலூட்ட அந்த முலைப்பாலை யுண்ணாமலிருந்ததைக்கண்டு இதென்னகாரணமென்று இருவரும் ஆலோசித்துக் கொண்டே சேரியிலெடுத்துக் கொண்டுபோய் அவ்விடத்திற் பல வகை யுபசாரங்களுஞ்செய்து பசுவின் பாலைக்கறந்து பரிவோடு புகட்ட அதையுண்டது கண்டு ஆச்சர்யமடைந்து அதுதொட்டு சுத்தமான பசுவின் பாலைக்கறந்து புகட்டி வளர்த்துவந்தார்கள்.

அவ்வாறு வளர்த்துவருகின்ற ஆழ்வாரும் பகவதனுக்கிரகத்தினால் மூன்றுவயதிற்குள்ளே ஸமஸ்தமு முணர்ந்து தம்மை வளர்த்துவருகின்ற பாணர்குலத்தொழிற்கு ஏற்ற வீணுகானத்திற் சிறந்தவராகி ஸதா பகவத்பக்தியும் பகவந் நாமகீர்த்தனமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். இவ்வாறிருந்தவர் ஒரு நாள் கமது சேரியைவிட்டுக், காவிரி நதிக்கெழுந்தருளி அந்ததியில் தீர்த்தமாடி அங்குமின்று பெரிய பெருமானெழுந்தருளிய விமானசேவை செய்துகொண்டு ஸ்ரீமநாராயணனது திவ்ய திருவடிகளின் மகிமையை வீணுகானத்திற் நெடுத்துப் பாடவேண்டுமென்னும் வீருப்பமுண்டாக அந்தக்ஷணமே தமமிடத்திற்குவந்து வீணையெழுத்துக்கொண்டு அக்காவிரிக்கரையிற்போய்ப் பெரிய பெருமாள் விமானத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே, மேற்போர்த்த

பொலலணதரீகிப பததா இடது தோடகவறகுப பினகிட
பபகிடத்தி மாடகந்திருகதி காந்தருவ லக்ஷணத்திற் சொலைய
கிரமத்திற் சிந்துதவறாது ஸ்ரீமந்நாராயணனது திவ்யகுண
ங்களைமே இலாபபாட்டாகத் தொடுத்தது கணகரிலானகநீர்
பெருகவும் கேவந்ததில மயிர்க்குச்செறிபவம் வாசித்ததுகொண
டிருந்தா

இவ்வாறு ஆழவா யீணையகொண்டு பாடுகின்ற இசை
பபாட்டை விஞ்ஞாயாடும் கந்தாவாதும் யக்தாகநயகேடு
மனமுருகி அந்தரக்கேவந்து அசைவநிறந்தாகள பிரமன்
உருகநீரன் இவ்வன் முகலாவையாம் மறந்தகேவாகநயம்
அவவி வசையகேட்டது அந்தரத்தில் கின்றபடியே ஆனந்த பர
வசாகள யிருந்தாகள

அவவிசையைக்கேட்ட மனிதாசனில் அந்நானமுள்ளொர
அவவஞ்ஞானங்கி லந்தகாஷஸாகாதி லமுந்திரிந்தாகள
மிருகம் ஊர்கின்றவாவ முதலான சாகங்களும் அவவிசையக
கேட்டு மூட்டங்கி அவிவிளங்கி இன்பாயமாக விருந்தன. ச
முகதிரமுதலாயவகள்ளையா நின்றவகமாவநிறுந்தன பெ
ரிப்பெருமானாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடையகமேகராயபெ
ரிய நிறுவாயினமே லெந்ததருளி அந்தாத்கினின்று அவவிசை
யாக திருச்செவிகடாட கொண்டு திருவுள்ளமுட்கருளினா

இந்தபரவா மின்பமுண்டாகத் திருப்பாணமவா தெடு
கேரய அந்தகநாயிர் நிரகநிலிந்தது இசைபாடிப் பின்பு தம
து சேரிக் கெழுந்தருளி ஊ உலகத்திலுள்ளவாகள அக்சயிக
வும் உலகமுழுவதும் பகவதபத்தி நிரம்பவும் ஆழவா இங்க
பபடியே புனவவயதொடங்கி கெடுவகாலம் சாவிரியில் நீரா
டிப் பெரிப்பெருமானது ஸ்ரீரங்கவியானத்தை லேவந்ததுக சாலந
தவறாது நாளதோமம் இசைபாடிக்கொண்டு வருகிறநாளில் ஒ
ருநாள ஆழவா பகவதவிஷயமாக உள்ளன்புடன் பாடுகின்ற
இசைபகக்கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்த ஸ்ரீமஹாலக்ஷ்மி, ஸ்ரீமந்
நாராயணனது திருமுகத்தைநோக்கி ஸ்வாமி ! இங்கபக்தன எ
னமனத்தை அனுப்புடன் பாடுகின்ற இசையினால் உருக்குகின்ற
முன் சேவீருக்கும் அவவனுபவம் உண்டாயிருக்கின்றதென்று
எனக்குகதெரிக்கின்றது ஐயோ இப்படிப்பட்ட பக்தனை இன

ஹம் புறமாக வைத்திருப்பது தேவரீர் க்ருபைக்கு அழகுதர
 னோவென்று சொல்ல, ஸ்வாமிபூம பிராட்டியாரது திருமுகத்
 தைநோக்கிப் புண்ணுகொண்டு உண்ணிஷ்டபரகாரம் நாளைக்கு
 அபபடியே செய்துகொள்ளுகிறோ மென்று திருவாய்மலர்ந்து
 கோயிற்செழுந்தருளி திருக்கோயிலைக் காத்திருக்கின்ற திருவாச
 ற்வாரர்களுக்குக் காவிரிதீரத்தில் இசைபாடிக்கொண்டிருக்கிறம
 து பத்தனாகிய திருப்பாணழவாளை நமமிடத்தாக்கு அழைத்து
 வாருங்கென்று அர்ச்சகமுன்கென திருவாய்மலர்ந்கருள, அது
 கேட்டு அவர்கள் அக்புதமும் ஆனந்தமுமாகொண்டு அநந்தக்ஷண
 மே விரைந்து சாவிரிதீரத்திற்போய் திருமுகத்தறையிலே இ
 சை பாடிக்கொண்டிருக்கின்ற ஆழ்வாரைக்கண்டு ஸேவித்து
 ஸ்வாமி! தேவரீரை நமபெருமான் அழைத்துவாருமபடி ஆக்கியா
 பித்தருளினார்; தேவரீர் எழுந்தருளவேண்டுமென்று பார்த்த
 திக்க, அதனேட்டு ஆழ்வார் அதிக வயத்துடனே அவர்களை ஸே
 வித்துக்கொண்டு ஒகோ அநதியருலத்தில் இழிவாகிய தொழி
 லைச்செய்கின்ற அடியேன் ப்ரமமாதிதேவர்களுக்கும் கிடைத்தற்
 கருமையான சந்தியில எவ்வாறு வருவேனென்று பாவகையி
 னுறு மறுக்கத் திருவாசற்காரர்கள் ஆழ்வாரை பலாத்காரஞ்செய்
 வதற்கு ஆஞ்சி மீண்டுவந்து பெரியபெருமானிடத்தில் விண்ணப்
 பஞ்செய்ய ஸ்ரீரங்கநாயகன் பூர்வம் வேதமுதலாகிய கலைகளையும்
 ப்ராம்மணர் முதலான குலசாரங்ககளையும் ஏற்படுத்திய நமது
 பக்தர் எந்தக்குலத்திற் பிறந்தாராகனோ அந்தக் குலமே மேலான
 குலமென்று நாம சொன்னதாகச்சொல்லி அழைத்து வாருங்க
 ளென்று மீட்டும நால்வரை அனுப்பியருள அவர்களும் ஆழ்வா
 ரிடத்திற்குப்போய் எமபெருமான் திருவாய்மலர்தருளியதைச்
 சொல்லி மெழுந்தருளவேண்டுமென்று ஸேவிக்க அதனேட்டு
 ஆழ்வாரும் எமபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளியது பற்று
 முழுதும் ப்ரபுபாகவதர்களுக்கே யல்லது ஆசைக்கடலில்
 அழுந்திய அடியேனிடத்தாசெல்லுமோ ஐயோ! புலத்தன்மை
 யுள்ள சிறியேன் புருஷோத்தமனாகிய பெரியபெருமான் எழுந்த
 ருளிய பெரிய திருக்கோயிலுக்கு வரத்தகுமோ வென்று மறுக்க,
 அதனேட்டு அந்தநால்வரும் பெரியபெருமான் கியமனப்படி வந்
 தோம் தேவரீரை யினி விட்டுப்போகோம் எந்தப்ரகாரமாயாவது
 எழுந்தருளப்பண்ணிக் கொண்டுபோவோ மென்று சொல்ல,

அதைக்கேட்ட ஆழ்வார் பயந்து அந்தக்ஷணமே காவிரியைக் கடந்து அக்களையிலேடினார்.

அதுகண்டு வந்த அந்நால்வரும் அஞ்சிமீண்டும்பெரியபெருமாள் ஸநிதியில் வந்து விண்ணப்பஞ்செய்தார்கள். பெரியபெருமானும் தம்மை யர்ச்சித்தின்ற சாரங்கமாமுனியின் கண்வி லெழுந்தருளி காவிரிக்களையில் இசை பாடிக்கொண்டிருக்கிற நமது அந்தரங்க பக்தனான திருப்பாணுவாரை உமது தோளிலே யெடுத்து வைத்துக்கொண்டு வீதியைய வலமாகவந்து நமது ஸநிதியில் விடுமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சாரங்கமாமுனிவரும் கண்விழித்து அதிகமாக அன்பும் ஆனந்தமும் மேலிட எழுந்து அந்தக் கோயிலுள்ளார்க்கும் மற்றவர்களுக்கும் அறிவித்து அவர்க ளனைவருஞ் சூழ்த்துவரக் காவிரியின் களையிற் சென்று ஆழ்வாரைக்கண்டு சாரங்கமாமுனிவரும் மற்றவர்களும் பணிய அவர்கள் பணியுமுன் ஆழ்வாரும் பயந்து கீழ்விழுந்து ஸேவித்து எழுந்து தூரநிற்க, சாரங்கமுனிவர் பெரியபெருமாள் தமக்கு ஆக்கியாபித்தபடி சொல்லி அடியேன் தோளினிடமாக எழுந்தருள வேண்டுமென்று பார்த்தித்து ஸமீபமாகப்போக ஆழ்வாரும் ஐயோ! இதென்ன அபசாசமென்று கண்களில நீரோ முக, ஸ்வாமி! இது அடியேன் நினைப்பதற்குங் கூடாததாயிருக்கின்றதென்று சொல்லியோட ஆழ்வார்க்கு முன்னதாக அனந்தமபேர்க்களோடிச் சூழ்த்துகொள்ள அப்பொழுது ஆழ்வாரும் அடங்காத் துக்கத்தோடும் எமபெருமானே இதென்ன துருவினையாடலென்று சொல்லி யாழதுகொண்டே திருக்கோயிலை நோக்கி ஸாஷ்டாங்கமாக ஸேவித்தார்.

அப்பொழுது ஸமீபத்திலிருந்த சாரங்கமுனிவர் இன்ஸைக்கு எனது தோள் என்ன புண்யஞ் செய்ததோ வென்று சொல்லிக் கொண்டே தமது இரண்டு கைகளாலும் ஆழ்வாரைத் தழுவி யெடுத்துத் தோள்களின்மே லெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு தேவர்கள் பூமரிசொரிய முனிவர்கள் இருபுறங் முதலாயினோர் வந்து துதிக்க ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களோடு பாகவதர்களும மற்றவர்களுஞ்சூழ்த்தபுகழ்த்துவர மங்களவாதியங்கள் முழங்க ஸ்ரீரங்க மென்னுத்தியை தேசத்தைப் பரதக்ஷணமாக வந்து திருக்கோயிலுக்குள்ளே எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுபோய் ஸ்ரீபாதாதி கேச பரியத்தம ஸேவையாகுமபடி அழகிய மணவாளரீதிய பெரிய பெருமாள் திருவடிக்கு ஸமீபத்திலேவிட்டார்கள். அப்பொழுது

திருப்பாணாழ்வார எம்பெருமானே ஸேவித்து அனந்தமுறை கீழ் விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எம்பெருமானே பரம்பாகவசர்க ளது திருவடியிற்படும இரோணுவும்பெற்றபேற்றில் கோடியிலொ ரு கூறியினுமில்லாத இழிந்தவனாகிய அடியேனிடத்தில் என்ன கருணையோவென்று நாகத்தழும்பேறத் துதித்துக்கண்ணாமுந் குளிர்ந்து ஆனந்த பரவசராகி, பெரிய பெருமானுடைய திருவடி முதலாகிய அவயவங்களில் தமது அன்புநிறைந்திருப்பதை யமை த்து * அமலனாதிப்பிரானென்று முதலெடுத்துப் பத்துப்பாடல் செய்தருளி ஆனந்தபாஷ்பம பொழிய நின்றுகொண்டிருந்தார். அவ்வாறு நின்ற திருப்பாணாழ்வார் சிர்ஸின்மேல் அழகிய மண வாளர் தேஜோ மயமாகிய தமது உபய சரணாவிரதங்களைபும வைத்தருள, ஆழ்வாரும் அந்தத்திருவடிகளிலே தமது திருமேனி முழுதும் இனப மயமாக அந்தர்ப்பவித்தருளினார். இவர் ஸீலா விபூதியில் இருபது திருக்கூத்திர மெழுந்தருளி யிருந்தார்.

வாழித்திருநாமம்.

உம்பாதொழுமெய்ஞ்ஞான துறைபூரான்வாழியே
உரோகினிநாள் கார்த்திகையிலுதித்தவளளல்வாழியே
வம்பவிழ்தார்முனிதோளில்வந்தபிரான்வாழியே
மலர்க்கண்ணைமற்றையொன்றிலைவயாதான்வாழியே
அம்புவியில்மதிளரங்கரகமபுகுந்தான்வாழியே
அமலனாதிப்பிரான்பதமனநளித்தான்வாழியே
செம்பொனடிமுடியளவுஞ்சேவிப்போன்வாழியே
திருப்பாணன்பொற்பதங்கள்செகதலத்தில்வாழியே.

நேரிசை வெண்பா.

கார்த்திகையில்ரோகினிநாள் காண்மினின்னுகாசினியில்
வாய்த்தபுகழ்ப்பாணர் வந்துதிப்பால்-ஆத்தியர்கள்
அன்புடனே தானமலனாதிப்பிரான்கற்றதற்பின்
நஞ்சுடனே கொண்டாடுநாள்.

திருப்பாணாழ்வார் வைபவம் முற்றிற்று.

1. அமலனாதிப்பிரானடியார்க்கெண்ணையாட்படுத்த
விமலன் விண்ணவர்கோன்வியையாப்பொழில்வேங்கடவன்
நிமலனின்மலனீதிவானவனீண்மதிளரங்கத்தம்மானிறுந்
கமலபாதங்கள்வந்தென்கண்ணினுள்ளனவொக்கின்றதே.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

[illegible]

ஸுதாகாநாப்தாநாம கலியுகபவாநாமபகமே
கனோவர்ஷேமாஸே ஸரதிசரமேதைவதஞ்ஞரோ
திநேதாரேவஜ்ஞேஸ்சரிஸிரகிரணேபூர்ணகிரணே
கூழிதாவாவிர்ப்பூத்கலிரிபு ரமேயாத்மமஹிமா.
கூயாபிக்ஷிபூஹம் கவிஞாக்ஷிவாக்ஷாடி |
யஸ்யுமொஹிபூகாஸாதி ராவிஷ்ணோதிஹந்தஃ ||

கலயாபிக்ஷித்வமஸம கவிலோகதிவாகரம்
 வஸ்புஜோடிரபசாபாபி ராவித்பம்நிஷுந்தம்மம

ஸ்ரீமத்காராயணன் அர்ச்சாவதாரமாக எழுக நளிய சீநீ
வாலியென்னுத திவ்யதேசத்திற்கடுத திருந்குலையவனார் என்
னுமபதிகு அதிபதியாகியும் தனதானபாதி ஸம்பதனுக்களிற்
கிறத துறுதில மன்னனாகியும் கள்ளக்குழி மார்பிற்றலைவனாகியும்
வசவஸமரத்தவனாகியும் மிகுந்த சிவபக்தி செய்துகொண்டிரு
ந்த நீலனென்பவனிடத்தில் ஸ்ரீமத்காராயண னுடைய திவ்யாயுத
மாகிய ஸ்ரீசாங்ககாமசும, அஷ்டாஷ்ட பரகிரந்தனாகிய ஸ்ரீமத்
காராயணனே நித்யமாகிய பரவஸ்துவென மும் மற்ற பரஹ்மருத்
ராதி தெவதைகள் அவனுக்குச் சரீரங்களாய் சேஷபுத்தா யிருப
பவர்களென மும் அந்த நித்ய வஸ்துவாகிய ஸ்ரீமத்காராயண னு
டைய நித்ய மங்கள் குணனுபலஞ்செய்து நித்யானந்தகலித
யடைவிக்கும் ஸமயம் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமயமென மும் மற்ற ஸம
யங்களெல்லாம் அநித்யமான பலன்களைத்தரும் ஸமயங்கள் ளென்
மும் உலகத்திலுள்ள ஆத்மாக்களுக்கு அறிவித்து அவர்களை
யீர்ப்பற்றுமபடி கலியுகத்தில் நட்குள-க்குமேற் செல்லுகின்ற கள
வருஷம் கார்த்திகைமாமஸம் பெளர்ணமி வியாழக்கிழமை கூடின
கிததிதகாகஷத்திரத்தில புத்ரனாக அவதரித்தருளியது

அவதரித்தருளிய புத்ரசிகாமணியைக் கள்ளக்குலத்தலைவ
னாகிய நீலனென்னுஞ்சைவன் தனது செல்வாபெருங்கத்துக்குத்
தகராபடி மதுகளவாத்தியங்கள் முழங்கச் சாதகம்முதலிய சடங்
ருகளைச் செய்வித்து நீலனென்னும் தனபெயரோ பெயராக நாம
காணஞ்செய்து செள்ளம் அன்ன பராரளமுதலான மற்றக்கர்மங்
களையும் நடத்தி அன்பு ன் அருமையாக வளர்த்துவந்தான்.
அய்வாறு வளர்ந்துவந்தவர் எழுவயதுதொடங்கிப் பதினெருவய
திமருள் பூர்வஸம்பந்த விவீசஷத்தால் குருமுசமாக ஸகலசாஸ்த
ரங்களையும் இலேசிலே கற்றுணர்ந்து பின்பு யானையேற்றங் குழி
ளையேற்றற் தேரூர்தல் வான்வித்தை மல்லர்வித்தை விலவித்தை
முதலியவும் சங்கிராமாலோசனை முதலான ஸகல லக்ஷணனு
பவங்களும் குலாவில்லாதவராய் நற்குணபூஷணராய் நுண்ணறி
வீற்சிற்று யாவருக்கும் மகிழ்ச்சியை யுண்டாக்கிக் காமனைப்
பார்க்கினுங் கட்டமருள்ள வடிவத்துடன் இளமைப்பருவத்தை
யடைந்து வீரசிங்கம்போற் பாகாசித்திருந்தார். இவரிவ்வாறிருக்
கின்ற கோள்களில் தந்தையாகிய நீலனென்பவன் காலஞ் சென்ற
பின் சோழராஜன் அவனது தலைமலையச் செலுத்துதற்குத்தக்க

அஉ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

புத்ரனுண்டோவென்று விசாரித்து மந்திரிசனா பதிந்து இத்தப புத்திரனாத தன்ன சமூகத்திற்கு வரவழைத்தா சகலபாஸ்திரம் களிளும் பலவிதமான விதவைகளிலும் விசகாரகனிலும் யுகதி களிளும் மதிநூல் பதிதிலும் இவ்வாழ்சொழிந்து ஸந்தியுமருமை வுபடாத அவரது வல்லப கலதயறிந்து ஆதாரமஸைபாது மனக களித்து ரதகஜ தூக பதாநிகளாகிய காலவைகை சேனை பனையும் அவருக்குக்கொடுத்து முன்னுள்ள தலைமையுடன ஒர் தேசத்தை யும் ஆளுமபடி அதுகார பட்டமுங்கட்டி அலேக பரிசுகளுந் கொடுத்தனுப்பினான்.

அவ்வாழை நிலவெனபவ அளவில்லாத ஸ்வாபாணபவக துடன அதிகாரஞ் செலுகதி வருகின்ற காலகநரில் ஸ்ரீமந்தாரா யானை கமது கெய்வமென்றும் அவன நிருவாடியை நமகநுநிக் தான பெல்வமென்றும் அவாது திவ்பகு ஸ்ரீமாவமே நமகநுநிய இன்பமென்றும் அவ்வொரு கநுநிய ஸ்ரீ ஸ்வதண்டமே நமகநுநிப் பிரபபிய ஸ்தாகவொன்றும் ஒவ்வொரு போது ஸ்வ ஸமபகதத் தால் நினைபபித்தும் ஒவ்வொருபோது மறபரித்தும் அநித்யமா கிய ப்ரபஞ்ச வினபங்களில் அருத்தியு ஸ்ரீமந்தாராயனன் மார ஞ்செய்விக்க அமமாயையினால் மயங்கி ஸ்தாபிபக ஸோலராக வீருநதார். இவ ரிவ்வா திருக்கின்ற காலததில் திருகாக்கூர் பாக வதோதகமன நி நுவாலியெனனும் ஸ்தல சதிறதவடது அவவிடத திரீருக்கின்ற திவ்யதீர்த்தமாகிய தாமஸாதகா கமததில் நோடிக கலாயிலேறி பகவத த்யானஞ்செய்துகொண்டிருநதார். அப்பொ ருது தேவலோகத்தி விருகது ஓர் தெய்வ விமானத்தின்மேலே திக்கொண்டு சில தேவகனஸிகைகள் அததடாகக்க ளாயிவிநககி அத் தீர்த்தத்தில் ஸ்ரானம பண்ணி மணமுள்ள புஷ்பகருணைக கொண்டு திருவாலிராதரை அர்ச்சித்து வணங்கிப் பின்பு விமா னத்திலேறிக்கொண்டு போய்விட்டார்கள்.

அத் தெய்வ கனஸிகைகளில் பத்தொவையுள்ள இளங்கனனி கையான ஒரு அபஸாஸ்திரீ அந்தத் தாமனாத் தடாகத்தில் அரு மையாகப் புஷ்பித்த ஒரு செங்குழுத மலரைக் கொய்யுமபடி போய் மீண்டு வந்து கலாயிற பாரக்குமளவில் தன்னுடன் வந்த அபஸாஸ்திரீகளையும் விமானத்தைபுங் காணாமல் திகைப்படைந் துநின்றாள். அந்தத் தீர்த்தக்களாயி விருகது பகவத்தியானஞ் செய்துகொண்டிருநத பாகவதோத்தமன் அநத அபஸாஸ்திரீ

யாகிப இளங் கன்னிலையையப்பாத்தது அதிசய மடைந்து ஸமீபத் திற்போய் கண்ணிமையாமலும் நிலத்திற் காலபடிபாமலும் மாலை வாடாமலும் அதிசயிக்கத்தக்க வுருவத்துடன் இங்கு நிற்கின்ற நீ எவ்விடத்தி லிருப்பது உன் வாலாய் எனனவென்று கேட்க, ஐயா! நானிருப்பது தெய்வலோகம்; இவ்வுலகத்தில் திருவாலி நாதலா அர்ச்சித்து வணங்கிப்போகும்படி சில அப்ஸரஸ்திரிகளு டன் வகைதன்; நான புஷ்பம பறித்துவந்து பார்த்துமளவில் என் னுடன் வந்தவர் னையும் விமானத்தைப் பிழ்விடத்திற் கண்ட திலை. அகனால் திகைக்கின்றே னென்று சொல்ல அதுகேட்டு அந்த பாசவதேதத்தமன அமமா! அவர்கள்உன்னை மறந்துவிட்டு இரண்டு எழிலாகககு முன் விமானத்திலேறிக்கொண்டு போய் விட்டார்களென்று சொல்ல, அதுகேட்டு இனி பென்னசெய் வேன எவ்வாறு தேவலோகத்திற்குப் போவேனென்று வருந்த, அதுகேட்டு அமமா! நெடுநாளாகப் பிள்ளைவேண்டித் திருவாலி நாதலா பார்த்தித்துக்கொண்டுவருகின்றேன்; ஆதலால் என் குறை நிலைநவேறுமபடி எனக்கு நீ புத்திராக இருக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்ள அக்கனலிகையும் ஐயா ஸ்ரீமநாரா யணனுடைய திருவடிகளில் பத்திவைத்திருக்கின்ற பாகவதரா கிய வுமக்கு நான் புத்திரியாக எப்படிப்பட்ட தவஞ்செய்தேன்; ஆனால் இது திருவாலிநாதலாச்சேவைவெய்த பலனென்று நினை க்கின்றேன்; உமக்கு நான் புத்திரியாவேனுஞ் இடைவிடாது திருவாலிநாதலா அர்ச்சிக்கவும் அடிபணியவும் எளிதிறுகிடைங்கு மாதலால் உமது இஷ்டப்படியே உமக்குப் புத்திரியாவினை சொ ள்வுவொல்லி அவரை அடிபணிந்து பாகவதனுக்கிரகத்தால் மானி டவடிவங் கொண்டுநிற அதுகண்டு பாகவதேதாதமனும் மனமகி ழுந்து அனைத்து உச்சிபோகது தமது திருமாளிகைக்கு எடுத்த தவ் கொண்டுபோய்த் தமது மனைவியாசிடத்தில வந்த வரலாறு சொல்லி இத்தக் கன்னிநையக் கொடுக்க அமமனைவி மனங் கொள்ளாக மகிழ்ச்சியுடன் வாங்கியனைத்து குமுதமலா வைத்தி ருந்தகாரணத்தால் குமுதவல்லி பென்று பெயரிட்டு அரும யாக வளர்த்துவந்தாள்.

குமுதவல்லியும் பாகவக்காலத்தி லெழுந்த தாமரைத்தடா கத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து தாமரைமுதலான புஷ்பங்களைக்கொய் து அந்தரங்கமான பக்தியுடன் திருவாலிநாதலா அர்ச்சித்து அடி

அரசு திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்

பணிந்து பகவத் பக்தியே வடிவாக விருந்தாள். இவ்வாற்றுக
கின்ற குமுதவல்லி தரிலோகங்கவியுமுள்ள எவ்வகையிட்ட
மேலான அழகுள்ள ஸ்திரீ மந்திரமே மேலான அழகுள்ளவளா
கவும அதிக் குணசாஷியாகவு மிருந்தபடிபால உலகத்தினுள்ள
அரசாகனெல்லாம் கௌரவிப்பட்டுத் தனித்தனியாக வாறு அவ
ளது அழகைக்கண்டு மனமுருகி தகைசை தங்களை விவாகஞ் செய
துகொள முற்படி நாடாடியாய்க்களாறு முயற்சி செய்தும ஸம
பதியாவமையே யறிந்து மனகதியங்கி முகம் வாடித் தங்கன் தங்க
னிருப்பிடஞ் சேராகு வருத்திரிருந்தார்கள். இத்தச்செய்தலையக
திருக்குறையினார் அறிபதியாகிய நீலனென்பவர் அத்தபாகவ
தொத்தமனிடத்திற்குப்போக அவருழபசரிதது ஐயா நீர் வந்த
காரிய மென்னவென்று கேட்க உமது புத்திரியாகிய குமுதவல்லி
யை விவாகஞ் செயற்கொள்ள விருப்பி வந்தேன். எவ்விதத்தி
னும என்னெண்ணாதவத நீர் முடித்துக் கொடுக்கவேண்டுமெ
ன்று சொல்ல அதுகேட்டு பாகவதோத்தமன் ஐயா நீர் யெனவ
ளத்தினும அழகினுங் கல்வியினுஞ் செல்வத்தினும அனைநன
மையினுஞ் சிறந்தவராயினும அடிய மதஸ்தராக விருந்தின்றர்.
என புத்திரியே உளவினும அடியமத ஸம்பந்தமென்று லஞ்ச
வான். இதற் கேன் செய்யலாமென்று சொல்லிக்கொண்டிருந்
துத்தருணத்தில கட்டியிருக்குந் திரை மறைவி னிருந்த குமுத
வல்லி, நீலனென்பவாறு வாக் சாதுர்யத்தைக்கேட்டு இப்பாடி
பட்ட ஸாமர்த்யமுள்ள புருஷனும இவ்வுலகத்தி லுண்டோ வெ
ன்று அறிசயித்து அவரைப்பார்ப்போமென்று திரையின வழியா
கப்பார்த்து அவாறு அழகைக்குறித்து பாமித்து நிறை, நீலரும
குமுதவல்லியின் அழகு துலும்புகின்ற முகத்தைக்கண்டு மனங்
கலாகநு காமம் தலைக்கேறி விரஹவசததராய் பாமித்திருந்து
பின்பு தெனிகது ஐயா பாகவதோத்தமனே யெனவன பருவமும
அழகும் பெற்ற பெண்கள் புருஷனில்லாது தனித்திருந்து
காலங்கழித்தல் மணமு மலாச்சியுமுள்ள புஷ்பங்கள் பறித்து
முடிப்பாரில்லாமல மணங்கழிகது வாடுதல்போலவென்று சொல
லுகின்ற பெரியோர் வாக்கியம உமக்கும உமது புத்திரிக்குக் தெரி
ந்ததுகானே. இது விஷயத்தில் என்னிஷ்டத்திக்கு முழுது
மிடக்கொடாம விருப்ப தென்னவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு
பாகவதோத்தமன், இதுவிஷயத்தில என் ஸம்மதம் வேண்டுவ
தென்ன? என் புத்திரியின் ஸம்மத மாத்தரம் நீர் பெற்றுக்கொள்வீ

ரானால் போதுமென்று சொல்ல அப்பொழுது குமுதவல்லியும் குறுகைகொண்டு தனது தந்தையார் முகத்தை நோக்கி ஐயா இவா கல்வி யறிவுள்ளவர் ஆனால் சுரனோய் கொண்டு புலனற்ற வாங்குக் கரும்பினா கட்டியாயினுங் கைப்பாக விருக்கு மென்பதை மாத்திரம் அறியாதவரல்லவே இவரோ அந்நயமாகிய சைவ சமய மெனனும் பிணியி லகப்பட்டு மயங்குகின்றவர். இவருக்கு எனது வினா மெவ்வாறு கிடைக்கு மென்று சொல்ல, அதுகேட்டு நீலனென்பவர் நான் தவக்குறைவினால் சைவ சமயத்துக்குட்பட்ட கள்ளக்குடியிற் பிறந்தவ னானனும் அறிவு தெரிந்தது தொடங்கி இதுவரையிலும் என்மனம் ஸ்ரீமந்தாராயணனது திருவடிகளை இடைவிடாது நினைக்கின்றதே யல்லது அச் சைவ சமய தெய்வத்திற் சிறிதேனும் பற்றுண்டாகியதில்லை. ஆதலால் நான் சைவ சமயத்திருக்கினும் வைஷ்ணவ சமயத்தவனாகவே அந்தாங்கத்திலிருந்தேன். இனி உன்னின்பங்கிடைக்கப் பெறுவேனானால் பஹிபங்கமாக வைஷ்ணவனாவதற்குத் தடையென்ன வென்று சொல்லி அப்பொழுதே தமத்திதற்குப்போய்த்தமக்குரியானை யழைத்துக்கொண்டு திருநலையூருக்குப் போய் அவ்விடத்திலுள்ள ஓர் ஸ்ரீவைஷ்ணவரிடத்தில் ஸமாச்சரணமுதலானவைகளைப் பெற்றுக்கொண்டு திருமுகத்தில் ஊரத்வ புண்டரமாகிய திருமண்கிர்ப்பும் திருமார்பில திருத்தமாய் மணிமாலையும் விளங்க ஸ்ரீமந்தாராயணனது ஸநிதியில் நின்று கண்சுளிலானந்த பாஷ்பமுண்டாகத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து எழுந்த நின்று நெடுஞளாக சைவசமயமென்னுஞ் சேற்றிலழுகி உணமைய யறியாதிருந்த அடியேனை மீன்று ஒரு பெண்முகமாக அச்சேற்றினின்று எடுத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ மென்கிற நன்மார்க்கத்தில்விட்டு ஆட்கொண்டருளிய திருபாநிதியாகியதேவாரிசுக்கு என்ன கைமமாறு செய்வெனென்று அன்போடுதுதித்து அங்கு நின்று புறப்பட்டுத் தமது செல்வதனக்குத் தக்க மங்களகோலத்தோடு குமுதவல்லியா ரிருக்குமிடத்திற்குப்போய் ஸமமதியோடு விவாகஞ்செய்துகொண்டு மணவாழ்வு புளிருவரும புருஷன் அணையிலிருக்கின்றபோது திருமங்கையாழ்வார் குமுதவல்லியைத்தழுவிக்கொள்ள குமுதவல்லி அவரது கைகளை விலக்கி அணைய விட்டிதவங்கி தூரத்தில் நின்றுகொண்டு நீர் வேஷமாத்திரத்தில் வைஷ்ணவ சமயநதமுள்ளவராகத் தோனுகின்றீரோ யல்லது அந்த வைஷ்ணவ சமயநதாயத்துக்கு உரித்தான நற்செய்கை

அக திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

கள ஒன்றும் உமமிடத்திலில்லை. ஆதலால் உமமைத் தீண்டி
 னென்று சொல்ல, அதுகேட்டு இனி எதையாகாம நீ சொல்லு
 கின்றாயோ அந்தப் பாரம நடப்பதற்கு வித்தமாக விருக்கின்
 றேன்; அந்த நற்செய்கைகளை இவனென வெளிப்படவேண்டு
 மென்று கேட்கக் குமுதவல்லியார் நான்தொடும் அந்தக்ஷர
 பாவர்த்தகர்களான பழுவைண்ணவர்கள் ஆயிரத்தெட்டுத் திருநா
 மங்களுக்கு ஆராதனம் பண்ணுவிசுது அவர்களது பழிபாத தீர்த்
 தமும் பரஸாதமும் விக்கிரித்துக்கொண்டு வருவாரானால் அக
 செய்கையே நற்செய்கையென்று சொல்ல, ஆழ்வாரும் அப்படி
 யே செய்கின்றேனென்று அந்தக்ஷணமே அவரிடம் விட்டுப்
 புறப்பட்டு அந்தத் திருவானியி விருக்கிய பரமபாகவதர்களான
 பழுவைண்ணவர்கள் ஆயிரத்தெட்டுத் திருநாமங்களுக்கு மிக்க
 உபசாரத்துடன் ஆராதனம் பண்ணுவிசுது பழிபாத தீர்த்தமும்
 பரஸாதமும் வாங்கிக்கொண்டு பரிசுத்தராயத் திருமங்கை குமுத
 வல்லியிடத்துக்குவா அதுகண்டு குமுதவல்லியும் அளவிலலாத
 மகிழ்ச்சியுள்ளவளாய் அவரது மலை போன்ற தொள்களில் தமது
 மார்புக ளமூந்த இன்ப மனுபவித்தாள். ஆழ்வாரும் குமுதவல்
 லியினிடமாக ஐம்புல னுகாபசியாகிய இன்ப மனுபவித்து எண்ணி
 றந்த மகிழ்ச்சியை யடைந்து மனமதுவிரிந்திருந்தார்.

அவ்வாறு குமுதவல்லியுடன் கூடி யினடாணுபவளு செய்து
 கொண்டு பகவத்பத்தியிலும் பாகவதப் பத்தியிலுஞ் சிறந்திருக்கின்ற
 நாள்களில் சோழராஜன் இவரது சரித்திரத்தை விசாரித்து மாந
 ஸர்ய மடைந்து தனக்குப் பகுதி கட்டுப்படி சிலரை அனுப்ப,
 அவர்கள் வந்து கேட்கும்போதும் அரசனிடத்தில் அலக்ஷ்ய
 முள்ளவராய்த் தக்க உதநாளுசொல்லாமல் காலஹரணஞ்செய்ய
 அவர்கள் அதனை அரசனுக்கு அறிவிக்க அரசன தனது சேனை
 களிற் சிலரை அனுப்பி எத்கவித்திறாயினும் பகுதியபணங்கேட்க
 வாங்கிவரும்படி ஆக்கியாபிக்க அவர்கள்வந்து கிர்த்தாக்ஷண்யமா
 கக் கடினமான வார்த்தைகளைச் சொல்லிப் பகுதியபணங்கேட்க
 ஆழ்வாரும் அது ஸவியாதவராய் அவர்களெல்லாம் ஒருக்ஷணத்
 தில் ஓடிப்போகும்படி புத்தஞ்செய்து தூரத்தினிட அதுகேட்ட
 அரசன் கால்வலகச்சேனைகளுகு குமுத தானை புத்தஸன்னதக
 னாக வந்து டெடுகள் பெரும்போ செய்து வளைத்துப் பகுதிய
 பணங் கட்டும்படி ஆழ்வாரை மந்திரிகள் வசஞ் செய்வித்துப்
 போனான்.

அப்பொழுது மந்திரிகள் ஆழ்வாரைப் பகுதிக்காகப் பட்டினியாக வைக்க அது ஸாரியாமல் பகத ரக்ஷகனாகிய எம்பெருமான் அவரது ஸ்வபணத்தால் எழுகருளி உமக்கு வேண்டிய தீரவியங்களை உரம தருகிறோம். நீ நமது காஞ்சிபுரத்துக்கு வாரும் என்று திருவாய்மலர்து மலையருளி ஆழ்வாருக்கு கண்ணிழந்து அதிசயமும் அன்பும் மெறபட வெழுந்து மந்திரிகளைப் பார்த்து நான் சொலுந்தவேண்டிய பகுதியாக காஞ்சிபுரத்திற்கு என்னை அழைத்துக்கொண்டு போனார்களாலை அவ்விடத்தில் தடைபடாது செலுத்துகிறேன் என்று சொல்லி அவர்கள் ஸமமதம் பெற்று அவரானோடு காஞ்சிபுரத்துக்கு வருந்தருளி போருளானை யடிபணித்து அவரது நியமனத்தின்படி வேகவதிதீரத்திற்கு புலத்தது வைத்திருந்த நிலைபற்றை யெடுத்துப் பகுதி கட்டி மிகுந்த தீரவிபத்தைப் பாடிவதற்குள் விஷயமாகச்செய்யும் ஆராதனத்திற்கு வைத்தது திருமபயம் திருவாலிசுருவத்து குமுதவல்லியோடு இன்புறநிருந்தார்.

இச்செய்தியைச் சோழராஜன் மந்திரிகளால் கேள்விப்பட்டு ஐயோ! இப்படிப்பட்ட மஹாத்மாவை ஸாமான்யமாக நினைத்துத் தண்டனைக்குட்படுத்தினேன். இந்த அபசாரத்தை யெவ்வாறு தீர்த்துக்கொள்ளுவேன் என்று மனம் வருஷி ஆழ்வாரிடத்திற் குப்பையு ஸேவித்துத் தான் செய்த குற்றத்தைக் க்ஷமித்துக் கொள்ளுமபடி பார்த்துத்தப பட்டினி வைத்த தோஷத் தீரும் படி அவ்விவலாத தீரவியங்களை ஆழ்வாருக்கும ப்ரிவைஷ்ணவர் களுக்கும மொடுத்து விடை பெறவுக்கொண்டு தன் நகரத்தை மலையருளார்.

பின் பு ஆழ்வார் தமமிடத்திருந்த தனங்களை மெல்லாம் குமுதவல்லியுடன் ததீயாராதனங்களைச்செய்து செலவு செய்து பின் பு சிலகாலம் வரையில் கடன் வாங்கியும் அந்தக் கைங்கர்யத் தைக் குறைவுபடாது நடத்தி வந்தார். அதன்பின்பொருளால் கடன் கொடுப்பாரு மிலலாமல் ததீயாராதனஞ் செய்தற்குத் தடைபட்டுத் திருமாளிகைக்குவர அதை யறிந்து குமுதவல்லி யார் கதவை மூடிக் காப்பிட்டுக்கொள்ள அதகண்டு ஆழ்வார் நிறேறுதுவாகக் கதவை மூடிய தென்னென்று வெளிப்புறத்து நின்று கேட்கக் குமுதவல்லி நீர் இன்று ததீயாராதனஞ்செய்வி யாது வந்தபடியால் இத்தனை நாடும் உமமுடன் எழுந்தருளி

அஅ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

வருகின்ற திருவாலிநாதர் இன்று உம்முட னெழுந்தருளாதபடியால் உள்ளே வரக்கூடாதென்று கதவை மூடினேனெனச் சொல்ல, ஆழ்வார் என்னசெய்வேன் இன்று கடன் கொடுக்கின்றவர்கள் ஒருவரு மெவ்விடத்திலு மகப்பட வில்லையே யென்று சொல்ல, குமுதவல்லி கடன் கொடுப்பாரில்லை யென்று லைக்காயத்தை விட்டு விடலாமோ வழிகட்டிப் பறித்தாவது செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல, ஆழ்வாரு மதுகேட்டு ஆனாலவவாறே செய்கின்றேனென்று சொல்லித் திருமடிக் தழுது சொற்சடவாத உறவினர் சிநேகர் முதலானவர்களை யழைத்து அவர்களிடத்துத் தமது கருத்தை வெளியிட்டு அவர்களில் நிர்த்தாகூண்யமாக வழிபறிக்கத்தக்க திடங்கொண்டு ஸமமதித்தவர்களைத் தமமுடன் கொண்டு வாள்-வில்-அம்பு - முதலிய ஆயுதங்களோடும் அந்நகரை யடுத்த ஆரண்யத்திற்சென்று அதன் வழியாகப் போகின்ற வழி நடப்பவரைத்தடுத்து மூன்றுமுறை தமதுகருத்தை வெளியிட்டு தர்மமாகக்கேட்டு அதற்கு ஸம்மதித்துக் கொடாதவர்களை வலிந்து அச்சமுறுத்தி அவர்கள் கையிலுள்ள பொருள்களை யபஹரித்துக் கொண்டுபோய்க் ததியாராதனஞ் செய்வித்துக் குமுதவல்லியாரிடஞ்சென்று தாம் செய்த காரியங்களை யெல்லாஞ் சொல்லி மகிழ்வித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு அந்தப்ரகாரமே நான்தோறும் மேருமலைக்குத் தெற்கு தென்கடலுக்கு வடக்கு உதயகிரிக்கு மேற்கு அஸ்தமனகிரிக்குக் கிழக்கு இவ்வெல்லைக்குள் ஏகதேவ மாரக்கங்களில் அடவிகளுள்ளதோ அந்தந்த மாரக்கங்களில் வழி கட்டிப்பறிக்கும்படி. தம்முடன் கூடினவர்களுக்கு ஆக்கியாபித்துத் தாழும் சேரதேசம பாண்டிய தேசமென்னு மிவ்விரண்டிற்கும் மத்யமாகிய காட்டுவழிகளில் ஓர் மரத்தினடியி லிருந்துகொண்டு அவ்வழியாக நடக்கின்றவர்களைத் தமது ஏவற்காரர்களைக்கொண்டு வழிகட்டிப் பறிக்கும்படி செய்து தாழும் நடக்கின்றவர்களை யழைத்து உபசாரவார்த்தைகளைச்சொல்லி அவர்களிடத்தில் பழஞ் சீலையுங் கோவணமும் ஒருபோது போஜனமுந்தவிர மற்றவைகளைக் கொள்ளுகொண்டு அவைகளால் ததியாராதனங் குறைவுபாடில்லாது செய்துப் ப்ரஸாதமும் அவர்களது ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் வாங்கிக்கொண்டு குமுதவல்லியுடன் இன்பங்களை யனுபவித்திருந்தார்.

இவ்வாறு கெடுங்காலம் கைங்கர்யங்களை நடத்தி வருகின்ற ஆழ்வாருக்கு மாயா கீக்ரஹமும் பகவ ததுக்ரஹமும் பெறுதற் குத்தக்க பருவம் ஸமீபிங்க, ஒருகாள ஸ்ரீமதாராயணன் ஆழ்வா ரிடத்தில் ஓர் லீலை செய்யப்படி திருவுள்ளங்கொண்டு ஸ்ரீரீனை யும் பாவதியையும் ஜங்கம குலத்தவராகவும் பாஷ்யஸையும ஸரஸ்வதியையும் சுதாரிய குலத்தவராகவும் இந்தான் முதலா அவர்களை வைசியகுலத்தவராகவும் சிதார் இந்நாள் முந்நா ளிவர்களை சூதாசுவத்தவராகவும் தமமுடன் பூழ்ந்து வருவபடி ஆய்நித்தருளித் தாம ஒரு பாஷ்மண னாகவும் ஸ்ரீமதாராயணம் பார்ப்பன மகளாகவும் திருவுருக்கொண்டு திருமங்கையாழ்வார் இருக்கின்ற காட்டுவரின்கு ஸமீபத்திலே எழுந்தருளி வரும் போது அங்காட்டில் ஓர் அரசமாத்நன்மே லேறிக்கொண்டு வரி நடப்பவாகமுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டிருந்த திருமங்கையாழ்வார், தாமிருங்கு மிடத்திற்கு கோக வருகின்ற பெருங் கூட்டத்தாக்கண்டு மிகுந்த களிப்புடன் கிரிதங்கினார். அப்பெரு மது எம்பெருமான் திருவுள்ளக் குறிப்பின்படி ஜங்கம வேஷங் கொண்ட ருத்ரன் ஜங்கம ஸ்திரீவேஷங்கொண்ட பார்வதிபுடன் முன்னே வா அகண்ட ஆழ்வார் அவர்கள் ஸமீபத்திற்போய் எங்கே போகிறீர்கள் நில்லுங்களென்று அதட்டி அதுகேட்டு, பாவதி பயந்து நுதாண்டைய சரீரத்தில் மறைகதுவிட அலைக் கண்ட ஆழ்வார் ஜங்கமனே உன்னுடைய ஸ்திரீ எங்கே சென்று ஆஸ்சர்ய மடைந்து கேட்க, அப்பா எனக்குத் தெரியாதென்று அவர்சொல்ல, இவ்வாறு பேசிக்கொண்டிருக்குமபோதே பாஷ் மா முதலானவர்களுந் தங்கள் தங்கள் பத்திமாருடன் சேர்ந்து ஸமீபத்தில்வர ஆழ்வார் அவர்களையெல்லாக் தடுத்துப் பயமுண டாக அதட்டி, நான் நடத்திவருங் ஸாகர்யத்துக்காக கீங்க ளனைவருங் கட்டியிருக்கின்ற பழைய வஸ்தாமுங் கோவணமுங் தவிர மற்றப் பொருள்களைபெல்லாம் இங்கே வைத்துவிடுங்கள்; அவ்வாறு செய்யாமற் றடைசெய்விர்களானால் உங்க ஸ்திரினைக் காணமாட்டீர்க ளென்று சொல்லி விராவேசங்கொண்டு நிற்க, அவ்வாறே பிரமன்-ருத்ரன் - இந்தான்-தேவர் - முனிவர்-சித்தர்- ஸரஸ்வதி - இகதிராணி - முதலான ஸகலருந் தாங்கள் தாங்கள் கட்டியிருந்த வஸ்திரங்கவிர மற்ற ஆபரண முதலான ஸமஸ்த வஸ்துக்களையும் அவர் முன்பு வைத்துவிட்டார்கள்.

ஆழ்வார் அவர்களை யெல்லாம அனுப்பிவிட்டு அந்தப் பொருள் களையெல்லாம் தமது ஏவலாளர் வசமாகக் குமுதவல்லியா ரிடத் திற்கு அனுப்பித் தனியே நின்றுகொண்டிருக்க, ஸ்ரீமந்தாராய ணன் பிராட்டியாருடன் ஸர்வாபரணுலங்கார மணக்கோலமு டையவராய் எழுந்தருளி வர அதனைப் பரகாலராகிய ஆழ்வார் கண்டு ஸந்தோஷத்துடன் ஸமீபத்திற்சென்று நில்லும் நில்லும் மனக்களிப்போடு மனைவியுடன் கைகோத்துக்கொண்டு எங்கே போகின்றீர்; உமது மனைவி உமத்த வஸ்திரத் தவிர உங்களிருவர் மேலு மிருக்கின்ற ஆபரணங்கள் முழுவதையும் கழற்றி வையுங் களென்று கோடையிடிபோற் பேரொலி யுண்டாக அகட்டி யுறு க்க, அதுகேட்டு பராமமணனாகிய எம்பெருமான் ஆழ்வாரைப் பார்த்து அப்பா நான் ப்ராமமணன், என்னிருப்பிடம் திருவாஸி, என் ப்ராணனை யொத்த மனைவியைத் தாய்விட்டி லிருந்து என் கிருகத்தாக்கு அழைத்துப்போகிறேன். இப்படிப்பட்ட காலத்தில் நீ வழிபறிக்கத் தொடங்குவது தகுதியோ? மற்றக்குலத்தவரைப் பயங்காட்டிப் பறிக்கின்றதனால் வரும் பாபத்தைவிட மனுஷ்யர் களில் தேவர்களாகிய ப்ராமமண குலத்தவரைப் பயப்படுத்திப் பறிக்கின்ற பாவம் பெரிதென்று நீ கேட்டதில்லையோவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு ஆழ்வார் நான் வஸ்திராபரணங்களைக் கழ ற்றி வைக்கச் சொன்னால் வீண் கதைகளைப் பேசுகின்றீர்; நான் செய்துவருந்தீயாராதனமொருநாள்தவறுமானால் என்மனைவியான குமுதவல்லி விட்டுக்கு வரவொட்டான். ஆதலால் நான் இந்தத் தொழில் மேற்கொண்டேன். இதனா லென்ன பாவம் வந்தாலும் வரட்டும்; கைக்காயமாத்நீரங் குறைபடாது நடந்தாற்போதும்; இனி பலவாறு நான் சொல்வதென்ன? தாமதஞ்செய்வீர்களானால் இதோ என் கையிலிருக்கின்ற வாளினால் இருதுண்டாக்குவே னென்று வாளை யுருவிக்கொண்டார்.

அப்போது எம்பெருமான் பிராட்டியாரைப்பார்த்து இவன் கடின சித்தனாக விருக்கின்றான்; ஐயோ! இந்தப் பரகாரம் வழிபறிக் கின்ற, பாவம் இவனைச்சேருமோ அல்லது அந்தப் பொருள்களை யனுபவிக்கின்றவர்களைச் சேருமோ வென்று சொல்ல, அதுகே ட்ட ஆழ்வார் வாளை யுறையிலிட்டு ஒர் தடியை எடுத்துக்கொ ண்டு அடிக்கும்படியாகவர, அதுகண்டு எம்பெருமானான ப்ராம் மணர், பயந்தவர்போல் தமது மனைவியார் திருவாபரணங்களை ஒவ்

வொன்றாகக் கழற்றும்போது ஆழ்வார் திருமாங்கல்யத்தையும் அவர் கட்டியவஸ்தரத்தையும் அவிழ்க்கவேண்டுமெனில்லையென்று சொல்லி அந்த ஆபரணங்களை யெல்லாம் வாங்கி ஒரு புறத்தில் வைத்துவிட்டு இனி உமதிடத்திலிருக்கும் பொருளை யெல்லாம் எடுத்து வையுமென்று அதட்ட, ஸ்வாமியும் தமது திருமேனியிலுள்ள திருவாபரணங்களைக் கழற்றி வைத்து உடுத்த வஸ்திரத்தை யும் அவிழ்த்துக்கொடுக்க ஆழ்வாரும் அவரது கைகளில் ஒரு திருவாழி யிருக்கக்கண்டு இந்த ஆழியைக் கழற்றிக்கொடுமென்று கேட்க, எம்பெருமானான பராமணரும் இந்த ஆழி அழுத்தமாக விருக்கின்றதால் கழற்றுவதற்குக் கூடாததாக விருக்கின்றதென்று சொல்ல, ஆழ்வார் ஆனாவிப்படி காட்டுமென்று கையைப் பிடித்து அவ்விரல் மோதிரத்தைத் தமது வாயில்வைத்துப் பற்களால் கடித்திழுக்கும்போது எம்பெருமான் மூன்று “கலியளே” வென்று தமது மற்றொரு திருக்கை மலரை ஆழ்வார் சிரஸின் மேல் வைத்தழுத்த அது ஸஹியாது ஆழ்வார் அவர் திருக்கரத்தை விடுத்து ஆபரணங்களை யெடுக்க அது எடுக்கக்கூடாமலிருக்கின்றதை யறிந்து அதிசயமுங் கோபமுங் கொண்டு, பராமணரைப்பார்த்து இவைகளை யெடுக்க வாராமலிருக்கின்றது ; நீர் ஏதோ பொரு மந்திரஞ் செய்தீரென்று எண்ணுகிறே னாதலால் அம்மந்திரத்தை எனக்குக் கற்பித்தா லல்லது உம்மை உயிரோடு விடமாட்டே னென்று உறுத்துச்சொல்லி, வானையெடுத்து விசப்போக, அதுகண்ட பராமணனாகிய எம்பெருமான் ஆனால் சொல்லுகிறேன் வாவென்று ஸமீபத்தி லழைத்து ஆழ்வாரது திருச்செவியில் திவ்ய மந்திரமாகிய திருவஷ்டா க்ஷரத்தைக் கருமைகூர்ந்து உபதேசித்தருளினார்.

ஆழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நித்யமங்கள குணங்களையும் ஸர்வ லோகாதார நிலைகளையும் பரம்பதத்தி லேற்றுக்கின்ற உபாயங்களையும் அந்த மந்திரார்த்தத்தில் கண்டுகொண்டு, அனலிலிட்ட மெழுகுபோல உள்ளங்கரைந்து கரைந்து கண்களி லானந்தபாஷ்பஞ் சொரிந்து ஆனந்தக்கூத்தாடிக்கொண்டிருந்தார். வேஷங்களை மறைத்து ஸ்ரீமந்நாராயணன் லக்ஷ்மீ ஸமேதராய்ப் பெரிய திருவடிகளின்மே லேறியருளி பரம்ம ருத்ராதி தேவதைகள் சூழச்சேவை ஸாதித்தருளினார்.

கூஉ. திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

அதுகண்ட ஆழ்வார் தண்ட மபோற்கீழே விழுநகுவீழ்ந்து
 அனுகாவர்த்தி தண்டன ஸமர்ப்பித்து அஞ்சலியஸ்தாயம் நின்
 அகொண்டு, அர்ச்சும மன்பும பெருக எம்பெருமானது கோடி
 சூரியோதயமபோல் பரகாசிக்கின்ற நிவ்ய திருமேனியை இமை
 யாது பார்த்துக்கொண்டே ஐயோ! அழியில்லாத அடியை நென்
 னகாரியஞ் செய்தேன். என்னையு மொரு பொருளாகத் திருவுள
 ளத்தி லெண்ணி எம தனைமயாகிய பெரிய பிராட்டியாருடன்
 பராமமண வேஷங்கொண் டெழுந்தருளியதை எண்ணுமல் வழி
 கட்டிப் பறித்தேனே! லோக மாதாவாகிய பிராட்டியாரது திரு
 மேனியிலிருந்த திருவாபரணங்களை யெல்லாம் வாங்கவுந் தணிவு
 கொண்டேனே! எம்பெருமான திருமேனியிலிருந்த நிவயாபர
 ணங்களைக் கழற்றவும ஸமமதித்தேனே! எம்பெருமான் திருவாய்
 மலர்த்தருளிய கன்னெறிக்கே துவாகிய இனியமொழிகளைக் கதை
 யென்று அவமதித்தேனே! தேவர்களுக்கும் காண்பதற்கு அரிதா
 னதிருமேனிக்குப்பழு துண்டாக வாளால் வெட்டவுந் தடியாலடித்
 தவம எப்பட்வேனே! எம்பெருமான துதிருக்கைகளை என்ன
 அசத்தமாகிய கைகளாற்றி ஊத்தையாயில் வைத்தும் கடித்
 துத் கடித்து எபசிலாக்கினேனே! ஐயோ! இந்த அபசாரத்துக்கு
 எனன செய்தேன். இப்படியப்பட்ட பாதகனாகிய நான் இனி உயி
 ரை வைத்திருக்க மாட்டேனென்று விமரி விமரி அழிதழி து
 புலமபுகின்றபோது ஸ்ரீமகாபாயணன், ஆழ்வாரது திருமுருகத்
 தைக் குளிர நொக்கி யருளி, நீர் அந்ந னெனநினைவென உம
 மீடத்தில் நமங்கிருக்கின்ற கடாகூத்துதபும நமமிடத்தி லுமந்
 திருக்கின்ற பத்தியையும பலாக் கு மறிவிக்குமபடி நாமே இவ்
 வாறு செய்வித்தோம். நீ செய்ததெல்லாம் நமக்கு இஷ்டமாகிய
 உபசாரமே யல்லாது வெறலை. அதுகால இனி இதுவிஷயங்களிற்
 சேயரிக்கின்ற துவிமயங்களைக்கொண்டு நமது திருவாகம பெரிய
 கோயிற்றிருமதிற் முதலான கைவக்யங்களைச் செய்துகொண்டு
 உணமை நிலையியாது ஊழி பலவு முழுவமவர்களுக்கு ஊன்று
 கோல்போன்ற விசிஷ்டாத்வைத விதகாந்தகதை யாவரு மயிய
 ஸ்காபாருசெய்து நமது விஷயமாகத் தமிழ்ச் சொற்களால் கால
 வலகப் பாடல்களையும் பாடி வேதார்த்தத்தை வெளிப்பிட்டுந்
 துழுதவல்லியுடன் கூடிக்கனித்துப்பின்பு நமது பரமபதத்திற்கு
 ஸாட்சன் என்று திருவாய்மலர்க்கு எழுந்தருளினார்.

திருமங்கையாழ்வாரும் பின்பு எம்பெருமா னருகாஹம் பெற்று மனமுருகியிருகி எம்பெருமான ஸேவை ஸாதித் தருளிய அழகிய திருமேனியை இனி யெங்கே காண்ப தென்று எண்ணி பெண்ணி ஏகங்கொண்டு கைங்காயங்களில் குறைவு வாராமல் நடத்திக்கொண்டு வேதார்த்தங்களை யடைத்து * “வாடினேன் வாடி” யென்று தொடங்கிப்பெரிய திருமொழி-திருக்குறட் தாண்டகம்-திருநெடுந்தாண்டகம்-திருவெழுத்திற்குக்கை-சிறிய திருமடல்-பெரியதிருமடல் என்கிறஆறுபரபதங்களை யும் ஆச-மதுரம்-சித்திரம்-விஸ்தாரமென்னும் நால்வகைகளால்பாடியருளி எம்பெருமான் திபமந்தர்தின்படிசுமுதலவ்லியுடன் திருவாலியிலநின்றும் புறப்பட்டித் திவ்ய தேசங்கள் தோயஞ்சென்று எம்பெருமானது அர்ச்சாவதாரங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு சத்தர சாமரங்களோடு நாலு கவிப்பெருமான் வருகிறொன்று பிருது சொல்லித் திருச் சிவன கோஷத்துடன் சோழதேசத்திற் கெழுந்தருளி சீர்காழிக்கு ஸமீபத்தில் வந்தருளுமபோது அச் சீர்காழியி லிருக்கின்ற சபபந்தனென்னுஞ் சைவரது சிஷ்யர்கள் அதையறிந்து ஈர்வாடி யால் மனம் பொறுதவர்களாய் அவர்களைத்தடுக்க அதற்குப் பரகாலாகிய திருமங்கையாழ்வார் நீங்கள் எதுபற்றி வீருதைத் தடுக்கின்றீர்கள் உகநருக்கு நால்வகைக் கவிகளில் ஒன்றாவது பாட வல்லமையுண்டாயின் பாடித் தடைசெய்யலாமென்று திருவாய் மலர்த்தருளித் தாடாளன் ஸந்திக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பவர்கள் பிரதியுத்தரமொன் றஞ்சொல்லமாட்டாது தங்கள் ஆசார்யராகிய சம்பந்தரிடஞ்சென்று ஆழ்வா ரருளியதைச் சொல்லி அவருடன் ஆழ்வார் முன்பு வந்து நின்று, அங்கிருந்தவர்கள் நடந்த விருத்தாதங்களை யெல்லாம் சபபந்தருக்குத் தெரியச்சொல்ல, சம்பந்தர் ஆனால் மாமொரு கவி சொல்லுகிறோம் அதற்கு உரை செய்யும் பாரப்போ மென்று ஒரு கவி சொல்ல, அக்கவியின் கூறுபாடுகளை அந்தக்ஷணமே எளிதி லுணர்த்தருள, சபபந்தரது கேட்டு அந்தவாற்சர்மமட்டது நீரொரு கவி சொல்லும் பாரப்போமென்று சொல்ல ஆழ்வாரும் குறுகலகொண்டு

*வாடினேன் வாடியிருத்தினேன்மனத்தாற்பெருந்தயரிந்மபையிற்பிறந்து கூடினேன்கூடியினை பவந்தமமோடவாதரு மகவி யேகருகி ஒடினேறோடியுய்வதோபெருளா லுணர்வெனும்பெருமபதந்தெரிந்து வாடினே னுடிநானகலை மிகாண்டென்றாயனுவென்னுநாமம்.

தாடாளன் விஷயமாக “ஒரு குறளாய்” என்றெடுத்து ஸ்வமதஸ் தாபநமாகவும் இதரமத நிரஸநமாகவும் ஒருபது கவி சொல்லி, முடிவில் தமது பெருமை தோன்ற ஆவிராடன் - அருண்மாரி - அரட்டமுக்கி - அடையார்சீயம் - கோங்குமலர்க்குமுலியர்வேள் - மங்கைவேந்தன் - கொற்றவேற்பரகாலன் - கலியன் சொன்ன தமிழென்று முடித்தருள, சரபநதரும அதுகேட்டு வியப்படைந் து உமமிடத்துக் கவிவாது வென்றவர் நீரோ ஆதலால் நாலு கவிப் பெருமானென்பது உமக்கே தகுமென்று சொல்லி ஆழ்வாருக்கு வேலாயுதமும் வீரகண்டாமணியும் அளித்து, விசேஷமர்யாதை செய்து அனுப்பத் திருமங்கையாழ்வார் அப்பதிமைவிட்டு எழுந்த ருளி காவிரிக்கரைக் குடந்தையிற்சென்று தமதம்சத்துக்கு அதி பதியாகிய ஆராவமுதனிடத்தி லீடுபட்டு அவர் குணங்களைப்பல ப்ரபந்தங்களிலும் பலமுறை அதுஸந்தித்து அவ்விடம் விட்டு எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரங்கொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் திவ்யபதேசங்களனைத்துக்கும் சென்று மங்களாசாஸனஞ் செய்து வருகையில் ஒருகாலத்தில் தில்லைத்திருச்சித்திரகூடத்துக்கெழுந் தருளினார். அங்கு அதற்குமுன் சம்பந்தர்வந்திருந்ததினால் விசே ஷ ஜனநெருக்கமாயிருந்தது. அப்போது ஆழ்வார் தலைவனைக்கா ணுதுவருந்திய தலைவியின்றன்மையைச்செவிவித்தாய் பாங்கனுக் கறிவிப்பதாக,

* வருக்கைநறுங்கனிசிதறிச்செந்தேன்பொங்கி
வழிக்கரையின் குழிநகரையின் மதகிலோடப்
பெருக்கெடுதலுண்டோலஞ்செய்யுந்காழிப
பிள்ளையாசமபநகப்பெருமாள்சேண்மோ
அருட்குலவுமயில்தனிணலாலவெந்த
அங்கத்தைப்பூம்பாவையாக்கினோமென்
நிருககுமதுதகவன்றுநிலவால்வெந்த
இவளையும்பெண்ணுக்கலுமக்கியல்புதானே.

என்று தலைவனாகிய ஸ்ரீகோவிந்தராஜப் பொருமானைக் காணு துசத்திரனாற் கொளுத்தப்பட்டான்; அப்படிப்பட்டவனைப் பெண் ணுக்கவேண்டும்; முன்பு திருமயிலையில், நெருப்பினால் வெந்த எலுமபைப்பெண்ணுக்கினது போதுமான பெருமையென்றெண் ணாமல் நிலவாலேவெந்த இத்தலைவியையும் முன்போலப்பெண்ணு க்கவேண்டும். என்னும் கருததலமத்துப்பாடியனுப்ப, அதுகண்ட சம்பந்தர், தலைவன் உலாப்பேர்தலைக் கண்டதலைவி, வருந்துவதை ச்செவிவித்தாய் தலைவனுக்கு அறிவிப்பதாக

கடியுண்டநெடுவாளைகராவிற்ப்பிக
 கயத்துக்குளடகாமல்விசம்பிற்பாய
 அடியுண்டவயர்தென்கின்பழநாறழகம்
 அலையுண்டிசைசிறுமாலிகாடா
 படியுண்டபெருமானைப்பரிந்துபாடிப்
 பரிசுபெற்றபெருமாளையடியேனபெற்ற
 கொடியொன்றுநின்பவனிக் கொன்றென்று
 கும்பிட்டாளுவிரொன்றுங்கொடுவநாளே.

என்று ஆழ்வாராகிய தலைவரவரவைக்கண்ட மாத்திரத்தில் தலை
 வி அனபின்பெருங்கால்நெக்குநெக்குநகி உயிரொன்றேயுடை
 யவளானாள் என்னுங்கருத்தமைத்துப் பாடியனுப்பி, ஆழ்வார்
 வருகையையெதிர் நோக்கி எதிர்கொண்டுசென்று உபசரித்தனர்,
 ஆழ்வாரும், திருத்தில்லீச்சித்திரகூடத்தில் எழுந்தருளியிருக்
 கும; எம்பெருமானை மங்களாசாசனஞ்செய்து, அங்குநின்றமீண்டு
 பலதீவ்யதேசங்களோடும் மங்களாசாசனஞ்செய்து, திருவரங்கத்
 தில் திருமதில் கட்டல் முதலான கைங்கர்யங்களைச் செய்யும்படி
 ஸ்ரீமநாராயணன் ஆக்கியாபித்ததை நினைந்து நினைந்துதம்மருகி
 விருக்கின்மலர்களை நோக்கி நாம ஸ்ரீரங்கத்தில் கைங்கர்யஞ் செய்
 யவேண்டும்; அதற்குத்தக்க திருவியங்களுக்கு என்செய்வோமென்
 றுகேட்க, அவர்களிற் சிலர் ஆழ்வாலா வணங்கி ஸ்வாமி! நாக
 பட்டணத்தில் புத்தர்கள் பொன்னினாலே பிரதிமைகளைச் செய்
 துவைத்து வணங்குகின்றார்கள்; அதுகளை யெடுத்துவந்தால்தே
 வரீர் திருவுள்ளப்படி செய்துசொள்ளலாமென்று சொல்ல, ஆழ்
 வாரும் அந்தப்ரகாரமே தம் பரிஜனங்களாகிய தானுதுவான், நீர்
 மேல் நடப்பான், நிழலிலமையவான், தோலாவழங்கன் என்கிற
 நாலுமாதிரிகளோடேகூட ஆடல்மாவலவனாய்க்கொண்டு நாகபட்
 டணத்திற்குச்சென்று அங்கிருக்கும் புத்தர்கள் கோவிலில் ஒரு
 வரும் உள்ளே போகக்கூடாமல் வாசற்படியில் எப்போதும் சுழ
 ன்றுகொண்டிருக்குமபடிசெய்யப்பட்டிருந்த சக்கரத்தை நிறுத்தி
 உள்ளே புருது அந்த ஸ்வர்ண விக்ரஹங்களை யெலலாமெடுத்து
 க்கொண்டு அந்தக்ஷணமே திருவரங்கம் வந்து சேர்ந்து அந்தத்திர
 வியங்களைக் கொண்டு சிற்ப சாஸ்திரப்படி திருமதில் திருக்கோ
 புரம் முதலான அனைக கைங்கர்யங்கள் செய்துவந்தார்.

* இவ்விரண்டு பாடல்களும் தனிப்பாடத்திரட்டிலுங் காண்க.

அவ்வாறு செய்துவருமபோது சில சிறிதநேர்த்தும் கூலி கொடுப்பதற்கில்லாமையால் அந்தச் சிப்பிகளைப் பரமபதநாதர் க்குமீறவென்று அவர்கள் ஸம்மதத்துடன் பாடநிலைநிகராகிய பரவாஹத்தில் கொண்டுபோய்த் களிதக அதில் விழுந்த நெய் பிகளெல்லாம் அந்தக்ஷணமே நிவாய நேகமபெற்று விமலாகவளி லேறிக்கொண்டு கூடியில் நின்று பார்த்தவர்க ளெல்லாம் அங் சயப்படுமபடி பரமபதத்துக்குச் சென்றார்கள்.

பின்பு மாகபட்டணத்திலிருந்தெனப் பெளத்தாக கொல்லாதங்கள் ஸ்வர்ண விக்ரகங்களை யெடுத்துப்போனவ நின்றுமென்று கேள்விப்படஞ்சோழநாணிடத்திற் போய்த் சொல்லி முடிவாய் டுக்கொண்டார்கள். அரசன் திருமங்கையாழ்வாரை யவழைத் துக்கேட்க, ஆழ்வாரும் நாமே அந்த விக்ரகங்களை யெடுத்துக் கொண்டுபோய் எமபெருமானை புரிகந்ததநவ்ஹலய ஸ்ரீமங்க யங்களுக்கு உபயோகித்தேயம். அதனால் குற்றமென்று பெர் யாகிய ஏற்பாடுகளைச் சொற்கொண்டு நிஷ்பலமாக மொக வணங்குகின்ற புக்க விகாரைய பெருங்கேடுபெற்றதெனவும் சொ ல்ல, பெளத்தர்கள் அரசனைப்பார்த்து ஸ்ரீமநிவாய திருமங்கையா ழுமல்லாமல் எங்கள் ஸமயம் பொய்யென்று நிகரனைமேல் சொ தார். இவர் ஸமயம் எப்படிப்பட்டது? இவ்விரு ஸமயங்களைம குறித்து உமது ஸமுகம் சாஸியாக வாதிக்கலாம். அதிலிற் தோற்றால் அதற்குத்தக்க தண்டனை செய்யவேண்டியது. நாங்கள் தோற்றால் எங்களுக்குத்தக்க தண்டனை சொல்பது மல்லாமல் எங்கள் விக்ரகங்களை யெடுத்துப் போனதற்குக்கேள்விவெண் டுவதில்லை என்று சொல்ல அரசன் திருமங்கையாழ்வாரையா த்து இது விஷயத்தி லுமது கருத்தென்னவென்று கேட்க ஆழ் வாரும் பெளத்தர்களைப்பார்த்து உங்கள் ஸமய லக்ஷணங்களைச் சொல்லுமென்று கேட்டது. ஆழ்வார் நித்ய வஸ்துவைக் காட்டுகின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமய விததரகத்தை யாவ ருமறிந்து அன்புகொள்ளத் திருவாய்மலர்ந்தருளி அப்படித்தரவே லாமெடுக்க வொட்டாமற் செய்து வென்று ஆண் சிங்கமபோலப் பெருமிதத்துடன் முகமலர்ந்திருந்தார்.

அரசன் மனமகிழ்ந்து ஆழ்வாரைவணங்கி அளவிறந்த நிர
விளங்கினையும் அபாரமான வஸ்திராபரணங்களையும் ஸம்ர்ப்பி
த்து மதம் பொழிகின்ற யானையின் பிடரிமேலெழுந்தருள்ப
ண்ணிக்கொண்டு அந்நகர் வலஞ் செய்வித்து மங்களவாத்யங்கள்
கோஷிக்கத் தனது மந்திரி முதலானவர்களுடன் சூழ்ந்துபோய்த்
திருவரங்கத்துக்கு எழுந்தருளச்செய்து தான் விடைபெற்றுக்
கொண்டு திரும்பி, தன்னகரத்துக்குப் போய்விட்டான். ஆழ்வா
ரும் திருவரங்கத்தை யடுத்து யானையைவிட்டிழங்கி ஸந்திதியிற்
சென்று ஸ்ரீரங்கநாதனை யடிபணிந்து புறம்வந்து ததீயாராத
னஞ் செய்வித்து ப்ராஸாதமும் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் பெற்று, குமு
தவல்லி யிடத்திற்குவந்து அரசன் கொடுத்த பரிசுகளைக்காட்டி
ஸந்தோஷஞ் செய்வித்து இன்புற்றிருந்தார்.

இப்படியே நாள்தோறும் சேஷசாரியான ஸ்ரீரங்கநாதனை
ஸேவித்துவருகின்றவர் ஒருநாள் ஸந்திதியில் திருநெடுஞ்சாமி
டகமென்னும்) ப்ரபந்தத்தை தேவகானத்தினால் பாடிக்கொடுவாகக்
மனமுருகி நிற்க ஸ்ரீரங்கநாதனும் திருவுளமுதவந்தமது இஷ்
ரைக் கடாக்கித்தருளி உமக்கென்ன வேண்டியதென்று அந்த
வாய் மலர்ந்தருள ஆழ்வாரும் எம்பெருமானை மடிய நிய
ஸ்வாமி! முன் ஸ்ரீசடகோபாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய மன
டவேதங்களாகிய நாலையும் திருவத்யயனேச் சுவத்தில் சூம் திரு
வேதங்களுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பாராயணம் பண்ணும் லீலா
பைசெய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொள்
ரியெம்பெருமானும் அவ்வாறே அனுக்கரஞ் செய்தருளினார்.
திருக்குருகிலிருக்குஞ் சடகோபரும், ஸ்ரீரங்கத்துக் கெழு
ளுமபடி திருமுகப் பட்டயமெழுதி ஸந்திதியிலிருக்கின்ற ஸ்ரீவை
ஷ்ணவரிடத்தில்கொடுத்தனுப்ப அவர்கள்திருமுகத்தைக் கொண்
டுபோய்த் திருக்குருகூர்மேயி ஸந்திதியில் கொடுக்க ஆழ்வார் பரி
ஜனங்கள் அந்நியமனப்படி ஆழ்வாரைஸ்ரீரங்கத்துக் கெழுந்தருள்
ப்பண்ணத் திருமங்கையாழ்வாரும் நம்மாழ்வாரை யெதிர்கொண்டு
திருவடிதொழுது ஸந்திதிக்கு எழுந்தருள்ப்பண்ணிக் கொண்டு
போய்நிற்க எம்பெருமான் ஆழ்வாரை க்ருபைகூர்ந்து நம்மா
ழ்வாசே யென்றைழைத்தருளித் திருப்பரிவட்டம் திருமாலை முக
லான வரிசைகளை ப்ராஸாதித்தருளினார்.

கூஅ திருமங்கையாழ்வார் வைபவம்.

ஆழ்வாரும் விடைபெற்றுக்கொண்டு திருமங்கையாழ்வாருடன் எழுந்தருளியிருந்தார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் மறுநாள் ஏகாதசிகொடங்கிப் பத்தாநாள்மட்டும்கூடக் கீர்வாணவேதபாராயணமும் இரவில் திருவாய்மொழியாகிய திராவிடவேதபாராயணமும் செய்வித்துப் பத்தாவது நாளிரவில் திருவாய்மொழியோதிச் சரத்துமபோது ஸ்ரீசடகோபர் ஸ்ரீரங்கநாதனைத் திருவடிகளில் தொழுமபடியான வழியை ஜீவாத்மாக்கள் அனுசரித்தருளும்படி செய்வித்துப் பின்பு வருஷந்தோறும் இவ்வாறே எழுந்தருளுந் படி சடகோபரது திருவுள்ளம் பெற்றுக்கொண்டார். சடகோபரும் பெரியபெருமா ளடிபணிந்து விடைகொண்டு திருக்குருகூருக்கு எழுந்தருளினார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் உலகினுள்ளவர்க ளியாவரும் கூடத்தேறும்படியாக ஸ்ரீரங்கநாதனுடைய திருவுள்ளப்படி அந்த தீவ்யதேசத்திலொரு பத்தத்தில் சிறிது நிலம் வளைத்து முதுகாடாக்கி இங்கிலத்தில் யாகிய 'ரத்மாக்களே யல்லது பாபிகளாயினும் தபனமபண்ணப் புகளானால் பரமபதம் அடைவார்களென்று உண்மையாவணங்கூட்டுத்தருளினார்.

தூமல்லாமல் சிலகாலம் ஸ்ரீரங்கத்திலே யிருந்தருளி பூர்வம் தீவ்யதார். இவரை செய்யும்போது மந்தரகிரிக்கு ஸமீபத்தில் பதாரகுறித்து ருது சொல்லப்பட்ட திருக்குறுங்குடியிற் சென்று நம் தோற்றாழகைக் கண்டு களித்து நித்தியவாஸஞ் செய்யவேண்டுகள் தேவ எண்ணியும் அவ்வண்ணத்தை முடிக்காது ஸ்ரீரங்கத் தீவ்யதேவகங்கையஞ் செய்யவேண்டி வந்தவரானபடியால் அத்திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளவேண்டுமென்று திருமபவும் ஆசைமேற்பட்டு, ஸ்ரீரங்கநாதனிடத்தில் விடைபெற்றுக் கொண்டு புறப்பட்டு குமுதவல்லியாருடன் பரிஜனங்களுக்கு, பரசமய கோளரி வந்தாரென்று சின்னங்களுத வெழுந்தருளி சோலைமலை யழகரையும் கூடலழகரையும் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வடபத்ரசாயி யையும் பெரியாழ்வாரையும் திருப்பொருரை வடகரையில் ஸ்ரீவைகுண்டநாதனையும் எமமிடர்கடிவார் காகினிவேந்தர் அரவிந்தலோசனர் மாயக்கூத்தர் வைத்தமாரிதி என்கிற திருநாமங்களை யுடைய எம்பெருமான் அர்ச்சாவதாரங்களையும் அவ்வல்லிடங்களி லெழுந்தருளி ஸேவித்துக்கொண்டு திருக்குருகூர் வான்

மாமலை முதலான திவ்யதேசங்களிற் சென்று எம்பெருமானை அடிபணிந்து திருக்குறுங்குடிக்கு எழுந்தருளினார்.

ஆழ்வார் எழுந்தருளுவதைக்கேட்ட அந்த ஸ்தலத்திலுள்ள பரிசனங்களுடன் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாருந் திரண்டு எதிர்கொண்டுபணிய அவர்களுடன்சென்று திருப்பாற்கடவில் தீர்த்தமாடி கோபுரவாயிலுக்குட் புகுந்து காண்டமாடு பொய்கையின் கரையில் நரும்பனைப் பெருமபழம் விழுவதும் வாளைபாய்வதும் பாராத்தமகிழ்ந்து ஆனந்தபரவசராய்ப் பேரன்புடன் உடல்முழுதும் புளகமெழுகைகளைக் குவித்துக்கொண்டு கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் பொழிந்து ஆனந்தமுடையவராய் விழுந்து விழுந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நின்றநம்பி இருந்தநம்பி கிடந்தநம்பி திருப்பாற்கடல்நம்பி திருமலைநம்பி என்கிற ஐந்து நம்பிகளையும் ஸேவித்து அடியேனுக்கு இன்று பரமபதம் ப்ராஸாதித்தருள வேண்டுமென்று அழகிய நம்பியின் பொன்னடியிரண்டையும் பற்றிக் கீழ்விழுந்துருகியருகி அன்பே வடிவாகக் கிடந்தார். அப்பொழுது எம்பெருமான் ஆழ்வாரே உமது இஷ்டப்படியே கொடுத்தருளினோமென்று திருவாய்மலர்ந்தருள அந்தக்ஷணமே திருமங்கையாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய நியமனப்படி அவர் ஸாக்ஷியில் ஸகல வரிசைகளையும் பெற்று மணவாளபிள்ளையைப்போலே ஸ்ரீவைகுந்தமாநகரத்திலிருக்கும் திருமாமணி மண்டபத்தைச் சேர்ந்தருளினார். இவர் இந்த லீலாவிபூதியில்-௧௦௫ - திருக்கூத்திர மெழுகுந்தருளியிருந்தார்.

திருமங்கையாழ்வார் வைபவம் முற்றிற்று.

ஆழ்வார திருவடிகளே சரணம்.

வெண்பா.

பேதைநெஞ்சேயின்மைப்பெருமையறிந்திலையோ
ஏதுபெருமையின்மைக்கென்றியேல்—ஓதுகின்றேன்
வாய்த்தபுகழ்மங்கையர்கோனமாரிலத்திலவந்துதித்த
கார்த்திகையிறகார்த்திகைநாள் காண்.

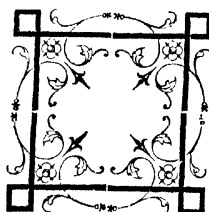
திருமங்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்த்தருளிய பிரபந்தங்கள்.

பெரியதிருமொழி	பாசுரம்	௧௦௮௪.
திருக்குறுந்தாண்டகம்	பாசுரம்	௨௦.
திருநெடுந்தாண்டகம்	பாசுரம்	௩௦.
திருவெழுசுற்றிருக்கை	பாசுரம்	௧.
சிறியதிருமடல்	பாசுரம்	௪௦.
பெரியதிருமடல்	பாசுரம்	௭௮.

ஆக பாசுரம் ௧௨௫௩.

சுலத்திருந் கார்த்திகைக் கார்த்திகைவந்தோன்வாழியே
 காசினியிலொண்குறைய ஓரசுகாவலோன் வாழியே
 நலந்திகழாயிரத்தெண்பத்து நா லாரைத்தான் வாழியே
 நாலேந்துமாறைந்தும் நமக்குரைத்தான் வாழியே
 இலங்கெழுசுற்றிருக்கை யிருமடலீந்தான் வாழியே
 இம்மூன்றில்பாட்டெழுநூற்றிருபத்தேழிசைத்தான வாழியே
 வலந்திகழும் குழுதவல்லி மணவாளன வாழியே
 வாட்கலியன பரகாலன் மங்கையாகோன்வாழியே.

ஆழ்வார்கள் வைபவம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ ஆசாரியர்கள்

வைபவம்.

ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யமுக்தர்களோடு எழுந்தருளியிருக்கும் அப்ராக்குதலிவரமங்கள் விக்ரஹஸ்வரூபியாகிய ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அநந்த கலயாணகுணனுபவங்களை யிடைவிடாமலனுபவித்து பகவங் முகோல்லாஸமாக நிவ்யப்ரபந்தப்ரவசனமுதலாகிய கைங்கர்யங்களைச் செய்து ஆத்மாக்களுஜ்ஜீவிக்குமபொருட்டுச்செய்தருளி அனேகவத்புகங்கள் விளங்கப்பெற்றெழுந்தருளியிருந்த ஆழ்வார்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய நிவ்யப்ரபந்தங்களும்திருவத்தியயனோத்ஸவமுதலாகிய கைங்கர்யங்களும் காலவைஷ்ணவத்தினால் ஜீர்ணமானபடியால் இந்த நிவ்யப்ரபந்தங்களையும் அவற்றால் போதிக்கப்பட்டப்ரபத்திஸம்பிரதாயத்தையும் இடையறாமல் மறுபடி வழங்குவிக்குமபொருட்டு எம்பெருமான் திருவுள்ளங்கொண்டு தமதுபரிஜனங்களையும் ஆசாரியர்களாகப்பூலோகத்தில் அவதரிக்குமபடி நியமித்தருளினான்.

ஸ்ரீமந்நாராயணன் மேற்குறித்த ஆசாரியர்களுக்குப் பரமாசாரியனாக எழுந்தருளி யிருக்கிறபடியால் ஆசார்யர்களுள் ப்ரதமாசாரியனாக பூஜிக்கப்படுகின்றான்.

பெரியபெருமாள் முதல் பெரியபிராட்டியார் சேனைமுதலியார் நம்மாழ்வார் நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி ஆளவந்தார் பெரியநம்பி ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் எம்பார் பட்டர் நஞ்சியர் நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வரையில் உள்ள ஆசாரியர்களில் ப்ரதமாசாரியரான பெரியபெருமாள் திருநக்ஷத்ரம் திருவோணம். பெரியபிராட்டியார் திருநக்ஷத்ரம் உத்திரபல்குனி, சேனைமுதலியார் திருநக்ஷத்ரம் பூராடம். மற்ற ஆசாரியர்கள் திருநக்ஷத்ரங்கள் அவர்களின் வைபவத்தில் கண்டுகொள்ளவேண்டியது.

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் வைபவம்.

ஸ்ரீவீரநாராயணபுரத்தில் நித்திய வாஸமண்ணிக்கொண்டிருந்தவராயும் சடமர்ஷண குலதிலகராயும் சொட்டைக்குலத்தரசென்று பேர்பெற்றவரான ஈசுவர பட்டாப்தர்வா நக்து கவி - ங்கு அசு-க்குமேல சோபகி நகுஸ்ரீ ஆஸிஸ் சக்லத்ரயோதசி புதனகிழமை கூடின அதுஷ நஷத்ரத்தில் ஸ்ரீ கஜாநாமசாரான ஒரு குமாரர் அவதரிக்க அவருக்கு ஜாசகாமம் செய்கருளி ஸ்ரீ நாதனென்று திருநாமமசாத்தி அநாததங்காலங்களிலேசெய்யவே ண்டியவைகளைச் செய்து வங்கிபுரத்தாய்ச்சியார் குமாரத்தியான அரவிதப பாலையாரென்கிற பெண்ணை விவாகஞ்செய்து வைத்தார். இவர் மகாபரசித்தராக சித்தாரந்த ப்ரவசனஞ் செய்துகொண்டுவருமால்ததில் ஒரு குமாரர் அவதரிக்க அவருக்கு ஈசுவர முனியென்று திருநாமமசாத்தி உபயனஞ்செய்வித்து அத்தியய னாதிகளையும் யோகாப்பியாசத்தையுங் கற்பித்துத் தாமும யோக லிஷ்டராக எழுந்தருளியிருந்தார்.

இந்நாதமுனிகள் தமது பிதாவுடனும் புத்ரனுடனும் வீர நாராயணபுரத்தில் மன்னனாரை ஸேவித்துக்கொண்டு நித்யவா ஸஞ் செய்திருக்குரள்களில் ஒருநாள் வடதேசயாதரைசெய்யத் தொடங்கி பருந்தாவன முதலாகிய திவ்ய தேசங்களையெல்லாம் ஸேவித்துக்கொண்டு கோவர்த்தனமென்னும் ஸ்தலத்தில் யமு னைத்துறைவரென்கிற எம்பெருமானை யடிபணிந்து அவ்விடத்தில் வஸித்திருந்தார். ஒரு நாள் நாதமுனிகளுடைய ஸ்வப்ரதத்தில் மன்

— “எனனொழுந்தருளி வீரநாராயணபுரத்துக்கு வாருமென்று ஆக்யாபிக்க எழுந்த யமுனைத்திறைவரது நியமனம் பெற்றுக்கொண்டு வாரணசி வழியாக ஸ்ரீஜகந்நாதம் ஸ்ரீஅஹோபிலம் திருவேங்கடம் பெருமாள்கோவில் ஸ்ரீமுஷ்ணம் திருச்சித்திரகூடமுதலாகிய திருப்பதிகளிலெழுந்தருளிய எம்பெருமான்களை ஸேவித்துக் கொண்டு வீரநாராயணபுரத்துக்குவந்து மன்னனானஸேவித்து அவரது நியமனத்தினால்அவ்விடத்தில் நத்தவன கைங்கர்யமுதலான கைங்கர்யங்களும்செய்துகொண்டிருக்கும்போது மேல்நாட்டிலிருந்து சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எழுந்தருளி மன்னனானஸேவருத்து “ஆராவமுதே” யெனகிற திருவாய்மொழியைச்சொல்லியநாதமுனிகள் அது கேட்டருளி ஆனந்தமடைந்த ஆயிரத்தாட்பத்தென்றிருக்கின்றதே இப்பரபதங்கள் முடிதும் தேவரீர்குடிகுத் தெரிந்திருக்குமோவென்று கேட்க, அதற்கவர்கள் இவ்வடல் பத்துமே தெரியுமென்றுசொல்ல அவர்களிடத்திலைதேவித்திரித்துப் பெற்றுக்கொண்டு மற்றவைகள் சடகோபரவதிரிடைருக்குருகூர் ப்ரதேசத்திலே யிருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்ததேசத்துக்கெழுந்தருளி நம்மாழ்வார் ஸேவித்து மதாரகவிந்நடைய சிஷ்யரான பராங்குசதாஸரக்கண்டு தண்டன ஸமர்ப்புது, ஸ்வாமி! இந்த ப்ரதேசங்களில் திருவாய்மொழி வழங்கி கின்றதோவென்றுகேட்க, அவர் திருவாய்மொழியுடன் மற்ற ப்ரயப்ரபத்தங்களும்வழங்கி நெடுங்காலமாயிற்று.இப்போது அவ்வழக்கத்தைப் பெறவேண்டுமானால் அடியேன் ஆசார்யாகிய மதாரகவியாழ்வார், நம்மாழ்வார் விஷயமாக ஸாதித்தருளின கண்ணினுன்சி யுத்தரம்பென்னும் தீவ்யப்ரபதத்தைஆழ்வார் ஸநிதிக்குமுன் பன்வீராயிர முருச்சொல்லினால் ப்ரஸன்னராவாரெனய அருளிச்செய்தபடி நாம் செய்தால் ஆழ்வாரால் பெற்றுக்கொள்ளலாமென்று சொல்ல நாதமுனிகளும் அந்த தீவ்யப்ரபதத்தைப் பராங்குச தாஸரிடத்துப்பெற்று ஆழ்வார் ஸநிதிக்கெதிராகப்பன்வீராயிர முருகியமநத்தோடு அனுஸந்தானம் செய்துகொண்டிருக்க பகவந்கியமனப்படி ஆழ்வாரும் பரஸ்நராய் நாதமுனிகளைக் குளிரேகோக்கி உமக்கென்ன வேண்டுவதென்று கேட்டருள நாதமுனிகளும் ஆழ்வாரையடிபணிந்து திருவாய்மொழிமுதலான தீவ்யப்ரபத்தங்களை அடியேனுக்கு க்ருபை செய்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடன் அவருக்கு

ஜ்ஞான சக்ஷுஸ்ஸைக் கொடுத்தருளி திருவாய்மொழி முதலான
நாலாயிரதிவ்யப்ரபந்தங்களையும் அவைகளின் தாற்பர்யங்களையும்
ஸமஸ்தவிசேஷார்த்தங்களையும் உபதேசித்தருளப்பெற்று ஆனந
தத்துடன் அவ்விடத்தே ஆழ்வரைச்சேவித்துக்கொண்டு இருக்கி
ன்றார்களில், ஒருநாள் மன்னனார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுடையஸ்வ
பன்னத்தில்திர்ப்பந்தங்களை நம்ஸநிதியில் ஒருதரம்சொல்லுமெ
ன்று திருவாய்மலர்த்தருள, நாதமுனிகள் ஆழ்வாரிடத்துவிண்ண
ஞ்செய்ய, ஆழ்வார் நீர்போய் அதை ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காக
பிரியுமென்று விடைகொடுத்தருள, நாதமுனிகள் புறப்பட்டு
ரர்க்கங்களிலுள்ள அந்தத்தத் திருப்பதிகளில் திவ்யப்ரபந்தானு
பானத்தோடு ஸேவித்துக்கொண்டு வீரநாராயணபுரத்தைய
வது மன்னனரை அடிபணிய, மன்னனார்கடாக்ஷித்தருளி திவ்
யப்ரபந்தங்களை இயலுமிசையுமாகப் பாடுவிப்பீரென்று ஆக்கியா
நாதமுனிகள் தமது மருமக்களான கீழைபகத்தாழ்வாரை
ருந்த மேலையகத்தாழ்வாரையும் கொண்டு அநத ப்ரபந்தங்களைத்
தவகானத்தினால் பாடுவித்தருளினார்.

அனந்தரம் அத்தேசத்து ராஜனான சோழன் ஸமுகத்திலுள்
ளதாஸிகளிருவரில மனுஷ்யகானம பாடுவானை யங்கிகரித்து, தேவ
கானமபாடுவானை த்தவிர்க்க அவன் தேவாலயங்கள் தோறுமபாடி க்
கொண்டு வந்து மன்னனார்கோவிலிலுமபாட, நாதமுனிகள் அதைக்
கேட்டருளி ஸந்தோஷித்துப் பலவரிசைகளுங் கொடுப்பித்தரு
ள இச்செய்தியை அரசனறிந்து நாதமுனிகளை உபசாரத்துடன்
தமதுஸமுகத்துக்கு எழுந்தருளப்பண்ணி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து
ஸ்வாமி! இத்தாசிபாடுகின்ற தேவகானத்தை அறிவீரோவென்று
கேட்டக நாதமுனிகள் அத்தாசிகள் இருவரையும் வருவித்துப் பாட
ச்செய்து இது மனுஷ்யகானம உமசகுத்தெரியும்; இது தேவகா
னம தேவர்களுக்குத் தெரியுமென்று சொல்லியருள அரசன் தே
வகானத்தை தேவரீர் அறிவீரெனபதை நாங்களெவ்வாறு அறிவ
தென்றுகேட்டக, நாதமுனிகள் நூறுதாளங்களைவருவித்து ஏககா
லத்திலே தட்டுவித்து அதனதன் ஓசையைக்கொண்டு இது இது
இத்தனை இத்தனை இடையுள்ளதென்று அருளிச்செய்ய ராஜன்
இவைகளைப்பரிசோதித்து ஆச்சர்யப்பட்டு அவரதுதிருவடிகளில்
பணிந்து அனேகதிரவியங்களைக்கொடுக்க நாதமுனிகள் நமக்கொ

ன்றும் வேண்டுவதில்லையென்று அரசனை வாசீர்வதித்து விரகரூப
ணபுரத்துக்கெழுந்தருளினார்.

இவர்திருவடிகளில் ஆசிரயித்தவர்களாகிய - புண்டரீகாசுரர்-
குருகைக்காவலப்பன் - நம்பிகுருணாகரதாஸர் - ஏறுதிருவுடைபுர
திருக்கண்ணமங்கையாண்டான் - வானமாதேவியாண்டான் - உருட்
புட்ரோச்சான்பிள்ளை - சொக்கத்துராழ்வான் என்கிற எண்மீகளை
க்கும் திவ்யப்ரபந்தங்களையும் வேதசாஸ்தாங்களையும் தாம்செய்த
ருளின நியாயத்தவம் யோகரஹஸ்யம் இதுகளையும் கற்பித்துவரு
கின்றதகாலத்தில் நாதமுனிகள், முன்புநீரங்கத்தில் திருமங்கையா
ழ்வார் செய்துவந்த திருவத்யயனோத்ஸவக் கட்டளைப்பாட்டைத்
திருமபவும் ஜீர்னோத்தாரணம் பண்ணும்படி கிளைந்து அவ்விட
திற்கெழுந்தருளி முன் ஆழ்வார் செய்வித்தபடி அந்த உத்ஸவ
தைச்செய்வித்தருளி இதுபோல் இன்னும் அனேகம் ஸ்ரீவைஷ்ண
வஸம்பரதாயங்களை யேற்படுத்திச் சிலராளங்கிருந்துபின்புவிடை
பெற்று அவ்விடம்விட்டுத் திருக்குடர்க்கைக் கெழுந்தருளி ஆராவ
முதன் ஸந்தியில் நம்மாழ்வாரைத் திருப்பிரதிஷ்டைசெய்வித்து
அவ்விடத்தில் திருவத்தியயனோற்சவத்தை நடப்பித்த இப்பிரபந்
தத்தை நிலைநிறுத்தினவராகையாலே ஆராவமுதாழ்வாரென்று
அவ்வெம்பெருமானுக்குத் திருநாமஞ்சாத்தி இச்சித்தார்த்தப் பிரவ
ர்த்துர்த இவரேயென்று மிகுந்த ஆனந்தத்தோடு பணிந்து நிமிக்க,
படைபதியான ஆராவமுதாழ்வார் குளிரக்கடாஷித்து தீர்த்தாதி
யப் பவரிசைகளையும் ப்ரஸாதிக்க, அதுகளைப்பெற்றுக்கொண்டு
பித்திராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி அங்குசிலகாலம் யோகத்தி
யும்ந்து குருகைக்காவலப்பனுக்கு யோகக்ரமங்களை அருளிச்செ
ய்து திவ்யப்ரபந்தாதி ஸ்ரீவைஷ்ணவஸம்பரதாயங்களைத் தேசங்க
ளில் ப்ரவசனஞ்செய்யும்படி உய்யக்கொண்டாருக்கு நியமித்தரு
ளித் தமதுபுத்திரராகிய ஈசுவர முனிகளைப்பார்த்து உட்கு ஒரு
புத்திரனுதயமாவர்; அவருக்கு யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ்
சாத்துமென்று அருளிச்செய்து உய்யக்கொண்டாரையும் குருகை
க்காவலப்பனையும் பார்த்தருளி உங்களுக்கு நாம்சொன்ன தர்ச
னார்த்தங்களையும் யோகக்ரமங்களையும் அந்த யமுனைத்துறைவரு
க்கு உபதேசியுங்களென்று நியமித்தருளி முன்போல யோகத்தில்
எழுந்தருளியிருந்தார்.

பெருமாள் ஒருநாள் பரிவாரத்துடனே வேட்டையாடிப் போகின்றவர்போல்வந்து நாதமுனிகள் எங்கேயென்று அவர்புத்திரிகளைவினவிப்போக அப்பெண்பிள்ளைகள் நாதமுனிகளிடத்து வந்து ஸ்வாமி! நம்மகத்தில்ஒருகுரங்கும் இரண்டு வேடரும் ஒரு பெண்ணுடன்வந்து நாதமுனிகளெங்கேயென்று கேட்டுப்போயினார்களென்றுசொல்ல நாதமுனிகளும் அவர்கள் சக்ரவர்த்தித்திருமகனும்இளையபெருமானும் ஸீதாபிராட்டியாநம்சிறியதிருவடியுமாக இருக்கவேண்டுமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அன்பும் அச்சமுக்கொண்டு எழுத்துஒடி எதிர்வருகின்றவர்களையெல்லாம் இப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வழியில் போகக்கண்டார்களாவென்று கேட்க அவர்களெல்லாம் போகின்றார்களென்று சொல்லக்கேட்டுக் கண்ணில்நீர்வடியக் கங்கைகொண்டசோழபுரத்தின் கீழ்வாசலானவாக மூத்தருளி அங்குள்ளவர்களைக்கேட்க அவர்கள் கண்டதில்லையென்று சொல்ல அங்குநின்றவாறே கீழ்விழுந்து மோவறித்துக்கிடக்க, அப்போது பிராட்டியோடும் இளையபெருமானோடும் திருவடியோடுங் கலந்து சக்ரவர்த்தித்திருமகன் ஸேவைசாதித்தருள என்னமுதனைக்கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணவே என்று அவன் திருவடியைத் தொழுது திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இவர் ஸீலாவிபூதியில் - ௩-௪௦ - திருநகைத்ரமெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு இச்செய்தியை உய்யக்கொண்டார் - குருகைக்காவலப்பன் - ஈசுவரமுனிகள் முதலானவர்கள்கேட்டு சோகாக்ரந்தர்களாய்அவ்விடம்போய் ஈசுவரமுனிகளைக்கொண்டு ப்ரஹ்மமேதவம்ஸ்காரஞ்செய்வித்துப் பின்பு வீரநாராயணபுரத்துக்குவந்துமற்றுஞ் செய்யவேண்டிய கர்மங்களையெல்லாம் செய்வித்தார்கள். நாதமுனிகளுடைய சிஷ்யரான உய்யக்கொண்டார் - திருநகைத்ரம் சித்திரையில் கார்த்திகை, ஜயச்சேனரம்சம், இவர்திருவடிகளில் ஆசிரயித்தவர்கள் மணக்கால்நம்பி - திருவல்லிக்கேணிப்பாண் பெருமானரையர் சொட்டைப் பூசிச் செண்டலங்காரர் ஸ்ரீ புண்டரீகதாஸர் உலகுபெருமாள் நங்கையென்னுமைவர்களாம். இவர்களில் மணக்கால்நம்பி - உய்யக்கொண்டார் திருமாளிகையில் ஸகலவிதலகங்கர்யங்களையும்செய்துகொண்டிருந்து உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளும் போது இனி தர்சனப்ரவர்த்தகராவார் ஆரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அவர் நீரே தர்சனம் சிவபூசிக்கக்கூடவீச பின்பு ஈசுவரமுனிகளுக்கு ஓர்புத்திரர் அவத

ரிப்பர்; அவருக்கு நாதமுனிகள் நியமனப்படியே யமுனைத்துறை
வரென்று திருநாமஞ் சாத்துவித்து தர்சனப்ரவர்த்தக ராகுழம்படி
ஸகல ரஹஸ்யங்களையும் உபதேசியும் அவர் தர்சனப்ரவர்த்தக
ராவரென்று நியமித்தேழுந்தருளினார். அவருக்கு ப்ரஹ்மமேத
ஸம்ஸ்கார முதலான சரமகைகர்ப்பங்களே மணக்கால்மயி ஷெ
தருளினார். இவர் திருக்கூத்திரம் மாசிமகம். இவர் குமுதாப்து
இவர்கள் இப்படி தர்சனப்ரவர்த்தனம் செய்துகொண்டிருந்
தவர்கள்.

ஸ்ரீ மந்தாதமுனிகள்வைபவம்

ஸ்தர்

முற்றிற்று.

௧௫

ஆனிதனிலனுடத்திலவதரித்தான் வாழியே.

ஆளவந்தாக்குபதேசம் அருளினவதான் வாழியே

பரஹ்தெற்கிறகண்டவனசொல்லவரைதான் வாழியே

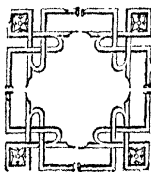
பராங்குசனாசொற்பிரபந்தம்பரிந்து கற்றான் வாழியே

கானமுறத்தாளதிறகண்டிசைதான் வாழியே

கருணையினுலபதேசககியனித்தான் வாழியே

நானிலத்தில்குருவரையையாட்டினான் வாழியே

நலநகிகழுநாதமுனிநற்பதங்கள் வாழியே.

யாழநாசாரியனென்கிற

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்

வைபலம்.

வீரநாராயணபுரத்தில் நித்யவாஸஞ் செய்துகொண்டிருந்த ஈசுவரமுனிகளுக்கு கவி-சதுர-மேல் தாதுவூர் ஆழியர் பெளர்ணமி புதன்கிழமை கடடின் உத்திராடநகரத்திரத்தில் ஸிம்மாஸநம்சரான ஒருகுமாரர் அவதரித்தருளினார். இவர் அவதரித்த செய்தியை மணக்கால்சும்பி கேட்டு வீரநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளிவந்து ஈசுவரமுனிகளைக்கொண்டு ஜாதகம்ஞ்செய்வித்து யமுனைத்துறைவரென்று திருநாமஞ்சாத்தி அன்னப்ராசன முதலானவையுஞ் செய்வித்தருளித் தம்மிடத்துக்கெழுந்தருளினார்.

இவருக்கு உபகயஸ்திகளைச் செய்வித்து வேதாத்யயனம் பண்ணிவைக்குங்காலத்தில் யமுனைத்துறைவர் ஸந்தை சொல்லுகின்றோர் ஒதினதே ஒதுகின்றார்களென்று போவதுதவிர்த்து நிற்க ஈசுவரமுனிகள் அதுகண்டு நீரேன் தீதப்போகாதிருக்கின்றீரென்றுகேட்க யமுனைத்துறைவர் அதனேட்டு ஒதினதையே ஒதுகின்றவர்க ளிடத்துப் போவதென் என்றுசொல்லி ஓர் ஸந்தையிலேயேவேதங்களையறிந்து தரித்தருளினார். பின்பு ஈசுவரமுனிகள் யமுனைத்துறைவர்க்குத் திருக்கல்பாணஞ் செய்வித்தருளிச் சிலகாட்சென்றபின் திருகாட்டுக்கெழுந்தருளினார். அங்கு யமுனைத்துறைவர் பாடினமேக ஸமஸ்காரமுதலான வைகட்யங்களைக் கூத்தியருளி மஹாபாஷ்யாட்டருடன் தரித்தாப்பாணம் பண்

விக்கொண்டிருந்தார். அவ்வாறிருக்குங்காலத்தில் அத்தேசத்தை
 ாளும் அரசனுக்குப் புரோகிதனான ஆக்கியாழ்வானுக்கு அத்
 தேசத்திலுள்ள வித்வான்களெல்லாம் இறை இறுத்துக்கொண்டு
 வருகையால் மஹாபாஷ்யப்பட்டரிடத்திலும் இறைக்குத் தாரு
 கடிதம்வந்தது. அதைக்கண்டு அவர் வ்யாகுலப்பட யமுனைத்து
 றைவர் அதனையறிந்து அக்கடிதத்தை யெடுத்துக்கிழித்தெறித்து
 விட்டார். இதனை ஆக்கியாழ்வான்கேட்டு யமுனைத்துறைவரிடத்
 து நீர் வெறுக்கவியோ சாஸ்த்ரப்ரவிணயோவென்று கேட்டுவர
 சசிலரை யனுப்பினார். அவர்கள்வந்து கேட்க இவர நாம் சாஸ்த்ர
 ப்ரவிணருமன்று வெறுக்கவியுமன்று அகங்கரித்தவர்களை அடி
 யறப் பிளக்கின்ற வவியுடையோமென்று எழுதியனுப்ப அதைக்
 கண்டறிந்த ஆக்கியாழ்வானும் அதனை ராஜாவுக்கறிவித்து யமு
 னைத்துறைவர்க்கு ராஜஸபைக்கு வரும்படி சர்ஸன மனுப்பிவை
 க்க யமுனைத்துறைவர் அதனையும் கிழித்தெறிய அதனை யரசன்
 கேட்டுத் தண்டுகையனுப்ப அதில் ஆரோகணித்து ராஜஸபை
 க்கெழுந்தருளி நாலுதிக்கிலும் என்போல் சாஸ்த்ரநிபுணரில்லை
 பெண்ணும்குறிப்புத்தோன்ற ஓர் ச்லோகம்செய்தனுப்ப ஆக்கியா
 ழ்வான் அதுகேட்டுக் கோபத்துடன் நான் இயரோடு சாஸ்த்ரப்ர
 ணங்கஞ்செய்யவேண்டுமென்று சொல்ல அப்போதுநீர் மந்தாராய
 ணனிடத்திலும் பாகவதர்க ளிடத்திலும் இடைவிடாதபக்திவை
 த்திருக்கும் ராஜபத்தியானவள் அரசனைப்பார்த்து இந்த யமு
 னைத்துறைவரே வெல்வாரென்றுசொல்ல அரசனும் அப்படி வெ
 ண்றால் இவர்க்கு என் அரசாட்சியில் அரைப்பங்குதருவெனென்று
 சொல்லப் பின்பு இருவரும்ப் ப்ரணங்கஞ்செய்து ஆக்கியாழ்வான்
 தோல்வியடைய அரசன் மகிழ்ந்த யமுனைத்துறைவரை அனே
 க ணம்ப்ரமத்துடன் விதிவலம் செய்வித்துக்கொண்டு அரண்மனை
 க்கருகில் வரும்போது இராஜபத்தியானவள் வந்து எட்டிமை ஆள
 வந்தீரோ வென்று யமுனைத்துறைவரை யெடுத்தனைத்துக்கொ
 ண்டாள். அதனால் அன்றுதொட்டு அவருக்கு ஆளவந்தாரென்று
 திருநாமம்வழங்கிற்று. பின்பு அரசனும் ஆளவந்தாருக்குப் பாதி
 ராஜ்யத்தைக்கொடுக்க ஆளவந்தாரும் தமதுபத்தினிகளை அழைப்பி
 த்துக்கொண்டு அந்தராஜயத்தில் சுகமாக எழுந்தருளி யிருக்கும்
 காலில் சொட்டடைமயி தெய்வத்துக்காகநமசி பிள்ளையர்க்கு
 இருவரானதுபெருமானரையர் என்று நான்கு குமாரர்க்கு
 தாரகள்.

பின்பு மணக்கால்நம்பி இச்செய்தியைக் கேட்டுக் களிப்படைந்து அவரைக்காணுமபடி வந்து ஆளவந்தாரிருக்கின்ற க்ருஹம் அரச னரண்மனைபேரலக் காவலாளர்கள் சூழ்ந்து காத்திருக்கின்றதைக்கண்டு உட்புகுவதற்குக்கூடாமையால் அவ்ரு ஓர்இடத்தில் எழுந்தருளி யிருந்து ஆளவந்தார் திருமானிகையில் திருமடைப்பள்ளிகைங்கர்யம் பண்ணுகின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களால் அவர்க்குத் தூதுவேளையினிடத்து இஷ்டமென்பதை யறிந்து ஆறுமாதம்வரையில் நாள்தோறும் தாமே தூதுவேளையை ஆளவந்தார்க்ருஹத்துக்குக்கொடுத்துவந்தவர் இன்னும் ஆளவந்தாரைக் காணப்பெற்றிலோமே மென்னும் சோகத்தினால் நான்குதினம் தம்மை மறத்தவராகத் தூதுவேளை கொடுப்பது விட்டிருந்தார். ஆளவந்தார் தூதுவேளையிலலாம விருப்பதேனென்று ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைக்கேட்க அவர்கள் ஒருவருத்த ஸ்ரீவைஷ்ணவா நித்தியமுகொடுத்துவந்தார். எதுபற்றியோ நாலுநாளாக வாராமலிருக்கின்றொன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதிகேட்டு ஆளவந்தார் அவரினிடத்தால் நமக்கு அறிவியுங்கொன்னப் பின்பு சோகத் தெளிந்தவராய் மணக்கால்நம்பியும் முன்போல தூதுவேளைகொண்டுவர அவர்வந்ததை ஆளவந்தாருக்கு அறிவிக்க ஆளவந்தார் வந்து நம்பியைக்கண்டு எழுந்தருளப்பண்ணுவீத்து ஸ்வாமி! இத்தனை நாளாய் அடியேனுக்குத் தூதுவேளைகொண்டுவந்து கொடுத்தது தேவரீரடியேனிடத்தில் அர்த்தமவேண்டியோ அல்லது கேஷத்ரமவேண்டியோ எதுபற்றியோ திருவாய்மலர்ந்தருள வேணுமென்று கேட்க மணக்கால்நம்பியும் அடியேனுக்கு வேண்டிவதொன்றுமில்லை தேவரீர் பெரியவர்கள் கேட்கவைத்த மேலாகிய அர்த்தமும் கேஷத்ரமும் நமதுபக்கலிருக்கின்றது; அதனை அடியேனறிவிக்கத் தேவரிந்துகொள்ளுமளவும் தேவரிடத்து அடியேன்வரும்படிசெய்விக்கவேண்டுமென்று சொல்ல ஆளவந்தாரும் மகிழ்ந்து அவரைத்துதித்து அவ்வாறேசெய்விக்க நம்பியும் அன்றுமுதல் ஆளவந்தாரிடத்தில் வந்து ஸ்ரீதேவரீர்த்தத்தை ஆளவந்தாருக்கு அருளிச்செய்ய அவரும் அதை நாள்தோறும் சர்வணஞ்செய்து தெளிந்து விரக்தியுடையவராக அவரிடத்தில் பஞ்சமைஸ்கார முதலான ஸகலவிசேஷார்த்தங்களைபெற்று இருக்குங்காலத்தில்தம்மணக்கால்நம்பி ஒருநாள் அவரை அழைத்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெரியபெருமாள் திருவடிகளைக்காட்டி முன்சொன்ன மேலானபொருள் இதுதானென்று காண்பிக்க வேனித்து ஆனந்தபாவசராய் அந்தக்ஷணமே அநித்யமாகிய பரப்பஞ்சத்தில் கிராசைகளவராய் ஸர்வஸங்க பரித்யாகஞ்செய்து ஸந்யாஸச் ச்ரமத்தைக் காட்டி எப்பொழுதும் பெரியபெருமானை அருத்தும் புறத்துக் துறந்து ஆனந்தித்திருந்தார்.

இவர்களுடைய பார்த்தவர்கள் ஆக்சித்தி-ஸம்வித்தி-
 ஈசுவரத்தி-ஆகமபிராமாணியம் - புருஷோத்தமம் - சதுசுலோகி-
 கீதார்த்தசங்கிரகம் - ஸ்தோத்திரத்தினம் - மாயாவாதகண்டனம்
 முதலியவை. இவரது சிஷ்யர்கள் - பெரியநம்பி - திருக்கோட்டி-
 யூர்நம்பி - பெரியதிருமலைநம்பி - மாறனேர்நம்பி-திருக்கச்சிநம்பி-
 ஆளவந்தாராழ்வான் - திருமலை யாண்டான் - வானமாமலையாண்-
 டான் - தெய்வவாரியாண்டான் - ஈசனாண்டான் - திருக்குரு-
 கூரப்பன் - திருமோகூர்நின்றான் - தெய்வப்பெருமாள் - திருக்-
 குருகூர்தாஸர் - திருமாவிருஞ்சோலைதாஸர் - ராஜபத்தினியான
 திருவரங்கத்தம்மை என்று பதினாறு திருநாமங்கள். இவர்களில்
 பெரியநம்பி குமுதாக்கிரமம். பெரியதிருமலைநம்பி சுமுகரம-
 சம். திருக்கச்சிநம்பி சங்கு கர்ணம்சம். திருக்கோட்டியூர் நம்பி
 புண்டரீகாமசம். திருமலையாண்டான் வாமனம்சம். இவர்களை
 வரும் இனி பாஷ்யகாரருக்கு ஆசார்ய ராவார்கள். அன்றியும்
 ஆளவந்தார் புத்திரரான திருவரங்கப்பெருமானாரையும ஆசா-
 ர்யராவார். இவர்களில் பெரியநம்பி திருக்கூத்தரம் மார்ஹிமாஸம்
 கேட்டை. இவர் ஆளவந்தாருடைய நியமனத்தால் ஸ்ரீபாஷ்யகா-
 ரருக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரம் ஸாதித்தருளினார். மஹா பூரணரென்-
 பதும் இவர் திருநாமமாம்.

இப்படி இவர்கள் சித்தாந்த ப்ரவசனஞ் செய்துகொண்டிரு-
 ந்காலத்தில் எம்பெருமான் ஸ்ரீபாஷ்யாதி முகத்தாலே வேதாந்த
 மெய்ப்பொருள்களைத் தெளிவிக்கக்காகத் திருவனந்தாமலாளை
 கோக்கி புராணரந்தமென்கிற ஸ்ரீஷிஷ்ணுபுராணத்தில் ஸ்ரீபராசர
 ப்ராஹ்மரிஷி அனந்தன் முதலவதாரம், லக்ஷ்மணன் இரண்டாமவ்-
 தாரம், பலபத்திரன் மூன்றாமவதாரம், நானகாமவதாரம் கவியுக்-
 த்தில் ஒன்று உண்டாமென்று அருளிச்செய்தபடி நீர் பூமியில்
 அவதரிக்கக்கடவீரென்று நியமித்தருளினார். ஸ்ரீ ஆளவந்தார்ஸீலா-
 விபூதியில் - ஈ ௨௦ - திருக்கூத்தரம் எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீ ஆ ள வ ந்த ர ளை வ ப வ ம

முற்றிற்று.

மச்சணியும்மதிளரங்கம்வாழ்வித்தான் வாழியே

மறைநான்குமோருருவிலமகிழ்ந்தகற்றான் வாழியே

பச்சையிட்டராமர்பதம்பசுருமவன வாழியே

பாடியத்தோனீட்டேறப்பார்வைசெய்தோன வாழியே

கச்சிகர்மாயனிருகழல்பணிந்தோன் வாழியே

கடகவுத்திராடத்தக்காலுதித்தான் வாழியே

அச்சமறமனமகிழ்ச்சியனைந்திட்டான் வாழியே

ஆளவந்தார் தள்ளினைகன்னவரதம் வாழியே.

ஆளவந்தார் திருவடிகளேசரணம்.

மேதேவராமாதுஜாயகமஃ.

ஸ்ரீ பாஷ்யகாரர் வைபவம்.

ஸ்ரீயப்பதியான எம்பெருமான் நியமனப்படி அந்தத்திருவனநதாழ்வான் கடல்கூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள திவ்யதேசங்களில் சிறந்ததாநிற ஸ்ரீபெரும்பூதாரென்னும் திவ்யதேசத்தில் ஸதா பகவத் குணனுபவம் செய்துகொண்டிருக்கின்ற அரிதகோத்ரஜனிதரான ஆசிரிகேசவப்பெருமானாக்கு பூப்பிராட்டியாரென்னும் பத்தினியாரது திருவயிற்றில் உலகத்தவர்கள் உஜ்ஜீவிக்குமபொருட்டுக் கலியுகத்தில் நாலாயிரத்தொருநூற்றுப் பதினெட்டுக்கு மேல செல்லாநின்ற பிங்களவருஷம் சித்திரைமாசம் சுக்லபஞ்சமி சக்ரவாரங் கூடின திருவாநிறைநகரத்தில் திருவவதாரஞ் செய்தருளினார். மதித்து அளவிடப்படாத மஹாத்மியங்கள் விளங்க அவதரித்தருளின புத்ரகிரோமணியினது கோடி ரூர்யோதயம்போல ப்ரகாசிக்கின்ற திவ்யதிருமேனியின்கண்ணுள்ள செளந்தர்யத்தைப் பிரதவாகிய கேசவப்பெருமான் கண்களு மனமும ஆனந்த மடையக்கண்டு எல்லையற்ற களிப்பையுடையவராய் மங்களம் பெருக ஜாதகர்மாதிகளைச் செய்தருளினார்.

இதுசெய்தியைப் பெரிபதிருமலைமப்பிகேட்டுக் களிப்படைந்து அவ்விடத்துக்கெழுந்தருளிஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய அனுகூலத்தால் திருவுருக்கெண்டுப் ப்ரகாசிக்கின்ற அந்த புத்ரனைக்கண்டு

மகிழ்ந்து கேசவப் பெருமானைக்கொண்டு இளையாழ்வார் ரென்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தார். பின்பு இளையாழ்வார் சிதளம்சிறைந்த வளர்பிறைபோல வளர்ந்து உபகயனகல்யாணஞ் செய்யப்பெற்று வேதமுதலாகிய கலைகளை யோசி ஸந்தேஹமறத்தெளிந்து பின்பு திருக்கல்யாணஞ் செய்துகொண்டு பெருமாள் கோவிலுக்கெழுந்த நுளி எம்பெருமானே ஸேவித்துத் திருப்புகழ்பெயனும ஸ்தலத்திலிருக்கின்ற யாதவப்ரகாசனென்னும் பெயரையுடைய என் னைட ஸன்னியாஸிபிரிவிடத்திலே வேதந்த சாஸ்திராப்பாயில் செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவ்வாறிருக்க, இவரது மாதாவின உடன்பிறந்தவ பற்று பெரியபிராட்டியார் வயிற்றில் கமலநயனப்பட்டருக்குக் குலில் னவருஷம் - தைமாஸம்-பெளர்ணிமம்-சோமவாரங்கூடின பிறநா ட்சுசகசுத்திரத்தில் வைன்கேயாமசமான ஓர் புத்தரவதரி பிறரு பிதாவாகிய கமலநயனப் பட்ட ஜாதகாமம் முதலிய சுர்மக-ருளி செய்து களித்திருக்கப் பின் இச்செய்தியறிந்து பெரிய புவராக நமசி மொழிக்ருளி கமலநயனப்பட்டவரக்கொண்டு கோவிந்தரெ ன்று திருநாமஞ்சாத்துவித்தார். கோவிந்தரும உபகயன விவாஹ ம் பெற்று ஸகல சாஸ்த்ரங்களுக்கும் நற்று யாதவப்ரகாசனிடத் தில் இளையாழ்வார் சாஸ்த்ரப்பாயாஸஞ் செய்கின்றாரென்று கேள் விபாட்டுத் தாமும அவ்விடம்போய் அவருட வசாஸ்த்ரப்பாயாசஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்படியிருக்கின்ற நாங்களில் ஒரு நாள் யாதவப்ரகாசனுக்கு எண்ணையிடும்போது இரண்டு சுருதி வாக்கியங்களுக்கு அபார்த்தமாகப் பொருள் வ்யவஹரிக்க இளை யாழ்வார் அதுபொறாமல் அவ்வாசிரியன் தொடையில் கண்ணீர் த்துளியையுதிர்க்க அது பெருப்புப்பொறிபோல் சுருக்கிட்டு அவ னிதுவென்னென்று கேட்க இளையாழ்வார் அந்த பகவத்விய்ய மாகியவாக்கியங்களுக்கு ஸருணமான பொருளிருக்க அதைவிட்டு நிர்க்குணமான அர்த்தஞ்சொன்னீர் அதனுலென்மனம் கரைந்து ருகிவிழுந்ததென்று சொல்ல யாதவப்ரகாசன் அதுகேட்டுக்கோபி த்து ஆனால் நீர் நம்மிடத்து வாசிப்பதற்குத் தக்கவரல்லவென்று சொல்ல இளையாழ்வார் அன்றுதொட்டு அவனிடத்தில் வாசிப்ப தைவிட்டிருந்தார். பின்பு யாதவப்ரகாசன் தனது சிஷ்யர்களுடன் துராலோசனை செய்துகொண்டு இளையாழ்வாரைக் கபடத்தினால் மோசஞ்செய்யும்படி நிச்சயித்து நல்லவார்த்தையினால் இளையாழ் வாரைக் கோவிந்தருடன் அழைப்பித்து சிஷ்யர்களோடுங் கங்கா

யாத்ரை செய்நவருவோமென்று புறப்பட்டு இளையாழ்வாருடன் கோவந்தரைச் சேராநபடி செய்துகொண்டேவந்தான்.

ஒருநாள் விக்ந்தாடவியில் வழிநடக்குமபோது அல்பாசம னஞ் செய்யத் தீர்த மமவேண்டி நின்றவிடத்தில் கோவந்தப்பட்டர் இளையாழ்வாரைப்பார்த்து யாத்ரைக்குவந்த கபடமாகிய நிமித்த த்தைசச்சொல்ல இளையாழ்வாரும வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியை விட்டு ஒரு வ்ருக்ஷத்தினடியில் தலகாபடைந்துநின்றார். அப்பொழுது பெருமானும் பிராட்டியும் ஓர் வில்வியும் வேடுவிச்சியுமாக எதிர்வந்துநித அவர்களைக்கண்டுநீங்களுங்கே போகின்றீர்களெ ன்மகக்கட்க அவர்கள் ஸத்யவ்ருதக்ஷேத்ரத்திற்குப் போகிறோ மென்றுசொல்ல இவர் என்னையு மழைத்துக்கொண்டு போங்கோ ளென்ன அவர்கள் இவரையழைத்துக்கொண்டு விக்ந்தாடவியைக் கடந்து அனதிராத்திரி ஓர் மரத்தின்கீழ் இளையாழ்வாருடன் பட்டினியாகப்படுத்திருந்தார்கள். அப்போது வேடுவிச்சி வேடனைத் தண்ணீர்கேட்க எமபெருமானாகிய வேடனும் சமீபத்தே கிணறி ருக்கின்றது விடிந்தபின்பு தண்ணீர்வெடுத்துக்கொடுக்கின்றேனெ ன்ன இளையாழ்வாருகேட்டு ஐயோ! யான் இத்தேசத்திற்கு அன் யனாகையால் அந்தத்தண்ணீர் விஷயத்தில் இவர்கட் குபகரிப்பத ற்குச் சக்தியில்லாதவனாக இருக்கிறேனெனென்று தமமைத்தா மே வெறுத்துக்கொண்டு வ்யாகுலத்துடனிருந்தார். விடிந்தபின்பு விழித்துப்பார்க்க அவவிருவரையுங்காணாது தேடிக்கொண்டு நால டிருடருதுவர அவ்விடத்து ஓர் சோடையுங் கிணறும் சிலபெருமாக நிற்க அவர்களைப்பார்த்து இவ்விடம் எந்தவ்ருசைச்சார்ந்ததென்று கேட்க அவர்கள் இருகஸ்தலம காஞ்சீபுரமென்றுசொல்ல இளையா ழ்வா அளவிடப்படாத ஆனந்தத்துடன் அதிசயித்துவிட்டு தம் முடன்வந்த வேடனையும் வேடுவிச்சியையும் பெருமானும் பிராட் டியுமென்று அறிந்துகொண்டு-ஐயோ! கையிற்கிடைத்த கற்பகக் கனியை இறுமாப்பினால் இழந்துவிட்டேனெனென்று வ்யாகுலப பட்டு பெருமாள் கோயிலில்வந்து பேரருளாளரையும் பெருந்தே வித்தாயாரையும் ஸேவித்து முன் தண்ணீர்கேட்டது நினைந்து திருவாராதனத்துக்குச் சாலைக்கிணற்றுத் தீர்த்தத்தை ஸமர்ப்பி த்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு யாதவப்ராசனும் இளையாழ்வாரைத் தேடிக்காண மல் வ்யாகுலமுடையவனாய் கோவந்தப்பட்டருடன் சென்று கங்

நாமம் பண்ணினான். கோவிர்த்தபட்டர் கங்காஸ்நாநம் செய்
 வகையில் அவனுடைய மாயையால் ஒருங்கம அவரதுகையில்
 தானறினபடியால் அதுபற்றி உள்ளங்கைகொணர்ந்த நயினுரெ
 ன்று அவர்க்குப் பெயராயிற்று. அதன பின்பு யாதவ ப்ரகாசன்
 அங்குநின்று புறப்பட்டு காஞ்சிபுரத்தையடைந்தான். கோவிர்த
 பட்டர் அவனனுமதிக்கொண்டு மழலைமங்கலத்தில் வந்து இந்த
 விங்கத்தை ப்ரதிஷ்டை செய்வித்துக் காளத்திநாதன கனவில்
 வந்து திருக்காளத்திக்குத் தமமைவரச்சொன்னபடி அவ்விடத்
 திறசென்று தானத்துக்கு வேண்டிய முத்திரை மோதிரமெபற்று
 முக்யராயிருந்தார் பின்பு யாதவப்ரகாசன் பெருநாள கோயிலில்
 இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆச்சர்யமடைந்து ஸ்ரீரோஷத்துடன்
 அவரையுபசரித்து அவருக்குப் பாடத்தை நடத்திக்கொண்டிருந்
 தான். இந்தச் செய்தியை ஸ்ரீரங்கத்தில் ஸ்ரீ ஆளவந்தார் கேட்டருளி
 இளையாழ்வாரைக் காணவேண்டு மென்னும் விருப்பமுடையவராய்
 புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளி திருக்கச்சி
 நம்பியை யழைத்துக்கொண்டு பேரருளாளரையும் பெருந்தேவி
 த்தாயாரையும் ஸேவித்துப் ப்ரதக்ஷணமாக எழுந்தருளிவரும்போது
 யாதவப்ரகாசன் கூட்டத்துடன் வரக்கண்டு ஆளவந்தார் திருக்கச்சி
 நம்பியை நோக்கி இக்கூட்டத்தில் இளையாழ்வார் யாரென்று கேட்
 க நம்பியும் இளஞ்சூர்யோதயம் போலே ப்ரகாசிப்பினர் சிவத்த
 திருமேனியும் ஆஜானுபாகுவமுடையவராய்ப்புருஷப்ரமாணத்து
 க்குத்தக்கடுமையைபுடைவராய் நடுவேவருகின்றவரென்று வி
 ண்ணப்பஞ்செய்ய ஆளவந்தார் அவ்வடையாளத்தின்படி இளையா
 ழ்வாரைக் கண்குளிரப் பார்த்தருளி அளவற்ற ஸந்தோஷத்தை
 புடையவராய் இவர்கமதுதர்சனத்துக்கு முகல்வ ராவரென்று அ
 னுகூரஹஞ்செய்து மீண்டு அஸ்திகிரிக்கெழுந்தருளி பெருமானை
 ஸேவித்துப் புறப்பட்டு முதலிகளுந் தாமுமாக ஸ்ரீரங்கத்துக்
 கெழுந்தளிநார். பின்பு கச்சிநகரில் ராஜாவின் பிள்ளையை ஒருநி
 ரஹ்மரக்ஷஸ் பிடித்துக்கொள்ள அதை யாதவப்ரகாசனுக்கறிவிக்க
 அவன் உன்னை யாதவப்ரகாசன் போகச்சொன்னானென்று அத
 ற்குச் செரல்லங்கோனென்றான். அப்படியேசொல்ல அந்நபர
 ஹ்மரக்ஷஸ் நான் உன்னைப்போகச்சொன்னானென்று யாதவப்ர
 காசனுக்குச் செரல்லங்கோனென்ன அதிகேட்ட யாதவப்ரகாசன்
 கோபத்துடன் வந்து மந்த்ரேச்சாடனஞ்செய்ய பிரஹ்மரக்ஷகம்

ஆஹா ! உன் மத்தரங்கனையும் அறிவேன் ; உன் பூர்வஜன்முடி மறிவேன் ; உன்னையும்றிவேன் ; உனக்கென்னதெரியும் ; இதோ உனது பூர்வஜன்மத்தில் அத்தரங்கங்களை வெளிப்படுத்துகிறேன். பூர்வத்தில் நீ மதுராதகத்தில் ஏரியிலுள்ள ஒரு புற்றிலே உடும பாகஇருந்தாய் ; அவ்விடத்தில் ஸ்ரீலவண்ணவர்கள் நிராடி யாழ்ந்து செய்து சித்தின ப்ராஸாதத்தை நீ ஸ்விக்கரித்து இவ்வுபராதமறி தப்பிற்றாயிற் வித்ராணாகப் பிறந்தாய். உடனே பூர்வம் ப்ராமஹ ணன் ; யான் யாகஞ்செய்வதில் மத்தரலோபம க்ரியா லோபம கே ரிட்டதனால் பிரமாக்ஷன் அனேனென ஹசொல்லி அதட்ட யாதவ ப்ரகாசன் நிமார்சொலனால் போவாயென ஹசெட்டக, அது இளையாழ்வார் போகசொல்லி நியமித்தால் போவேனென அப்பொது அவர் யாதவபாகாசன தாக்ஷணயமபற்றி அதனைப் போகசொ ல்ல, அது தேவரீர் திருநாடிகளை அடிமேன் சிர்சினமேல் வைத் தால்போகின்றெனென அவாபபடியையசெய்ய அதுவும் எழுந்திரு ந்து இளையாழ்வாரது உபயசாரணரவித்தபாடனையும் கண்களிலொ ற்த்திக்கொண்டு அவர் நியமனத்தினால் அடையாளத்துங்காக அரு கினிருந்த அரசமரத்தை முறித்துக்கொண்டு பின்னேயை விட்டுப் போயிற்று. அதுகண்டு யாதவபாகாசன் அதிக ஸக்தோஷ்டம ஆச்சர்யமும்படைந்தான். இவ்வாறு சில்கள் செல்ல யாதவபாகா சன் ஒருநாள் ஒருவாக்யத்தாக்கு அவமாகிய பொருளை வ்யவஹ ரிக்க இளையாழ்வார் அதனை மறுத்து நற்பொருள் கூற அதுகெ ட்டு அவன் கோபங்கொண்டு பாட ஒருசொல்லுவதைத் தவிர்த்தா ன். இளையாழ்வார் அவனைவிட்டுத் திருத்தாயார் நியமனங்கொ ண்டு திருக்கச்சிநமரியையேஸித்து அவரது நியமனத்தின்படியே பேரருளாளருக்கு முன்போலத் திருமஞ்சனம் ஸமர்ப்பித்துக் கொண்டுவந்தார்.

இவர் யாதவபாகாசனைவிட்டு நீர்க்கினசெய்தியை ஆளவந்தார் கேட்டருளி பேரருளாளர் நமது ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கி அனு க்ரஹித்தாரென்று ஆனந்தித்து, தாபசெய்த ஸ்தோத்திர ரத்னத் தைப் பெரியமங்கியிற்கொடுத்து நீர் எவ்விதத்தினும் இளையாழ்வாரை நம்முடன்சேர்ப்பிக்கவேண்டுமென்று நியமித்துத் திரு மேனி பாங்கில்லாமலிருந்தார். பின்பு பெரியமங்கியும் புறப்பட்டுப், பெருமாள்கோவிலுக்கு எழுந்தருளி எமபெருமானே ஸேவி த்து ஸ்தோத்தரரத்தத்தை அனுசந்தித்துத் தீர்த்த ப்ராஸாதமும்

வாங்கிக்கொண்டு மீண்டு இளையாழ்வார் எழுந்தருளிவருகிற சாலைக்கிணற்று வழியில் ஆளவந்தாரது ஸ்தோத்திரரத்னத்தை அனுஸந்தித்துக்கொண்டேயிருந்தார். அதுவழியாக எழுந்தருளுகின்ற இளையாழ்வார் அவர் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் ஸ்தோத்திரரத்னத்தில் ஒரு சுலோகத்தைக்கேட்டு அதிசயமும் அன்புங்கொண்டு இதனை யநுஸந்தித்து யாரொன்றுகேட்க அவர் ஆளவந்தார் அநுஸந்தித்தென்ன அதுகேட்டு ஆளவந்தாரை அடியேன் ஸேவிக்கவேண்டுமென்ன ஆனாலடியேனுடனே எழுந்தருளவேண்டுமென்று பெரியநம்பி இளையாழ்வாரை அழைத்துக்கொண்டு ஸ்ரீரங்கத்தினருகே சென்று திருக்காமபுரம் அம்மையில் திரண்டிருந்த கூட்டத்தவர்களால் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினாரென்று கேட்டு அளவீடப்படாத வ்யாகுலத்துடன் மனஞ்சோர்ந்து அழுதுகொண்டேநடந்து ஆளவந்தார் திருமேனியை ஸேவித்தது முன்னு விரல்கள் மடங்கி யிருக்கின்றதைக்கண்டு இவ்வாறு முனனுள்ளதோலென்று கேட்க அங்கிருந்தவர்களெல்லாம் முனங்கிலை இப்பொழுதுதான் காணப்பட்ட தென்று வீசால்ல, அதுகேட்டு இளையாழ்வார் இவர் திருவுள்ளத்தில் யாதோ குறையுண்டாயிருக்கவேண்டுமென்று சிந்தித்து அங்குள்ள பெரியோர்களைக்கேட்க அவர்களுடைய விபரம் பரமசுருஷைய திருநாமத்தைச்சாற்றியவைக்கவேண்டுமென்று மரியாதைசூத்திரத்துக்கு விசிட்டாத்வைத பரமாத்மாவைச் செய்விக்கவேண்டுமென்று மறுதிருமந்திரர்த்த பிரதிபாதகமான திருவாய்மொழிக்கு ஒரு வியாக்கியானம் செய்விக்கவேண்டுமென்று ஆளவந்தார் திருவுள்ளமுடையவராயிருந்தாரென்று சொல்லக்கேட்டருளி இளையாழ்வார் அடியேனிடத்தில் ஆசார்யக்ருபை யுண்டாக்கல் இம்மூன்றையும் அவர் திருவுள்ளப்படியே செய்து முடிக்கக்கடவேனென்று திருவாய்மொழி தருவதனை அம்மூன்றுநில்களும் நிமிர்த்திடக் கண்டு அங்குள்ளவர்கள் யாவரும் ஆச்சர்யமடைந்து தேவரிடே தஞ்சனப் பரவாததக ராசிபென்று மங்களாசாஸனம் பண்ணினார்கள்.

பின்பு இளையாழ்வார் பெரியநம்பியை தெண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸ்ரீரங்கத்தை ஸேவியாமல் பெருமாள் கொலியுக்கெழுந்தருளி திருக்கச்சிமடிகளையர் சேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டு அவரும் மிகவுங்கிலேசமடைந்து ஸ்ரீகுணபிரபாலனமும் திருவத்யயனமும் சிறப்பாக நடத்தியருளினார்.

இளையாழ்வார் திருக்கச்சிநம்பி திருவடிகளில் அச்யந்த பக்தியுடையவராய் அவரை ஆசிரயிக்க எண்ணக்கொண்டிருந்தவர் திருக்கச்சிநம்பியை அமுதுசெய்யப் பண்ணுவித்துப் பின்பு நாம அந்த ப்ராஸாதத்தை ஸ்வீகரிக்கவேண்டுமென்றெண்ணி ஒருநாள் அவரைத்தமது திருமாளிகையில் அமுதுசெய்தருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்தித்துத் தாம திருமாளிகையில் அனேக பக்ஷிபங்க ளோடு பெருமானுக்காராதனஞ்செய்து பின்பு நமபியை அழைப்பதற்குத் தெற்கு கிதிநில் எழுகதருளினார். நமபியும் வேறு வழியாக இளையாழ்வார் திருமாளிகைக் கெழுகதருளி திருவால் வட்ட கைங்கர்யத்துக்குப் போகவேண்டு மென்று கடுகியமுது செய்து எழுகதருளினார்.

இளையாழ்வார்தேவிகள் நமபி யமுதுசெய்த இலையைக்கோ லினுற்றள்ளிக் கோமயத்தால் சுத்திசெய்து நீராடி நிமிஷம்நவா ளில இளையாழ்வார் நமபியைத் தேடிக்காணாமல் மீண்டெழுகதரு ளி தேவி நீராடினபடிகண்டு வளிப்பொழுது நீராடினே யென்று கேட்க தேவியார் நமபியெழுகதருளி அமுதுசெய்து திருவால் வட்ட கைங்கர்யம் செய்யுமபடி கடுகி யெழுகதருளினார்; அவர் அமுதுசெய்த இலையைக்கோலினுற்றள்ளிக் கோமயத்தால் ஸ்தல சுத்தி செய்து நீராடினேனென்றுசொல்ல அதுகேட்டு இளையாழ்வார் மனங்கொதித்துத் தேவியாரை மிகவுங் கோபித்துத் தமநிஷ்டம ஸித்தியாமையால் வ்யாருவசித்தராய் நமபியைச் சென்று ஸேவித்து அடியேன் சில எண்ணங்கள் எண்ணியிருந்தேன; அது குறித்துத் தேவரீர் பேரருளா ளனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவ ரருளிச்செய்ததை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நமபியும் அன்றிராத்திரியில் ப்ரீமநகர ராயனனது திவ்யமங்கள குணனுபவஞ் செய்துகொண்டு ஏகாதமாக இருக்கும்போது பெருமாள் நமபிக்குமுன் ஸேவைஸாதித்தருளி உம்மை இளையாழ்வார் நம்மிடத்துக் கேட்கச்சொல்லிய படி - நாமே பரத்வம், தர்சனம் பேதமே, பாபத்தியே உபாயம், அந்த்யகாலத்தில் நினைக்கவேண்டுமென்னும் நியமமில்லை. சரீரம் முடிவில் மோக்ஷம், பெரியநமபி திருவடிகளில் ஆச்ரயிக்கவேண் டும், என்னும் இவைகளைத் தெரிவிப்பிரென்று அருளிச் செய்ய நமபியும் மகிழ்ந்து விடிந்தபின்பு எம்பெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளிய அவ்வாறு ரஹஸ்யங்களையும் இளையாழ்வாருக்கு அருளி

ச்செய்ய இளையாழ்வாரும் பகவன் நியமனத்தைக்கேட்டு மிகவும் உவந்தருளி நமபியின் திருவடிகளில் தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க நம்பி எம்பெருமானது திருவுள்ளமும் இளையாழ்வாரது எண்ணமும் ஒன்றுபட்டிருந்ததேயென்று மிகவும் அக்புதமும் ஆனந்தமு மடைந்தருளினார்.

அப்போது ஸ்ரீரங்கத்தில் ஆளவந்தாருடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாம் திரளாகக்கூடி பெரியநம்பியை நோக்கி இனி தர்சனத்துக்குப் பாவர்த்தக ரெவரென்டுகேட்கப், பெரியநம்பி ஆள வந்தார் முன்பு அனுக்ரஹம்பண்ணியதும் திருவிரல்கள் நிமிர்ந்ததும் யாவர்க்குத் தெரிந்ததுதானே இதுகாரியத்தில் ஸந்தேகங் கொள்ளவேண்டிய தென்னவென்று சொல்ல, அதுகேட்டு முதலிகளையாவரும் பெரியநம்பியைப்பார்த்து, தேவரீரே இளையாழ்வாரைக்கடாக்கித்து தர்சனத்துக்குக்கூடவராமபடி திருத்தி அழைத்துவரவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய நமபியும் அப்போதே குடும்பஸமேதராய்ப்புறப்பட்டுப் பெருமான்கோவிலுக்கெழுந்தருள இடையில மதுராதகத்தில் ஏரிகாத்தபெருமாள் கோவிலில் இறங்கியிருந்தவளவில் இளையாழ்வாரும் பேரருளாளர் நியமித்த படியே பெரியநம்பி திருவடிகளில் ஆசிரயிக்கவேண்டுமென்று புறப்பட்டு மதுராதகத்தின் வழியாக எழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெருமானை ஸேவிக்குமொருநாட்டு வருமபோது பெரியநம்பியைத் தூரத்திலேயேகண்டு ஆச்சர்யமடைந்து மிகவுமானந்தத்துடன் அநேகமாக தண்டன் ஸமாபதித்து நிறக நம்பியும் நமதமனே பிஷ்டம இதோ எதிரேவந்து வந்ததென்று விரைந்துசென்று இளையாழ்வாரை வாரி எடுத்தனைத்துக் கொள்ள இளையாழ்வாரும் பேரருளாளர் நியமனத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து அடியேனுக்கு இந்தக்கூணமே தேவரீர் உபதேசஞ் செய்தருளவேண்டுமென்ன நமபியும் பேரருளாளர் ஸந்தியிலே செய்கின்றோமென்ன இளையாழ்வார் காலமபோக்குதல் தகுதியன்றே - ஆளவந்தார் பக்கல்கண்டது அமையாதோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்து இப்பொழுதே செய்தருளவேண்டுமென்று சொல்லித் திருவடிகளைப்பிடித்துக்கொள்ளப், பெரியநம்பி இளையாழ்வாரைத் தமது திருக்கரங்களால் பிடித்தெடுத்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் ஏரிகாத்தபெருமான்கோவிலில் மகிழ்மரத்தடியில் எழுந்தருளி யிருந்து பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைபும மந்த்ரரத்னத்தையும் ப்ரஸா

தருளி இனையாழ்வாரை உடன்கொண்டுசென்று பெருமான்கோயிலுக்கெழுந்தருளி பேரருளாளரை யடிபணிந்து இனையாழ்வார்திருமாளிகையில் குடுமபஸமேதராக எழுந்தருளி யிருந்தகொண்டு இனையாழ்வாருக்குத் தாவிடவேதம்களையும் வியாஸகுத்தார்த்தத்தையும் தர்சனரஹஸ்யங்களையும் காலசேஷபஞ் செய்வித்துக்கொண்டிருந்தார்.

அந்நாள்களி லொருளாள் தமக்கு எண்ணெய்க்காப்புச் சாத்தின ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ நுகுப புராணம் ஸாதிமென்று தேவிகளுக்கு நியமிக்கத் தேவிகளும் சிறிதுநாமில்லையென்று சொல்ல அது விஷயத்தில் தமக்கு ஸமசயமுண்டாகி தேவிகளை ஓர் காரியத்திலனுப்பிவிட்டுத் தாமுட்புகுந்த சோதித்தும் பாத்திரத்திலுள்ள புராணத்தைவெடுத்து தேவிகளையழைத்துக் காட்டி மிகவும் கோபமுடையவராக இருந்தார்.

பின்பு ஒருநாள் கிணற்றின் கரையில் இனையாழ்வார்தேவிகளுக்கும் பெரியநம்பிதேவிகளுக்கும் ஒருதொண்டிமித்தம் உண்டானசண்டையைப் பெரியநம்பி யழிந்தருளித் தமதுதேவியைக் கோபித்து இனையாழ்வாருக் கறிவியாமல் தேவியுடன் ஸ்ரீரங்கத்துக்கெழுந்தருளிநார். இனையாழ்வாரும் அனுவாத்தானவா செய்து கொண்டெழுந்தருளி பெரியநம்பியை ஸேவிக்கவந்த விடத்தில் அவரைக்காணப்பெறாமல் அங்குள்ளவர்களை நோக்கிப் பெரியநம்பி எங்கேயொழந்தருளியிருக்கின்றாரென அங்கு உட்கர் அவர்கள் தோண்டிப் பற்றிகேட்ட சண்டையைத்தறிததுப்புறத்திலெழுந்தருளிநா ரென்று அறிவிக்க, அதனேகட்டுத் திருக்கிட்டித் திருவுள்ளங்கலங்கி தேவியைப்பார்த்து, முதலாவது திருக்கச்சிகம்பி விஷயத்திலும் இரண்டாவது எண்ணெயிடவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விஷயத்திலும் மூன்றாவது பெரியநம்பிதேவிகள் விஷயத்திலும் அபசாரப்பட்டாய். ஆதலால் நீடுப்பொழுதே என்னைவிட்டு நீங்கவேண்டுமென்றுவெறுத்துப் பிறந்தகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டுப் பின்பு பேரருளாளரை ஆசார்யராகக்கொண்டு த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் யதிராஜரென்னும் திருநாமமுமபெற்றுத் திருக்கச்சிகம்பியின் நியமனப் படி-மடத்துக்கெழுந்தருளி பேரருளாளராலே மிகவும் கடாக்ஷித்கப்பட்டிருந்தார்.

பின்பு ஆளவரதார் கீருத்தினை நிறைவேற்றுகைக்குத் துணையாக ஸகலசாஸ்தா நிபுணனாகியும் தேவதாந்தரபரஞ்சியு மிருக்கி

இது உள்ளங்கைகொணர்ந்த நயினரைத் திருத்தவேண்டுமென்று திருவுள்ளங்கொண்டு பெரியதிருமலைமேல் ஸந்திக்குத்தமகநத்தை விண்ணப்பத்திற்குறித்து அனுப்பி ஸ்ரீமங்கராயண்ணுய திவ்ய குணனுபவங்களை இடைவிடாது செய்துகொண்டிருந்தார்.

இவரிவ்வாறு ஆச்ரம ஸ்விகாரஞ் செய்துகொண்ட செய்தியைக்கேட்டு, பாகினேயரான - முதலியாண்டானும் - கூரத்தாழ்வானும்-பெருமாள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி எதிராஜரை ஸேவித்து அவரது ஸந்தியில் பஞ்சஸமஸ்காரங்களைப்பெற்றுக் கொண்டார்கள். இவ்விருவரில் முதலியாண்டான் அவதாரகாலம்-சித்திரைமாஸம்-புனர்பூசகஷத்ரம். அவதாரஸ்தலம் பச்சைவாரணப்பெருமாள் கோயிலென்கிற புருஷமங்கலம். இவர் பரியாயதிருநாமம் - தாசாதி - வானுலதேசிகள்-ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸன்- இராமாநுஜபாதுகை. கூரத்தாழ்வான் அவதாரகாலம் தைமாஸம்-அஸ்தகஷத்ரம். இவர் அவதாரஸ்தலம் - கூரம். இவர் - திராமஸோமயாஜி. இவர் - ராமாம்சம். இவர்பரியாயதிருநாமம்-ஸ்ரீவத்ஸசின்னன். கடையாடுபதஞ்சலி எதித்தரசரணன். இப்படிப்பட்டமுதலியாண்டானும் கூரத்தாழ்வானும் எதிராசரைப் பிரியாமல் அடிமை செய்துஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற காலத்தில் யாதவப்ரகாசனுடைய மாதாவுக்குப் பேரருளாளான நித்தியஸேவையினால் இராமாநுஜரிடத்தில் அன்புண்டாகி அதுவேகாரணமாய் அவரது தர்சனத்தில் ருசி பிறந்து இத்தர்சனத்தில் யாதவப்ரகாசனும் உடன்பட்டானால் க்ருதார்த்தனுவானென்று எண்ணிக்கொண்டு அஸ்திகிரியின் படியேறாநிற்க அப்பொழுது அது நன்றாவதாகவென்று உபச்ருதியுண்டாக அதுகேட்டுமகிழ்ந்து பின்பு இச்செய்தியைத் தன்புத்ராண யாதவப்ரகாசனுக்குச் சொல்லி அப்பா ஈயும் யதிராஜரிடத்தில் அன்புவைத்து அவரைப்போல் சிகை-உபவீதம்-தரிதண்டம் முதலானவைகளைத் தரிக்கவேண்டுமென்ன, யாதவப்ரகாசனும் அதுகேட்டு இளையாழ்வார் அந்நாளிலே தனக்கு நன்மையுண்டாகச்சொல்லிய நற்பொருள்கள் தனதுமனதிலே யழுந்தியிருக்கையாலும் கங்காயாத்ரைக்குப் பேரான போது இளையாழ்வாருக்குப்பேரருளாளன் வேடனாகவந்து ஸஹாயஞ்செய்த மஹத்துவத்தைத் தான் அறிந்திருக்கையாலும் ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்வீனில் தன்வரலாற்றையும் அவரதுபெருமையையும்

தெரித்திருக்கையாலும் மாத்ருவாக்கியத்தை மறுக்கப்படா தென் பதினாலும் ஸம்மதித்து, அந்த உத்தமாச்ரமத்தை நானும் பெற்றுக்கொண்டு இராமாதுஜரிடத்தில் அன்புவைத்து ஸேவிப்பதற்கு இப்பொழுது என் பூர்வாச்ரமநிவர்த்திக்கு ப்ராயச்சித்தமாகப் பூராதக்ஷணஞ்செய்யவேண்டியிருக்கிறது அதற்கு இப்பொழுது எனக்கு வார்த்திகதசையானதினால் சக்தியில்லையே என்னசெய்ய வேனென்று தாயாருடன் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு ஸூனீரவில் பேரருளாளர் யாதவப்ரகாசனுடைய கனவி லெழுந்தருளி நீ நம்முடைய இராமானுசனை ஒருதரம்ப்ரதக்ஷணம்பண்ணி அவரிடத்தில் முக்கோல்முதலானவைகளைப் பெற்று ஸன்யஸித்துக்கொள்ளென்று நியமித்து மறைந்தருளினார். யாதவப்ரகாசனும் அந்த நியமனத்தில் உறுதிக்கொள்ளாமல் திருக்கச்சிநம்பியைக்கண்டு நானொருஎண்ணங் கொண்டிருக்கின்றேன். அதுவிஷயத்தில் பெருமான் திருவுள்ள மெப்படி யிருக்கிறதோ, அதைப்பெருமாளிடத்தில் விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் திருவுள்ளத்தை எனக்குத்தெரிவிக்க வேண்டுமென்று பாராத்திக்க நம்பியும் பெருமாளிடத்தில் யாதவப்ரகாசன் கினைத்திருக்கின்ற கினைப்பின் விஷயத்தில் தேவரீர் திருவுள்ள மெப்படி யிருக்கின்றதென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள எமபெருமான் அவனுக்குத் தன் தாய்சொல்லியதும் அதற்கவன்சொல்லியதும் பின்புகனவில்தரம் போய்ச் சொல்லியதும் நம்பிக்கு அருளிச்செய்ய நம்பியுமவிடிந்த பின்பு இச்செய்தியை யாதவப்ரகாசனுக்குத் தெரியச் சொல்ல, யாதவப்ரகாசன் அதிசயித்து, நம்பிக்கையுடன் விச்வஸித்து அந்தக்ஷணமே அதிசீக்ரமாகவந்து இராமானுசன் திருவடிகளிலேதண்டன்ஸம்ரப்பித்துத் தான்கண்ட கனவை விண்ணப்பஞ்செய்து அவரை ப்ரதக்ஷணமாகவந்து அவரனுமதிப்படி சிகை உபவிதம் கீதரிதண்டம் காஷாயம்முதலானவைகளைத்தரித்து ஸன்யஸித்துக் கொள்ள அவருக்கு இராமானுசன் கோவிந்தஜீயரென்றுதிருநாமஞ்சாத்திப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காராதிகளைச் செய்யப்பெற்றுத்தான்செய்த யதிதர்மஸமுச்சயமென்கிற க்ரந்தத்தைக்கடாக்ஷித்து ஸந்தோஷித்தருளவும்பெற்றார். இராமானுசனால் இந்தப்ரகாரம் கடாக்ஷித் தருளப்பெற்ற கோவிந்தஜீயரென்பவரும் சிலகாலம் ஆசார்யர் ஸந்தியிலேயிருந்து ஆசார்யநியமனப்படி பகவத்குணை பவங்களைச் செய்துகெண்டிருந்து சிலநாளையில் திருநாட்டிக்குழுந்தருளினார்.

பின்பு ஸ்ரீரங்கநாதர் இராமானுசனைத் தமக்குவேண்டு மெ ன்ற பேரருளாளருக்குத் திருமுகமனுப்பப் பேரருளாளரும் அ துக் கண்டு ஒருவர்தம்மபிமானத்தைப் புறம்பேபோகவிட்டால் நா ழும் நமது இராமானுசனைப் புறத்திற் போகவிடுவோ மென்று அருளிச்செய்தனுப்ப இதுசெய்தியைப் பெரியநம்பி முதலானமு தலிகள் கேட்டு அதிசயங்கொண்டாலோசித்துத்தேவப்பெருமாள் கானரஸலோலராகையால் திருவரங்கப் பெருமாளரையர் எழுந்த ருளி தேவகானத்தினுலேபாடி தேவப்பெருமானை உகப்பித்து இ ராமானுசனைத் தந்தருளவேண்டுமென்றால் தந்தருளுவாரென்று நினைத்து இதுகாரியத்தை அரையருக்கு விண்ணஞ்செய்ய அரை யரும் கோயிலிலின்று மப்போதேபுறப்பட்டுப் பெருமாள்கோயி லுக்கெழுந்தருளி ஸமீபத்தேவரும்போது இவர்ப் பந்துவாகிய பெ ருமாள்கோயில் வரத்தரும் பெருமாளரையர் எதிர்கொண்டு ஆழ் வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைத் தமதுதிருமாளிகையில் எழு ந்தருளப்பண்ணி அமுதுசெய்தித்து மறுநாள் தேவப்பெருமாள் ஸ ந்திதிக்கு அழைத்துக்கொண்டுபோக அரையரும் எம்பெருமானை யடிபணித்து தேவகானத்தினுற்பாடி அவர்திருவுள்ளத்தைமகிழ்வி க்கப் பெருமாள் உவந்து கடாக்கித்தருளி உமக்குவேண்டுவதைச் சொல்லுவீரானால் தருகின்றேமென்ன, அரையர் இராமானுசனைத் தந்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்யப் பெருமாள் திரு வுள்ளம்வருகதி அந்தப்படியே தந்தருள இராமானுசனும் எம்பெ ருமானையடிபணித்து அரையருடன் ஸ்ரீரங்கத்துக்கு எழுந்தருள அப்பொழுது நமபெருமாள், சேனைமுதலியாரையும் - பெரிய நம் பியுள்ளிட்ட முதலிகளையும் மற்றபரிஜனங்களையும் இராமானுசன் துரத்தில்வரும்போதே எதிர்கொண்டழைக்கும்படி யனுப்பியரு ளித் தாழும் திருக்கைத்தலத்தில் புறப்பட்டு அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தளவும் எழுந்தருள இராமானுசன் அதனைக்கண்டு விழந்து விழந்து பணித்து மனமுருகிக் கண்களிலே ஆனந்தபா ஷ்பஞ்சொரியத்தொழுது சென்று ஸந்தியிலே புகுந்து பெரிய பெருமானை ஸேவித்துத் திருப்பரி வட்டமுதலான வரிசைகளைப் பெற்று அன்றுதொட்டு எம்பெருமான் திருவுள்ளப்படி கேடயிற் காரியங்கள் முழுதும் சிறப்பாகத் தாமே நடத்திக்கொண்டு அக ளங்கநாட்டாழ்வானைத் தமக்குசிஷ்யனுக்கிக் கோயிலுக்குப் புறக் காவலாகவைத்து எம்பெருமானது கைங்கர்யங்களில் எள்ளளவுங்

குறைவுநேரிடாதபடி அக்கைங்கர்யங்களுக்கு வேண்டிய உபகா
ணங்களைச் சேகரித்தலே காரியமாகக்கொண்டிருந்தருளினார்.

அந்தக்காலத்தில் கோவிர்த்தபட்டர் ஸ்ரீமந்தாராயணனது திரு
வடிகளில் மிகுந்த பக்தியைக்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பியினால்
திருந்தினவராய் அவர்சிறுவடிகளை ஆச்ரயித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்கார
ங்களைப் பெற்றுக்கொண்டு விசிஷ்டாத்வைதமே மேலான மார்க்க
மென்று தெளிந்தசிவதை யுடையவராயிருந்தார். அச்செய்தியை
உடையவர் கேட்டு மிகவு முவந்தருளிப் பெரியநம்பியைத்தெண்
டன்ஸமர்ப்பித்து, தேவரீர் திருவுள்ளத்திலுண்டான ரஹஸ்யங்
களை அடியேனுக்கு அனுக்ரஹித்தருள வேண்டுமென்று விண்
ணப்பஞ் செய்ய நம்பியும் சிலரஹஸ்யங்களையுபதேசித்து மற்ற
வைகளைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸந்திதியில் பெற்றுக்கொள்ளு
மென்று நியமிக்க உடையவரும திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்த
ருளி நம்பியைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து அடியேனுக்கு ரஹஸ்யா
ர்த்தங்களை க்ருபைசெய்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செ
ய்ய நம்பியும் இவருடைய அத்யவஸாயத்தை யறிபவேண்டுமெ
ன்று முகங்கொடுத்து வார்த்தை சொல்லாம விருக்க உடையவரு
ங்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்பி உத்ஸவஸேவார்த்தமாகக் கோயிலுக்குவந்து
மீண்டெழுந்தருளுமபோது நம்பெருமான் நம்மிராமானுசனுக்கு
ரஹஸ்யார்த்தங்களை வெளியிடுமென்று நம்பிக்கு நியமிக்க, நம்பி
யும் ஸ்வாமி! ஒருவருஷம் சேரஷ்யம லுபதேசிக்கப்படாதென்று
சாஸ்த்ர முகத்தாலே தேவரீரேநியமித்திருக்க அந்த நியமனத்
தை இப்போது தடுக்கப்போமோ வென்ன, பெருமானும் சிஷ்யல
க்ஷணம் நிரமபாதவர்க்கே அருதவிதியன்றி சிஷ்யலக்ஷணம் நிறை
ந்த நம்மிராமானுசனிடத்து அது வேண்டுவதில்லை யென்றருளிச்
செய்ய நம்பியும் இராமானுசரை நோக்கித் திருக்கோட்டியூருக்கு
வாருமென்று சொல்லி யெழுந்தருளினார். பின்பு இராமானுசரும்
திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்தருள நம்பியும் இதுதருணமன்று
போய்வாருமென்ன இவருமீண்டு கோயிலுக்கு வந்து விட்டார்.
இத்தப்படி பதினெட்டு முறைவந்து போயின பின்பு உடையவா
ருங் கோயிலுக்கு வந்த நம்பி சிஷ்யர்களில் ஒருவர்முகமாகத்
தம்முடைய ஷ்ரீத்தியை விண்ணப்பஞ் செய்தபோகவிட நம்பி
யும் அதுகேட்டு உவந்தருளி, தன்மீடும் பரித்தமுகத்தாமெரு

வருமே வரக்கடவரென்று சொல்லியனுப்ப உடையவரும் அது கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியோடு கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு நம்பி ஸநிதிக்குச்சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து நிற்க நம்பியும் உம்மையொருவராக வரச்சொன்னதற்குமாறாக இவர்களை ஏன் அழைத்துவந்தீரென்ன உடையவரும் தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவர நியமித்தபடி தண்டும் பவித்ரமுமானவர்களை யழைத்துக்கொண்டு வந்தேனென்ன நம்பியும் இவருள் தண்டெவர்? பவித்ர மெவர்? என்று கேட்க உடையவர் முதலியாண்டானைத் தண்டென்றும் கூரத்தாழ்வானைப் பவித்ரமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்ய நம்பியும் இவர்கள் தவிர மற்றொருவர்க்குஞ் சொல்லவேண்டுமென தில்லையென்று நியமித்துத் திருமந்தார்த்தத்தை யுபதேசித்தருளினார்.

உடையவரும் அதன்பின்பு பிறர்போதிக்கும் அனர்த்தங்களைப் பொறுக்க மாட்டாதவராகையால் திருவேலக்கத்தி லிருக்கும் அநேகம ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அந்தரஹஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்தருளினார். நம்பியும் அதுகேட்டு உடையவரை அழைத்து என்னியமனத்தை மறுத்த உமக்கு இதில் பஸனேதென்ன உடையவரும் எனக்கு நரகமேபலென்ன, நம்பியும் இதறிந்தும் இப்படிச் செய்யலாமோ வென்ன உடையவரும் நானொருவன்மாதிரம் நரகாநுபவஞ்செய்தாலும் தேவரீர் திருவடி ஸம்பந்தத்தினாலே அந்த ஆத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிப்பார்களென்று சொன்னேனென்ன நம்பியும் அதற்குமிகவும் உவந்தருளி எம்பெருமானாரே வாருமென்று எடுத்தினைத்துக்கொண்டு இன்னுமும் எதார்த்தங்களைச் சொல்லுகிறோம் இப்போதுபோய் மறுபடி நீரோருவராகவே வாருமென்ன உடையவருங் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பின்பு திருக்கோட்டியூருக்குவர நம்பி யுவந்தருளி பரதவந்திரபாதகமான சாமசுலோகார்த்தத்தை ஸாதித்தருள அதுகேட்டு மகிழ்ந்து கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பின்பு நம்பியியமனத்தாலே கூரத்தாழ்வானை மாஸோபவாஸம்வைத்து இவ்வர்த்தங்களை அவருக்கருளிச்செய்ய முதலியாண்டானும் அடிபணிந்து அடியேனுக்கும் அருளிச்செய்யவேண்டுமென்றுகேட்க உடையவரும் ஆழ்வானொருவருக்குமே நம்பி நியமனம் ஆதலால் நீர் நம்பி ஸநிதிக்குப்போய்க் கேளுமென்ன ஆண்டானும் திருக்கோட்டியூருக்குப்போய் நம்பியை ஆறுமாமாமவரையில் ஸேவித்துநிற்க ஒருநாள் நம்பி ஆண்டானைநோ

க்கி உம்மிடத்துள்ள முக்குறுமபும் நீங்கினால் எம்பெருமானார் தா
மேயருளிச்செய்வார் அவ்விடமேபோமென்று தம்முடைய திரு
வடிகளை ஆண்டான் திருமுடியில்வைத்து விடைகொடுத்தருள
ஆண்டானும் உடையவர் ஸந்தியில்வந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து
நிற்க உடையவர் உவப்புடன் ஆண்டானுக்கு அவ்வர்த்தத்தையரு
ளிச்செய்து இப்போது நமக்கு தண்டும் பவித்ரமும் கையமர்த்த
தென்று கனிப்புற்றிருந்தார்.

பின்பு சிலநாளையில் திருக்கோட்டியூர் நம்பி கோயிலுக்கெ
ழுந்தருளித் திருமாலையாண்டானிடத்துத் திருவாய்மொழிக்கு அர்
த்தங்கேளுமென்று உடையவருக்கு நியமித்துத் திருக்கோட்டியூ
ருக்கெழுந்தருளினார். பின்பு எம்பெருமானருக்குத் திருமாலையா
ண்டான் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்களைச்சொல்லிவர உடைய
வர் சிலபாசுரங்களுக்கு துட்பாகிய அர்த்தங்களைச்சொல்லத் திரு
மாலையாண்டான் இது ஆளவந்தாரிடத்தில்கேட்டதல்லவென்றுதிர
ஸ்கரித்து அன்றுதொட்டு திருவாய்மொழிசொல்லுவதைத் தவிர
ந்தார். பின்பு இதைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி கேட்டருளி கோ
யிலுக்குவந்து திருவாய்மொழி காலக்ஷேபம் நடக்கின்றதோவெ
ன்று கேட்டருளத் திருமாலையாண்டான் நடத்தவிருத்தாந்தத்தை
ச்சொல்ல நமடியும் உடையவர்சொல்லிய அர்த்தத்தை ஆளவந்
தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருந்தோமென்றுசொல்லித் திரு
மாலையாண்டானையும் பெரியநமடியையுங்கூட்டிக்கொண்டு உடை
யவர்மடத்துக் கெழுந்தருளி முன்புபோல் திருவாய்மொழி கால
க்ஷேபம் நடக்குமபடி செய்வித்துத் திருக்கோட்டியூருக் கெழுந்
தருளினார்.

மறுபடியும் திருவாய்மொழிகாலக்ஷேபம் நடக்கும்போது ஓர்
பாசுரத்துக்கு ஆண்டான்சொன்ன அர்த்தங்கேட்டு ஆளவந்தா
ரிப்படி யருளிச்செய்யாரென்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய
ஆண்டானும் நீர் ஆளவந்தாரைக் காணுதிருக்கவும் இவ்வாறு சொ
ல்லுவதற்குக் காரணமேதென்ன உடையவரும் ஏகவன்யனென்ப
வன் குருவைக்காணா விரிந்தவங் குருபக்தியினால் வில்வித்தையிற்
சிறந்தவனுனதுபோல அடியேன் ஆளவந்தாரைக் காணாமலிருக்கி
னும் அவரது அணுகூலம்தகால் கற்றுக்கொள்பவனாக இருக்கின்
தேனென்றுசொல்ல அதனை யாண்டான்கேட்டருளி இவர் அவ
தாரபுருஷரேயென்று நிச்சயித்து உடையவரை அநிசயித் திருந்

பின்பு சிலநாளில் திருவாய்மொழி காலகேசபம் முடிந்து
 . பெரியநம்பி உடையவரைப்பார்த்து ஆழ்வார் திருவாங்கப்
 புருமானரையரிடத்திலே இன்னுமொரு பொருளுண்டு அந்த
 பக்கல்சென்று கேளுமென்று அருளிச்செய்ய உடையவரும்
 அரையர் ஸந்நிதியில் ஆறுமாதங்காத்து அவரிடத்து சரமார்த்தங்க
 ளைக்கேட்டருளினார். பின்னர் ஒருநாள் உடையவர் மாதாகரம்
 பண்ணுகின்றபோதுமாதாகரத்திலே விஷத்தைக்கலந்து கொடுக்க
 ச்சொல்லி ஓர்பெண்பிள்ளையை அவளதுபுருஷனைக்கொண்டு ஒரு
 வன்சொல்லுவிக்க அவளும் விஷங்கலந்த மாதாகரத்தையிட்டு,
 தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் போக உடையவர் அகினுண்மையை யறி
 ந்து உபவாஸமாகவிருந்தார். இதைத் திருக்கோட்டியூர்மம்பி கே
 ட்டி எழுந்தருளிக் கடிய வெய்யனில் திருங்காவேரியில் எழுந்தரு
 ளாகிந்த உடையவர் முகவிகளோடொழந்தருளி தண்டன்ஸமர்
 ப்பித்துக்கொண்டிருந்த நம்பியும் எழுந்திருக்கச்சொல்லாமல்நிற்
 கக் கிடாம்பியாச்சாணம் இதென்ன ஆசார்ய சிஷ்யக்ரமம்? பூமா
 லையை வெய்யனிலே போடுவார்களோவென்று உடையவரைப் பரி
 ந்தெடுக்க நம்பியும் கிடாம்பியாச்சாணைப்பார்த்து உம்மைத் தான்
 நாம் தேடுகின்றோம். இன்றுமுதல் நீர் இருவருக்குத் தனிகைபண்
 ணி ஏகமாதாகரமாகப் ப்ராஸாதிபுமென்று நியமிக்கக் கிடாம்பியாச்
 சாணம் அந்தப்ரகாரஞ் செய்துகொண்டிவந்தார். பின்பு யக்கிய
 முர்த்தியென்கின்ற மஹாவித்வான் கங்காஸ்நானஞ்செய்யப்போய்
 அங்குள்ள வித்வான்களை ஜயித்து மாயாவாத ஸன்யாஸியாய்க் கல்
 வியினாலும் சிஷ்யஸம்பந்தாலும் மிகுந்தவனாய் உடையவருடைய
 வைபவத்தைக்கேட்டு அங்குநின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்குவ
 நது உடையவரைநோக்கி என்னுடன் தர்க்கிக்கவேண்டுமென்ன
 இவரு மப்படியே செய்கிறோம்; நீர் தோல்வியடைந்தால் என்ன
 செய்கின்றீரென்ன அவனும் நான்தோற்றால் உம்முடைய பேரையு
 மும் வைத்துக்கொண்டு உமது சித்தாபதத்தில் புதுதக் கடவேனெ
 ன்ன உடையவரும் நாம்தோற்றால் க்ரந்த ஸன்யாஸம் பண்ணித்
 தோற்படைந்தோ மென்கிறோமென்ன அவனும் ஸம்மதித்துப்
 பதினெட்டுநாள்வரை யெல்லையிட்டு வாதம்பண்ணுகிற்ப்பதினே
 ழாநாள்வரையும் அவனது கக்ஷிப்ரபலமாயிருந்ததை உடையவர்
 அறிந்து நானைக்குவருவதாக எழுந்திருந்து அவனை யனுப்பித்
 தாம் வியாகுலசித்தராய் மடத்துக்கெழுந்தருளிப் பேரருளாளரை
 யாராதித்து அமுதுசெய்வித்து, தொன்று தொட்டு விஜயத்துடன்

கடந்தேறியவந்த இந்த தர்சனம் என் காலத்தில் தோற்பது தருதி யோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தாம் அமுதுசெய்யாதுவெறுப் புடனே கண்வளர்த்தருளப் பேரருளாளர் அவர்ஸ்வப்னத்திலெழுந் தருளி இராமானுசமுனியே உமக்குப்பெரிய சிஷ்யனைத் தந்தோம் நீர் ஆளவந்தார் செய்தருளின மாயாவாத கண்டனத்தைச்சொல்லி அவனை ஜெயிக்கக்கூடவீரென்ன உடையவரும் விடிந்தபின்பெழு ந்து நித்யகர்மானுஷ்டானஞ் செய்தருளிப் பேரருளாளரை ஸேவி க்க எழுந்தருளும்போது யக்கியமூர்த்தி யிவருடைய திடத்தைக் கண்டு இவரே நம்மை ஜயிப்பாரென்று நினைத்து எழுந்திருந்து உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்துத் தேவரீருக்குத்தோற்றே னென்று ஸ்ரீபாதுகையை யெடுத்துக்கொண்டு அடியேனுக்கு இர ங்கி அருள்செய்ய வேண்டுமென்ன உடையவரும் இது என்னெ ன்று அதிசயித்து ஏன் தர்க்கியாமல் இவ்வாறு செய்தீரென்ன அவன் பெரியபெருமானே தேவரீராகையாலே தேவரீர் திருமு ன்பு வாய்திறக்க வலியுடையே னல்லேனென்ன உடையவர் ஆயி னும்இதனைக்கேட்கக்கடவீரென்று மாயாவாதகண்டனத்தைஉபன் யஸிக்க அதுகேட்டு அவரும் வியப்படைந்து ஏகதண்டத்தை முறி த்தேறிய உடையவரும் அவருக்கு த்ரிதண்டத்தையும் யக்கியோ பவீதத்தையுந் தரிப்பித்துப் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்கள் செய்தருளி அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரென்று திருநாமஞ்சாத்தி யருளிப் பெரிபெருமானையும் பேரருளாளரையும் ஸேவைசெய்வி த்துத் தாமமுதுசெய்து அவருக்குப் ப்ராஸாதம் ஸாதித்து திவ்யப்ர பத்தங்களை யோதுவித்து சிலரஹஸ்யங்களை ஸாதித்தருளிப்பின்பு அனந்தாழ்வானையும் - மருதூர்நம்பியையும் அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாருடைய திருவடிகளில் ஆச்ரயிப்பித்தருளி அன ந்தாழ்வானைத் திருமலைக்கனுப்பிச் சிலநாள் சென்றபின்பு கோயி லினின்று புறப்பட்டுத் திருக்கோவலுராயனாரை ஸேவித்துப்பெ ருமாள்கோவிலுக்குஎழுந்தருளித் திருக்கச்சிநம்பியை ஸேவித்து அவரைமுன்னிட்டுப் பேரருளாளரையடிபணிந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருமலைக்கெழுந்தருளும்போதுவழிகாண்பித்தஏற்ற மிறைப்பாளை உகந்து திருமலைத்தாழ்வரையில் எழுந்தருளியிரு க்கும் பராங்குசபரகாலாதிகளான ஆழ்வார்பதினமரையும் ஜீர்ணோ த்தாரணம் செய்வித்துத் திருப்பதியிலெழுந்தருளி விட்டடல் தேவ னைத்தமக்கு சிஷ்யனுக்கிக்கொண்டு தமதுசிஷ்யர்கள் முப்பதுதி ருநாமங்களை யு மத்திருப்பதியில் குடியேற்றிஇளமண்டியம் என்கி

ன்ற க்ராமத்தைக் கைப்பற்றுகவினென்று முதலிகள்வேண்டுதலால் திருமலையேயி திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்து இறங்கிய யருளிப் பெரியதிருமலைநம்பிஸநிதியில் ஒருவர்ஷகாலம் ப்ரீமத்ரா மாயண காலகேஷபஞ்செய்தருளி அவரிடத்திலிருந்த கோவிர்தபட்டரை யழைத்துக்கொண்டு திருப்புக்குழி வழியாகக் கச்சிநகர டைந்து பேரருளாளரையடிபணிந்து திருக்கச்சிநம்பி ஸநிதியில் எழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்பொழுது கோவிர்தபட்டருக்குப் பெரியதிருமலை நம்பி யைப் பிரிந்துவரக் க்லேசத்தினால் தேஹமுழுதும் வெளிநடைய அதனைக்கண்டு உடையவர் அவர் வருத்தினாடி. திருமலைக்கனுப் பத் திருமலைநம்பியும் அவரைச்சேர்த்துக்கொள்ளாமல் திருப்பி அனுப்ப, கோவிர்தபட்டரும் உடையவர் ஸநிதியில்வந்து தண் டன்ஸமர்ப்பிக்க உடையவரும் அவரையங்குகிறித்தாத தமரிடத்து அளவிறந்த பந்தியுள்ளவரா யிருந்த அவரை உடையழைத்துக் கொ ண்டு கோயிலுக்குக் கொடுத்தருளி அங்கிருக்கின்ற காளில் கோவிர்த பட்டருடைய விரகதியைக்கண்டு அவருக்கு ஸயாஸாச்சரம ஸ்விகாரஞ்செய்தித்து எம்பெருமானாரென்று திருநாமஞ்சாத்த, கோவிர்தபட்டர் தேவரீருடைய திருவடிகளை யாழையித்தருக்கி ன்ற அடியேனுக்குத்தக்கப்பெரிட வேண்டுமென உடையவரும் அப்பெயருள் இடைக்குறைசெய்து தலையுங் கடையுங் கூட்டி எம் பாரென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். பின்பு ஒருநாள் சிலதே சாந்திரிகள்வந்து அவ்விடத்திலுள்ளவர்களை எம்பெருமானார் மட மெங்கேயென்றுகேட்க அவர்கள் எந்த எம்பெருமானா மடமெ ன்று ஸம்சரிக்க அவர்கள் ிரண்டெம்பெருமானா ருண்டேவெ ன்றுகேட்க அங்குள்ளார அருளாளப் பெருமானெம்பெருமானா ரும் ஒருவருண்டென்ன இவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டிருந்த அரு ளாளப்பெருமா எம்பெருமானார் நாம வேறாக ஓர்மடத்தி லிருந் கையால் இவ்வாறு கேரிடத்தென்று தாமிருந்த மடத்தை யிடி த்துவிட்டு உடையவர் திருவடிகளை யிறுப்பற்றி இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து வ்யாகுலப்பட உடையவரும் அவரைப்பிரி யாமல் தமதுமடத்திலே யிருக்குமபடி நியமித்தருளினார். அரு ளாளப்பெருமா எம்பெருமானாரும் உடையவர் ஸநிதியிலே அடிமைசெய்துகொண்டு - ஞானஸாரம - ப்ரமேயஸாரம என்கி ன்ற இரண்டு பாபநங்களைச் செய்தருளினார். பின்பொருநாள்

உடையவர், கூரத்தாழ்வான் அநுள்ளபெருமா னெம்பெருமா ஞா முதலியாண்டான் ஆறிய முவரையும் சீர்த்துகொண்டு ஸ்ரீ பாஷ்யஞ் செய்கிறவர்தமகாகத் திருவுளம் பற்றினார். அநுபந்தி போதாபனவிர்த்தி சரந்தமவேண்டுமென்று விசாரித்து அது வட க்குத்தியையினிருப்பதாகக் கெளவியாட்டு ஆழ்வானுடன் உடைய வர் அகல்வந்தநனி உபாயத்தால அந்தரந்தத்தை வாகுநித தாழிருவருமாகத் திருமகனமலாசாந்த அநனைகொண்டுவருகிற தாக யத்தத்தபோது அவரிடத்திற் சில அந்தரந்தத்தை அப ஹரித்துப்பொண்டிபா உடையவரும் அதனை பிழந்ததுபற்றி வயாகுலமுடையவராரிற் றக் ஆழ்வான் தெவரீர் கடாசுத்தநால அந்தகரந்தமெல்லாம் அடியென்று பமனவென்னுந் தகாடினி டத்திற் சரந்தபப - டந்தகந்தவென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய உடையவர் மிகவுழங்கம் வரவாண்டவர்களினுக் கெழந்தரு ளி ஸ்ரீ பாஷ்யத்தைப் போலபடித்த உவபவத்தான முதற்கரு த்தை, படித்திருநினார்.

பின்பு முதல்கிளைலலிரும உடையவரைத் தண்டாஸமாப பித்து அதவர்த் தீர்ந்தபாத்தல உபபருளி அநாமருள்ள த்வய தேசங்களையும் வேளைத் துள்ளவென்று விண்ணப்பஞ் செய ய்ப உடையவர் அதனை மக்கிந்தவம் பெருமான் அனுபந்திகா ண்டி முதல்கிளையுடைய படிமுனே படிமண்டலத்தி ளுள்ள உப வாமமலகுதிகள் திருமகனவரை மகனாகிய த்வயமேசுத் தெமபெ ருமானவளை அடிப்படுத்த அமலகாசன பாஷ்யாதலனை ஜரி த்து, தத்தனநிலைபவங்கிப் புடப்பட்டு அதவர் திருமலை முத லான திருப்பாடிகளைச் சுவரிச மப்பாண்டியமேசுத்தி ளுள்ள புமசு மயங்களை வென்று வேளைதாசனஞ் செய்து திருக்கிலைமுக்கருளி ஆழ்வாரையடிபணித்தாற் றவ்விரந்தை விண்ணப்பஞ்செய்து ஆ த்பபிராஜையுமடிபணித்து நமதி ளுள்ள திருப்புகளையும் வேலை னுஅங்குள்ள புறச்சுயங்ககேடும் ஜரி, தத்து திருமகுதுங்கு குடிக்கெ முந்தருளி மடியையேஸேவித்து அவர் திருவுள்ளப்படியே அவரது திரு ச்செவியில் த்வயத்தை அனுஸந்தந்தருள நமபிராம கரைகடாத களிப்ப உடையவராகி இராமா னுசனையுடையோமென நருளிச் செய ய உடையவரும் அவருக்கு ஸ்ரீ உவஷ்ணவநம்பியென்று தாஸ்ய காடஞ் ராகதிப பின்பு அங்கு கின் னும் புறப்பாட்டுத் திருவண்பரிசா ரம் - திருப்பாட்டாறு முகலிய திருப்புகளை வேலித்துத் திருவ

எந்தபுரத்துக்கெழுந்தருளி எம்பெரமரனை யழிபணிந்து அகழி
இராமாதுஜமடமென்று ஓரமாடங்கடபிவித்து மலைகாடி ஹண்ட
எந்நிருப்பதிகளை யீஸைத்து அங்குள்ளபுறச்சமயங்களை வலைய
மேமருச்சமுத்திரக் கரைவழிபாக உத்தாபிச்சதர்ப் பெழத்தரு
ளி வடமதுரை-ஸாஸ்கிராமம்தவாரைப் பதிகாநூறம் - நைமி
சாரணயம் - புஷ்கரம் - தீகாநூறம் - தீகாவத்தநாமம் - பருந்தாவ
னம் - திருக்கதுவக்கா - பக்கலாடம் முகலாண திருப்பதிகளையும்
சேவித்து அங்குள்ள புறச்சமயங்களையும் ஜயித்துப் பட்டிமரை
டபத்தையடைக்க ஸரஸ்வதியிடத்திற் பெழத்தருளியு

[illegible]

த்து அந்தப்ரகாரமே செய்யத் திருவேங்கடமுடையான் சங்கசக்
ரங்களைத் தரித்திருந்தபடிகண்டு எல்லவரு மாணந்தித்து அச்சை
வர்களை நிராகரித்து விட்டார்கள்.

எம்பெருமானைச் சங்கசக்ரங்களைத் தரிப்பித்தருளிய கார
ணமபற்றி அனறுதொட்டு அப்பனுக்குச் சங்காழி யளித்தருளும்
பெருமானென்றும் உடையவருக்குத் திருநாம மொன்றுண்டாயி
ற்று. பின்பு அங்குதின்றும் புறப்பட்டு மற்றுள்ள திருப்பதிகளை
வேவித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பகவத் குணனுப
வஞ்செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்வாறிருக்கின்ற நாள்களி லோர்
நாள ஆழ்வான் மாரிகாலத்தில் பகலளவும் ஓயாது மலழபெய்த
லால் உஞ்சவ் நுத்திக் கெழுந்தருளாமல் திருவாராதனஞ் செய்து
தீர்த்தமும னுளஸியும் ஸ்விக்கரித்தப பட்டினியாக எழுந்தருளி
யிருக்க அனறு ராத்திரி பெரியபெருமாள் அமுதுசெய்யங்காலத்
தில் ஊதந்திருச்சின்னஞ்சையைக்கேட்ட ஆண்டாள் பெருமானே
கோக்கி உமமுடையபத்தர் பட்டினியாயிருக்க தேவரீர் அமுதுசெ
ய்யலாமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமானுமதிரு
வுளமிரங்கி உத்தமநமசி யெனபவர்க்கு நியமிக்க அவரும் அக்கா
ரவடிசில் முதலான ப்ரஸாதங்களை மெடுத்துக்கொண்டுபோய்
நமபெருமாள் நியமனத்தால் வந்த இத்தனை தேவரீர் ஸ்விக்கரிக்க
வேண்டுமென்றுசொல்ல ஆழ்வானும் இது மஹாபரஸாதமென்று
அங்கீகரித்து ஆண்டாள் கருத்தைக் கேள்விப்பட்டு வெறுத்து
அதிலோர் திரளை யமுதுசெய்து மற்றோர் திரளை ஆண்டாளுக்கு ந
கொடுத்தருளினார். பட்டடரும் ஸ்ரீராமப்பிள்ளையும் அவதரிப்பத
ற்கு இத்திரளே காரணமாகும்.

பின்பு நமபெருமாள் அநுகர்ஹத்தால் வைகாசிமீ அனூரா
தத்தில் ஆழ்வானுக்கு ஒருபுத்ர ரவதரித்தார். அதுகேட்டு உடை
யவா ஆழ்வான் திருமாளிகைக்கெழுந்தருளி எம்பாரைக்கொண்டு
குழந்தையை யெடுப்பித்துவந்து குளிரகோக்கி எம்பாரைப்பார்
த்து நீரே இக்குழந்தைக்கு ஆசார்யராகக்கடவீரென்று நியமித்து
அந்தப் புத்ரருக்குத் தமது திருக்கைகளால் பஞ்சாயுத திருவாப
ரணங்களைச் சாத்தியருளி ஸ்ரீபராசரபுட்டரென்று நாமகரணஞ்
செய்து எம்பாரைக்கொண்டு திருவிஸ்சிணையுள் சாத்துவித்து
ஆளவந்தாருடைய இரண்டாவது கருத்தைப் பூரித்தருளினார்.
இவர் ஸ்ரீரங்கநாதாமசம் அனந்தரம் எம்பார் திருத்தம்பியாகிய

சிறியகோவிர்த்தப்பெருமானுக்கு ஓர் குமார ரவதரிக்க உடையவர் கடாக்கித்தருளி அபபுத்ரருக்குப் பராகுசுசமயிவென்று திருநா மஞ்சாத்தி ஆளவகாருடைய மூன்றாக்கருத்ததப் புரித்தருளி னூரபின்பு நம்பெருமாள் பசங்குமுனியாகிய பட்டரை மஞ்சளநீர் குடிப்பித்துப் புத்ராஸ்வீகாரம் பண்ணிக்கொண்டு தமதுஸநிதி யில் தொட்டிவிட்டுராய்ச்சியார்சீராட டிவளர்க்கவளர்க்குவந்தார். ஒருநாள் பெருமானுக்குத் தனிகை ஸமர்ப்பித் திருக்குமபோது அபரஸாதத்தில் தமது சிறுகைகளால் அனோந்து அளளிக்கொண்டு அமுதுசெய்யப் பெருமாள் அதுகண்டு உவந்தருளித் தாமு மமு துசெய்கருளினார். பின்பொருநாள் உடையவா அதிபாலமாயிருக்கின்ற பட்டர்திருக்கையில் ஓர்ச்லோகத்தைக்கொடுத்து வாசிக் கர்சொல்லப் பட்டரும அநகிலுள்ளவர் அதிசயிக்குமபடி வாசி த்தருள அதுகேட்டு உடையவர் மிசவு முவந்தருளி முகங்களை ஸ்லாஸையு மஸழாபித்து நாமமி தது வெவ்வாறிருக்கின்றார்களோ அவ்வாறே இவரிடத்து மிருக்கக்கடவீரகளுளைய நியமித்தரு ளினார்.

பின்பொருநாள் எய்பாரும பட்டர் வாசிக்கின்றதைக்கேட்டு அப்புதமவிளங்கிய இக்குழந்தை மமமுடைய தர்சனத்துக்குக் கீர்த்தியுண்டுபண்ணுவாரென்று சொல்லி மகிழ்கருளினார். பின்பொருநாள் ஆழ்வான் திருவாய்மொழி யநுஸந்தித்துக்கொண்டிருந்தும்போது சிறுமா மணிசரென்றதை அஞ்சலயதுள்ள பட்டர் கேட்டு சிறுமை பெருமை பொன்றிலே கூட்டுமாவென்று சுககி க்க அதுகேட்டு ஆழ்வானுமுவந்தருளி சிறியாச்சாணையும் அருளா ளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரையங் காட்டித் திருமேனி சிறுத் தும ஞானம் பெருத்து மிருக்கின்ற இவர்களைக் கண்டார் சிறுமா மணிசரென்றதென்று ஸமமதிப்பித்தருளினார்.

பின்பொருநாள் பட்டர் திருவிதியிலே புழுதியனோது விளை யாடுகின்றபோது ஒருவன் ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று காளமுதிக் கொண்டுவர பட்டர் அதனைக்கேட்டு உடையவர் முதலானவர் கள் எழுகருளியிருக்கின்ற இவ்விடத்தில் இவனார் இத்தப்ரகாரம் ஊதிவருகின்றனென்று பார்த்து அவனது ஸமீபத்தின்போய் ஒரு லகையில் புழுதியுள்ளிக்கொண்டு நீ ஸர்வஜ்ஞனன்றோ? இது எவ்வ ளவு இதனைச்சொல்லுவாயென்று கேட்க அவன அது விஷயத் தில் ஒன்றுஞ்சொல்லாமாட்டாமல் தலை வணங்கிக்கொண்டிருக்க

பட்டர் அவனைப்பார்த்து ஒழைநாடு துருளுகப்பரிதியளவு புழுதியென்று சொல்லி ஸாவஜநுவென்கிறபேரை சிறுத்திகொள்ள மாட்டாமல் விழித்தபேதையாரினுயே இவ்வளவுதானே உனக்கு அறிவிருந்ததென்று இதற்கு அநுகூகந்தான் என்பார்த்து இவன் காளத்தைப்பார்த்து விடுவதென்கொண்டு மரணச்சொல்லி னால் மத்தஹாஸத்துடன் சொல்ல அதனை அவன்கொண்டு அரசமும் ஆச்சாரமும்படைந்து அங்குள்ளவர்களைப் பார்த்து இவன் பிறவையுபுத்தாரென்றுகேட்க அவர்கள் ஆழ்வான் புத்தரெனறு சொல்லுக கேட்டு - ஆ - பறப்பதினகுருந் தவழிமை வவன்று விரிந்து பட்டரைத் தனதனைக்கையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான் பிறமாநிலைக லாபலிற்சென்றவனவிலே இவ் செவகியயறிந்து குருநதையையாய்ச்சியார் வாரியெடுத்து அனைத்துக்கொண்டு இவன் டாளஸ்கிறீர்கொடுத்து ஸ்ரீபாகநீர்தகந்தந்த தெளிந்ததுக் கண்ணெச்சிக்கழித்து மகிழ்ச்சியடைந்தான். இப்படி சில காளவழிந்தவாறே பட்டருக்கு உபசயினே கணவக கண்டருளி வித்தபோது பிக்குமபடி உபாதயாயிடத்திலேவிட அன்று ஒதுவீர்த்தகையேயாதி மறுகள் உபாதயாயிடசுற்றொன்று கொண்டு தவிர்த்ததேய இன்றும ஒதுவிக்கின்றவென்று அறிந்து மறுகள் உபாதயாயிடத்திற் போவதுதவிர்த்து வினையாடிவந்த அதுகளை ஆழ்வானும் ஆண்டாளும் பின்ளாய் ஒதுவிடத்திறகுப்போகாமல் விடுவதான வினையாடுகின்றயென்று கேட்கப்பட்டரும அவர்கள் ஒழிவதையே பின்னும் ஒதுகின்றார்கள். அதனுள்ளிட்டுவந்தே சென்று சொல்ல அதிலேட்டு அவர்கள் கேற்று ஒதுவது உனக்குத் தெரியுமோ சொல்லெனன பட்டரும ஒனறாபிற்றும பிசகாமல் சொல்லக்கேட்டு அச்சங்கொண்டு அன்றுமுதல் ஒதுவிடாமல் உபசரித்துவந்தார்கள். பின்பு பட்டருக்கு விவாஹஞ்செய்யும் பருவம் வரவும் தகுதியுள்ளதன்னிகை யிசையாமல் ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கின்றபோது தகுதியாகிய கன்னிகையைப் பெற்றதாய்க்கதையர் ஸ்வப்னத்தில் பெரியபெருமாள் எழுந்தருளி உமதுகன்னிகை வயதுவந்ததுக்கொண்டுபோய் நமமுடைய பட்டருக்குக் கல்யாணஞ்செய்து வைப்புகொள்ளு என்று திருவாய்மலந்தருள அவர்களும் அந்தபரகாரமே அழைத்துக்கொண்டுபோய் பட்டருக்கு விவாஹோதஸவத்தைச் செய்வித்துகந்தார்கள்.

இந்தபரகாரம் பட்டர் மணஞ்செய்யப்பெற்று உடையவர் முதலிய ஆசார்யர்களிடத்தில் பிரியாவன்புகொண்டிருந்தார். இவ்

வாழ்நாள், உடையவர் ஒருநாள் முதலிகளைப்பார்த்து நாம் நமமுதலியாண்டாளை யொழிய ஸர்வஸக பரித்பாகமபண்ணினோமெனறநாளிற்செய்ய முதலிகள் இவ்வா றநாளிற்செய்யலாமோவென்று கேட்க அது கேட்டு உடையவர் நமது ஸகயிலுள்ள த்ரிதண்டத்தினை விட்டாலன்றோ நம முதலியாண்டாளை நாம் விடுவதென்று அந்நாளிற்செய்தா இத்தபாகாரம் முதலியாண்டான ஆழ்வா ன முதலாகிய முதலிகளுக்கு உடையவர் ஸ்ரீபாஷபகாலகோபம் ஸாதித்ததுக்கொண்டு எழுந்தநாளியிருந்தினிற் காலத்தினை ஓர்நாள் சோழராஜன சில ஓர்நாள் குளபாகளாயே சிவனைவிட மேலான தெய்வ பிழலில்யென்று ஏற்படுத்திக்கொண்டு அந்நிவல்லாத நிலைமூடாகனித்திலைகொடுத்தது வாமகியது போல் உடையவரை யும் ஸகயெழுந்ததினியபடி பாலத்தாராந்தசெய்வதற்கு உத்தேசித்த ஸக உடையவர்திருநாள் ஓர் நெருதுநினை ஸர்வவாசன கிராகரியாமல் அவ்விடபவிட்டுப்போவாக நக திருவுள்ளகொண்டு பெரியபெரு மானுடன் விண்ணப்படுத்திவந்து ஆழ்வா ன வெள்ளையஸ்வரத்தினை நாமதரிச நகவொண்டு முதலியாண்டான முதலான முதலிகளு டைய புறப்பட்டு மேற்க்கெழுந்ததற்கு நமப்போது அதறிந்து அரச னது ஏவலாராரினைநெட்டி அனுகண்டு முதலியாளமனைவிடைநி த்துவாவி அவர்களைக் கருகவொட்டாமல் நடுத்திடு கலவாணுடைய சிஷ்யரான வெட்குழியிலிருந்து அங்கு காணுதினமிருக்க கா ஷாயமுதலியாண்டாளைத் தரித்துக்கொண்டு வண்ணபுரக் காணையெ ள்கின்ற க்ராமத்தக்கொழந்தநாளி அங்கு கசிலகாலமிருந்து அங்கு நினமும் புறப்பட்டு மிதுலை ஸான காமகங்குககெழுந்தருளி அங் கிருந்திற் இதரம் தஸ்தர்களை முதலியாண்டா னுடைய ஸ்ரீபாததீர்த தவைபவத்தால திருத்தி விஷயர்களைக்கிடுக்கொண்டு வடுககமபி யிடு ததில் விசேஷக்டாஷைஞ்செய்து சிவமர்க்காரிலில் சிலநாளிரு ந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவவிரோதியான சோழன் ச்ரிபிகண்டனார் கசிக குமபடி ஸகங்கப்படுத்திய நகொண்டனாருக்கு எழுந்தருளி அத் தேசத்தினைச் சதிப்படியான தீதவராஜன்மகளைப் பிசாக பிடித்திரு க்கதக கொண்டனார் நமபிமு கமாக அரண்மனைக கொழந்தருளி ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அப்பெயரெனின தலையில்செறித்தது அநாத நிவந்ததிசெயலித்ததுத் தேவராஜனை சிஷ்யாநகங்கிக்கொண்டு அவ் விடத்தெதிர்விட்டு வாதஞ்செய்யவந்த தூர்க்குணைதலையுடைய சம ணர்களைத் திரைமகைதவிவிருக்கது திருவனந்தாழ்வானாக ஆயிரம் பணமுதல்களானும் உத்தராகுஞ்சொல்லி இரித்தது அவர்களை லலக

லித்த சிலரைத் தமக்கு சிஷ்யர்களாக்கிக்கொண்டு தேவராஜன் மிகவுழுபசரிக்க எழுந்தருளியிருந்து தொண்டணர்ந்தமதி அபரிமா னித்திருக்கிற எம்பெருமானுக்கு நமசிதமபிரானேனு திருநாம ரூபாதித் திருமபவும் சிங்காபீகாரிலுக்கு வந்து ஸ்ரீபாஷ்யகால ஷேபஞ்செய்வித்துக் கொண்டிருக்கையில் ஒரு நாள் திருமண்கா ப்பு செலவழித்துபோனதற்குப் சிவத்தித்துக்கொண்டு நண்வளம் ஸ்வர்னத்தில் திருநாராயணப்பெருமான எழுந்தருளிபதுகிரியில் உமமுடைய வரவுபாசதுக் கொண்டிருக்கிறோம் உமங்கிஷ்ட மா ன திருமண்காபு அங்குள்ளது கடுமொருமென்று அருளிச் செய் ய ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் விழித்துக்கொண்டு தேவராஜனுடைய விஷ்ணு வர்த்தனராயனைக்கொண்டு அருகிலுள்ள மாகிவெட்டுளித்து வெ குதான்மயர்ஷம சைமாசகதில் யதுகிரியேறி ஸ்வப்னத்திற் கண் டபடி திருத்தழாய் மாதகனகிழப் புறந்ருக்கின்ற திருநாராய ணப்பெருமானே மேற்சொன்னமபஸம க்குபகஷ்மசதுர்த்தகசி வியா முக்கிழம கடின புனர்பூச ஷேகாததில் தோடுநாநாரணம பண்ணிப் பாலினால் திருமஞ்சனஞ் செய்தருளித் தமது சிந்ருக்க களால் மூனறுநாள் திருவாராதாஞ்செய்து ஒருநாயக மென்கிற திருவாய்மொழியை ஒதிச்சாத்தித் திருக்கலியாணி வடமெற்கு மூலையில் தரிதண்டத்திலுலகித்த திருமண்குவைவைய்க்கொடுகொ ண்டு மகிழ்ந்தருளி யதுகிரியில் கோயில்கட்டுகிறது ஊமோபடு த்தித் திருநாராயணப்பெருமானுக்குப் பாஞ்சராத்திர விதிவெப்படி ஸமப்ரோக்ஷணஞ்செய்வித்து உதலவரிஸ்ஸையென்று சிவத்தித்ரு க்கத் திருநாராயணன் அவரது ஸ்வபனத்திலெழுந்தருளி உதலவ ராமப்ரிபா டிலலையி லிருக்கின்றார் அங்குசென்று எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்று சியாதிகக உடையவரும டிலலக் கெழுந்தருள டிலலிராஜன் மகள் படுக்கையிட்டில லினது ராமப் ரியரும கிண்கிணி சதங்கை யொலிக்க எலவவருக காணுமபடி வந்து உடையவர் மடியிலிருக்க உடையவரும ஆனாதத்துடன் என செல்வப்பிள்ளைபோவென்று அணைத்துக்கொண்டருளிஓர்.

அதனால் ராமபரியருக்குச் செல்வப்பிள்ளையென்று திருநா மமுண்டாயிற்று. பின்பு ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் செல்வப்பிள்ளையை யதுகிரியில் எழுந்தருளப்பண்ணி அவ்விடத்தில தமதுபேரால் ஓர்மடங்கட்டுவத்து அதில்தமமைப்பெரால் ஓர்ச்சாவிக்காஹமெழு ந்தருளப்பண்ணிவைத்து ஐயபத்திரவருக்கு அத்திவ்பதேசத்தில் கைங்கர்யங்களைகியமித்து அதை நிலயதேசத்துக்குத் திருநாராய

ண்புரமென்று திருநாமஞ்சாத்திபருளினார். இந்தப்படி பன்னிரண்டுவர்ஷம் மேல்நாட்டி லெழுந்தருளியிருந்து ஆழ்வான் முதலானோர் சேதியையும் சோழன் அவர்கள் விஷயத்தில் செய்த அபராதத்தையுங் கேட்டுக் க்லேசித்துச்சிறிதுநாளில் அச்சோழன் இறந்தானென்றுகேட்டுமிகவுழுவந்து கோயிலுக்கெழுந்தருள்வதாக நினைத்துத் திருநாராயணப்பெருமானிடத்து அனுமதிக்கொண்டு கைங்கர்யங்களைக்கட்டளைப்படுத்தி அங்குநின்றும்புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஆழ்வானுடன் மம்பெருமானைவேசித்து அங்குநின்றும் கச்சிகருக்கெழுந்தருளிப் பேரருளாளனையடிபணிந்து அதுவிட்டுப் புறப்பட்டுத் திருப்பதியில் தில்லைகர்த்திருச்சித்ரகூடத்தெம்பெருமானைப் பரதிஷ்டை பண்ணியருளி, திருவேங்கட முடையானையடிபணிந்து மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி காலக்ஷேபம் ஸாதித்துக்கொண்டிருந்து நாயச்சியார்திருமொழிப் ப்ரஸ்தாபத்தில் அழகர்திருமலைக்கெழுந்தருளி நாயச்சியார் சொல்லியிருந்தபடி நூறுதடாவில் அக்காரவடிவில் அமுது செய்வித்து ஸ்ரீவில்லிபுத்தூருக் கெழுந்தருளி கோதையாரால் நங்கோயிலண்ணரென்று திருநாமம் பெற்றுத் திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வாரைவேசித்து மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யநாலக்ஷேபஞ் செய்துகொண்டிருக்கும்போது ஒருநாள பட்டருடைய உபன்யாஸ வைபவத்தைக் கேட்டருளியுவந்து பட்டருக்கு வேதாந்தாசாரயபதம் கொடுத்தருளினார். அன்று முதல் பட்டருக்கு வேதாந்தாசார்யரென்று திருநாம முண்டாயிற்று. பின்பு ஓர்காலத்தில் திருவத்தியயனோதஸவத்திற்காக நம்மாழ்வார் திருநகரியினின்று கோயிலுக் கெழுந்தருளும்போது வழியில் கள்ளர்கள்வந்து உபத்ரவம்பண்ணினபடியால் ஆழ்வாருடைய திருவடிநிலையாகிய ஸ்ரீமதரகவிகள்கைதப்பிவிட்டது. ஆழ்வார்மாத் திரம் திருநகரிக்கெழுந்தருளிட்வோன்று உடையவர் கேட்டுத் திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வார் திருவடிநிலையை ஏறியருளப்பண்ணுவித்து இன்றுமுதல் ஆழ்வார்திருநகரியவிட்டுப் புறப்படவேணடுவதில்லைபென நியமித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்மாழ்வார் விக்ரஹத்தை யெழுந்தருளப்பண்ணுவித்துத் திருவத்தியயனோதஸவத்தை நடத்தியருளினார். பின்பு திருமங்கையாழ்வார் விக்ரஹம் முன்பு திருமங்கையாழ்வாரே செய்துவைத்திருக்கையால் அவரொழிந்த மந்தை ஆழ்வார்களுடைய ஆண்டானையும் அர்ச்சா விக்ரஹங்களாக எழுந்தருளப்பண்ணுவித்தார்.

பின்பு இப்படி குருபரம்பரை இடையறாமல் தர்சனம்வளர்ந்
தேஹம்பொருட்டுத் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்தில் ஆசிரயித்திருக்கிற
முதலிகளில் சிலருக்கு ஆசாரியபதத் தந்தருளத்திருவுள்ளமபற்றி
எழுபத்துநான்கு திருவாழிதிருச்சங்குகளைத்திருப்பிரதிஷ்டைசெ
ய்து நாலு ஸ்ரீபாஷ்யகோசங்களை யேறியருளப்பண்ணித் தம் திரு
வாராதனமான பேரருளாளன் சூத்திரியில் சமர்ப்பித்து முதலிகளை
யழைத்தருளி எச-திருநாமங்களுக்குத் திருவாழி திருச்சங்குகளை
யும் இவர்களில் நால்வருக்கு ஸ்ரீபாஷ்யகோசங்களையும் பிரசாதித்
தருளிப் பின்னோர்களுக்குத் திருநிலச்சினை முதலாக உபயவே
தாந்தங்களையும் பிரசாதித்துத் திருத்தும்படி நியமித்தருளி-எச -
வருக்கு சிமஹாஸனாதிபத்திபமும் அதில் நால்வருக்கு பாஷ்யசிம்
ஹாஸனாதிபத்தியமும் பிருதாக பிரசாதித்தருளினார்.

இவர்களன்றி எழுநூறு ஸீயர்களும-பன்னிராயிரம்-பரமைகா
ந்திகளும் திருமஞ்சன முதலானவை ஸமர்ப்பிக்கும் அநேககைங்
கரியபார்களும் சிலதாஸநமபிகளும் பத்திரரான அம்மைகளும்
உடையவர் நியமனப்படித் தங்கள் தங்கள் கைங்கரியங்களைச் செ
ய்துகொண்டிருந்தார்கள். அதிலும் முந்திவந் தாசிரயித்தவர்களா
யும் வயதில் முதிர்ந்தவர்களாயிருந்துள்ள கூரத்தாழ்வான் நடா
தூராழ்வான் முதலியாண்டான் கிடாம்பிபாச்சான் எம்பார்முத
லான எல்லாமுதலிகளும் பின்பு ஞானபுத்திரராக ஸ்வீகரிக்கப்ப
ட்டபிள்ளாளையும் பட்டரையும் விசேஷமாக நினைத்து நடந்துவ
ந்தார்கள். இப்படி இவர்களிருக்க உடையவர் சாஸ்திராநுமதமா
யும் தம் திருவுள்ளத்துக்கு உவந்ததாயும் அவர்க ளிருந்தபடியை
க்கண்டு போரவுகத்தருளினார்.

எழுபத்துநான்கு சிம்ஹாஸனாதிபதிகளென்கிற

ஆசாரிய புருஷர்களுடைய

திருநாமங்கள்.

ஸ்ரீ ஆளவந்தார்குமாரர் - சொட்	கிடாம்பியாச்சான்.	௨௭
டைம்பி.	க கணியனார் சித்யாச்சான்.	௨௮
பெரியநமபிகுமாரர்-புண்டரீகா	கொங்கிலாச்சான்.	௨௯
கூர்.	உ நச்சம்பாடியாச்சான்.	௩௦
திருக்கோட்டியூர் நம்பி குமாரர்	திருமலைநல்லான்.	௩௧
தெற்காழ்வான்.	க வங்கிபுரத்தாச்சான்.	௩௨
திருமலையாண்டான் குமாரர் -	திருக்கண்ணபுரத்தாச்சான்.	௩௩
சுந்தரத்தோளுடையார்	ச சித்யகோவிந்தாப்பெருமான்.	௩௪
பெரிய திருமலைநமபிகுமாரர்கள்	கிடாம்பிப்பெருமான்.	௩௫
திருக்குருகைப் பிரான் பிள்	அம்மங்கிப்பெருமான்.	௩௬
ளான்.	௩ அருரிப்பெருமான்.	௩௭
பிள்ளைதிருமலைம்பி.	௪ பிள்ளையாபன்.	௩௮
கூரத்தாழ்வான்.	௫ வங்கிபுரத்துவாழி.	௩௯
அவர்கு) ஸ்ரீ பராசரபட்டர்.	அ முடுமபைம்பி.	௪௦
மாரர்) சிராமிப்பிள்ளை.	கூ பாராங்குசுநம்பி.	௪௧
முதலியாண்டான்.	௪௦ திருக்குறுங்குடிநம்பி.	௪௨
நடராஜராழ்வான்.	௪௧ தொண்டனூர்நம்பி.	௪௩
எங்களாழ்வான்.	௪௨ அருணபுரத்துநம்பி.	௪௪
நடுவிலாழ்வான்.	௪௩ மருதுர்நம்பி.	௪௫
கோமடத்தாழ்வான்.	௪௪ மழையூர்நம்பி.	௪௬
திருக்கோவலுராழ்வான்.	௪௫ வடுகநம்பி.	௪௭
திருமோகூர் ஆழ்வான்.	௪௬ குரலிநம்பி.	௪௮
பிள்ளையாழ்வான்.	௪௭ கந்தாடையாண்டான்	௪௯
அனந்தாழ்வான்.	௪௮ சோமாசியாண்டான்	௫௦
மிளகாழ்வான்.	௪௯ ஜீயராண்டான்	௫௧
நெய்யுண்டாழ்வான்.	௫௦ ஈசாண்டான்	௫௨
சேட்டனார் சித்யாழ்வான்.	௫௧ பெரியாண்டான்.	௫௩
சீயாழ்வான்.	௫௨ யாண்டான்.	௫௪
கோயிலாழ்வான்.	௫௩ அம்மங்கியாண்டான்.	௫௫
உக்கலாழ்வான்.	௫௪ ஆளவந்தாராண்டான்.	௫௬
அரணபுரத்தாழ்வான்.	௫௫ உக்கலம்மாள்.	௫௭
எம்பார்.	௫௬ பரித்திகொல்லையம்மாள்.	௫௮

வைத்தமாநிதியார்.	ருக்	ஆர்க்காநிபிள்ளை.	சுஎ
சிறுப்பள்ளி தேவராஜ		குமாண்டீர்பிள்ளை.	சுஅ
ர்.	சு௦	அந்தச்சோமயாஜியார்.	சுசு
பிள்ளையுறந்தையுடையார்.	சுசு	காஞ்சிசோமயாஜியார்.	எ௦
பிள்ளை திருவாய்மொழி யரை		அலங்காரவேங்கடவர்.	எக
யர்.	சு௨	குஞ்சிப்பூர்சிறியாண்டான்.	எஉ
பிள்ளைதிருநறையூரையர்.	சு௩	குமாண்டீர்இளையவல்லி.	எ௩
பிள்ளைராஜமடக்கந்திரப்	}	மாறொன் றில்லா மாருதி யாண்	எசு
பெருமாள்சையர்.			
அதிகாரிப்பிள்ளை.	சுரு	ஆகசிம்ஹாஸநாதிபதிகள்	எசு
தாநகரிப்பிள்ளை.	சுசு		

வருசீரங்கநாராயணஜீயர். சுச்சம்பாடிஜீயர். கோவிந்தஜீயர் சட் ஹாஸ்ஸிஜீயர். திருமழிசைஜீயர். திருவெள்ளறைஜீயர். திருப இவஜீயர். ஆட்கொண்ட வில்லிஜீயர். திருமாவிருஞ் சோலை ந்திகுடிவர்கள் முதலானஜீயர்கள் - எள - நம்பிகுறுந்தேவர் மு கரான பரமைகாந்தி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் - டஉத - தூயமுனிவே உயன் முதலான கைங்கர்ய பரர்களும் திருவரங்கமாயோன் முத யான காவலதிகாரிகளும் பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் முதலான யாஸநம்பிகளும் திருவரந்தபுரத்தமமை முதலான அமமைகளும் டடையவர் திருவடிகளிலே பிரவணராய்த் தங்கள் தங்கள் கைங் கரியங்களில் ஊற்ற முடையவராயிருந்தார்கள்.

உடையவர் திருவடிகளிலெசய்த அடிமைவகை: கூரத்தாழ் வாணும் - முதலியாண்டானும் - நடாதுராமுவாணும் - பட்டவர்க்க மும ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்கு உசாத்துணையாயிருந்தவர்கள். அருளாள ப்பெருமா னெம்பெருமானார், உடையவர் நியமனதஞல் பேரரு ளாளரைத் திருவாராதனஞ் செய்துவருவர். கிடாம்பியாச்சான், திருமடைப்பள்ளி கைங்கர்யஞ்செய்துவருவார். பிள்ளையுறங்காவி ல்லிதாஸர், கருகூலம்நோக்குவர். அம்மங்கி, பாலமுதுகாய்ச்சவர். உக்கலம்மாள், திருவாலவட்டம் பரிமாறுவர். மாருதிப்பெரியாண் டான், திருக்கைச்செம்புபிடிப்பார். மற்றொன்றிலா மாருதிச்சிறியா ண்டான், மடத்துக்கு அமுதுபடிகறியமுது பாலமுது நெய்யமுது முதலானவை நடத்திவருவர். தூயமுனிவேழம், திருமஞ்சனமெ டுப்பர், திருவரங்கமாளிகையரையர். பண்டாரம்நோக்குவர். வண் டரும் செண்டரும் - கைக்காயிரமபொன்னுக்கு இராஜஸேவைப ண்ணி மடத்துக்குத் திருக்கைவழக்கஞ் செய்துவருவர். இராமா

னுஜவேவுகாரர், திருமேனிக்காவலாயிருப்பர். அகலங்காட்டாழ்வான், பரதிபகஷ்நிரஸனஞ்செய்துவருவர்.

இவர்களில் வடுகநம்பி, எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேய மென்று விச்வஸித்து அவர்திருவடிகிலைகளையே திருவாராதனம் செய்துவருவர். அனந்தாழ்வான், உடையவர் நியமித்தபடி திருமலையில் திருந்தனவன கைங்கர்யஞ் செய்து வருவர். இத்தபரகாரம் முதலிகளெல்லாம் உடையவர் ஸந்திரியில் கைங்கர்யஞ் செய்து வருகிற காலத்தில் ஒருநாள் முதலிகளெல்லாம் உடையவரது ஞானபுத்ரரான திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளானே அனுவர்த்தித்து ஆழ்வார்கள் அருளிச்செயல்களில் அருமபொருள் தெரியும் வ்யாக்யானஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று உடையவரிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்யும்படி பரார்த்திக்கப் பிள்ளானும் அநதப்ரகாரமே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டார். உடையவரும் அவர்கள்பிரார்த்தனைப்படிக்குப் பிள்ளானையழைத்து ஆழ்வார்களருளிச்செயல்களையும் திருமந்திரமுதலானவேதாந்த ஸம்பிரதாயத்தையும் “நாதோபகம்யம்பரவிரததம்” என்னும்படி நமமாழ்வாரிடத்தில் பெற்று அவைகளை அவிச்சின்னகுருபரமபரையாலே நிலைநிறுத்தின நாதமுநிகள் வமசத்திற் பிறவித்துவக்காலும் ஆளவந்தார் நியமனத்தைத் தலைகட்டின பெரியதிருமலை நம்பிகுமாரராகையாலும் இயல்பாய்ப்பிரபந்தத்தில் ஊற்றத்தை உடையவராகையாலும் நீர்ப்போது திருவாய் மொழியில் அர்த்தானு ஸந்தானகிரமத்தையறிந்தீர். ஆகையால் நாலாயிரத்தில் பிரதானமான திருவாய்மொழிக்குப்புராணரத்தினம்போல் ஆறாயிரப்படியாக ஓர்வியாக்கியானம்பண்ணுமென்று நியமித்தருளப் பிள்ளானும் அந்நியமனப்படியே ஆறாயிரப்படி வியாக்கியானத்தைச் செய்தருளி ஸந்திரியில் சமர்ப்பித்தார். உடையவர் அதைக்கடாக்ஷித்துப் போர உகந்தருளி ஆளவந்தார் நியமனத்தாலே திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளானென்று உமக்குத்திருநாமம் பிரஸாதித்தது பலித்ததென்றருளிச்செய்து அந்த ஆறாயிரப்படிக்கு பகவத்க்ஷியமென்று திருநாமஞ்சாற்றி நாமசெய்த சூத்ரபாஷ்யத்தைப்போல் காலகேசுபத்திலவைக்கக்கடவ தென்று நியமித்தருளினார். வடுகநம்பி இவ்வர்த்தங்களை யெல்லாஞ் சங்கிரகித்து யதிராஜவிபவத்தில் அருளிச்செய்தார். பின்னமதாம்செய்தருளின கீதாபஷ்யம்-வேதாந்தஸாரம்-வேதாந்ததீபம்-வேதார்த்தஸங்க்ரஹம் - சரணுகதிகத்யம்-ஸ்ரீரங்க

கத்யம் - ஸ்ரீவைகுண்டகத்யம்-நித்தியம் இவைகளையும் முதலிகளுக்குப் பாசாதித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு சிறிதுநாள்சென்று ஒருநாள் கூரத்தாழ்வான் பெரிய பெருமானைத் திருவடிதொழுது தன்னுடைச்சோதியை அடியேன் சேரும்படி கிருபை செய்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெருமாள் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றித் திருமாமுதலான வைகளைப்பிரசாதித்தருளினார். ஆழ்வான் உடையவரைத்திருவடிதொழுது அச்சேதியை விண்ணப்பஞ்செய்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம்பிரார்த்திக்க - அதைக்கேட்டுவெறுப்புடனே நானிருக்கையில் நீரிப்படிப்பெருமானே பிரார்த்திக்கலாமோ வென்று கேட்டருள, ஆழ்வான் அடியேன் தன்னுடைச் சோதியினின்று மெதிர்கொண்டு வந்து தேவரீரை எழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டுபோவது ஸ்வரூபமன்றோ வென்ன அங்குள்ளவர்கள் கேட்டு மிகவுமகிழ்ந்திருக்க உடையவர் அதிகிருபையுடனே துணிந்து ஸ்ரீபாததீர்த்தம் பிரஸாதித்தருளி அவர்திருச்செவியில் துவயத்தையருளிச் செய்தார். ஆழ்வான் உடையவர் திருவடிகளைத்தியானித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

பின்பு உடையவர் ஸ்ரீமந்தாமுனிகள் நியமனப்படி ஸ்ரீகூர்ணபரிபாலனமுதலாக துவாதசாஹுகிருத்யத்தையும் பட்டரைக்கொண்டு செய்வித்து அனந்தரம் கௌதமாதிகள் சொன்னபடி செய்யும் ஸம்ஸிதாபாராயணத்தில் திருவாய்மொழியையும் பிரதானமாக அனுசந்தித்து தமதுவிஷயமாக அமுதனார் அருளிச்செய்த நூற்றந்தாதியைக்கொண்டு இயல்ஸேவைநடத்துப்படி நியமித்தருளி அப்போது நமமாழ்வாருக்கு ஸம்பாவனை ஸமர்ப்பிக்கும்படிக்கு நியமித்தருளினார். அப்படியே முதலிகள் நடத்தி எம்பெருமானாருக்கும் ஸம்பாவனை ஸமர்ப்பிக்க - உடையவரைத்திருவுள்ளம்பற்றி யருளி இனிமேலும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினால் இப்படியே நடப்பிக்கவேண்டுமென்று நியமித்தருளினார்.—பின்பு பட்டரைநோக்கி மேல்நாட்டில் வேதார்தியென்றோரு பெரியவிதவான் இருக்கின்றனென்று கேள்விப்பட்டோம் - நீர் அவ்விடம்போய் அவனைத்திருத்தி தர்சனபரவர்த்தகளுக்குமென்று அருளிச்செய்து அவருடன் மடத்துக்கெழுந்தருளி முதலிகளெல்லாரையும் நோக்கி நீங்கள் செய்யவேண்டிய கைங்கர்யம் ஆறுவகையுண்டு. அவை ஸ்ரீபாஷ்யத்தை அநிகரித்தல்

அதிகரிப்பித்தல், (க)திவ்யப்ரபந்தங்களை யோதுதல்-ஒதுவித்தல், (உ)திவ்யதேசங்களுக்கு அமுதுபடி சாத்துபடி முதலானவற்றை நடத்துதல், (ங)திருநாராயணபுரத்தில் ஓர்குடிசையாயினுங்கட்டி க்கொண்டு வாஸஞ்செய்தல், (ச) த்வயத்தை யர்த்தத்துடன் அனுஸந்தித்தல், (ரு) ஓர்பாகவத னபிமானத்தில் ஒதுங்கியிருத்தல், (சு) இவ்வாறு கைங்கர்யங்களில் கிடைத்தமட்டுஞ் செய்துகொண்டு மூன்றபசாரங்களும் கிட்டாதபடி யிருங்கோளென்று நியமித்தருளி நடாதுராழ்வானைக் கடாக்ஷித்து அவருக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ஜ்ஞானத்தைக்கொடுத்தருளி ப்ரபத்தி பரமாய் முக்யப்ரமாணமான ஆழ்வார்களுடைய ஸ்ரீகுந்தி சுஜ்ஞானத்தைப் பட்டருக்குக் கொடுத்தருளி பிள்ளானுக்குத் தமது சரமகைங்கர்யஞ் செய்யும் படிக்கும் தமது திருப்பள்ளி படுத்துமிடத்தில் ஓர் அர்ச்சா விக்ரஹத்தை ப்ரதிஷ்டைபண்ணும்படிக்கும் நியமித்துத் திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் முதலான முதலிகளை நோக்கி பட்டரிடத்து ஆதரவுட னிருங்கோளென்று அருளிச்செய்து கோயிலிலுள்ளவர்களை யழைத்து பட்டர் திருக்கையி லொப்புவித்தருளி இன்னுஞ்செய்யவேண்டுவதுஞ் சொல்லவேண்டுவதுஞ் செய்துஞ் சொல்லியும் ஐரோபத்தநாலு ஸிமஹாஸனாதிபதிகளைப் பார்த்தருளி ஸ்ரீபாஷ்யம் அதிகரித்தும் அதிகரிப்பித்தும் திருவாய்மொழி வ்யாக்கியானம் ஒதியும் ஒதுவிப்பித்தும் திருங்கோளென்று நியமித்தருளி விசேஷம் நடாதுராழ்வானுக்கு ஸ்ரீபாஷ்ய ப்ரவர்த்தனமும் பட்டருக்கு ஸ்ரீகுந்திப்ரவர்த்தனமும் நியமித்துப் பெரிய பெருமானுடைய தீர்த்தப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்து ஆளவந்தாருடைய திருவடிகளை த்யானித்துக் கொண்டிருக்க பின்பு முதலியாண்டான் பிள்ளான் ஆச்சான் முதலான முதலிகள் உடையவரை மிகவும் திருவுளமகிழ்வித்து தேவரீர் அவதரித்தருளின ஸ்ரீ பெருமஹாதூரிலும் தர்சனம் சிர்வகித்த கோயிலிலும் ஜீர்ணோத்தாரணம் செய்தருளின திருநாராயணபுரத்திலும் ஆழ்வார்களோபாதி திவ்யமங்களவிக்ரக ப்ரதிஷ்டையை நியமித்தருளவேணுமென்று பிரார்த்திக்க உடையவர் அப்படியே நியமிக்க முதலியாண்டான் திவ்யமங்கள விக்ரகத்தை யேறியருளப்பண்ணி உடையவர் ஸநிதியில் கொண்டுவந்துவைக்க அத்துடன் முற்காலத்தில் நம் மாழ்வார் ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு உடையவருடைய பவிஷ்ய தாசார்ய விக்ரஹத்தைக்கொடுத்தருள அது உய்யக்கொண்டார் - மணக்கால்நம்பி-ஆளவந்தார்-திருக்கோட்டியூர்நம்பி அவர்குமார

த்தி அத்துழாயம்மன் இவர்களாலே ஆராதித்துவந்த விக்ரகத்தை யும்கொண்டுவந்துவைக்க இவ்விரண்டு திவ்யமங்கள விக்ரகத்தையும்தாமாலிங்கனஞ் செய்துகொண்டு ஆண்டான்-பிள்ளான் இவர்களை அழைத்து இவ்விரண்டு விக்ரகத்தையும் அவர்களுக்கு பிரஸாதித்து ஒன்றை ஸ்ரீபெருமபூதாரிலும் - மற்றொன்றைக் கோயிலிலும்திருப்பிரதிஷ்டை செய்யுமபடி நியமித்து ஆச்சானை நோக்கி நாம் ஐம்பத்திருவருக்காகப் பிரசாதித்திருக்கிற நம்மர்ச் சாவிக்கிரகத்தைத் திருநாராயண புரத்திலும் பிரதிஷ்டைபண்ணி வைபுமென்று நியமித்து மற்றுமுள்ள திவ்வியதேசங்களிலும் நம் அர்ச்சா விக்ரகத்தைப் பிரதிஷ்டை பண்ணும்படி நடாதூர் ஆழ்வான் முதலான முதலிகளுக்கு நியமித்தருளினார்.

தமதுதிருவாராதனமான பேரருளாளரையும்-ஸ்ரீ ஹயக்கிரீவரையும் பிள்ளாணுக்குப் பிரசாதித்தருளிக் குளிரக்காகூதித்து பட்டர்முதலியாண்டான்முதலானவர்களுக்குவிசேஷார்த்தத்தைப்பிரசாதித்துப் பெரியநம்பி திருவடிகளை தியானித்துக்கொண்டு தவயோச்சாரணத்துடன் பெருங்கூட்டமாகப் பெரியபெருமாள்ஸகதி தியில்சென்று-பெரியபெருமானையும் ஸ்ரீஅழகிய மனவாளனையும் தாம்செய்த கத்தியப்படி மங்களாசாஸனமசெய்து அடியேனுக்கு கித்திய விபூதிக்கு நியமிக்க வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கப் பெருமானும் திருமலைமுதலான ஸகலவரிசைகளையும் பிரசாதித்துத் திருமுகம்வாடினவர்போல் ஸேவைஸாதிக்க அங்குள்ளமுதலிகள் அனைவரும் ஆச்சரயப்பட்டு நிற்க உடையவர் பெருமானை நோக்கித் திருவுள்ள மிரங்க வேணுமென்று பிரார்த்திக்கப் பெருமானும் அர்ச்சகமுதலான பெருவிடுதலோமென்று நியமிக்க அந்நியமனப்படி மடத்துக்கு எழுந்தருளி அவ்விடத்தில் ஆளவந்தார்திருவடி நிலையில் தீர்த்தஞ்சேர்த்து ஸ்விக்கரித்திருக்க அப்போது-பட்டர் - முதலியாண்டான்-பிள்ளான் - ஆச்சான் ஆழ்வான்-முதலானமுதலிகளும் ஜீயர்களும - மற்றுமுள்ளவர்களும் - ப்ரஹ்மவல்லி முதலான உபநிஷத் அதுஸந்தானத்தையும் - சூழ்விசும்பணிமுகில்முதலான திருவாய்மொழியதுஸந்தானத்தையும் நடத்தசகனூதகூ-வதான பிங்களனூ மாகிஸ்ரீ சுக்லதசமி திருவாதிரைநாம அபிஜித்துவேளையில் ப்ரஹ்மரந்திரந்திரந்து எம்பெருமானார்-திருமாமணிமண்டபத்துக்கு எழுந்தருளினார். இந்தவிலா விபூதியில் உடையவர்-நூற்றிருபது திருநஷத்திர மெழுந்தருளியிருந்தார்.

இன அலகாசித்திரை மீலயக கதிருவாதிரை நாள்
எனையாவினுமினறிதனு கீகற்றமென -- எனையாகஞ்சு
சாற அகினைநென்கெனமினெதிரே கா கமலிமபபால
நாற்றிசையுங்கொண்டாடுநாள்.

எம்பெருமானுந்தரிசனெனேறயிதற்கு
கம்பெருமான்பேரிட்டுநாட்டி அவத்தா -- அமர்வினோ
இந்தத்தரிசனத்தையெம்பெருமானார்வளர்ந்த
அந்தச்செயலறிசுகக்கா.

அத்திரியருளாளரடிபணிநேதான் வாழியே
அருட்கச்சிதம்பியுளையாறு பெற்றேன வாழியே
பத்தியுடன்பாடியததைப்பகாநிட்டான வாழியே
பதினமகலைபுட்பொருளைப் பரிந்துகாளுன் வாழியே
சுந்தமகிழ்மாறனடிதொழுதுநதேதான் வாழியே
தொலபெரியநம்பிசரணத்தோன்றினுன் வாழியே
சித்திரையிலாதிரைநாள் சிறக்கநதேதான் வாழியே
சீபெருமபூதூர்முனிவனதிருவடிகளவாழியே.

என்டிசையெண்ணிலையாழ்வாரெதிராசன வாழியே
எழுபத்துநால்வாக்குபெண்ணுன்குரைத்தான வாழியே
பண்டைமறைமயத்தெரிந்தபாடியத்தேதான் வாழியே
பரகாலனடிநீணையபரவுமவன் வாழியே
தண்டமிழ்தூல்கட்டாழ்வார்சரணனை வாழியே
தாரணியும்விண்ணுலகுநசாணுடையோன் வாழியே
தெண்டிரைகுழ்பூசுரெம்பெருமானா வாழியே
சித்திரையிற்செய்யதிருவாதிரையோன் வாழியே.

ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்வைபவம் முற்றிற்று.

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் ஸீயந்திருவடி களைசரணம்.

ஸ்ரீமத்திரைகாபந்தாரம் .

ஸ்ரீபராசரபட்டர் வைபவம்.

பின்பு பிள்ளான் பட்டர் முதலானமுதலிகள் முர்ச்சித்துக்கி டநது பெருமிடறுசெய்து சோகிததுத் தாங்களே தேவியிள் ளானைக்கொண்டு பெரியபெருமான கியமனத்தினால் ஆவரணத்து க்குள் உடையவரைத் திருப்பள்ளிபடுத்தினுக்க அப்போது அழ கியமனவாளன் உடையவாய்ச்சிமாநுடன் திருமஞ்சனங்கண்டருளி னார். பின்பு சரணாகங்கரியக்கனையெல்லாம் ஸ்ரீ ஆளவந்தாருக்கு நடத்தி நுமபேரல் பரங்க நடப்பித்து உடையவா கியமனப்படி திருவாய்வனத்தையும் இயல்பும நடப்பித்துத் தீர்த்தமகவிகரித் தார்கள்.

பிள்ளான் பட்டர் இவர்கள் பக்கல் உடையவர் கியமனப்படி முதலிகள் பிரதிபத்தி பண்ணிவெண்ணடி நுகதார்கள்.

பின்பு உடையவர் கியமனப்படி முதலையாண்டான் ஸ்ரீபெரு ம்பூனூரினும் பிள்ளான்கோயிலில் பெருமான் கியமனப்படி திருப் பள்ளிபடுத்தின விடத்தினும் கிடாமபியாச்சான் நல்லான் முத லான சிலமுதலிகள் திருகாராயண புரத்தினும் உடையவரது திவ் யமங்கள் விக்கிரகத்தை மூலபேரத்தோடே திருப்பிரதிஷ்டைசெ ய்துவைத்தார்கள். நடாதுராழ்வான் பெருமாள்கோயிலினும் பிள் ளை திருமலைமடபி கழைத்திருப்பதியினும் திருமலைநிலம் உடைய வர் திவ்யமங்கள் விக்கிரகத்தைத் திருப்பிரதிஷ்டை செய்துவைத் தார்கள்.

மற்றுமுள்ள திருக்குடகைமுதலான திவ்யபேதசங்களிலும் அங்கக்குள்ளார்கள் உடையவர் திவ்யமங்கள் விக்கிரகத்தைப் பிர திஷ்டைசெய்தார்கள். இப்படி எம்பெருமானார் வைபவம் பகவத் வைபவம் போலே மட்டிடப்படாம லிருந்தது.

அங்கங்கே பட்டர் கியமனப்படி உடையவரது திருநகர்த்ர மான திருவாதிரையில் மாஸந்தோறும் மஹோத்ஸவமாக நடத்தி வந்தார்கள்.

பின்பு திருவேங்கட நாட்டிலிருந்து பிள்ளை திருமலைமடபி அனந்தாழ்வான் முதலானவர்களும் கீழ்த்திசையிலிருந்த எச்சா

ன் முதலானோரும் மேல்நாட்டிலிருந்த ஸோமசி யாண்டான் -
மருதூரமபி - தொண்டனார்மபி முதலானோரும் மற்றத்தே
சார்தரங்களிலுள்ள ஸ்ரீஸ்வஷ்ணவாக்ரும திரண்டு பெருங்குட்ட
மாகக் கோயிலுக்குவந்து உடையவரது நிசிவினால் மிகவும் க்வே
சித்துப் பின்பு பட்டரை ஸேவித்துத் தங்கள் க்வேசனாகனெல்லா
நதீர்தது பட்டரையே எம்பெருமானாராகக்கண்டு தங்கள் தங்களுந்
க்குவேண்டிய இஷ்டார்த்தங்களை யெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு
மனமகிழ்ச்சியால் பரதயகூத பரமாணம அனுமானப்ரமாணம் சா
ஸ்த்ரப்ரமாணம் என்கின்ற பரமாணங்களால் அன்யமதஸ்தாகளா
கிற யானைகளது மஸ்தரத்தைப் பிளக்கின்ற ஸ்ரீபராசரபட்டரெ
ன்னும் சிங்கமரனது விளங்குகின்றது என்கின்றதிவ்யார்த்தத்தை
யுடைய அனேக சுலோகமுதலான துளால் பட்டரைத் துதித்து
அவரனும்திகொண்டு தங்கள் தங்கள் ஸர்க்களாக்ருச சென்றார்கள்.
முன்பு உடையவர் நியமித்தபடி திகவிஜாயாத்ரைக்கெழந்தருளி
சாரதா பிடத்துக்குப்போய் சாரதாதேவிகு ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக்
காண்பித்து அவளால் சிலாதிக்கப்பட்டு அவளனும்திகொண்டு
மீண்டுவரும்போது திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்து வழியில்
ஒரிடை பபெண்ணுங்குப் பரமபதம கிடைக்குமபடி அனுக்ரஹன்
செய்து கோயிலுக்கெழந்தருளி உடையவரை ஸேவித்து நிறக
உடையவர் உவந்தருளி அர்ச்சாமுகேன வேதாநதேரதயாசார்
யரென்று திருநாமஞ்சாத்தப் பின்பு கிடாமபிமாச்சானுக்கு பட்
டர் ஆளவதார ஸ்தோத்ரத்தில் ஓர்க்லோகத்துக்கு கணறாகப்
பொருள் ஸாதிக்க அவர் கேட்டு பட்டரிடத்தில் மிகவும் ப்ரதிப
த்திபண்ணினார்.

அப்பொழுது கிடாம்பிமாச்சானுடைய சிஷ்யர்கள் ஏனியபடி
செய்கின்றதென்று கேட்கக் கிடாமபிமார்சான அவர்களைநோக்கி
உடையவா நியமனத்தாலும் தர்சன பரவர்த்தநோகையினும் கா
ன் இவ்வாறுசெய்தேனென்று அருளிச் செய்தார். பின்பொருகா
ள் பட்டர் திருநெடுந்தாண்டகர்தில் ஒருபடி ஓர்ரு இனிதாகப்
பொருளுரைக்க அதுகேட்ட திருவரங்கப்பெருமானுடைய முன்பு
அடியோம் ஆசாரியரிடத்திலும் இப்படிப்பட்ட பொருள் கேட்க
ப்பெற்றதில்லை இப்பொழுது பட்டரிடத்திற் கோமர்பெருமே
மென்று அவரிடத்தில் போரபரதிபத்தி பண்ணினார். பின்பொரு
டின் பட்டருடன் அனேகா வித்வான்கள் வந்து சர்க்கைகா

டரும் அவர்களெல்லாரையும் வென்றருளிநார். பின்னும் அவர்கள் பட்டருடையஸ்ரவஜ்ஞத்துவத்தைப் பரிசுதிக்கவேண்டுமென்று ஓர்குடத்தில் ஓர்பாம்பையடக்கி அதின்வாயைக்கட்டி இக்குடத்திலிருக்கும்வஸ்து என்னவென்றுகேட்க, பட்டரும் அக்குடத்தின்பெருமானுடைய திருவெண்குடையிருக்கின்றதென்று சொல்ல அவர்கள் சிரித்துக்குடத்தின் மட்டையவரித்ததுவிட்டவளவில்பாமபொன்றுபுறப்பட்டஅதுநோக்கி இது குடையாமோவென்று அவர்கள் கேட்க பட்டரும் “நின்ற குடையா”மென்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடியால் இதுகுடையானறேவென்ன அவர்கள் பட்டர் ஸவஜ்ஞரேயென்று ஆச்சரியப்பட்டுததுதித்துப் போனார்கள். பட்டா சப்தாதிவிஷயங்களில் அதயந்தவிரக்தரா யிருக்கின்றதைக்கண்டு அநுரன்றாகத் தெரிவிப்பதற்காகச் சிலர் பட்டர் அமுது செய்கின்றபோது செய்யமுதென்று வேப்பெண்ணெயைப் பரிமாற பட்டரும் அதுவிஷயத்தில் வெறுப்பினறித்திருமுகமலாந்து அமுது செய்தருளக்கண்டு இவ்விசேகத்தியரென்று ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பின்டி பட்டர் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடனே கூடப்பெருங்கூட்டமாக எழுகருளியிருந்து தர்சனம் நிர்வாணிக்கின்றபோது ஓர் தீர்த்தவாஸிப்ராமஹண்ணவந்து பட்டரைஸேவித்து பட்டர் அர்த்தம் ஸாதிக்கின்ற சாதாரணத்தையும் கோஷ்டியினையாவத்சையுங்கண்டு மகிழ்ந்து பட்டரைப்பார்த்து ஸ்வாமி! மேல்நாட்டில் வேதாந்தியென்று ஒருபெரிய வித்வானிருக்கின்றான்; அவனுடைய கல்வியின் பெருக்கமும் அங்குள்ள கோஷ்டியின்பெருமையும் எவ்வாறிருக்கின்றதோ அவவாய் இவ்விடத்து மிருக்கக்கண்டேனென்றுசொல்லப்பட்டரும் அதனேகேட்டு ஆஹா அப்படியொருவித்வா னிருக்கின்றானேவென்ன அந்த பராஹ்மணனும் இருக்கின்றானென்றுசொல்லி விடைபெற்று அங்குநின்றும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்தியை உமமுடைய கல்விக்கும கோஷ்டிக்குமஒத்திருப்பாரொருவர் ஸ்ரீரங்கத்தில் பட்டரென்று இருக்கின்றாரென்று சொல்ல, அதனேகேட்டு வேதாந்தியும் அந்த பட்டரென்பவர் நமக்கு ஒப்பாவரேவென்ன அவர் உமமைப்பார்க்கிலும் மேற்பட்டிருப்பாரென்று சொல்ல வேதாந்தியும் அந்த பட்டருக்கு எந்தசாஸ்திரம் தெரிந்திருக்குமென்ன ப்ராமஹணனும் சப்ததர்க்க முதலான சாஸ்திரங்களெல்லாம் தெரிந்திருக்கின்றதென்ன வேதாந்தி அதனேகேட்டு இவ்வுலகத்தில் நமக்கு ஒருவரு மெதிரில்லையென்று ஆறுசாஸ்திரங்களையும் ஆறுஆஸ

னமாகவைத்து அதன்மேல் உயர்கதவிருது கட்டிக்கொண்டிருக்கின்றோம். இப்படி நம்மினும் அதிகமானவர் ஒருவர் இருக்கின்றான் என்று இந்த பராமஹண்ணன் சொல்லுகின்றாரே யென்று க்வேசித் திருந்தார்.

பின்பு அந்தபராமஹண்ணன் கோயிலுக்குத் திரும்பவும்வந்து பட்டார் ஸந்தியிலே நின்று ஸ்வாமி! உமமுடைய வைபவங்களை யெல்லாம் வேதாந்திக்குச் சொல்லி வந்தேனென்று சொல்லப்பட்டரும பராமஹண்ணை நோக்கி நீர்சொன்னதற்கு அந்தவேதாந்தி மொன்ன சொன்னாலென்று கேட்க வேதாந்தி பட்டருக்கு அந்த சாஸ்திரம்வருமென்று கேட்டார். சபததர்க்கமுதலான ஸகலசாஸ்திரங்களுமவருமென்று சொன்னேனென்ன பட்டா பராமஹண்ணை நோனறுகுறையச்சொன்னீர்;பட்டருக்குத் திருநெடுங்காண்டகமும வருமென்று சொல்லாதுவிட்டாரே யென்று சொல்லிய போக விட பராமஹண்ணைப்போய் வேதாந்திக்குச் சேதினாய்சொல்ல வேதாந்தியும் திருநெடுங்காண்டகமென்னுஞ்சொல்லுக்குப்பொருள் தெரியவில்லையென்று அகலாப்படியாய் பட்டாரெனறு அச்சாஸ்திரம் பட்டுக்கொண்டிருந்தார். பின்பு பட்டரும உடையவர் நியமித்தபடி வேதாந்தியைத் திருத்தவேண்டுமென்றுநினைத்தருளிய பெரியபெருமானை ஸேவித்துத் தமதுநினைவை விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெருமானும் திருவுள்ளமுமவருங்கடுகப்போய வேதாந்தியைத் திருத்திக்கொண்டு வருமென்றருளிச்செய்தபாபாதமதுபுத்திரரென்று யாவருமறிய அபரணம் வஸ்திரமமுதலான சொல்வகையில் குறைவில்லாதுகொடுத்தருளத் தமது பரிகரங்கள் ஸாலக்யதாழ்மடன கூட்டி விடை சொடுத்த நுனிஞர்.

பட்டரும அங்குநின்றமபுறப்பட்டு மேலகாடுகுறித்து எழுந்தருளி திருக்காவேரிக்கரையிலுள்ள சிறுபபத்திரநிலைவாரம் போது அவ்விடிலெழுந்தருளியிருக்கும் அங்கதாழ்வரன் பட்டாவரவறித்து திருக்காவேரிக்கரையில் பட்டரைக்கண்டுஸேவித்து மஹாராஜபுத்ரரான நீர் காட்டினும் கல்வினும் வருகதி இத்தனை தூரம் எழுந்தருளலாமோ வென்று வருந்த பட்டரும அனந்தாழ்வான் திருவடிகளிலிழந்துஸேவித்து எம்பெருமானார் நியமித்தபடியே நமபெருமானும் வேதாந்தியைத் திருத்தும் பொருட்டு விடைகொடுத்தருள வந்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அனந்தாழ்வானுமுவந்து எங்கள்குடிக்காசே வருமென்று பட்டரை

யெடுத்தணைத்துக் கொண்டார், அதனால் பட்டருக்கு எங்கள் குடிக்கரசென்று திருமாமமுண்டாயிற்று. பின்பு அனந்தாழ்வான பட்டருடனே கூடப்புறப்பட்டு பட்டரை யதுகிரிக்கு எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டுபோய்த் திருக்கல்யாணியில் நீராடித் தயக்கம்ங்களைச் செய்துகொண்டிருக்க அங்குள்ள ஐம்பத்திருவர் முதலான எல்லவரும் ஸ்ரீசடகோபம முதலான வரிசைகளை எழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக் கொண்டெதிர்கொள்ள பட்டரும ஸேவித்துக் கோயிலுக்குள் எழுந்தருளி உடையவரைத் தண்டன்ஸம் பிப்பித்து ஆழ்வார்களை யடிபணிந்து செல்வப்பிள்ளை யே ஸேவித்து உட்சென்று திருநாராயணனையும் ஸேவித்து கலவரிசைகளை யும் பெற்று அவரனுமதி கொண்டு அனந்தாழ்வானுடன் புறப்பட்டு வேதாந்தியிருக்கிற ஊருக்கு பட்டர்வந்தாரெனறும் ஆழ்வாங்குமாரர் வந்தாரென்றும் அணியாங்குமாரர் வந்தாரென்றும் வேதாந்தாசாராய வந்தாரென்றும் வேதியாதனித்தலைவர் வந்தாரென்றும் ஸ்ரீபராசரபட்டர் வந்தாரென்றும் பாவாதமதவறுஷ் பஞ்சானனர் வந்தாரென்றும் பலவிருதுக ஸூதிக் கொண்டு மிகுந்த கோஷங்களுடன் எழுந்தருள அவலோசகேட்டு இரண்டு ப்ராமஹணர்க ளெதிர்வந்து பட்டரைப் பார்த்து தேவரினேக ஆடம்பரங்களுடன் எங்கே எழுந்தருளுகின்றீர் என்ன பட்டர் நாம வேதாந்தியைத் திருத்துமபொருட்டுப் போகின்றோமென்ன அவர்க ளதுகேட்டு நீரிப்படி ஆடம்பரங்களுடன் போவீரானால் வேதாந்திகளைக் காண்பதரிதாயிருக்கும், வேதாந்திகள் க்ரஹத்துக்குள்ளே யிருப்பர், அவாதுசிஷ்யர்கள் மற்றமதவாதிக்களுடன் தலைவாயி லிருந்து எவ்வளவுகாலமாயினும் தர்க்கித்துத் தோற்படையச் செய்துவெளிப்படுத்துவதே யல்லது வேதாந்திகளிடத்திற்குப் போகச் செய்கின்றதில்லையென்று சொல்ல பட்டரும அந்த ப்ராமஹணர்களைப்பார்த்து ஆனால் நாம வேதாந்தியைக்காணுமுபாயம் யாதென்ன அவர்கள் வேதாந்திகள் அளவற்றபடி ப்ராம்ஹணர்களுக்கு போஜனம்பண்ணுவிப்பார்; அநதஸமயத்தில் புதிக்கும் ப்ராமஹணர்களோடு கலந்துசென்றால் வேதாந்திகளைக் கண்டுகொள்ளலாமென்று சொல்ல பட்டரும அதுகேட்டு இவர்கள் சொல்லியது அவனைக் காணுதற்குத் தக்க உபாயவழியென்று திருவுள்ளங்கொண்டு தமமுடைய பரிசுரங்களை யெல்லாம் ஊர்ப்புறத்தில் நிறுத்தித் திருவாபரணங்கள் முதலியவைகளையும் களைத்துவைத்து ஒரு காவியேஷ்டியுந் தரித்துக்

கமண்ட லமுததுக்கி அனந்ததாழ்வானுந் தாமுமாய் ஊர்க்குட்சென்று உள்ளேபுகுந்து ப்ராமஹணர் புதிக்கையைப் பார்த்துக் கொண்டு ஓர் மண்டபத்தில் ஆஸனத்தின்மேலிருக்கின்ற வேதாந்தியைக்கண்டு மற்ற ப்ராமஹணர்கள் போஜன சாலையில் புதுவதுபோலப் புகாமல் அவ்வேதாந்தியின் ஸமீபத்தில் எழுந்தருள் வேதாந்தி அதுகண்டு ஏனிற்கு வருகின்றீ ரென்ன பட்டரும் பிணைக்கு வருகின்றோமென்ன வேதாந்தி அதுகேட்டு புதிக்கின்றவிடத்தில் பிணைக்குப் போவீரென்ன பட்டர் எமக்கு அன்னபிணை வேண்டுவதில்லையென்ன வேதாந்தி இவர் சிறிது வித்வததன்மையுள்ளவராக விருக்கின்றாரென்று நினைத்து வேறென்ன பிணையென்றுகேட்க பட்டரும் வாதபிணையென்ன வேதாந்தி அதுகேட்டுத் தடுக்கிட்டு இவர் முன்பு தீர்த்தவாலியாகிய ப்ராமஹணன்சொல்லிய பட்டராகவேண்டுமென்று நமமுன் மற்றொருவரும் இவ்வாறு துணிகது வாதபிணை கேட்க மாட்டார்கள். அசலா விவ்வேஷம் கபடமாக இருக்கின்றதென்று நிச்சயித்து நீர் பட்டரோவென்று கேட்க பட்டரும் அமென்றுசொல்லியுடனே க்ரஹஸ்தாசிரமஸ்தராய் ஸகலமும்பூண்டு அந்த ஸபையில் கிஞ்சித்தேனு மச்சமினறி மஹாவேகமாக உபநயஸித்தருள வேதாந்தி முன்பு பட்டர் வைபவங்களைக் கேட்டிருக்கிலும் இவர் கல்வித்திறத்தை யாமறியவேண்டுமென்னும் விருப்ப முடையவராய் பட்டருடன் பாஸங்கிகு பட்டரும் அவருடன் ஸகலரும் திடுக்கிடும்படி தர்க்கஞ்செய்ய இவ்வாறு ஒருவருக்கொருவர் மத யானை போர்செய்வதுபோல ஒன்பதுநாளவநாயில் தர்க்கித்துப் பத்தாவது நாள் பட்டர் மாயாவாத ஸித்தாந்தத்தைக்கண்டித்து விசிஷ்டாத்வைத ஸித்தாந்தத்தை ஸ்தாபித்தார்.

பின்பு வேதாந்தி மனங்குன்றி வேறொன்றுஞ் சொல்வதற்குச் சக்தியில்லாதவராய் எழுந்திருந்து நமபெருமானே நீரென்று கட்டியணைத்துத் துதித்து பட்டர் திருவடிசளில் வீழ்ந்து ஸேவித்து அடியேனேயிரங்கியருள வேண்டுமென்று ப்ரார்த்திக்க பட்டரும் தாமெண்ணி வந்தகாரியங் கடுகப்பலித்ததென்று மிகவுழுவது வேதாந்திக்கும் அங்குள்ளார்க்கும் பஞ்சஸமஸ்காராதி செய்திதது, பாகவதோத்தமராக்கி வேதாந்தியைப்பார்த்து நீர் ஸர்வஜ்ஞராயிருக்கின்றீர் உமக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுவதொன்றுமில்லை விசிஷ்டாத்வைதமேமேலானஸமயமாம; நீர் முன்பிடித்த

மாயாவாத வாஸனையைப் பற்றறவிட்டுத் திருமால் திருவடிகளைப் பற்றி ஸ்ரீராமானுஜ ஸித்தாததைத்த யவந்நித்தித் கொண்டிருமென்றும் ஆழ்வார்கள் சிவப் பாபந்தங்கள் நாலாயிரமும் ஒசிக் கொண்டிருமென்றும் நியமித்தருளி அங்கு தின்றும் புறப்பட்டிப் போகின்றபோது பட்டருடைய பரிகரங்க ளெல்லாமவந்து பட்டரைச் சூழ்ந்தனாகொள்ள பட்டருந் தமது பரிவாரத்துடன் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெரிய பெருமானை ஸேவிககப்பெரியபெருமானும் பட்டருக்குத் தீர்த்தமடக்கோபம முதலிய ஸகலவரிசைகளையும் ப்ரஸாதித்துத் திருமாளிகையில் போகவிட்டருள பட்டருந் திருமாளிகையி லெழுந்தருளி தர்சனம் நிரவாஹஞ் செய்து கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

மாயாவாதிகளாகிய அன்ய ஸித்தாததவாதிகளை வாதத்தில் ஜயித்துத்திருத்தி தர்சன பரவர்த்தகராகுமபடி பண்ணுகின்ற மஹித்வம் ஸ்ரீபாஷங்காரருக்கும் பட்டருக்குமே யுண்டு. மேல்நாட்டில் வேதாந்த தென்கலையென்கின்ற ஆரில ததீயாராதனம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கின்ற காலில் இரண்டு ஸ்வைஷ்ணவர்கள் வேதாந்தியின திருமாளிகைக் கெழுகதருளி பசி வருக்குகின்றதென்று சொல்ல வேதாந்தியின தேவிகளிருவரும் எங்கள் வேதாந்திகள் தீர்த்தமாடப் போயிருக்கின்றா இவர்கொன்றுமில்லை அவரிடத்துப்போய்களென்று சொல்லி அனாதரவுபண்ணினார்கள். அதை ஸ்வைஷ்ணவர்கள் வேதாந்தி யுண்டையிலவந்து இதனை யறிவித்த வேதாந்தி அதுகேட்டு லெறுத்துக்கொண்டு திருமாளிகைக் கெழுகதருளி தேவிகளிருவரையும் கோபித்து அப்பொழுதே அங்குநின்றும் கோயிலுக்குப் புறப்பட்ட டினைத்தருள அவர்களைநேயமித்து வேதாந்திகளைப் போகவொண்ணாதென்று பலவாகையாலுந்தடைசெய்ய வேதாந்திகளும் தமக்குண்டான அளவிறந்த திரவியங்களை மூன்றுகூறிட்டு இரண்டு தேவிகளுக்குங்கொடுத்த மந்த்றொருகூறு தம்முடைய ஆசாஸ்யருக்கென்றெடுப்பித்துக் கொண்டு தமதேசத்தைவிட்டு உத்தமபுரமத்தைப்பெறுமத் திருக்காவேரிக்கரையில் சிறுபுத்தூரண்டையில்வந்து அனாதாமு வரனை ஸேவித்து அவருளிச் செய்த ப்ரபந்தத்தையனுஸந்தித்துக்கொண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளி பட்டர் திருவடிகளைஸேவித்து சிங்க, பட்டரும் மிகவுழுவந்தருளி நம்முடைய ஜியர்வந்தாரென்று வாரியெடுத்தினைத்தருளினார். அதுமுதல்வேதாந்திகளுக்கு

நஞ்ஜீயவென்று திருமாமமுண்டாசியும். இவர்க்குமுன்புமாதவா
சார்மவென்று திருமாமம். பின்பு வேதாந்தமென்று காமதேயம்.
இப்போது நஞ்ஜீயவென்று திருமாமம். இப்படிப்பட்ட நஞ்ஜீயமும்
பட்டவர வேலித்துக்கொண்டு அவ்வாய் பீரிமாம் அடிமைசெ
ய்துகொண்டு பட்ட ருளிச்செய்த தாசனாததங்களைக் கேட்டு
க்கொண்டு எழுந்தருளிநிகழார். பின்பு பட்டா கணியர்முதலான
முதலிகளுடன் புறப்பட்டுத் திருவணைநோடித் திருமதி எழந்தரு
ளுநின் மடபோது ஸாயங்காலம் பாத்தியெனமின்ற லா ஊரில் ஓர்
வேடன்வீட்டில் இரத்திதங்கி யிருந்தமபோது பட்டா அவவே
டலோபபார்த்து இவ்விடத்து யாதாவினும் விசேஷமுண்டோ வெ
ன்று சேட்டருள் வேடலாணிகத்து காதலோ சான் கட்டில் வேட்
டைசுருபேய்ய் அங்கோ முபலகுட்டி லாகக் கண்டிருந் தசேன.
அப்பொழுது அதனதாய் எனனெனினின்று குமரிட்டுக்கொண்டு
விடத்து அதுகண்டு எனக்கு இரக்கம் பிறந்து அதன்குட்டியை
விட்டுவதேதெனென்று சொல்ல அந்ந பட்டா கேட்டருளி இவ
வேடனுக்குச் சாணுகதிரில்இரக்கப்பிறந்தபடி காமநிகதேகம் இத
னால் எய்வெருமானுக்குச் சாணுகதிரிலிடத்தில் இரக்கம் பிறக்
வைக்கு வேறோர்சாஸ்தாம வேண்டுவதின்கேவென மருளிச்செய்து
அருளுறையத்தில் புறப்பட்டுக் கீளாதி லுட்கொழந்தருளிற்.

பின்பொருள் பட்டா நஞ்ஜீயவென்றுதனது திருவாய்
மொழியில் ஓர் பாசுரத்துக்கு இயல் சொல்லுமபடி சொல்ல நஞ்ஜீ
யமும் தாம தாவிடாக்கியும் தாவிடபாணத்தில் பிழ்ந்து மடியி
ருகலையால் அத்தபாசுரத்துக்கு இன்பமுண்டாம் இல்லவல்ல
பட்டா ருன்கேட்டருளி ஸாசனசையப்பாசுரம் நஞ்ஜீயருபாயமடை
ந்து இயலை நிறுத்தப் பட்டருக்கு அப்பாசுரக்களிபித் கட்டுமபடி பட்ட
ட வெகிழ்ச்சியுள்ள திருவுள்ளத்தாகது இயலை கட்டக் கூடுமொவெ
ன்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். அங்காலத்தில் ஆழ்வான் சிஷ்யானு
விரசுக்கர்ப்ரமஹாராயன் பெருமானுக்குத் திருமதிள கட்டுவிக்க
கும போது கேரில் ஆழ்வானுடைய சிஷ்யரானபிண்டலாபன்னையா
ழ்வானுடைய திருமாளிகையகப்பட்ட அசுரநீடித்து மதினகட்ட
வேண்டுமென்று விரசுக்கர்ப்ரமஹாராயன் சொல்ல பட்டரும் அவ
னைபோக்கி உன்மனதில் இருள் குழந்தைக்கொண்ட தா? பெருமானு
க்கு ரக்ஷகமாவது மஹானுபாவனை பிள்ளைப்பிள்ளையாற்றவான
மங்களாசாஸனமோதலால் அவர் திருமாளிகையையுத்தசிர ஓது

கங்கிக்குட்டுவிற்குவேண்டும முன்பு நிறுமங்கையாழ்வார மதில்கட்டு
விக்குமபோது தொண்டரடிப் பொடியாழ்வார திருமாரிசை நவி
ரவொதுக்கிக் கட்டுவித்தார். அதைநினைந்ததனோடுவென்றாரளி
ச்செய்தார்.

வீரகங்கரணம் பாகவதாபசாரஞ் செய்யலாக தென்றும்
ஆசாயபுதரொன்றும் ஆசாயமல பட்டர் அநுபிசொசை வார்த்
தைவயமும் உலலங்கை நலசய்து பின்னோப பின்னோயாழ்வான திரு
மாரிசைவயநிதித்து திருமாரிசை நவி அழகலமாக பட்ட
ரைக் கோயிலினிருக்கவொட்டாதுடி வந்த பட்டர் கோயிலில்
நினறும் புறப்பட்டுத் திருக்கோட்டிபுத்தூர் கெழந்தருளம்போது
களுஜியரும் தொடர்குள பட்டருக்கு அடிமைசெய்துவா அவ
ருடன திருக்கோட்டிபுதி பொழங்கநளி நிருத்தமபோது ஒரு
ஸ்ரீவைஷ்ணவா பட்டர் பின்னே வந்த அடியெவ்வுக்குத் திருவிநத்
தமென்கின்ற நவய பப்பத்தனக்கு அர்த்தம் ஸூதர்க்குவெண்டு
மென்று மிகவும் வேண்டிக் கொள்ள பட்டரும் கந்தி மயபபயாநத்
து ஜீபரே எனக் குக்கோயிலும் பெருமாண்டமும் விட்டுப் பிரிந்தா
ன் துக்கத்தினால் செவிகளில் சிவயானைது; அங்கையல வாங்கி
ந்து ஒருவசனமாகிலும் வசனப்பதற் பட்டரின் ஆதரவு கீரி
ருக்குத் திருவிநத கத்தின அர்த்தம் நத பொதுவானவொருவ
ன்று சிவமிக்க ஜீபரும் அங்கையலகாரம் சொல்லி வருகின்றபோது
பட்டர் திருவுள்ளத்தை பரேப்பப்பிக்கிய விசகந்தான் மரித்தா
னென்று பின்னோப பின்னோயாழ்வான திருக்கோட்டிபுத்தூர்க்கு வந்து
அருளிச் செய்ய பட்டரும் சேட்டு ஸை தண்டராய் பின்னோப பின்னோ
யாழ்வான திருவாடினை யடிக்கடி வணங்கி அவருடையகூட திருந்
கோட்டிபுதரில் நினறும் புறப்பட்டுக் கோயிலுந் கெழந்தருளி
கம்பெருமானே ஸேவித்து தாண்டத்தை நிர்வாணித்துக்கொண்டு
எழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பொருநாள பட்டர் பெரியபெருமானே ஸேவித்து நிற்
கப் பெரியபெருமான் பட்டருக்கு அருளப்பாடிட்டு உடையவர்
ஸ்ரீபாஷ்யமும் கீதாபாஷ்யமும் செய்தருளினார். நீரும கமமுடைய
ஷஹஸ்ரநாமத்துக்கு பாஷ்யஞ் செய்யுமென்று நியமித்தருள பட்
டரும் பெரியபெருமான் நியமித்தபடி கனிகூர்ந்து மிகவும் அப்பு
தமாக ஷஹஸ்ரநாமபாஷ்யத்தைச் செய்தருளினார். பின்பொரு
ளாள் பட்டர் உடையவருக்குப் பின்பு விசித்தாத்தாவது ஸித்தா

நதத்திம்து பாவத்தக்கரான பூவாசாரியர்களுக்கும் தாமாசாரிய
ராகையால் அஷ்டபெருகியென்று முடையில் மந்தர வயரக்யானத்
தை யருளிச்செய்தார். இத வ்யாக்யானமே யெல்லாநுஞ்செய்த
மந்தர வயரக்யானந் தவந்தி முத்தலி லாரியுந் தும், முன்பு உடை
யவர் இவருக்கு சாதத்திதந்த வேதாந் தாசாரிய பெனகிற நாம
தேயத்தை இவருடைய சாரியபே பெற்றிருக்கிற தூபரில் பிள
கைகுப பெரியபெருமான் ஸாதிகையால் அவருக்கு வேதாந்
தாசாரியமெனகிற திருநாம முண்டாகப் பெருகின்றன தூபரில்
பிள்ளை பட்ட நுடைய சாலையைய அனுஸரித் திருந் தமென்பத
றகுத் தூபரில் பிள்ளைவிஷயாரவ எழற்பது கலைநக நள வேதா
ந்நதேகிவிதாதமெனகிற கிராததநள தூபரில்பிள்ளையான வே
தாந் தாசாரியமெனவர் கூறத்தாழ்வான புத்தாரவ பட்டரை அனு
ஸரித்தருகியெழுமென்று குறித்திருக்கின்றதே பரபாணமாநும்.

இப்படிப்பட்ட ஸகல பூதவாசாரியர்களைக் காட்டிலும் மிக
வும மறைதவத்தையுடைய பட்டர அருளிச்செய்த பரபதக
கள் ஸஹஸ்ரதாரபாஷ்யம் - அஷ்டபெருகி மொனகின்ற மந்தர
வயரக்யானம் - ததவரகதாநம் - பரவா விரவணம் - பூரீகுண
ரதவகாசம் - பூரீகாரகஜஸ்தவம் - கிரியாநிபா - ததவதசாசு
லோகம் முதலிரான பட்டநுடையவைவரைத் திரபாநள ஸ்போல்
மிகவும பரவி விராந் திருக்கின்றன ஆரீண மவற்றள இககு திரி
ந எழற்பட்டது. பட்டர கம் திருக்குப பிள்ளான பூதாரப
படிபடி கணறுகலாந் ததந்நிபா, கந்தையரும அதனை கலாந்
அதிரித்திய பட்டர ஸுமதவகண்கு ஆரவாரபடி க்ருவிவரணமாப்
லாபந் திரவிரபாபடி மாத தந்நவாயமொழி க்ரு விராந் தியான மொ
ன்று பெருத்தருளிஞா. பட்டர சமதா ந்நிபத்திபட்டர வள திருந்
கந்தாத்தலை கார்த்தல வர சம கலபகேம துவா கம்பாறு வரா
ஹபுராணத்தில் கைசி பரணதமயம் எனகிற அதவாயத்தை வசி
ததரு நாமபொது மறநாள் பாலவநி லுந்நபதகரில்லின்று பலமு
காரக ஆததகமனை அருளிச் செய்கின்றபடி கண்கு பெரியபெரு
மான் மிகவு முகந்த தாம சாதத்திதந்த திருமலை த்ருபபர்வட்
டம் திருவாரணய முதலானவைகளைமத தவய வம்மொஸனத
தையும மொடுதநுளிப பினும பட்டர உமககு மெல்லிடுத
நதோமென்று அருளிச்செய்ய பட்டரும இப்படிப்பட்ட பெரும
பெறு பெறப்பெற்றேனெனென்று பேராணத்தித்திருந்தார்.

அப்போதங்கிருந்த பெருங்கூட்டத் திருவிவாலக்கம் கடலகல
ங்கி கோஷித்தாரபொல் கலங்கத்தடுக்கட்டுகின்றது. பட்டர ஆன
நததுடன் பெருமானைஸைத்ததுப புறப்பட்ட பெருமாள்மது

வரிசைகளெல்லாவதறுடன் ப்ரமஹாதம் பண்ணுவித்துக் கோயில் அனகத்கொத்தும் ஸமஸ்தமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் மற்றவர்களும் சிவனெழுந்தது ஸேனிக்ருககொண்டுவரத் திருமாளிலைக்கெழுந்தநளித் தமது தாபாரதிய ஆண்டாவேஸெவித்து நிற்க ஆண்டாவும் கலந்த நிலத்தோர் காடுபுதுவிவென்று ஆசிர்வதித்தான். பட்டாரும் அமராவரவேன வேண்டுவ நித்தெவென்று வந்தநளித் திருப்பாடியி லுள்ளவர்களுள்ளும் திருமாளிலையில மதுசெய்தபிளபு பெருங்குட்டமாக வெழுந்தநளியி நந்துதிய பனப்படி திரு கெடுக காண்டகத்துக்கு அந்தமருளிச் செய்தும் பொது ப்ரீவைகுடைநாதன் பெரியசுருவடியினமே லெழுந்தநளிக்ஷாதி அதனைத் திருப்பாவை சதா வருளிச்செய்து திருக்கணகளை மலரவிழித்து முகம்வந்த அருசனெசெய்து கொண்டுவந்தக அப்பொது கபாலகதின வழிபாசத்தி நதாட்டுக கெழுந்தருளினார்.

ஞானிகளும் பட்டர் இளைத று வாழ்க்தருளி யிருக்கினருரை வறுமா கொண்ட ஆண்டுகளினிக் ஆண்டாளுப சிவகீவாடித் தமது பட்ட வரவம் செய்து தமார்மே லனைத் துக்கொண்டுவந்து மனகிலமந்தமதும் முகமவாடாமலும் கண்ணீர் வட்டாமலும் உடைபயவர் உடைமையைக்கொண்டால் துக்கியத்தில் எவ்வென்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கப் போய்விடலாவா ரெல்லாமும் கரைகடந்த தும்கனா க்கத்து கிண்டாங். நஞ்சியரும் வேறற மரமபொல கத்திற்கித்திருந்தது யமுநிமகப பெருமாளும் கபாச சிமரமும் - திருமகபபணி - காளாநி - திருவெண்சாமிமரம் - திருவாலாட்டம் - திருவெண்குட்டம் - திருவெண்முத்தின்கலசம் - திருமேறட்டி - திருமத்துத்தாமிம் முகநாகிய தமது ஸர்வபரிசுரவ களைபு வெளிநகருளி மது அகாருதோதலவம் கொண்டாடு மாபொலே பட்டாரது அகாருதும் கொண்டாடுகிக்கொள்ளு வுருளிச்செய்து திருமகபபுலந்தது திருக்கண மலர்களில் திருமதோதறுவித்தாகுள். பனபு பெருமாவும் நாயச்சிமாநும் திருமஞ்சனமடித் திருவுள்ளம் கொந்து நாம் புதரனை யிழங்கீதாமென்று மிகவும் கலைசித்திருந்தார்கள். பட்டார ஸீலாவியூதியில் - உன-திருக்கந்தம எழுந்தருளியிருந்தார்.

ஸ்ரீபாரசரபட்டர் வைபவம் முறறிற்று.

தென்னர வகர்மைதனெனச் சிறு கவந்தோன்காழியே
திருநெடுக்காண்டகப்பொருளைச் செப்பமவன்வாழியே
அன்னையப் பூரூர் அடிபணிக் கோனவாழியே
அகவரதுமெம்பாருக் காட்செய்த்வான்வாழியே
மந்திரருக்கூரனார் வளமுரைப்பொன்வாழியே
வைகாசியஸுடத்தில வந்துதித்தானவாழியே
பன்னுதலநாலவேதப பயனதெரிவோன்வாழியே
பாரசரனும்பீபட்டர் பாருலகவாழியே

ஸ்ரீமத்தேராமபுராணம்

நஞ்சீயர்வைபவம்.

பின்பு நஞ்சீயர்முதலான முதலிகளும் பட்டருக்குச்சீராமப் பிள்ளையைக்கொண்டு சரமஸகங்காயங்கள் நடத்தியநுளினார்கள். பின்பு சீராமபிள்ளை பெருமானைவேசித்துநிற்கப் பெருமானும் சீராமப்பிள்ளையை அருளப்பாடிட்டு பட்டரை யிழந்தோம் ஆறிலும் உமக்குநாமிருக்கின்றோம். நீர்ஒன்றுக்கும் க்லேசிக்க வேண்டுவதில்லைமென்று அருளிச்செய்து பட்டருடையவரிசைகளையெல்லாம் கொடுத்தநுளி பரஹ்மரகம் பண்ணுவித்துச் சீராமபிள்ளையைத் திருமாளி வகத்துப் போகவிட்டார். பின்பு சீராமப்பிள்ளையும் க்லேசஸ்திரம் ஏதாசனம் கிவறுவித்துக்கொண்டு எழுந்தநுளிரிருந்தார். பின்பு நஞ்சீயரும் பட்டருமதிகொண்டு பூரீபாஷ்யகணக்கில் செய்த ஒன்பதினாயிரப்படிமையப் பட்டோலைகொண்டு தாம் தரிசிடபாஸஷயில் நிபுணராயிநந்தாலும் கன்றாக எழுதுபவரைக்கொண்டு எழுதுவிக்கவேண்டுமென்று நினைத்தநுளி பூரீபாஷ்யத்து முதலிகளையெழுது கன்றாக எழுதுவாருண்டோ வென்று கேட்க அவர்கள் திருக்காவேரி க்கரைநீரில் நின்றும் நமஸூர்வதராலுரென்பவர ஓநவர் கன்றாவதபவர், அவரும் காலையில் டுக்குவருவரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் அகதர்காரம் மறுகார் காலையில்வந்த வாதராலுருக்குத் திருவிலச்சிளையில்லாமம்பால் திருவாய்மொழி வ்யாப்யானத்தாக அவர்கையாலெழுதப்பட்டாதென நினைக்க அலோகநிக வாதராலுரும் அடியேனைத் திருத்திப்பணி கொள்ள வேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் உவகது அப்பொரத்தே அவருக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரஞ் செய்தநுளி ஆறாயிரமும் ஒன்பதினாயிரமும் அருளிச்செய்து ஒன்பதினாயிரத்தாக எழுதுமபடியியமிக்க வாதராலுரும் அதனைவாங்கிக்கொண்டு அவரநுமதிபெற்றுத் தமதுநாக்குப்படிநயப்பட்டுத் திருக்காவேரியி லெழுந்தருளுமபோது நிறைவெள்ளத்தில் நீந்திப்போக வேண்டுமென பால் பட்டோலையைத் தமதுதிருமுடியின்மேல் கட்டிக்கொண்டு நீகதுமளவில் காற்றினால் போதும் நீர்ப்பெருக்கில் அகப்பட்டுப் பட்டோலை வெள்ளத்தில் விழ்ந்துவிட வாதராலுர் வ்யாகுலப்பட்டு டுக்காரபேறிக் திருமாளி வகத்து வகது பட்டோலையிநந்தாத

ஒன்றுத்தவறாமல் ஒன்பதிலுள்ள மூன்று எழுத்துகளிற் தாம் தமிழி
ல் திபுணராகையால் வேண்டுமிடங்களில் விவரணமாக எழுதித்
கொண்டு தீயிற் தக் கையில் கொடுத்த பின்பு மட்டும் அத் தாம்
அருளிச்செய்தபடி யித்யயமேதேந் வேண்டுகிடங் களில் தம் மட்ட
சொற்பொருள்களை விரித்தெழுதின பின்னால மீட்டவும் திருவு
ள்ள முவந்து இன்னுமிதவும் நன்றிநிதிக்கின்ற தெனறு வாதாராஜ
ரைகோச்சி சொல்லிநுள் அவரவர்க் கொணரும் விண்ணப்பமுந்
செய்வாதுநுக்க தீயிருந் மயமாட வேண்டாம் மண்ணம் மய
சொல்லுமென்ன வாகாராஜரும் எழுதச்செய்த மய விண்ணப்பம்
செய்ய ஜீபாதேகடடாநி அவருள் மனமாநதிபதம்கு மிகவு
முவந்து சேர்த்துநதன்கொண்டு இவ் மய மயமின்னை தநிந
க்கணிகாநி தாஸா என்னருளிச் செய்வாது அவருள் அவருக்கு
காமினளைமென்று சிவதாமமுன் மயிற் மயமின்னை மய
முமுதல ஜீபாஸகிகிலைய மய மய மயமய மய மயமென்று
கொணருநததாச. மீய மய மயமய மய மயமய மயமய மய
தம சிவவிரிதநிச் சாத்தி அருளுக்கயால் மீயருக்கு மயமின்னை
சதாபதேகேகாதனவம் மண்ணப்பருளிச்சா.

கமலிள்ளை திருவழிநிதிப் பெரியவாசகரான சிவ - வாய்நிதி
திருவிதிமயிள்ளை - சிவபுருஷமய பெரியவாசகரான - மண்ணப்பரு
வாய்பெருகாள் முதலான அனைக்காள் துபாதிதாசகன். ஒரு
காள் கமலிள்ளை தாலமீட்டாமல் ஸத்திதாப் பெருந் திருநிலம்
கமலிள்ளை போதிந் பெருந் திருநிலம் மயிள் வாய்நிதி
தருவென்று ஸாராஜன் கமலிள்ளை மயிள் வாய்நிதி
கிளமீதா கமலிள்ளை திருமய மயமய சிவமய மயமயமய
மென்று அபரித துதின மய. மயமயமயமய மயமயமயமய
போரும கமலிள்ளை மயமய மயமயமயமய கமலிள்ளை
மயமய மயமின்னை மயிள் தருந் பெருந் மயமய மயமய
அபரிதமய மயமின்னை மயமய மயமய மயமய மயமய
திருமயமயமய மயமின்னை மயமய மயமய மயமய மயமய
கமலிள்ளை திருவழிநிதி மயமின்னை மயமய மயமய மயமய
கமலிள்ளை சாத்திமயமின்னை.

பின்பொருகாள் கருதாதவாறுமைய திருபெருகாள் சிவ
மயமின்னை குமாரர் கருவிநிதிருவிதிப் பிள்ளைமயமய மயமய
கற்றிவிள்ளவாய்நிதி மயமின்னை கலவித் திருமயமய மயமய

ஸஹீக்கமாட்டாநிருத்தவர். அந்த பட்டர் ஒருநாள் ராஜஸ்கான
தனக்கு எழுந்தருளுமிப்பாது வரையில் கம்பிள்ளை சிஷ்யரான
பின்பழகிப் பெருமாள்மீபரைக் கண்டு ஜீயமே காம ராஜஸைபக்
ரு பிப்பாகின்றோம் நீ பட்டமுடன வாருமென்றழைக்க ஜீயர் இவ
ரும கம்பாபாயராய ஸமகன றீறவெனறு நினேதது நடுவிற் நிரு
விதிப்பிள்ளை பட்டமுடன ராஜஸைபக்கொம்புருளிநூர் ராஜஸும
பட்டரை மெதுரெசாண்டு ஸேவிததுப் பெரியகோஷ்டமாக விரு
தது தானநி தந்த காவிரிவுடையவனுசையால் பட்டமுடைய
வையவததுதப்பித் தப்பணறுவதாக சினேதது புரீமாமாயணத்
தல் ஓமரீகதப நெய்மலர் கு லீவரீற பாரகாயிநுத்தானபா
ட்டரும கொதிதுநஞ்சுததது அரசன்கீட்ட மெனவிததுக் தக்க
ஸைபதானது சொல்லக் கடினமாயித் தப்படியால் கம்பிள்ளை சிஷ்ய
ரான பட்டரைப்பாந்து நிவரி ததல் பின்பு விவாஹம என
வென்றுகொண்டபுறம் கம்பிள்ளை விவாஹந அரச கருக்குத்
தில் வெளிப்படுத்திவாபட்டாராய்ந்து பட்டாராய முகினே
த்துக்கொண்டிருந்த பரமபிரதம அரசன்கீட்ட விதது
பட்டர் தாமே அந்நிபி செயத்தாகத்த விவிதது கம்பிள்ளை கீர்
வாஹத் ததபும ராஜஸுக்கு அருளிசெய்தவர். அரசன்கீட்டு
ஞ்சாரப்பாட்டு மிகவுகிமென்பாது விஸ்வகிங்கவொண்டாத வஸ்
தாரபரணங்களைநுக் தனங்களைபும ஸைப்பித்தது பட்டர் திருவடி
களில் வீழ்ந்து ஸேவித்ததுக் கொடியப் கொந்தநாள் பண்
லரினா.

பின்பு பட்டர் அனவகளை யாகுகரித்தது கம்பிள்ளை சிஷ்யரா
ன ஜீயரைக் கையாபிடித்துக் கொண்டு அடிமேலேயு மிகுத தன
தனபும கம்பிள்ளை நிருவடிகளில் சோக்கவேண்டுமென்று சொ
ல்லியுடன கூற கம்பிள்ளை ஸகநி நாயில் செல்ல கம்பிள்ளையும் தம
முடைய ஆசாரய வமாமெனறு நடுவில் திருவிதிப்பட்டாரைவி
தது மிகவுமாதரிக்க நடுவில் திருவிதிப்பிள்ளை பட்டரும கம்பிள்ளை
ஸைப்பாரத்து தேவரீருடைய சிவ்யபுரீ ருத்திரில பதினூசிரகுகோ
டிபகுவில சுகத்தனநெருத்திபெற்று தனமிதுவாஸகூசாஸ்து களையும்
அடிமேலேயும அங்கேசித்தருள வேண்டுமெனறு விரண்ணபஞ்
செய்ய கம்பிள்ளையும் அதற்குடன்படாவாகையுள்ளி செய்ய நடு
வில் திருவிதிப்பிள்ளை பட்டரும கண்களில் கீர்விட்டுக்கொண்டு
கம்பிள்ளை திருவடிகளைப்பணிந்து நிறக கம்பிள்ளை வாரியெடுத்தது

.ஆணைத்துக்கொண்டு விசேஷகடாக்ஷன் செய்தருளி அவருக்கு எல்லாஅர்த்தவிசேஷங்களையும் ஸாதித்தருளினார். பின்பொருநாள் நம்பிள்ளையும் முதலிகளும் திருவள்ளறை நாயச்சியாஸா ஸேவித்துத் திரும்பவும் கோயிலுக்கெழுந்தருளுமபோது திருக்காவேரியிருகரையும் நீர்கோத்துப் பெருகும்போது அஸ்தமித்து மழையுமிருட்டுமாய் இருந்தபடியால் கரைதெரியாமல் நீப்பெருக்கால் தாழிமுழுகுமபடி நேரிட அக்காழிக்காரன் இத்தருணத்தில் தாழியினின்று ஒருவராகிலும் இறங்கினால் கரைசோலாம. இல்லாவிடின அபாயம் நேரிடுமென்று கூக்குரலிட அப்பொழுது தொரு ஸாதுவான அமமையா தாழிக்காரனைப்பார்த்து அபபாநீ நூறு பிராயமிருப்பாய் உலகுக்கெல்லாம உயிராகிய நம்பிள்ளையைக் கரையிற்கொண்டுபோய் விடவேண்டிமென்று அவனைவாழ்த்தி ஆற்றுவெள்ளத்திற் குதித்தாழி, அவ்வளவுகொண்டு நம்பிள்ளையுங்கரையேறி அமமையாரை யிழந்தோமே யென்னும் வயாகுலததுடனிருக்க அமமையாரும் நம்பிள்ளை திருவடி களில்வைத்த விசுவாஸ வைபவத்தால ஓர்திடர் நேர்பட்டு அதில்கின்றான். அப்பொழுது ஆசார்யரான நம்பிள்ளை அமமையாரையிழந்துவிட்டதனால் கலாயிலநின்று வாய்விட்டலறுகின்றதை அமமையார்தேட்டு தேவரீர் வயாகுலப் படவேண்டாம. அடியேனுந் தேவரனுந்நாற்கூட இங்கு உயிர்தரித்திருக்கின்றேனென்று வாய்விட்டுச்சொல்ல நம்பிள்ளை மனமகிழ்ந்து தாழிக்காரனைக்கொண்டு ஸகலருமதிசயிர்க்க அமமையாரைத் தமமருகே வருவித்தார்.

பின்பொருநாள் ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் நம்பிள்ளையின் திருமா லிசையினருகே ஓர் அம்மையா நிருக்கின்ற கோல்குறறு நிவேசனத்தைக்கண்டு மனமபொறுசுவராய் அம்மையாரைநோக்கி அருகிலுள்ள நம்பிள்ளை திருமாளிகைக்குமிகவும் நெருக்கமாயிருக்கின்றது ஆகலாலிகத நிவேசனத்தை ஆசார்யருக்கு ஸமர்ப்பித்து விடுமென்று பலமுறையுஞ் சொல்லிவர அதற்கு அமமையார் கோயிலிலேகோல்குற்றுநிவேசனமாக அடியேனுக்கன்றி மற்றையார்க்குக் கிடைக்கும் நான் சரீரத்துடனிருக்கு மளவும் இதனை தேவரீர் நியமனப்படி கொடேனென்னத் திரும்பவும் அம்மையாரைநோக்கி உம்முடைய சரீரத்திற்குச் சிறிதிடம்போதும் மற்றதை முதலிகளுக்காகக்கொடு மென்றருளிச் செய்ய அம்மையாரும் அடியேனாதபாகாரமே செய்கின்றேன் அடியேனுக்குப் பரமபத

த்தில் கோல் நூறு சிவோனம் சகசுருளவேண்டுமென்ன அது கேட்டு நமசிவாயமாவது நாதன நமக்கு பிவானாகையால் அவனிடத்து விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டு அவ்வாறேதருகின் றோமென்றநினைச்செய்ய அமலாயாரும் அதனை மெழத்திட்டுத் தரவேண்டிமெனவ அமலமயார் நமபிச்சைக்கு மிகவுழுவந்த ருளி அவ்வாறே காளநுதிச்செழுத்திட்டுக்கொடுக்க அமலமயா ரும் அத்திருமுத்தகத முடியில் வைத்துக்கொண்டு அன்றையதி னமும் மறுதினமும் நமசிவனைவ ஸேவித்தனக்கொண்டிருந்து மூன்றாம் நாள் அவ்வாறாவது கெரியுமடி. பாம்பதத்திற்குச் சென்றார். அப்பொழுது அங்குள்ளாரொல்லாரும் வைகுந்தத்தி லிடங்கிசொடுப்பதாக எழுதிக்கொடுத்த சிறுமுறி செல்லும்படி எம்பெருமானிடத்தில் அவ்வாறப்பெற்றுக்கொண்ட நமசிவனை யினது வைபவத்தைக் கூறினது ஆசார்யமடைந்தார்கள்.

பின்பொருளாள் நமசிவனை பெரியதிருவோலக்கத்தில் திரு வாய்மொழிக்கு அபத்தம் அருளிச்செய்து கொண்டிருக்க நமபெ ருமாள் நமசிவனை மக கடைக்கூறிதகா ி நீசநவதுதிருமடிப்பக்க தத்திருநூறு திருவாய்மொழியை கிரீவ வலிபெனது நியமிக்க நம் சிவனையும் எப்பெருமானே தேவரீர் உடைய நியமனத்தைத் தள் ளவொன்றது துதி பாடிவந்திடமமுன்பு துர்யோதனன்பற்றின விடமாதலா உறவாங்குப பற்றுமிடமா காகெனது விண்ணப் பாக்கெய்யப்பெ நுமபிவநதுமுன்போல் நெற்படியில் திருவடிப் பங்கத்திலிருந்து திருவாய்மொழியை கிரீவலிபெனது நியமித்த ருளினார். பின்பொருளாள் நமசிவனை பெரியதிருவோலக்கத்து டன திருவாய்மொழியை கிரீவலித்தனக் கொண்டிருக்கச் செல்வர் நித்தியப் புறமடிப்டில் திருவோலக்கம் பிமிடதுபோவதுபோல் அனறும் செல்வா எழுந்தருளினபோது கோத்திருக்கைத்தபடி கண்டு நமபெருமாள் நமக்கு இக்கக்கட்டகங்கலைந்து பின்பு புற ப்பாடுவேணவேந்தியெனது மறுத்தருளினார். அன்றுமுதல் அவ்வாறே நடதபபட்டது.

பின்பொருளாள் நமசிவனை திருவாய்மொழி யருளிச்செய்ய மபோது எப்பெருமாள் விபலாஸைக்கூறிவந்து வகிதி வாசதபடியைத் திருநகைகளாற பற்றி யுள்ளிருந்து நமசிவனை யை எட்டிப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க அப்போது திருவிளக்குப பாக்கலந்த திருவிளக்குப்பிச்சை நமபெருமானிடத்து மிகவும் பக்தியுள்ளவனான நமபெருமாள் விமலாஸைத்தை விட்டு நிற்பது ஸகியாதவனாய் நமபெருமானேநோக்கி ஸ்வாமின! தேவ

ரீர் இக்காலத்தில் இப்படியும் நிற்கலாமோ சிம்ஹாஸனத்திற்போ
யெழுந்தருளி யிருமென்று அதிராத வாய்தையாகச் சொல்லப்
பெருமான் திருவிளக குப பிச்சன தமமிடத்து வைத்த அன்புருநி
த்து அவன்சொன்னதெல்லாந் செய்வதாகத் திருவுள்ளங்கொண்
டிருங்கபடி அவனை எதிர்க்கி சொன்னதொக்கு மாயினும் நமபி
ள்ளி திருவோலம் தலதம் காண வேண்டுமென்று வந்து நிள்
வேன் நீ சொல்லியபடி இதோ பீடாகினதேமென்று சிம்ஹாஸன
த்துக்கெழுந்தருளினார். அதனைக்கண்டோர் அங்குள்ளவர்களுக்
கெல்லாம் தெரிவிக்க அனைவரும் நமபிள்ளையினது பெருமையைய
யும் திருவிளக்குபிச்சனது பகதியையும் நம்பெருமானது கருப
மையுடைய குறித்து ஆனந்தமடைந்தார்கள். இந்தபரகாசம் நமபிள்
ளை மஹாலாஸவதையுடையவராய் நிகழ்த்துமபோது நஞ்சீயரு
க்கு நூறு திருக்கூத்தார் என்று திருமேனியில் கோய் சாத்தக்
கொண்டிருக்கத் தெற்காழ்வா னும் பட்டரும நஞ்சீயனாலேவி
த்து இப்பொழுது சேவரீரும்கூர் மொய்வெண்டிய தென்னெ
ன்று கேட்க நீயார் அருங்கட்டு நீர் கோயிலுக் கதபிசியாலையால்
நமசுக்கும் பெருமான் திருமேனியை மறைவறக்காட்டி யனுப்பாந்
செய்வதற்கு ஸாவகாச முண்டிபண்ணவேண்டுமென்று விண்ண
ப்பாடுசெய்யத் தெற்காழ்வா னும் பட்டரும இதனைப் பெருமாளு
க்கு விண்ணப்பஞ்சொய்யப் பெருமாளுந் புறப்பட்டருளி நஞ்சீ
யர் மடத்துவாயிவிறசென்று அவருக்குததமது திருமேனியை
மறைவறக்காட்டி யனுப்பிவந்ததருளினார். நஞ்சீயரும் - தெற்
காழ்வான் - பட்டா முதலாளவர்களுக்கும் சிலஅததங்களை யுப
சேசித்து நமபிள்ளைக்கு மருளிச்செய்து ஸ்ரீபரகாசபட்டர் நி
வடிசை நிபாஸித்துக் கொண்டிருந்தார் நிகர்கொழுகதருளினார். நஞ
சீயர் திருக்கூத்தரம் - பங்குனிபுத்தரம். இவ்வாய்தருளிய பரப
தம் திருவாய்மொழிக்கு ஓனபதினார்ப்படி திருமாய் வைக்கும்
கண்ணிறுண் சிவந்தாமபுத்தம் வயார் பானம் ஞ்ஞக்தபாஷ்யம்.
இவரது திருநாமம் - வைதாதைவதிமர்-மாதவாசாரியர் - நஞ்சீயர்-
இவர் ஸீலாநிபுத்தரில் நூறு திருக்கூத்தரம் எழுந்தருளி யிரு
பதார்.

நஞ்சீயர்வைபவம் முறறிற்று

தென்முறைகுழ திருவரங்கம் செழிக்கவந்த, ஞ்ஞாழியே
சீமாதவன்னனும் செல்வஞாவாழியே
பண்டைமறைத்தமிழ்ப்பொருளைப் பகர்வந்தோனவாழியே
பங்குனியிலுத்திரநாள பாருகித்தான்வாழியே
ஓன் டொடியாள் கலிகுணை யொழித்திடான்வாழியே
ஓன்பதினாயிரப்பொருளை யொதுமவனவாழியே
எனையுச்செய்தபட்ட ஸினைம யொன்வாழியே
எழிலபெருஞ்ஞாநிய ரினிதுழிவாழியே.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயகம்.

நம்பிளவா வைபவம்.

பின்பு நம்பிளவோ நஞ்சீயருக்குச் செய்ய வேண்டுவதெல்லாம செய்காநளித் திருவாய்மொழி காவகித்தருநம்போது நதிலில் திருவிதிபிள்ளை பட்டர் பகலில் நமபிள்ளை யருளிச்செய்த திருவாய்மொழி பல கதங்களைப்பெல்லாம ஒன்றுதவறுமல இரவு முழுதும் எழுதிமுடித்து அதனை நம்பிளவோ ஸந்திநிறைகொண்டுபோய்வைக்க நம்பிளவோயும் அதனை யவிழ்த்துப்பார்த்து அது லக்ஷத் திருபத்தையாயிரம் க்ரந்தமாயிருந்தபடி கண்டு வயாகுலப்பட்டு இத்தபாகாரம் திருவாய்மொழி அர்த்தங்களை வயவஹரித்து வெளிப்படுத்தலானோ இதனால் சிஷ்யாசார்ய க்ரமங்கள் நடப்பதரிதாயிருக்கும். ஆதலால் நாமஸ்வரூபனை விடவேண்டுமாறு அதைக் க்ரந்தத்தில் நீர் சொரிந்து புற்றில்வைத்துக் கலையானுக்கிரையாக்கி ஞா அஸ்கப்பொழுதே போயிற்று. நோபு நம்பிளவோ தமக்குப் பிழமுள்ளசிஷ்யரான பெரியவாச்சானபிள்ளையை நியமித்தருளித் திருவாய்மொழிக்கு இருபத்து பாடாரிப்பாடியையுச் செய்வித்தருளினார். பின்பு நம்பிளவோக்கு அதைகவகிஷ்யரான வடக்குதாதிருவிதிப்பிள்ளையும் நம்பிளவோ உபஸ்தாஸத்தைப்பகலெல்லாம கேட்டடுத்தரித்து இராதநியில் எழுதிமுடித்து நம்பிளவோ ஸந்தியில் கொண்டுபோய்வைக்க நம்பிளவோயுமதைப்பார்த்தருளி மிகவுமசுருக்கமுமின்றி மிகவும் பெருந் நமுமின்றி கன்றாயிருக்கின்றது. ஆயினும் நமதனுமநிமின்றி எழுதினீராதலால் அதனைக்கொடுமென்று வாங்கி உள்வைத்தருளினார்.

இதற்குப் பெரியபெருமாள் நியமனத்தினால் சகலநோக்களி னுமுள்ள சிஷ்யபரிக்கரஹம் உண்டாகப் போகின்றதென்று அறிந்து நம்பிளவோ சிஷ்யரான ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் பலகாலும் பெருமானே உபாஸனைசெய்து ப்ரார்த்தித்துக்கொள்ளப் பெருமானும் ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமானே அருள்பாடிட்டு உமதுகருத்தென்னவென்று கேட்டருள ஈயுண்ணிமாதவப்பெருமாள் நம்பிளவோ சந்தியில் திருவாய்மொழியிடு முடிபாத்தாருயிரமென்கிற ஓர் வ்யாயானமிருக்கின்றது அதனை யவா அடியேனுக்கு இரங்கியருநம்படி நியமிக்கவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப்

பெருமானும் திருவுள்ளங்கொண்டு ஒருநாள் நம்பிள்ளை எழுந்தரு
ளினபோது அலருககு ஸகலவிஸைகளையும் பாஸாதித்தருளி அா
ச்சக முத்ததால் அயுண்ணி மாதவாபெருமான விண்ணப்பதஸ்த
முடிக்கும்படி நியமனஞ்செய்ய அந்நபராரே நம்பிள்ளையும்
அயுண்ணிமாதவாபெருமானுக்கு முடாபதகாஷாஸீர்ப்படியை ஸாதி
த்தருளினார். இவர் திருக்கைதரம் கார்த்திகைமாதம் கிருத்திகா
நக்ஷத்ரம். இவர்வதரிதகஷா திருக்காய்வரி தீர்த்தில நமஸ்சரன்
னும காரமம். இவர் திருக்காமம் - வரதாரூரன் - திருக்கலிகளறி
தாஸர் - கலிவாரிதாஸர் - லோகாசபாயர் - ஸ்ரீஞ்ஞகந் ஸாகரர்.
இவர்செய்தருளின பரபந்தம் நம்பிள்ளை ஹஸ்யா-திருவிருத்தம்
யாக்யான முகலாஸஸ்தன். இவர் அவதரித நகாலம் சிறுநாகை-தா
வதான பிப்பவ வடுவெம் கார்த்திகைமாதம் கிருத்திகை நக்ஷத்ரம்.

நம்பிள்ளை வைபவம் முற்றிற்று.

சேமருபுச்செங்கமலை திருநாள் ளவாழியே

திருவரைவி பட்டாலை சேர்மருகஞ்ஞா ளியே

தாமரின்னிடமா வும புரிஞ்ஞயம்வாழியே

தாமரைசைகயி ளையழகுந் த - நயமலாலை ளியே

பாமருவும்தா ளுந் தாம பிலைவளம்வாழியே

பாடிய - தலை பொருளா ளின பகாந் தமவாழியே

நாம, நாம நிதி மும் திருமடியுமவா ளியே

நாட்டி ளாவடி வடுகும நாட்டோறுமவாழியே.

காசலுடனநஞ்சீபா சுழலாண் டோன் ளாழியே

காந்திகைக்காரத்தினை யுதிதசகலிகளறி ளா ளியே

கோதமுடஞ்ஞ்ஞா ளொசொற பொருளு ளைபடீபாட் ளாழியே

புடாநான்பாடியத்தெதப் புகழுமலை ளாழியே

மாதகவாலெவ்வுரிக்கும் வாடகலிததான ளாழியே

மதிவரங்க ளோலக்கம் ளளாததிட்டான ளாழியே

நாசமுளியாளவாநா நலம்புகழுவோ ளாழியே

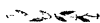
நம்பிள்ளை திருவடிகள் நாட்டோறும வாழியே

ஸ்ரீ மணிசொல்லம், புஜாபகரம்.

பெரிய வாச்சான்பிவனா

வா வா வா ம்.

[illegible]

அப்போது பெரியபெருமானும் அப்படியே நவுள்ளம் பற்றித் தூப்பில் பிள்ளைக்கு ஒருநாள் இராத்திரி உறவனத்தில் ஸ்ரீரங்கசுவியங்கரத்தில் கோரணங்கட்டி நாதெனத்தொகு திருப்பிணமியிட்டு அலங்கரித்துத் திருச்சின்ன மதலான வடப்பாக்கோ

ககசு பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

ஷங்களுடன் பூமழை பொழியவும் மங்களாசாஸனம் செய்ய
 வும தூபமேந்தல்முதலிய பலவுபசாரங்கள் பண்ணவும் ஜீயர்கள்
 ஜீவைஷ்ணவர்கள் முதலிய அனைவருங் கூடிப்பெரியவாச்சான்
 பிள்ளையை பரபத்தி பண்ணிக்கொண்டு பெரியபெருமாள் ஸநி
 திக்கு எழுகதருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு திருக்கோபுரத்
 துக்கு ஸமீபமாக வரும்போது பெரியபெருமாள் - நாயச்சிமார்
 களுடனும் நித்யமுக்தர்களுடனும் எதிர்வந்து பெரியவாச்சான்
 பிள்ளையுள்ளே அழைத்துக்கொண்டு பேராகுமபோது தூபி
 ல்பிள்ளை தாமதம் மற்றவர்களைப்போல் உடன்புகுந்த வளவில்
 திருவாசற்காவல் முதலிகள் இவரை நோக்கி நீ உட்புக வேண்
 டாம் பெரியபெருமாள் ப்ரவர்த்திப்பித்த ப்ரபன்னகாசன விஷ
 யமாக நீர் அபசாரப்பட்டபடியால் பெருமானுக்கு உமதுவரவில்
 திருவுள்ளமில்லை யாதலால் போமென்று சொல்லியதாகக்கூண்
 பிச்சுக் கண்டு தூபபிலிபிள்ளை விழித்ததுக்கொண்டு உள்நடுக்கத்
 துடன் இச்சஸ்வப்னம் கண்டபடி யென்னவென்று சிந்தாந்ராந்த
 ராய் விடிந்தபின்பு நித்யகாமானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொ
 ண்டு பின்பு திருமேனியில் நேயச்சாத்திக்கொண்டிருக்கிற பெரி
 யவாச்சான்பிள்ளைத் திருமாளிகைக் கெழுந்தருளி அவரை ஸே
 வித்துத் திருமாளியி நுந்தபடி யென்னென்று வினவப் பெரிய
 வாச்சான்பிள்ளையும் இவரைக் கடாக்ஷித்தருளி தூப்பில்பிள்ளை
 பே' பாரிவென்று அழைத்து அருகிலிருக்கவைத்து நமக் குலீலா
 விபூசாரிலே அர்ச்சாவதாரானுபவங்கொல்லாமாயிற்று. இனி
 நித்பவியுட்குப் போகின்றோமென் றருளிச் செய்யத் தூப்பில்
 பிள்ளையும் தேவரீர் ஸகல வரிசைகளுடன் பொருமானைத் திருவ
 டிகொழுவதாக அடியேன் ஸ்வப்னங்கண்டே னென்று அருளிச்
 செய்யப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் கேட்டருளி மிகவுமகிழ்ந்து
 மெய்மறந்து புளகாங்கித்துத் தம கரத்தினால் தூப்பில்பிள்ளை
 யை யணைத்து இப்போது நீர் சொன்ன நல்வார்த்தைக்கு பரத்
 யுபகாரம் என்னசெய்வேனென் றருளிச்செய்யப் பின்னுந் தூப்
 பில்பிள்ளை திருவாசல்காக்கும் முதலிகள் ஸந்திதிக்குள்ளே
 போகவொட்டாமல் தம்மைத் தடுத்ததாகக் கண்டதையும் விண்
 ணப்பந் செய்து இனி அடியேனசெய்ய வேண்டுமென்னென்
 றுகேட்கப் பெரியவாச்சான்பிள்ளையும் தூப்பில்பிள்ளையின் திரு
 முகநோக்கித் தம்முடைய அதிகயத்தை மறந்து உமக்கிதமாக
 ஒன்று சொல்லுகின்றோம் அதனைச்செய்விரோ வென்று கே

ட்குத் தூபிப்பிள்ளையும் தேவரீர் நியமித்தபடி செய்கின்றே
 னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டருளியுவந்து நீர் அனு
 கூலஸஹவாஸத்தைப் பண்ணாமல் அகங்காராதிகளால் இதரஸ
 ஹவாஸத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு பாயோஜனாதரபராய் வித்
 யா நிமித்தமாக மந்த்ரார்த்தங்களை யுபதேசம் பண்ணிக் கொண்
 டும் ஸ்ரீ ஹயக்ரீவோபாஸனைசெய்து அதனால் சில விதயாகாவத்
 தைப் பெறறுநிநுக்கின்றீர். உபாஸனையால்பெற்ற வித்யாதி
 கத்துக்கு இதரமத நிரஸனமும் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தரய பரி
 பாலனமும் பாயோஜனமாக்காமல் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தரய ஸித்
 தமான அர்த்தங்களைக் கண்டித்து நூதனமாக ப்ரத்தயர்த்தங்களை
 ப்ரவர்த்திப்பிடுகின்றீர். இதுமஹா அபசாரமாதலால் பெரிய
 பெருமாள் திருவுள்ளத்துக்கு உகப்பிலலாம லிருக்கின்றது. நீர்
 இதனைத்தவிர்கக வேண்டுமென்று அருளிச்செய்ய அதுகேட்டுத்
 தூபிப்பிள்ளை அடியேன் ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைமே பரவச
 னம் பண்ணிக்கொண்டு அதை அனுஸரித்து அடியேனுஞ் சில
 க்ரந்தங்களைப்பாணி உலகத்தில் ப்ரவர்த்திப்பிடுகுகொண்டு
 வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதுகேட்டுப் பெரியவாச்
 சான்பிள்ளை - தூபிப்பிள்ளையை நோக்கி வரரீர் தூபிப் பிள்
 னையே! நாம் உமக்கு முனசொல்லியது ஸ்ரீபாஷ்யவியமன்று.
 நல்லது நீர் அதுவியததிலாவது அனுகூலஞ் செய்கின்றவராக
 விநுக்கிறீரே இல்லையே. ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களில் சிறிதுரு
 ற்றமுண்டென்று சிந்தித்து நீர் எழுதத்தொடங்கிய வளவில் ஸ்ரீ
 பாஷ்யகாரர் - உமமுடைய ஸ்வபனத்தில் சிறியருளினதினால்
 உமக்கு பயபக்திகள் உண்டாகி அனுநாபம் பிறந்தது. பினபன்
 றே அபராதக்ஷாபணர்த்தமாக எதிராஜஸபதி விண்ணப்பஞ்
 செய்தீர். ஸ்ரீபாஷ்யாதி க்ரந்தங்களைத்தானே ப்ரவசனம் பண்ண
 த்தொடங்கினீர். ஆதலா லதுநிதகட்டும் நமமாழ்வார் - நாசமு
 விகளுக்கு திய்ய ப்ரபந்த விஷயமாகவும ரஹஸ்யவிஷயமாக
 வும் ஸாதித்தருளின அர்த்தவிசேஷங்களைக் கண்டித்து வேறே
 சில அர்த்தங்களைக்கற்பித்து வ்யாக்யானத்தை விரித்து எழுதி
 னீர் அதையன்றே இப்பொழுது நாம் தவிரச்சொல் லுகின்றோம்
 என்றருளிச்செய்தார்.

அதற்குத்தூபிப்பிள்ளை நமமாழ்வார், ரஹஸ்யங்களுக்கும்
 திய்யப்ரபந்தங்களுக்கும் விவரணஞ் செப்ததுண்டோ அஃதுண்

ககூஅ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

டாயினவனோ காஞ்செய்ததகூது. பிற்காலத்தில் பட்டர்முதலிய ஆசார்யர்களுவிசெய்தததலின் அநில்கில ஆர்த்தங்கள் ப்ரமாணங்களுக் கொததிராமையால் அதனையாமகண்டித்து எழுதினோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய அதற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை கனியுகாதியில் நமமாழ்வார் மதூரகவினமுகமாக பரவந்தபடித்த நிருவாய்மொழி முதலானவை நிரணமாய்விடப்பின. பெரியபெருமாள், அர்ச்சாலதாரமான நமமாழ்வாரைக் கொண்டு காதுமுனிக் குத்து ஸாதாதகாரமாக பரஸாதத்த அந்த அந்தங்களையனவோ இயாவ மகதமதிகுங்குது தெரி யுமபடி பூரவாசார்யர்கள் காததமாசுதிர்கள். அனந்தமகளை ஸ்வயமாம ஸ்ரீமத வாயகமானஞ்செய்ததில்கூ அந்தவ ஸ்ரீ அவ்வாறு செய்வதத சவிரகக விரைந நருவிசெய்ய அதற்குக் தூபரில்கிள்ளை யாராய்னம பரமாண விரோதமாக ஸாதிககலாமொமென்று கேட்க அகமகுப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஆழ்வார் முகந்தவையிலை எல்லாவதையும ஸாதாதகரிசு நிருத்தவ ராதலால் தாமணபத்த அத்தங்களைக் காதமு கனமுகமாகப் பரவாதகிபித்த நுவினா. ஆதலால் அதற்கு அக் கலமான பரமானங்களை அவ்வாறு ததக்கொண்டு மற்றவதவிடவெண்ணிமகண்டதைக்கொண்டு காணுதலகொருங்கதரிமவெண்ணிமகாணுதகொண்டு தனடலக யுதிக்கப்பட்டுத் துணவக கசா-எமபெருமானு-நிருநகுருகபிராஸ பிள்ளை-கடாமபி யாச்சா-அருளாளபெருமா ஸாபெருமானு-பட்டா-கஞ்சி யர்-முதலானவாகக் கைய பரவாவகளைக்கேட்டறிவினோ? அவா காதக குத்தெரியாதபரமானமுப அஸாவமும உமகதத்தெரி யுமிமா அவா்களைல்லாம சாஸ்தரங்களை ஸாவந்ஹம பாத் கந்தன ஆழ்வாருடைய பரதயகதத்திதகு தத்திருக்கினதாஸ் தாங்கள் பரபலமாகவை தவகநிலம் அனுஷ்டானத்திலும காதமுனிகள முகமாக ஆழ்வா அருவிசெய்த கட்டளைப படியே யுபகரிப்பார்கள். அதற்குப்பின்பு அதுவெஸ்தாய்மெ னு நிரணயமபணவிக்கொண்டு அதற்கெவவாதவசனங்களைக் கதிலாத் வசனங்ககாசப பூரவாச்சாபணவி அனுக்லவசனங்க ளை அவலமபித்துக்கொண்டு பூர்வாசார்ய ஸம்பரநாயார்த்தங்களை யே தங்குந்தங்கு ஸ்ரீபாதமுடையாக்கெல்லாம உபதேசித்து வந்தார்கள். அதனால் சிஷ்டாசாரம் தவறுபட்டமவிருதது. ஆத லால்நீரும் பூர்வாசார்ய ஸம்பரநாயங்களுக்கு அனுகுணமான

பிரமாணங்களைக்கொண்டு அர்த்தநிர்ணயஞ் செய்துகொண்டு நூதனவழியை விட்டுவிடுமென்று அருளிச்செய்தார்.

பின்பு அதற்குத் தூபத்தில்பிள்ளை ஸ்வயம் ஸர்வஜ்ஞராதலாலும் ஸ்வபஞ்னுபவத்தாலும் அனுதாபமபிந்ந பூர்வாசார்யர்கள் வ்யாக்யானங்களை மெல்லாம ஆழ்வாருடைய பரத்யகூழமாகவந்த உபதேசபரம்பரையொன்று அநியாமநோய் விட்டேன். மற்றவ்பாக்யானங்களைப்போல் பூர்வாசார்யர்கள் தங்கள் தங்கள் பத்திக்கனுகுணமாகச்செய்ததெனநிற்கேன். இப்பொழுதுஸ்வபந்தாலும் தேவரீர அடியேனுக்கு அருளிச்செய்த அனுக்ரஹத்தாலும் உண்மையறிந்தேனென்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டு முன்புதாமபண்ணின நூதனவழியான க்ரந்தங்க ப்பெரியவாச்சாரியினை நிறுமணவைத்து அநுஞள்ளவர்களைகோக்கி இனிந்த க்ரந்தங்களை யாவரும் பரவாத்தரிப்பதற்கு வேண்டாமென்று திருவாணையிட்டு அநுலயாவில் தேசாந்தரங்களில் வழங்கிய ரஹஸ்யாததங்களைக் குறித்துத் தமஸ்ததாமே கொண்டு கொண்டு பெரியவாச்சாரியிள்ளையை ஆராயித்தார். பெரியவாச்சாரியிள்ளையும் தூபதில் பிள்ளையைத் திருக்கைகளால் லணைத்து உமங்கு அனுதாபம் பிறத்தபிரதே ஸாஸ்தாபசாரங்களுந் நீங்கிப்போயிற்று. ஆயினும் பெரியபெருமான் - ஆழ்வார் - எம்பெருமானார் இவர்கள் ஸந்திதியில் ஸந்தகாலகேசுபம் பண்ணிக்கொண்டு வாருமென்றா. தூபதில் பிள்ளையும் அவ்வாறே செய்து பெரியபெருமானைத் திருவடிதொழுது. ஆழ்வார்கள் விஷயமாக ஓர் பரபதம் விண்ணப்பஞ்செய்து பெரியவாச்சாரியிள்ளை ஸந்திதியில் கொண்டுவரக் கூவக்கப் பெரியவாச்சாரியிள்ளை திருவுள்ளமுவுது தூபதில் பிள்ளைக்கு ஸகல அர்த்தங்களுமும் ஸாதித்தருளினார். அவருமதைப்பெற்று க்ருதார்த்தராய் அடியேனுக்குத் திருவாராதனம் ஸாதித்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெரியவாச்சாரியிள்ளை தமக்கு அந்தரககாரன ஒரு மரீவைஷ்ணவரைக் கொண்டு தமது கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பைத் திறக்கச்சொல்லித் தூபதில்பிள்ளையைவைத்து நீர்போய்க் கண்ணை மூடிக்கொண்டு ஒருவரையெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொள்ளுமென்று நிமிக்க அவரும் ஸந்திதியில் போய் தண்டன் ஸமர்ப்பித்துத் தமது கண்களை மூடிக்கொண்டு ஒருவரையெழுந்தருளப்பண்ணிப் பார்க்குமிடத்தில் அங்கத் திருக்கோலம் திரு

கன^௦ பெரியவாச்சான்பிள்ளை வைபவம்.

ப்பாணுழ்வாராகவிருக்க அதனைக் கொண்டுவந்து பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸந்திதியிற்காட்ட அவரும் உம்மைச்சோதிக்க எம்பெருமா னிவ்வாறு க்ருபைபண்ணினார். ஆகையினால் நீர் இவரை நித்யமாக ஆரதித்துக்கொண்டு இவருடைய ப்ரபந்தமான அமலனுதிப்பிரானுக்கு ஓர் வ்யாக்யானம் செய்யுமென்று ஸாதித்துக் தமது பாதுகைகளையும் ஸாதித்தருளினார். தூப்பிஸ்பிள்ளையும் அதனைப்பெற்று அமலனுதிப் பிரானுக்கு ஓர் வ்யாக்யானஞ்செய்து பெரிவாச்சான்பிள்ளை ஸந்திதியில் விண்ணப்பஞ்செய்ய அவரதனைக்கேட்டு மிகவு மூவந்தருளினார். தூப்பிஸ்பிள்ளை பெரியவாச்சான்பிள்ளையின் நியமனப்படி பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய க்ரந்தங்களையே காலக்ஷேபஞ்செய்து கெர்ண்டெழுந்தருளி யிருந்தார். பின்பு கிலநாளில் பெரியவாச்சான்பிள்ளை திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். தூப்பிஸ்பிள்ளையும் பெரியவாச்சானபிள்ளை ஸூபாதத்து முதலிகளைக்கொண்டு சரமகைங்கர்யங்களை நன்றாக நடத்தியருளினார்.

விசிஷ்டாத்வைத சித்தாந்தத்திலிருந்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாக உள்ளவர்களுக்குத் திருபபல்லாண்டு முதலிய திவ்ய பரபந்தங்களையொழிய வேறுகதியில்லை. அன்றியும் பூர்வாசார்ய ஸம்ப்ரதாய பரம்பரையாகவந்த திவ்யப்ரபந்த தாத்பர்யங்களை யறிந்து கொள்வதற்குப் பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின வ்யாக்யானங்களையொழிய வேறுகதியுமில்லை. ஆகையால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை ஸம்பந்தப்பட்டு அவருக்கு சிஷ்யகோடியாக விருப்பார்கள். பெரியவாச்சான்பிள்ளை செய்தருளின க்ரந்தம் தனிகலோகி பரந்தபடி திரிமத சித்தாந்த ஸாரஸங்க்ரஹம் கலியனருளப்பாடி முதலானவைகள்

பெரியவாச்சான்பிள்ளைவைபவம்.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை

வைபவம்.

வடக்குத் திருவீதிப்பிள்ளை-திருநகரத்திராம சலி - ௪௩௨௯-
வதான சர்வசித்துவருஷம ஆனிமாசம் சுவாதி. இவர் சித்தாந்த
த்தில் ப்ரசித்தகராய் நம்பிள்ளை ஸந்நிதியில் ஸ்ரீபாஷ்யம் முதலான
ஸகலக்ரந்தங்களையும் அதிகரித்துத்திருவாய்மொழிக்கு ஈடு முப்ப
த்தாறுயிரமும் ஆசார்யஸமமதிமுதலான அனேக ப்ரபந்தங்களும்
செய்தருளி அவர் திருவடிகளிலே அடிமைசெய்திருக்கின்ற கால
த்தில் நம்பிள்ளை தமக்கிஷ்டதெய்வமான பெரியபெருமான் திருநா
மஞ் சாத்தவேணுமென்று நினைப்பிட்டுக்கொண்டு வடக்குத் திரு
வீதிப்பிள்ளைக்கு ஓர் குமாரர் அவதரிக்குமபடி அனுக்ரஹஞ் செ
ய்தருளினார்.

வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளைவைபவம்

முற்றிற்று.

புனிதனிற்சோதிநா ளவதரித்தான் வாழியே

ஆழ்வார்களைகலைபொருளை யாய்ந்துரைப்போன் வாழியே

தருகந்தநம்பிள்ளை தாளதொழுவுவான் வாழியே

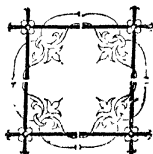
சடகோபர்தமிழ்க்கீடு சாற்றினான் வாழியே

நாடல்வல்லபாடியத்தை நடத்தினான் வாழியே

நல்லவுலகாரியனை நமக்களித்தான் வாழியே

நாடல்வெமையாளு மிறைவனா வாழியே

நமங்கள்வடவீதிபிள்ளை யிணையடிகள் வாழியே.

ஸ்ரீமதேகராமாதுஜாயகம்.

பிள்ளை லோகாசாரியர்

வைவரம்.

கவி-சங்கரா-வதாஸ குரோதனஸ்ரீ ஸ்பிரிசிமாசம திருவோ
ணத்தில் வடக்குத்திருவிதப்பிள்ளைக்கு ஒரு குமார அவதரித்தரு
ளினார். அவரும் தமமுடைய ஆசார்யரிஷ்யைக்கு அனுகுணமாக
அததக்குமாரருக்குப் பிள்ளைலோகாசாரிய ரென்று தமதாசார்யரா
ன நம்பிள்ளையினுடைய திருநாமத்தையே சாத்தியநளினார், பின்பு
நம்பிள்ளையும் இதனைக்கேட்டருளித் தமது மலேசுகம சித்தியா
மையால் வடக்குத் திருவிதப்பிள்ளைக்குத் திருமபவம் ஒர் குமா
ரர் அவதரிக்குமபடி அனுசுலஹகு செய்தருளினார். அப்படியே
வடக்குத்திருவிதப்பிள்ளைக்கு இரண்டாவதுகுமாரர் அவதரிக்க
அவருக்கு நம்பிள்ளை பெருந்தருளி அழகிய மணவாளப்பெருமா
ள் நயினாரென்று - பெரிப்பெருமாளுடைய திருநாமஞ்சாத்தியநு
ளினார். பிள்ளைலோகாசாரியரும் அழகிய மணவாளப் பெருமாள்
நயினாரும் ஸகலசாஸ்திர நிபுணர்களாய்ப் பிரதவாகிய வடக்குத்
திருவிதப்பிள்ளையின்பக்கலில் ஸ்ரீபாஷ்யமமுதலான க்ரந்தங்களை
யும் ஸேவித்து உபதேசபரமபாஸ்யாற்பெற்ற அர்த்தவிசேஷங்க
ளையெல்லாம் உலகத்திலுள்ள ஸகல அக்மாக்களும் உஜ்ஜீவிக்கும்
பொருட்டிப் பலபாபந் தங்களுக்கச்செய்து வெளியிட்டருளினார்
கள். பிள்ளை லோகாசாரியர் செய்து வரஹஸ்யதரயம்-தகவகர
யம் - ஸாரஸங்கரஹம் - ஸ்ரீவசனபூஷணம் முதலிய பதினெட்டு
ரஹஸ்யங்களும், கசியதரயவ்யாக்யம் தகவத்ரயத்திரகுர் சிறி
யபடி பெரியபடி இரண்டு வ்யாக்யானமுதலானவைபரம். அழகிய
மணவாளப்பெருமாள் நயினார் ஸ்ரீவசனபூஷண ஸ்தாபனர்த்தமாக
ஆசார்ய ஹ்ருதயமென்கிற பரபதமுதலானவைகளைச் செய்தரு
ளி நாதமுனிகள் முதலான பூர்வாசாரிய பரமபரையரில் உபதே
சமாக நடந்தவங்க ரஹஸ்யார்த்தங்களுக்கும் தவய பரபதார்த்த
ங்களையும் ஸ்தாபித்தருளினார் ஒருநாள் நம்பெருமாளுடைய புற
ப்பாட்டில் தூப்பில் சிள்ளைக்கும் அழகிய மணவாளப்பெருமாள்
நயினாருக்கும் ஸ்ரீவசனபூஷண விஷயமாக பரஸங்கமவந்து ஒருவ
ருக் கொருவர் ப்ரதிஜ்ஞகுபண்ணி அழகிய மணவாளப் பெருமா
ள் நயினார் உபன்யஸித்த அர்த்தங்களை நம்பெருமாள் அங்கீகரித்
தால தூப்பில் பிள்ளை நம்பெருமாள் ஸேவையைய ரிழந்து ஸ்ரீங
கத்தைவிட்டுப் போவதாகவும் அவ்வரமவர் அங்கீகரியாவிட்டால்
அழகியமணவாளப் பெருமாள் நயினார் க்ரந்தஸக்யாஸம்பண்ணு
வதாகவும் கிரணயஞ்செய்துகொண்டு பெருமாளெழுந்தருளுகின்ற

நாலு வீதிகளிலும் நான்கு ப்ரகரணங்களாக அழகியமணவாளப் பெருமாள்நயினார் உபந்யஸிக்கப் பெருமாள்சாத்திக்கொண்டிருந்த நாலுதிருமால்களும் ஒவ்வொருப்ரகரணங்களுக்கு ஒவ்வொரு மாலையாகக்கூழன்று கீழ்விழும்படி பெருமாள் அனுக்ரஹம் செய்தருளி அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினார் செய்தருளின ஆசார்ய ஹ்ருசயத்தையே அங்கீகரித்தருளினார். தூப்பில்பிள்ளையும் ப்ரகிஜ்ஞா பண்ணினபடி நம்பெருமாள் ஸேவைஸயவிட்டுத் தேசாந்தரத்துக் கெழுந்தருளினார். அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் அநிவிரக்கராய லக்ஷ்மிசபரமஹாசாரியாரிருந்து உத்தமாச்ரமஸ்விகாரஞ் செய்தருளி ஆசார்யஹ்ருதய முதலான ஸகலசாரதங்களைபும தெளதவஸ்தா குலோதபவாரான பெற்றற்றென்பவருக்கு ப்ரஸாதித்தார். அவர் திருநாராயணபுரதகாரிக்கு ப்ரஸாதித்தார். அழகியமணவாளப்பெருமானநயினார் ஸக்தியில கிடாம்பியாச்சா னத்திருமருமானான-கிடாமபித்திருமலேநயிலுரென்பவர் ஸ்ரீபாஷ்யாதி ஸகல க்ரந்தங்களைபும அதிகரித்தார். அழகியமணவாளப்பெருமாள் நயினாரும் சிலகாலம் ஸநயாஸரபூமத்தில எழுந்தருளியிருந்து திருத்தமயனருக்கு முன்னமே திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார்.

ஸர்வஜ்ஞரான பிள்ளைலோகாசார்யர் திருவடிகளைப்பெரிய வர்கள் பலரும் ஆபூரயித்தார்கள். அவர்களுள் கூடாருலோத்தம தாஸர்-மணபார்க்கத்தாமபியார் கொல்லிக்காவலதாஸர்-கோடியிலண்ணர்-திருவாய்மொழிப்பிள்ளை-அவர்தகப்பனாரண்ணர்-அவரத்திருத்தகாயார்-விளாஞ்சேரலைப் பிள்ளையென்பவர் இவர்களுள் முக்யராயிருந்தார் மணபார்க்கத்தாமபி. இவருடன் தேவப்பெருமாள் திருவாய்மலர்த்தருளி சிலரஹஸயாரதங்களை ஸாதித்தருளிப் பின்னும் அவரைநோக்கி இன்னமுமருக்குச் சொல்லவேண்டிய அர்த்தங்களைக்கோயிலிலேசொல்லுகின்றோம் அகாதுபோய் வாஸம்பண்ணிக் கொண்டிருமென்று மியமித்தருள மணபார்க்கத்துமபியாரும் கோயிலில்வாஸஞ் செய்துகொண்டு தமக்குத்தேவப்பெருமான ப்ரஸாதித்த அர்த்தங்களைத்தனியிடத்திலிருந்துகயாரித்ததுக்கொண்டிருக்க ஒருநாள் பிள்ளைலோகாசாரியார் - ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் தாமுமாக ஓரிடத்திலிருந்து கொண்டு அதற்கு யலில் மணபார்க்கத்தாமபியார் இருப்பதுதெரியாமல் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு ஏறஸ்யார்த்தங்களை ஸாதித்துக்கொண்டிருந்தார். அதனைமணபார்க்கத்து நம்பியார் கேட்டுக்கொண்டிருந்து தமக்கு முன்பு தேவப்பெருமாள் ஸாதித்த அர்த்தங்களும் இப்போதுபிள்ளைலோகாசாரிபாஅருளிச் செய்த அர்த்தங்களும் ஒன்றுயிருந்தபடி பங்குது எழுந்தவாகு தேவப்பெருமாள் நீராதானேவென்றுசொல்லிக்கொண்டு பிள்ளைலோகாசார்யர் ஸநிதியிலே ஸேவித்தார். பிள்ளைலோகாசார்யரும் அவரைத்திருக்கரத்தினாலே வாரியெடுத்த

கௌடி பிள்ளைலோகாசாரியர் வைபவம்.

ருளி நீர் ஆரென்றுகேட்டருள மணப்பாக்கத்து நம்பியாருந் தேவப்பெருமாள் நியமித்தபடியே விண்ணப்பஞ்செய்யப்பிள்ளைலோகாசாரியர் மிகவுழுவந்து அவரைத்தமக்கு அந்தரங்கசிஷ்யராகிக்கொண்டு தேவப்பெருமாள் ஸாதித்த அர்த்தங்களுக்குமேல் ஸாதிக்கவேண்டுமீர்த்தங்களுடும் ஸாதித்துக்கொடிருந்தார. பின்பு தேவப்பெருமாள் மணப்பாக்கத்து நம்பியாருடைய ஸ்வப்னத்திலெழுந்தருளி இந்த அர்த்தங்களை எல்லைக்கட்டலோபபாடாக ஒரு ப்ரபந்தமாகச் செய்யுமபடி பிள்ளைலோகாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யுமென்று நியமித்தருளினார்.

அவருமதனைப் பிள்ளைலோகாசாரியருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யப் பிள்ளைலோகாசாரியரும் அநநியமனத்தைச் சிவஸாவஹித்துக்கொண்டு உபதேசபரமபரையால் வந்த அர்த்தங்களை நாதமுனிகள்முதலான பூர்வாசாரியர்களுடைய ஸ்ரீகுத்திகளைக் கொண்டு நிறைத்துப்ராதிபாதித்து அதற்கு ஸ்ரீவசனபூஷண மென்று திருநாமஞ்சாத்தியருளினார். இந்த ஸ்ரீவசனபூஷண ஸ்தாபனர்த்தமாக ஆசார்ய ஹ்ருதயம் பிறந்ததெனய மேல்குறிக்கப்பட்டது. இவ்வாறு பிள்ளைலோகாசாரியர் மிகுந்த வைபவமுடையவராயும் பெரியபெருமானாகு பராணபூசராயும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற காலத்தில் துருஷ்கால கலஹமநேரிட்டுக் கோபின்றுகுடி யிருக்கக்கூடாமையா யிருந்தபடியால் நம்பெருமாள் - நாய்ச்சிமாருடன் எழுந்தருளினார். பிள்ளைலோகாசாரியரும் பெருமானைப்பிரிந்துதிரித்திருக்கமாட்டாமல்சிலமுதலிகளுடன் பெருமானைப்பின்றொடர்ந்துசென்றுதிருமேனிக்காவலாக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பொழுது சோதிடக்குடியென்கிற க்ராமத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் போது பிள்ளைலோகாசாரியர் திருமேனி கோய்சாததிக்கொண்டு தம்முடையசிஷ்யரான விளாஞ்சோலைப்பிள்ளையைத் திருவாந்தபுரத்தில் நிதயவாஸமபண்ணுமபடி நியமித்தருளி ஆவணிமாஸம் - சுக்லபக்ஷம் தசமியில் திருநாட்டிற் கெழுந்தருளினார்.

பிள்ளை லோகாசாரியர் வைபவம் முற்றிற்று.

அத்திகிரியருள்ள ரனுமதியோன் வாழியே
ஐப்பிசியிற்றிருவோணத் தவதரித்தான வாழியே
முத்திரெறிமறைத்தழிழால் மொழிந்தருள்வோன் வாழியே
முதறிவின்மணவானன் முனபுத்தகதான் வாழியே
நித்தியநம்பின்னைபதம் நெஞ்சிலவைப்போன் வாழியே
நீளவசனபூடணத்தால் நியமித்தான் வாழியே
உத்தமமா முடுமபைநக ருத்தித்தவள்ளல் வாழியே
உலகாரியபைதகக னுழித்தொழும் வாழியே.

ஸ்ரீமதே ராமாத்ஜாயநம:.

திருவாய்மொழிப்பிள்வன

வைபவம்.

பின்பு நம்பெருமாள் பிள்ளையைப்பிரிந்த க்வேசத்தினால் சோதிடக் குடியைவிட்டுத்திருமாவிருஞ் சோலையிற்சென்று அங்கு சிலநாளொழுகத்தருளியிருந்து அவ்விடத்து அழகிய மணவாளன் கிணறென்று ஓர்கிணற்றையுண்டாக்கி அங்குநின்றும் புறப்பட்டு க்கோழிக் கோட்டுக்கு எழுந்தருளினார். மற்றும் தீவ்யதேசத் தெமபெருமான்களும் - நமமாழ்வாரும் கோழிக்கோட்டுக்கு வல பபுறமாக எழுந்தருளினார்கள். அவ்விடத்துத் தேவப்பெருமாள் நமமாழ்வாரை மிகவு முவந்து தமமுடைய தீவ்ய ஸிம்ஹாஸன மான வட்டமணையையும் - முத்தின்சட்டையையும் - தீர்த்தபடி க்கத்தையும ஸாதித்தருளினார்.

அன்றுமுதல் தேவப்பெருமானுக்கு வட்டமணை முதலான வைகளில்லை. நம்பெருமா ளங்குநின்றும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டில் திருநாராயணபுரத்துக் கெழுந்தருளி அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவேங்கடமலைக்கெழுந்தருளி அவ்விடத்தில் சிலகால மெழுந்த ருளியிருந்தார். கோயிலைவிட்டு நம்பெருமாள் புறப்பட்டருளிய பின்பு விவேக சூரியரான மிலேச்சர் ஆக்ரமித்துக் கோயிலில் ஓர் மதிலையிடித்துக் கன்னனூரிற் கொண்டுபோய் அரண்மனைகட்டுவி த்து அனேக உபத்ரவங்களையும் செய்யத்தொடங்கினார்கள். அப் பொழுது நம்பெருமானுக்குரிததாகிய அழகியமணவாளனென்னு ங்கிராமத்தில் காணியாட்சி ப்ராமஹணருள் சிங்கப்பிரா னென்னு மொரு ப்ராமஹணர் அந்த மிலேச்சர்வாசலில் காரியக்காரராய் நின்று அவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்கின்றவர்போற்காண்பித்து அவர்கள் நினைத்தபடி உபத்ரவஞ்செய்யாமல் திருமதில் - திருமா ளிகை-திருக்கோபுரம்-திருமாமணிமண்டபம் முதலானவைகளே யும் பெரியபெருமானையும் காத்திருந்தார். அதையறிந்து அங்கு ள்ளவர்கள் யாவரும் அச்சிங்கப்பிரானுக்கு இனியவார்த்தைகளோ டு உபசாரஞ் செய்துகொண்டுவந்தார்கள். பின்பு திருவாய்மொ ழிப்பிள்ளை திருத்தாயார் நமமுடைய ஆசார்யரான பிள்ளைலோ

களசு திருவாய்மொழிப்பிள்ளை வைபவம்.

காசார்யரைப்பிரிகது எவ்வாற்றிப்போமென்று வருந்தி பரமபதத்
தையடைந்தாள். அவர்குமாரரான திருமலை யாழ்வானென்னும்
திருவாய்மொழிப்பிள்ளையைச் சிறியதாயார் போஷித்துக்கொண்
டிருந்தாள். பின்பு - திருமலையாழ்வான் பருவம் நிறைந்தவனவில்
தமிழ் விதத்தராயிருந்தார். அப்பொழுது பிள்ளைலோகா சார்யரு
டைய சிஷ்யராகி மிகுந்த வைபவத்தைப்பெற்ற கூரகுலோத்தம
தாஸரென்பவா கோயிலில் மக்தர்வயாக்யானத்தை எல்லவர்க்கும
ப்ரவசனம்பண்ணி தாசனத்தை பரவர்த்திப்பித்ததுகொண்டிருந்
து திருமலையாழ்வாரைத் திருத்தி தாசனபரவர்த்தக ராகுமபடி
செய்ய கினைத்து அவர்செவியிறப்படுமபடி திருவிருசத்தலை அனு
ஸ்திக்கத் திருமலையாழ்வானும் உதரகுப பொரு னென்னவெ
ன்று கேட்கக் கூரகுலோத்தமதாஸர் அவரைகோக்கி உபநிதை
ச்சொல்ல லாகாதென்று மறுக்க டுவா அர்ஜய்தியைச் சிறியதா
யாருக்கறிவிக்க அமலையும திருமலையாழ்வானைகோக்கி நீர் பிள்
ளையோகாசார்யர் திருவடி களை அடிபாலயத்தி லாபுரயித்திருந்தீர்;
இப்பொழுது அதிவின்றும் வேறுபடாநின்று ரென்று லோகாசார்
யர் ஸமபந்தத்தை நினைப்பித்தான். திருமலையாழ்வானும் ஆசார்
யரைப்பற்றுதலில் அபிமுஃபராகவிருந்தாரா, அப்பொழுது மேற்
குறித்த சிங்கப்பிரான்செய்ய முயகாரத்துக்கு ஆசார்யர்களெல்
லாரு முவந்து அவருக்குத் திருமணத்தானுமபியென்று திருநாம
ஞ்சாத்தினார்கள்.

பின்பு அவருக்கு அங்குள்ளவர்களெல்லாரும் அர்த்த விசே
ஷங்களேத் தனித்தனிசொல்ல அச்சங்கப்பிரான் பலருஞ் சொல்
லுகையால் தெளிவுபெறக்கவில்லை செவ்வையாகத்தெரிவிக்கத்தக்க
ஒருவரா லடியேனுக்குத் கற்பிக்க வேண்டுமென்ன அவர்களும்
திருமலையாழ்வாரை நியமிக்க அவரும் சிங்கப்பிரானுக்கு ஸகல
அர்த்தங்களையுஞ் சொல்லிக்கொண்டிருக்கும்போது அதில் சிலது
அஸம்பரதாயமாக இருப்பதையறிந்து கூரகுலோத்தமதாஸர் திரு
மலையாழ்வாருக்கு ஸமப்ரதாயார்த்தங்களையும் பிள்ளை லோகாசா
ராயர் தமக்கு ஸாதித்த ஸ்ரீவசன பூஷண முதலான ரஹஸ்யார்த்
தங்களையும் ஸாதித்து அவரை தாசனபரவர்த்தக ராக்கினார். அத
னால் கூரகுலோத்தம் தாஸருக்கு உதாரரென்று திருநாமமுண்
டாயிற்று. பின்பு கூரகுலோத்தமதாஸர் தமமுடைய அந்தியகா
லத்தில் திருமலையாழ்வாரை யழைத்தருளி நீர் விளாஞ் சோலைப

பிள்ளையிடத்தில் இன்னுஞ்சில ரஹஸ்யங்களையும் திருக்கண்ணங் குடிப்பிள்ளையிடத்தில்திருவாய்மொழியையுங் கேளுமென்று சிய மித்துத் திருநாட்டிழைக்கெழுந்தருளினார். திருமலையாழ்வாரும் திருநாட்டிழைக்கண்ணங்குடிப் பிள்ளையிடத்தில் திருவாய்மொழி சேவரிக்குமபொது அவர் முக்யகாத்திரியமே சொல்லிவந்தார். இவரும் அதை சபகராத்தமாக மீண்டும் சொல்லவேண்டுமென்று வின்ணப்பஞ்செய்யத் திருக்கண்ணங் குடிப்பிள்ளையும் திருப்புக்குழி ஜீயர்சகந்திகுப்பேரமென்று சியமித்தார். அவரும் திருப்புக்குழிக்குவந்து ஜீயா திருநாட்டிழைக்கெழுந்தருளி பன்னிரண்டுநாளாயிற் றென்றுகேட்டுத் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தார். அங்கு நடப்பிள்ளை சிஷ்யரான நயுண்ணிமாதவருடைய சிஷ்யபாசிஷ்யராகிய நயினு ராச்சானபிள்ளையினது திருவாழ்க்கையில் செலித்துத் தாமவந்தகாரிய தலத்திண்ணப்பஞ்செய்ய அவரும் அங்கு சகந்திருளினாமேயும்கு த்திருவாய்மொழியாவும் சாதிக்கின்றோமென்று அநுதிச்செய்து அவவாறே நடத்திவந்தார். இதைத் திருநாராயணபுரத்து ஆயிப்பி ள்ளே முதலானவர்கள் கேட்டு எம்பெருமானுடைய திருமுகமளமு திருநாராயணபுரத்திலுள்ளவருடைய ஸ்ரீமுகத்தைத் தலையில் வைத்துக்கொண்டு உவந்து திருமலையாழ்வாரையும் கூட்டி வந்தோடு திருநாராயணபு ரத்துக் கெழுந்தருளி உடையவருக்குவப்பாக ஆயிப்பிள்ளை - திரு மலையாழ்வார் முதலானவாங்கு ராஜமுயத்தாநுஷிரகதை பரசாதி தத்துத் திருமலையாழ்வாருக்குத் தமமுடைய திருவாராதனமான கண்ணையும் பரசாதித்தருளினார்.

திருமலையாழ்வாரு மதனைப்பெறும் கருதார்த்தராய் நமமா ழ்வாரை ஸேவிகாவேண்டுமென்கிற அபிநிவேசத்தால் அங்கு நின்றும புறப்பட்டு மேல்நாட்டில் திருக்கணமடியெனது முருநக் கெழுந்தருளி நமமாழ்வாரை ஸேவித்து அவாறுமதிக்கொண்டுதாம் முன்னதாகத் திருக்கரிகெழுந்தருளிக் காடுவெட்டி நாடாககிக் குடியேற்றித்திருமபவும் திருக்கணமடிகுவுந்து ஆழ்வாரை யெ ழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு திருநகரியில் பரஜிஷ்டைசெ ய்வித்துத் திருக்கோபுரமுதலானவைகளைக்கட்டுவித்து நித்தியோத் ஸவாதிகளை நடப்பித்தருளினார். அப்பொழுது நமமாழ்வார் மிக வுழுவந்து திருமலையாழ்வாருக்குச் சடகோபதாசனென்று திரு காமஞ்சாத்தியருளினார். பின்பு திருமலையாழ்வார் திருவனந்தபுரத்

க௭அ திருவாய்மோழிப்பிள்ளை வைபவம்.

தில் விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை ஸங்கிதியிற்போய் அவரைஸேவித்து அவரிடத்தில் விசேஷார்த்தங்களைப்பெற்று அவர் விஷயமாகத் தனியனும விண்ணப்பஞ்செய்து திருநகரிக்கெழுந்தருளினார். பின்பு சிலநாளில் விளாஞ்சோலைப்பிள்ளை திருநாட்டிற்கெழுந்தருளின செய்தியைக்கேட்டு அவருக்குச்சிஷ்யர்கள் செய்யுங் கிருத்தியங்க ளையெல்லாஞ் செய்தருளினார். பின்பு சிறிதுநாளில் திருமலையாழ்வார் தமது மருமகனுடை புத்தானாகப்பெறுமாக்கொண்டு தேவப் பெருமானென்று - நாணூரரச்சாஸனபிள்ளை திருநாமஞ் சாத்தியருளினார். பிள்ளைலோகாசார்பருடைய சிஷ்யரான கொல்லிக்காவல தாஸரெனகிற-கோட்டாரழகியமணவாளப் பெருமான் பிள்ளையும லோகாசாரியர் தமக்கு ஸாத்திதருளின அர்த்தவிசேஷங்கடையனு சநதித்துக்கொண்டு சித்தில்கொடாரமெனகிற உளரிலெழுந்தருளியிருந்தார். அகனபின்பு எழுபத்துநான்கு ஸிமஹாஸனஸ்தர்களில் கோமடத்தாழ்வாருடைய திருவமசஸ் நான திருநாவுடைய பிரான் தாஸரெனபவர் கொல்லிக்காவல தாஸருடைய திருக்குமாரத்தியானை விவாகமபண்ணிக்கொண்டு சிவசில்கொடாரத்திலே அவர் திருமாளிகையிலே இருந்து கொண்டு அவர் ஸங்கிதியில் ஸகலரஹஸ்யங்கடையும அதிபரித்து அவரைலோகாசார்பராகவே யனுசரித்துக்கொண்டிருந்தார்.

பின்பு கொல்லிக்காவல தாஸரும் சிலநாளிருந்து திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். பின்பு திருநாவுடையபிரான் தாஸரண்ணர் தேவிகளை யழைத்துக்கொண்டு திருநகரிக்கெழுந்தருளியிருந்தார். அக்காலத்தில் கமமாழ்வாரடியாக வருகிற பரபத்தி ஸம்பாதாயங்குறைந்துவருகின்ற லைக்ககண்டு பெரிய பெருமாள் எம்பெருமானுரைப்போல ஆத்மாக்களை உஜ்ஜீவிக்கச்செய்யும்படி யொருவரை அவதரிப்பிக்கச்செய்வோமென்று நினைப்பிட்டுத் திருவனந்தாழ்வானைப் பார்த்தருளி நீர் போய் உமமுடைய அவதாரமான திருப்புளியாழ்வா னிருக்கின்ற திருநகரியிலே திருநாவுடையபிரான் தாஸரண்ணருடைய தேவிகள் கர்ப்பத்தையடைத்து மேலோகஜீவனாத்மமாகவும் சேதன ஸமாகூணர்த்தமாகவும் அவதரியுமென்று நியமித்தருளத் திருவனந்தாழ்வானும் நியமனப்படியே அண்ணருடையதேவிகள் கர்ப்பத்தையடைந்தார்.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநம:

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்

வைபவம்.

எம்பெருமான் நியமனப்படி கலியுகாதி வாலாபிரத்துநானூற்றெழுபத்திரண்டாவதான சாதாரணவநுஷ்டம் ஐப்பிசிமாசம் சுக்லபக்ஷம் சதுர்த்தசி வியாழக்கிறமைகூடின மூல நஷ்டத்திரத்தில் அவதரித்தருளினார். அண்ணாநாடு குமாரருக்கு ஜாதகாமமபண்ணி பன்னிரண்டாமாள் திருவிழாசினையும் ஸாதத்துக் குமாரருடைய வடிவழகும் பெருமானுடைய அழகு மொத்திருக்கையால் அழகியமணவாளனென்று திருநாமஞ்சாத்தி இவர் ஸாமாய ரல்லரென்று நிச்சயித்திருந்தார்.

பின்பு அழகிய மணவாளரென்கின்ற அகதப்புத்திரரும் சிக்கில் கெடாமெனகிற ஆரில் அமமான் திருமாளிகையில் வளர்க்குகொண்டிருக்கிறகாலம் தகப்பனாரான அண்ணரும் சாஸ்தர விதிப்படி அனாபராசனம் செள்ளம் உபயனம் முதலானவைகளைச் செய்வித்து வேதசாஸ்தர முதலானவைகளை யதிகரிப்பித்துக்கொண்டிருந்தார். இவர் திருவனந்தாழ்வான அமசமானவராதலால் பலரு மதிசயிக்கத்தக்க பேரறிவுமந்தச்செய்கையு முடையவராய்த் திருப்பாற்கடலுஞ் சந்திரமண்டலமு மொளி மழுங்கத்தக்க வெண்ணிறத்தையுந் குறைவுபடாத முப்பத்திரண்டு லக்ஷணங்களுமபெற்று அழகிற்சிந்த வடிவத்துடனெழுந்தருளி

கஅ௦ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

யிருந்தார், இங்கிப்படி யிருக்கச் செஞ்சியில் பிரதானியாயிருந்த கோபனூர்யரென்பவர் பிரபுவின் அனுமதிப்படி கம்பெருமானைத் திருமலையில் கின் றுஞ் செஞ்சியி லெழுந்தருளப் பண்ணுவித்து அங்கு சிலநாளா ராதித்தாக் கொண்டிருந்து துறங்கலாயெல்லா மடித்துத் தூரத்தி அழகியமணவாளரவதரித்த சாதாரண வநஷத் திற்கு முன்னராவ கான் பரிதாபிவநஷம் வைகாசிமாசம பதினேழா வதுநாளில் செஞ்சியில்கின்ற மகம்பெருமானைக் கோயிலுக்கெழு ந்தருளப்பண்ணுவித்தார். கம்பெருமானும் கோயிலி லெழுந்தரு ளித் தமது திருமேளக்கதிற்கு நேராகத் தெனறிசையிலுள்ள சிக் கில் செடாரத்தில் வளர்கின்ற அழகிய மணவாளப் பெருமானைக் கடாகுதித் துக் கொண்டிருந்தார். அண்ணருந் தமது குமாரரான அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்குத் திருக்கல்யாணரு செயலித் துச் சிலநாள்கழித்தவாறே திருநா டி மல்க முத்தருளினார்.

அவருக்கு அழகிய மணவாளப்பெருமான் செய்யவேண்டிய உத்தரகரியைகளைச் செய்தருளினார். அக்காலத்தில் திருநகரியி லெழுந்தருளியிருக்கிற திருமலையாழ்வார் இவரி தர்சனப்பரவர்த்தக ராவார் ஆனான். இதைத் தக்க காலத்திற் குஞ்சுமரேபரத அழகியமண வாளப்பெருமான் தமது ஜனன பூரியான திருநகரிக்கெழுகதருளி திருமலையாழ்வார் திருவடிகளை யாழ்ந்து, ஏ அவாசகிதியில் தீர விடவேதார்த்தங்களை வல்லா மறித்து அதில் தீர்வாற்றுகராயிருந் தார். திருமலையாழ்வாரும் திருவாய் மொழியினுடைய ரசானுப வத்தில் மிகவு ழுற்றமுடையவராயிருந்தகையால் அவருக்குத் திரு வாய்மொழிபிள்ளை யென்றுத் திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு திரு வாய்மொழிபிள்ளையும் அழகியமணவாளப்பெருமானுடைய கிஷ்ட டாவியே ஷத்தை மிகவு முயல்து அவருக்கு உடையவர் திருவடிக ளைத் தந்தருளினார். அப்பொழுது திருவாய்மொழிபிள்ளை திரு நகரியில் உடையவருக்குத் தனிக்கோயில் கட்டுவித்து உடைய வர் கோயிலைக்குழு இராமாநுஜ சதுர்வேத மங்கலமென்கிற அக் காலாரமுங் கட்டுவித்து அதில் பாகவதர்களைக் குடியேற்று வித்தார்.

பின்பு அழகியமணவாளப்பெருமானும் அவ்வுடையவர்திருவ டிகளில் பிரியாவன்பில் பரவிணராய் அவர்விஷயமாகயதிராஜவிம சதிபென்கிற ஓர்க்காகத்தை விண்ணப்பஞ் செய்தார். அதனால் அழகிய மணவாளப்பெருமானுக்கு யதீந்தரப்ரவணரென்று திருநா

மமுண்டாபிதம். ஆனுவர் வடதேசமாத்ரை செய்யுமுன்பே பாண்டியதேசத்தில் ஆழ்வார திருநகரியில் சுதர்வேதமங்கலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கிற திருநகரி எம்பெருமானார் விஷயமாக இந்த யதிராஜ விமசதிமைச் செய்ததல்லது ஸீபெருமபூதாரில் வந்து செய்ததல்லே. இந்த யதிராஜவிமசதியைத் திருவாய்மொழிப் பிள்ளைசேட்டருளி மிகவுமுவந்து திருப்புளியாழ்வாரடியில் தாம்சண்டதமமுடைய உடையவரை யிவரை திருவாராதனஞ்செய்யும்படி கொடுத்தருளி ஓரிடத்தில் பகவத்யானஞ் செய்துகொண்டிருந்தார். அப்பொழுது திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய ஸ்ரீபாத து முதலிசங்கு யதிராபரவணரிடத்தில் சிறிது அருளையுண்டாக அதனை ஸாவஜ்ஞான திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யறிந்தருளி அவர்க ளபசாரபாடாசபடி இவா சேஷஸ்தாரமென்று சாநி கொள் ளுரபடி முநகரித்தாகாபடி அருளையாக தவிர்ப்பித்து இவரிடத்தில் அவர்களுக்குப் பரமதகையுண்டாக்கியருளி ளா.

பின்பு யதிராபரவண நுகருங் குமாரரவதரிக்க அவருக்குத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை நியமனதறினால் இராமாநுஜஜீயரென்று திருநாமஞ்சாத்திடநாநிதாநாருவா மொழிப்பிள்ளை தமதுதிருவாராதனமான கண்ணனி. த்தில் அடிகூற்றறமுடையவராரிருக்கையால் கண்ணனசரித்தித்தை கன றுக்காட்டுகின்ற பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெருந் வயாப்பானஞ்செய்தருளிப் பின்பு சில நாளில் திருநாட்டிற் கெழகருளவேண்டுமென்னும் வாஞ்சையுடையவராயத் திருமேனியில் நோய் சாத்திக்கொண்டிருக்க அப்பொழுது அவா திருவுள்ளத்தில் சிறிதுருண்டாண்டானதாக அறிந்து யதிராபரவணா முகலான முகலிகள் சங்கீதத்தில்வந்து திருவாய்மொழிப்பிள்ளைய னேவித்துத்திருவுள்ளத்தில் குறையென்னவெனறுகேட்ட அதற்குத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இகதக்காலங் கலியாதலால் ஆழ்வார்கள் ஸ்ரீகுத்திகளை பக்திவிசுவாசங்களோடே வளர்க்குக்கொண்டிருப்பாரான மிகவுந கிலேசமாயிருக்கின்றதென்று அருளிச்செய்தார். அதுகேட்ட யதிராபரவணரும் அவர் திருவடிகளைச்சேவித்து அடியேன் அவ்வாறு செய்கின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்யத் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை இதுவிஷயத்தில் வார்த்தாசாத்யத்தாலே போதாதென்ன யதிர்தாபரவணரும திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளைத்தொட்டு அடியேன் ஆழ்வார் ஸ்ரீகுத்திகளைக்கொண்டு காலகேதமபண்ணுகிறேன்.

கஅஉ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ன்று விண்ணப்பஞ்செய்தார், திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவுள்ள முவந்து நீர் தீர்வாணசாஸ்தரங்களில் பலகாலங்களைச் செலுத்தாமல் எம்பெருமானாருக்கு உகப்பாக ஸ்ரீபாஷ்யத்தை யொருகால் சேட்டு நமக்கும் எம்பெருமானாருக்கும் மிகவும் ப்ரீதராகவிருமென்று ஆஜ்ஞாபித்த ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் முதலானவர்களை யழைத்தருளி யதீந்தரப்ரவணர்கையி லொப்புவித்த அவர்களை ப்பார்த்து இவரவதாரவிசேஷத்தை நீங்குநிறிந்திருக்கின்ற படியால் நமமைப்போ லிவரைக் கண்டுகொண்டிருங்கோளென்று நியமித்துப் பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு வைகாசிமாஸம் க்ருஷ்ணபக்ஷம் அஷ்டமியில் திருநாட்டிற கெழுந்தருளினார். இவரவதாரகாலம் வைகாசி விசாகம். அவதரித்த ஸ்தலம் குருநகரம். திருநாமம் திருமலையாழ்வார்-ஸ்ரீசைலேசா-திருவாய்மொழிப்பிள்ளை - ஸ்ரீசடகோபதாஸர் - காடுவெட்டியையன். இவர்களையெல்லாம் பார்த்தம் பெரியாழ்வார் திருமொழி வியாக்கியானம். ஸ்ரீவசுனபூஷண வியாக்கியானம், வ்யாபதி அனுசந்தான முதலான க்ரந்தங்கள்.

திருவாய்மொழிப் பிள்ளை வைபவம்

மு ந றி ன் னு.

வையகமெணசடகோபா மறைவளர்ததோன்வாழியே

வைகாசிவிசாகத்தில் வநாதித்தான் வாழியே

ஐயனருண்மாரிகலை யாய்ந்தரைப்போனவாழியே

அழகாருமெதிராச ரடிபணிவொன்வாழியே

துய்யவுலகாரியன்றன் துணைப்பதத்தோனவாழியே

தொல்குருகாபுரியதனைச் சலக்கினுன்வாழியே

தெய்வநகராகுருதிதன்னில் சிறக்கவந்தோன்வாழியே

திருவாய்மொழிப்பிள்ளை திருவடிகளவாழியே.

பின்பு யதீந்தரப்ரவணர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளையினுடைய சரமகைக்கர்யத்தைப் பரக்கடத்தியருளினார். பின்பு யதீந்தரப்ரவணர் திருநகரியில் தர்சனத்தை நீர்வகித்துக்கொண்டிருக்கிறகாலத்தில் அழகியவரதர்கோன்முதலியாரண்ணர் முதலானவர்கள் இவர்வைபவத்தைக் கேட்டுவந்து இவர்திருவடிகளில் ஆபூரயித்தார்கள். இவர்களில் அழகியவரதர் ஸ்யாஸாபுரமத்தைப் பெற்று இராமாநுஜஜீயரென்று திருநாமத்தையுடையவராய் யதீந்தரப்ரவணருக்குப் பாதரேகையாய்ப் பெரியாமல் அடிமைசெய்துகொண்

டிருந்தார். பின்பு சிலநாளில் யதீந்தரப்ரவணர் கம்பெருமானுக்கு மங்களாசாஸனமபண்ணவேண்டுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ஆழ்வார் திருமுன்பேசென்று ஸேவித்து விரோதிகளையெல்லாம் நசிப்பித்துத் திருவரங்கத்திருப்பதியில் கம்பெருமான் பாங்காக முன்போலெழுந்தருளி யிருக்கின்றார். அவரை யடியேன்ஸேவிக்க விடைகொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துகொள்ள ஆழ்வாரும் விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு யதீந்தரப்ரவணர் முதலிகளுடன் திருநகரியினினாயும் புறப்பட்டு நூலில்லிபுத்தூருக்கெழுந்தருளி ஆண்டாளையும் பெரியாழ்வாரையும் வடபெருங்கோயிலுடையாளையும்ஸேவித்து அங்குநின்ற திருமாளிருஞ்சோலைக் கெழுந்தருளி அழகரைச் சேவித்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளிஊர். அப்பொழுதுகோயில்பரிவாரங்களெல்லாம் மெதிர்கொண்டுவந்து சேவித்து உள்ளேயுலுத்துக்கொண்டுபோக இவரு மேழுதிருவிடங்களையும் வலமாகவந்து கோடியிலணணர் திருமாளிகைக்கெழுந்தருளினார். கோடியிலணணரென்பவரைப்பிள்ளை லோகாசாரயருடையசுஷ்யரென்று மேற்குறித்திருக்கின்றது. இவர் கம்பெருமான் கோயிலைவிட்டுப் போனபோது தாமது கோயிலைவிட்டுத் திருமெய்யத்திலேபோய் இருபத்துநாலாயிரப்படியை பரவசனம் பண்ணிக்கொண்டிருந்தார். பெருமான் திருமபவுங் கோயிலுக்கெழுந்தருளின பின்பு தாமது கோயிலில குடியேறி யெழுந்தருளியிருந்தார்.

இவர் தமது திருமாளிகைக்குவந்த யதீந்தரப்ரவணரைக் கண்டு மிகவுழுவது அவதார விசேஷரென்று ஆதரித்தபு பெருமானைச் சேவிக்கப்பண்ணுவித்தற்காகக் கோயிலுக்கறிபதியாக விருக்கின்ற திருமாளிகைகெழுந்தருளா ளென்கிற பட்டரணுமதிக்காக அவர் திருமாளிகைக்கு இவரை யெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு போக பட்டரும் யதீந்தரப்ரவணரைக்கண்டு மிகுந்த ஆதரவுடனெழுந்தடிப்பணித்து ஆஸனத்திலெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துத் திருவாய்மொழியி லொவ்வொருபாகுத்துக்குப் பொருளருளிச் செய்யவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய யதீந்தரப்ரவணரும் அந்தப்ரகாரமே ஸாதித்தருளிஊர். பட்டருக கேட்டருளி அத்யாச்சரியப்பட்டு யதீந்தரப்ரவணருக்கு முப்பத்தாறுபெருக்கரென்று திருநாமஞ்சாத்தித் தமது ஸநிதியாரையும் பரிநுணங்களையுமுடன் கூட்டி கம்பெருமானை யடிப்பணித்து மிகவுநானத்தித்து மங்

கஅச ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

களாசாஸனம் பண்ணியநுளி, கோடியி லண்ணருடனெகூட அவ
ர்திருமாளிகைக் கெழுந்தருளினார். பின்னிலோகாசார்யா முத
லான பூர்வாசார்பர்களுடைய ஸ்வாபவங்களைக் கோடியி லண்ண
ருளிச்செய்யக் கேட்டுக்கொண்டு பூர்வாசார்பர்க ளெழுந்தருளி
யிருந்த திருமாளிகைத் திருவாசலகளை ஸேவித்து மிகவு மாசா
வுட னவர்களையே கிளைத்துகொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்.
பின்பொருநாள் யதிகதாபரணைர் கம்பெருமானை ஸேவித்து நிம்
குமபோது பெருமான் யதிகதாபரணைரை கடந்ததித்துத் திருப்ப
வளவாய்த் திருநாமபவரைப்பிரால் நீரும் கமது கோரிய
காரியத்தைபம் தாசனாகதையும் செவ்வனே கடந்திட்டு எண்டு
சரீராவஸானத்தளவு மிகுகிருமென்று சிபரித்தருளினார், யதி
தாபரணரும் சிபரித்தபடி, ஏழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வாறெ
ழுந்தருளி யிருந்ததால் அதில் பூர்வாசார்பர்க ளெழுந்தருளிய பரப
கதங்களுையெல்லாம் திருமண்காத்தி ஸ்ரீமணவாளரை ஒரு
ருளித் தாமேமனநிரம் பெருமானைக்கொண்டும் உத்கம கம்பரிய
ன்கின்ற வாதாழ்வாருக்கு சிபரிப்பிடுத்துத் திருப்பணித் திருவாரா
தனம் முதலிபவவகளைப் பெருங்கடத்திருநுளிப்பரினபு கிருமண
முதலாகிய வடதிசையிலுள்ள திருப்பதிகளை ஸேவித்த, திருவு
ளளமாய் கம்பெருமான ஸமத்தொண்டு பெருங் கடத்ததுடன்
புறப்பட்டுத் திரு வெள்ளைமேதலிய திவ்ய தேசங்களை ஸேவித்
துத் திருமண்கெழுந்தருளி திருவேங்கடமடையானை யடிபணி
ந்து அங்கநின்றுப் புறப்பட்டுப் பெருமான கோயிலுக் கெழுந்த
ருளித் திருவனந்த சாசன் கீபடி ஆழ்வாராதிகளை யாடிபணிக
கரியமணங்கப்பெருமானையும் - ஆழிமயசிககரையும் - பெருந்தே
வித்தாயாரையும் ஸேவித்து அஸ்திகிரியேறியருளிப் பெருள்ள
ரை ஸேவித்துகிற்புப் பெருள்ளாரும் திருப்பவள வாய்த் திருநாம
கம்பிரமாமாதுஜனைப் போன்றிருப்பி ரென்றருளிச்செய்து சகலவரி
சைகளையும் ஸாத்தது விடைகொடுத்தருளினார்.

பின்பு அங்குள்ள மதமதத் திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து அ
ங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீபெருமபூதுருக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீபாஷ்
யகாரையடிபணிகது ஸ்ரீபாஷ்ய காலக்ஷேபத்திற் கணுமதிக்கொ
ண்டு மீண்டும் பெருமான கோயிலுக்கெழுந்தருளித் கிடாமபியாச்
சான் திருவமசஸ்தாரை பாமஹந்தகாஜியர் ஸூநிதியில் ஸ்ரீபாஷ்
யகாலக்ஷேபஞ்செய்து லோகாசாரயருடைய திருத்தமபியாரான

அழகியமணவாளப்பெருமாள்நயினார் ஸநிதியில் ஸகலரஹஸ்யங்
 னையும் முப்பத்தாஸாரிப்படி முதலான ஸகலசம்பந்தாயத்ராத
 ங்களையும் சேவித்துக்கொண்டு சம்பிட சதுஷ்டை ஆபுரித்த பெ
 ரியவர்களுக்கெல்லாம் உபயவேதாதாதகலையும் ஸாதித்தக்கொ
 ண்டு சொன்னவண்ணஞ் செய்தவாரிப தேவாபிரான் ஸநிதியி
 லே சிலகாலமெழுந்தருளியிருந்து பின்பு கோயிலுக்கெழுந்தருளி
 நம்பெருமாள் தியமனத்தினால் நிகழ்வாசமபண்ணிக்கொண்டெழு
 ந்தருளியிருக்க ஓநாள் பெருமானுடைய ஸைவாகுத்தலையாக்
 ஆசௌசத்தைச் சுவாமிண்ணப்பவஞ்செய்யயுதித்தரபாவனர் அது
 கேட்டு மெபெருமாள் செவைத்துத்தலையாபிந்தமென்று சோகாக்
 ராகராய் அப்பொழுதே தமமுடைய ஆசாராரான திருமலையாழ்
 வாருக்குச் சஷ்யான சடகோபநிர் ஸகலசீயில் ஆபுமஸ்விகா
 ரஞ்செய்துகொண்டு சடகோபநியமென்று திருநாமமென்று நம
 பெருமானே ஸேவித்துநிகழப் பெருமானாமஆதித்தருளித் தமது
 திருநாமமாகிய முத்திய நிருநாமத்தையே ஸாதித்தருளித் தமமு
 டைய அழகியமணவாளஜீயரை பல்லவராயன் மடத்திற்கு ஸகல
 வரிசைகளோடும் அழைத்துக்கொண்டுபோய் இருக்கவைத்து
 வாருங்கெனைய உத்தமநமசிமுகலான பரிசுகளடங்கு நியமி
 த்தனுப்பியருள அவர் கள மவவாரே ஜீயாஸேவித்துக்கொண்
 டு மடத்திலெழுந்தருளப்பண்ணுவித்தராகள்.

பின்பு அழகியமணவாளஜீயரும இராமானுஜஜீயர் முதலான
 முதலிகளைக்கொண்டு மடத்தலகப்புகளுக்கித்தகுத் திருவார்ப்மொ
 ழிப்பிள்ளை திருநாமத்தில் திருமலையாழ்வா ரெனைய வ்யாக்யான
 மண்டபத்தை அணிபண்ணி ரஹஸ்யங்கள் விளைந்தவிடமான
 லோகாசார்யா திருமாளிகை நிலைநிலுண்டான மண்ணினால்
 அமமண்டபத்திற்குத் திருப்புகழ்ப் பூசவித்து அவ் விடத்தை
 குருகுலவாஸமாக எண்ணிக்கொண்டு திருவாய் மொழிப்பிள்ளை
 திருவடிச்சானாரி விருந்து காலகேதபம ஸாதித்துக்கொண்டு
 பெரியபெருமானுக்கு மகாஸாசனத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு
 பெரியஜீயரென்று திருநாமத்தபெற்று அங்குள்ள பெரியவர்
 களால் ஆபுரிக்கப்பட்டிருந்தார். கோவிந்தராஜடபரென்று திரு
 நாமத்தையுடைய பட்டரான ஜீயரும - பெரியஜீயர் திருவடிகளை
 யாபுரயித்துப் பிரியாம லடிமைசெய்து கொண்டிருக்கப் பின்பு
 பெரியஜீயர் பெரியபெருமானுடைய தியமனத்தினால் ஸ்ரீரங்கநா
 தனைத் தமக்குத் திருவாராதனமாக ஸ்பரிசி திருவோணத்தில

கஅசு ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ப்ரதிஷ்டைபண்ணுவீத்து ஆராதித்துக்கொண்டு ஆசார்ய ஸ்திதிக்கிருப்பிடமாயிருந்தார். அப்பொழுது அத்தேசத்தா ரெல்லாரு மிவருடைய வைபவத்தைக் கண்டுமே கேட்டும் திரள் திரளாக வந்து இவர் திருவடிகளை யாழ்ந்தார்கள். அன்றியும் அந்தவிடத்திலும் ப்ரதேசங்களிலு முள்ள பெரியோர்களுக்கெல்லாம் பெரிய பெருமானும் திருப்பவளாக திறந்து ஸ்வப்னமஸாதித்துப் பெரிய ஜீயர்மாமாக விருக்கின்றோமாதலால் அவரை யாழ்ந்திருக்கொன்று நியமித்தருளினார்.

அந்நியமனப்படி கந்தரடையாண்டான முதலான ஆசார்ய புருஷர்களும அளவிறந்த அன்புகொண்டு ஆழ்ந்திருக்கின்ற காலத்தில் கருஷ்ணனாதனென்சிற ஏகதண்ட ஸன்யாஸி கோயிலுக்குவந்து தன்னோடு சாஸ்த்ரவாதம் பண்ணுவதற்குமழக்கப் பெரிய ஜீயரும் அவ்வாறு அவனோடு வாதமபண்ணும்போது மங்களா சாஸனத்திறகு விரோதமாகிறதே வாதமபண்ணுவீடில் விரோதி நிரஸனம் ஸித்தியாதே என்செய்வோ மென்று சிந்தித்துக் கொண்டிருக்குமபோது பெரியபெருமாள் நியமனத்தால் வேடலப்பாவுக்குப் பெரிய பெருமாள் ஸ்ரீமுகத்தைப் பெரிய ஜீயா முதலானார் அனுப்புவிக்க முதலியாண்டான திருவமசஸ்தராய் மஹாவைபவமுடையவரான வேடலப்பாவும் ஸ்ரீமுகத்தைச் சிரஸாவகித்துத் தமமுடையஸநிதியில் சாஸ்த்ரங்களை யதிகரித்து மிகுந்தவிர்வாஹியான தாசரதியாச்சாணையுமுடனகொண்டு நமபெருமானை மங்களா சாஸனமபண்ணி ஸகலவரிசைகளையும் பெற்று பில்வவிருஷ ஸமீபத்திலெழுந்தருளச்சே அப்போது அவ்விடத்திலிருந்த ஏகதண்டியானவன இவர்களைக்கண்டு எழுந்து தனக்குச்சகல சாஸ்த்ரங்களையும் படிப்பித்து வைத்த வேடலப்பாவைத் தண்டன் ஸமாப்பித்துநிறக அவருமவளைப்பாராது இவ்விடம்வந்த காரியமென்னென்றுவினவ அவனுமக்காரியத்தைச்சொல்ல வேடலப்பாவும் அதுகுறித்தனறே நாமிங்குவந்ததென்று அருளிச் செய்ய ஏகதண்டியும் அபசாரப்பட்டேனென்று பயப்பட்டு அடிபணிந்த நிறான். வேடலப்பாவும் அண்ணன் திருமானிகைக் கெழுந்தருளித் தாமும் அண்ணரும் தாசரதியாச்சாணும் அமுது செய்து பின்பு கிருஷ்ணனாதனென்கிற ஏகதண்டிக்குப் ப்ரஸாதம் ஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு மூவருமாகப் பெரியஜீயர் ஸநிதிக்கெழுந்தருளித் தண்டன் சமர்ப்பித்துக் கிருஷ்

ஊனத்தன் போய்விட்ட செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்யப் பெரிய ஜீயரும் மூவரையும் கடாக்கித்து மிகவுருவாக முதலியாண்டான் திருவடிவிஷயமாக இரண்டு சுலோகத்தை யருளிச்செய்து வேட லப்பாவையும் தாசாதிபாச்சாணையும் ஸந்திதியில் நித்யவாஸமடி னும்படி நியமித்தருள வேடலப்பாவும் வார்த்திக் ராணபடியூல் தாசாதிபாச்சாணை அவ்விடத்திருக்கும்படியிட்டுப் பெரியஜீயர் ஸந்திதியில் மந்த்ராஷ்ணை பெற்றுக்கொண்டு வேடலுக்கெழுந்த ருளினார். பின்பு தாசாதிபாச்சாணும் அவ்வாறே சந்தியிடுந் து கொண்டு ஸகலரஹஸ்யங்களைப் மதிகரித்திருந்தார். பின்பொரு நாள் பெரியஜீயர் அவரை ஏகாததத்தில் கடாக்கித்தருளி நீர்வந்து நெடுநாளாயிற்றே அண்ணாவை ஸேவித்து வாருமென்று பூபால ரர்யனால் திருவாராதனங்கண்டருளின ஸ்ரீரங்கராஜன் திவ்யமங்க ளவிக்ரஹத்தை நாய்ச்சிமாருடன பாஸாதித்து விட்டகொடுத்தரு ளிப் பின்பு டாதிவாதி பங்கரம் அண்ணனென்பவர் பெருமாள் கோயிலில் மஹாவாக்மியா யிருக்கின்றாரென்று கேட்டு அவரு க்கு அர்த்தவிசேஷங்களை ஸாதித்துப் பூர்வாசார்ய ஸம்பந்தாய பா வர்த்தகராகுமபடி பண்ணவேண்டுமென்று நினைத்து ஸ்ரீமுகம விடுத்தருள அண்ணனும் அதைச்சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு கோ யிலுக்கெழுந்தருளி மடத்துக்குவந்து பெரியஜீயரை ஸாஷ்டாங்க மாக தண்டனஸமர்ப்பித்து சிறக் அவரு முவந்தருளி குளிரநோ க்கி முப்பத்தாறுபிரபடியில் ஒருவிடத்தைப் பலமுகமாக விரி த்துக்காட்ட அதுகேட்டு மிகவு மாசார்யப்பட்டுப் பெரியஜீயர் ஸந்திதியில் பருச ஸமஸ்காரம்பெற்று முதலியாண்டா னுடைய திருநாமமாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவதாஸரென்கின்ற திருநாமத்தையும் அவா திருப்பவளத்தால் ஸாதிக்கப்பெற்று மிகவும் அந்தரங்கராகி எழுந்தருளியிருந்தார். அப்போது பூவாஹுமத்துக் குமாரரான இராமானுஜராயனுக்குத் தீர்த்தக்கரையில் அழகிய மணவாளப பெருமாள் நயினாரென்கிற ஓர் குமாரரவதரித்தார். பின்பு இர மானுஜருக்கு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் பிறந்த குமாரருக்குப் பெரியா ழ்வாரென்று திருநாமஞ்சாததுக்கொன்று பெரியஜீயர் நியமித் தருள அவ்வாறே சாததியருளினார். அந்தக் குமாரர்கள் பருவம வந்தபின்பு பெரியஜீயர் திருவடிகளை யாழையித்தார்கள். அதுமு தல் குமாரர் ஜீயர் நாயனாரென்று திருநாமம்பெற்று தர்சனப் ப வர்த்தகரா பெழுந்தருளியிருந்தார்கள். சில நாள் சென்றுபின்பு பெரியஜீயர் பெரியபெருமாள் அனுமதிக்கொண்டு திருக்கரிக்ெழு

கஅஅ ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

ந்தருளி ஆழ்வாரை மகனளாசாஸனம் செய்தருளி அங்கு தமது திருவடிகளை யாபுரயித்தவர்களை யாகரித்து அங்குசிலகாள் எழுக தருளி ஆசார்ய ஹ்ருதயத்துக்குப் பொருள் கேட்பதற்காகத் திரு நாராயணபுரத்தாயி ஸந்திதிக்கெழுகதருளி ஆசார்ய ஹ்ருதயத்தை யதிகரித்து ஆயிரால் இவா ஓர் அவதார வீசேஷரென்று மிகவு மாதரிக்கப்பட்டெழுகதருளி யிருந்தார். அப்பொழுது பெரியஜீய ரிடத்தில் சிலா பொறுமைமொண்டி அவரிருந்ருங் கூலையில் செ ருப்பைவைத்தார்கள. பெரியஜீயரும் திருவளந்தாழ்வாலையையால் அத்திருவுருக்கொண்டு ஓர் கோமுகச்சாரியாக வெளியேற புறப்ப ட்டெழுகதருளினார். பின்பு இதனை யாசனவிடது அவர்களைத் த ண்டிக்கக்கண்டு ஓரக்கங்கொண்டு அவர்களைத் தண்டனையினின்று நீக்கிபுருளி அவர்க்கறிமகிலா பெரியஜீயா திருவடிகளை யாபுரயித்து அபராதகூரமணம் பண்ணிக்கொண்டார்கள. பின்னர் பாண்டிய தேசத்துக்கு பரவாததகனாபுருகுகின்ற பொருவன் பெரியஜீயர் வைபவத்தைக்கண்டு அவர்திருவடிகளிலாபுரயித்தான் அவனுக்கு ப்பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்தருளி சட்கோபதாஸனென்று திரு நாமஞ்சாததயருளிப் பின்பு திருநகரியில் பெரியஜீயா திருமண்ட பத்தையும் திருவிதிக்கையும் அழகியமணவானன் மண்டபத்தையும் சீர்திருத்தியருளிப் பின்பு திருக்குறுங்குடிக்கெழுகதருளி அங்கு திருவேங்கட முண்டையானென்கிற பராரணைரைச் சிஷ்யராக்கிக் கொண்டு அவருக்குத்திருவேங்கடதாஸனென்று தாஸ்யநாமஞ் சாகத் அவரைத்திருக்குறுங்குடி ஸந்தியில் கைகார்யத்தில் நிய மிதறு, நின்றமயி - இந்நந்தமயி - கிடந்தமயி திருப்பாற்கடல் கடம்பு திருப்பேரமயிபென்கிற ஐகதபெருமானுக்கும் காப்பக்குறும் முதலானவைகளைச் செயவித்து அங்குநின்றுங் கோயிலுக்கெழுந் தருளிப் பெருமானை ஸேவித்திருக்க அக்காலத்தில் எறுமபியில் ப்பாவென்பவா கோயிலுக்கெழுந்தருளி பெருமானை ஸேவித்துக் கொண்டு அங்கிருந்தகந்தாஸனடாஸுக்குத் திருமேனிபுகது வாகையால் அண்ணனோடுகூட ஜீயர்சகிதிக்கெழுகதருள ஜீய ரும் அப்பாவை மஹாவிதவானென்றறிந்து திருவாய்மொழியில் ஓரிடத்துக்கு ஆயிரமபடியாக அர்த்தமஸாதிக்க அப்பாவுகெ ட்டு ஆச்சர்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்தம விதிக்கடாமையால் ஜீயர் திருவடிகளையாபுரயியாமலே ஊருக்கெழுந்தருளித் தமமுண்டய திருவாராசனமான சக்ரவர்த்தித் திருமகளைத் திருவாராதனமபண் ணுவதாகக் கோயிலாழ்வார் திருக்காப்பை நீக்கப்புக அது அனை

கவுபாயங்கவூலு திறக்கப்படாமையால் அவர் அமுதுசெய்யாதிருந்தார். அன்றிராத்திரி அவரது ஸ்வப்னத்தில் முன்புநிநவனந்தாழ்வானைப் பெரியஜீபராகக்காண்பித்துப் பின்பவையே இன்னபெருமாளாகக்காண்பித்ததுத் திரும்பவம அவரையே பெரிய ஜீபராகக்காண்பித்துச் சக்ரவர்த்தித்திருமகன இவரை நோக்கி நீர் கோரியுக்குப்போய் பெரியஜீயரை யாச்ரயித்துவந்தா லொழிபநாம உபமுடையகையால் ஆராதனகொள்கின்றதில்லை; கடுகப்போய் ரென்று சியமித்தருள அப்பாவும் கண்விழித்துமிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு அப்போதே புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி அண்ணன புருஷகாரமாகப் பெரியஜீயர் திருவடிகளை ஆச்ரயித்த மிகவும் அகக்ரங்கராய் வரவர முனிதாஸரென்று திருநாம மபெற்றிருந்தார். பின்பு அண்ணனுமவரவர முனிதாஸரும் பெரிய ஜீயர் ஸகிதியில் முன்பொருங்கால் ஸ்தாலீபாகத்துக்காகத் தாமமும ஸ்ரீரங்கராஜருடைய விவாஹ தேசமான லாடபுரத்துக்கு அவருடைய போக அவ்விடத்து ஸ்தாலீபாகம் நடந்த அந்த தினத்தில் அதிசங்கராயத் தளிகைபண்ணினது மன்றியும் மரபு வழுதவாக வ்யவஹரித்தார்கள். அதுகுறித்துத் தமக்கும் ஸ்ரீரங்கராஜருக்கும் லாடபுரத்து ஸம்பந்தத்தில் வெறுப்புநேரிட்டு அதைக் கழிக்க வேண்டுமென்று எண்ண முண்டாயிருக்கின்றதை விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டார்கள். ஜீயரதுகேட்டுத் திருக்குடையைில் அப்பாவண்ணனையும் வேடலப்பாவையும் தாசரநி ஆர்ச்சனையும் ஸ்ரீ முகத்தால் அஸுழப்பித்தருளிக் கந்தாடையாண்டானையும் எழும் பியப்பாவையும் கூட்டியருளி முதலியாண்டான் ஸந்ததியான வரதூல கோத்தரம உடையவருடைய திருவமசமான ஹரீதகோத்தரார்முதலான ஆறுகோத்தரத்தாரும் தங்களுக்குள்ளாக ஸம்பந்தமபண்ணிக்கொள்ள வேண்டும். இத்தருக்குக்கவறினவர்கள் நமமாணையக் கடந்தவர்களாவா என்று திருமுகாபட்டோலை யெழுதியருளி தேசநதராதேதாரும் உடையவர் திருவமசத்தாருக்கும் முதலியாண்டான் திருவமசத்தாருக்கும் அலுபதியருள அவர்க ளெல்லாம் ஸ்ரீ முகத்தால்தசிர ஸாவழித்துத் திருமுகத்தின்படி நடந்துகொண்டார்கள். அதுமுத விதுவரையினும் அவ்வாறே நடந்துவருகின்றது. வரதூலகோத்தரம் முக்யமாதலால் அதனபெயரை முதலிட்டமைத்த அறுவகைக்கோத்தரக்காருக்கும் கந்தாடையா ரென்று வழங்குகின்றது. இவர்களில் எழுபத்தாநான்கு ஸிவஹாஸனாதிபதிகளுள் பரிக்கணிதமாயிருக்கிற முதலியாண்டான் முகிம

பைரப்பி-முடும்பையமமாள் - நடாதாரா - ஆகுரிப்பெருமாள் -
கிடாமபிப்பெருமாள்-குமாண்டீர் இளையவல்லி ஆச்சான் வங்கிபுர
த்தமபி இவர்களுடைய சந்ததியாரே இவ்வெழுவகைக் கோத்தி
ரத்திலே யிருப்பது. இம்முறை பெரியஜீயர் நியமனப்படி நடந்து
வருகின்றது. பின்பொருநாள் பெரியஜீயர் பெரியபெருமானை
வித்துக்கொண்டு நித்தத் திருவாலவட்டகைக்கார்புற செய்துகொ
ண்டிருக்கிற உத்தமநமபி திருவனந்தாமுவான் திருவவதாரமான
பெரியஜீயருடைய பாலின்வண்ணமான திருமேனியிறத்தை அன்
யதாசங்கைபண்ணிக்கொண்டு பெரியஜீயமடைபார்த்துநெடும்பொ
தாயிற்றேயென்றுவிண்ணாபஞ்செய்யப் பெரியஜீயரும அவர்கருத்
தையறிந்து எல்லதுஸ்வாமி! இவ்வாறு விடைகொள்ளுகிறேனென்று
மடத்துக்கொழுகருளினார். அவ்வளவில் உத்தமநமபி நின்றுகொ
ண்டு ஆலவட்டமபற்றியகையுடன் கிதராவசத்தராய்ப பலகணிக்க
தவில் சாய்ந்து திக்ப்பெரியபெருமானும் அவர்கனவில் எழுகரு
ளித்திருவந்தாமுவானைக்காட்டி இவர்காணும் பெரியஜீயராக அவ
தரித்தாரென்றுருநிபித்தருளினார். உத்தமநமபியும் கணவிழித்து
மிகவும் நடுங்கி அந்தக்ஷணமே மடத்துக்குவந்து பெரியஜீயர்திரு
வழிகளை ஸேவித்து அபசாரக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டார். பின்
பொருநாள் சட்கோபக் கொற்றியென்று திருநாமத்தையுடைய
அம்மையாரொருத்தி பகல் திருவோலக்கங்கலைந்து திருமலையாழ்
வாரெனகிய வம்பாக்யானமண்டபத்திலிருக்காப்படிச்சேத்துக்கொ
ண்டு எகரகதமாகத் தமமமறந்து ஆனந்தவைபவதேகாடு யோ
கத்திலே யெழுந்தருளியிருந்த பெரியஜீயருடைய திருமேனி
அனாகாழ்வானுடைய திருமேனியாக இருந்ததைக் கதவின
புரைசிறகண்டு தடுக்கிடமிருந்தனர். பின்பு பெரியஜீயரும் யோ
கத்தினின்மேல் நீங்கி முன்போலுருவுகொண்டெழுந்து தமது
மமமமயமமையாளநிகாளைன்று அறிந்து அம்மையாரையழை
த்து நீயிகளை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென திருளிச்
செய்தார்.

இவ்வாறு திருமேனி திறத்தாலும் பெரியபெருமானுக்குரிய
அடிமைகளைச் செயலகயாலும் தர்சன நிவாஹத்தாலும் திருந
கரியிலே தூமபின்வழியாய் சேஷனுருக்கொண்டு புறப்பட்ட
மையாலும் எழும்பியபராவுக்குச் சக்ரவர்த்தித் திருமகன் ஸ்வப
னத்தில் அருளிச்செய்கையாலும் உத்தமநமபிக்குக் கனுவில் பெ
ரியபெருமாள் அருளிச்செய்கையாலும் பின்பு கொற்றியமம

யார் பகலில் பரத்யக்ஷமாகக் கண்டமையாலும் பெரியஜீயர் சேஷாவதாரமெனபது லோகப்ரஸித்தமாகக் காணப்பட்டது. இப்படிப்பட்ட பெரியஜீயர் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன் பெரியபெருமானைப் பவித்ரோத்ஸவத்தில் திருவோலக்கமாக மன்களாசர்ஸனம் பண்ணிக் கொண்டிருக்கப் பெரியபெருமாள் பெரியஜீயருக்கு நாளைமுதல நமமுடைய பெரிய திருமண்டபத்தில் திருவாய்மொழிப் பொருள் முபயத்தாறாயிரப்படியை நடத்துமென்று நியமித்தருளப் பெரிய ஜீயரும் அதனைச் சிர்ஸாவஹித்து மற்றுள்ள பெரிய திருமண்டபத்துக் கெழுந்தருளினார்.

அப்போது பெருமாள் உபயபாய்ச்சிமாருடன்தோளுக் காலில் ஏறியருளிச் சேனைமுதலியார் ஆழ்வாராதிகள் இவர்க ளோடு அமண்டபத்துக் கெழுந்தருளிப் பெரியஜீயருக்கு அரு ளப்பாடிட்டு அருமபயத்தாறாயிரத்தையும் தொடங்குவததுத்திரு சசெவிராத்தியருளி மிகவுமுவந்து இவ்வாறே ஒருவருஷம் நடக் கவேண்டுமென்று சீயமித்து எழுந்தருளினார். பின்பு பெரியஜீய ரும் அப்படியே ஒருவருஷம் ஒரிடையுறுமில்லாமல் ஈடு முப்பத் தாறாயிரத்தையும் நடத்திக்கொண்டுவந்தார். பின்பு சாத்தமுறை க்கு முத்தியதினம் கந்தாடையண்ணலும் வானமாமலைஜீயரும் பரவஸ்தபட்டாபிரான ஜீயரும் தமமுட்கலகலகொண்டு பெரி யஜீயர்விஷயமாக இருவரிரண்டடியும் ஒருவரிரண்டடியுமாகமுவ ரும் நாலடியான ஓதனியனைச் செய்து அதாவது ஸ்யமாகமனநி ல்வைத்து நாளைச் சாத்தமுறை முடிவில் பெரிய திருமண்டபத் தில் பெரியபெருமானுடைய பெரியதிருவோலக்கத்தில் விண்ணப் பஞ்செய்வதாக எண்ணிக் கொண்டிருந்தார்கள். மறுநாள்பெரு மாள் முனபோலத்தோளுக்கிலியானி லேயருளி முதலியார் முதலானவர்களோடு கூடப் பெரியதிருமண்டபத்தில் எழுந்தரு ளியிருந்து பெரியஜீயருக்கு அருளப்பாடி ஸாதித்தருளிச் சாத் தமுறை நடக்கவென்று நியமிக்கப் பெரியஜீயரும் அவ்வாறே நடத்தியருளக் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகள் மூவ ரும் முன்சித்தித்திருந்த தனியனை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கருதியி ருக்கும்போது மிகவுமழகுள்ளவனாயிருக்கிற ஐந்து வயதுள்ள வோர் குமாரன் பெருமாள் திருமுன்பே வந்துநின்று ஸ்ரீசை லேசுதயாபாதரம் திபக்த்யாதி குணர்ணவம் - யதீந்தர பரவணம் வந்தே ரமயஜாமாதரம் முனிம என்கிற 'சுலோகத்தைச்சொல்லி

கவிதை மீமணாவாள மாமுனிக்ன் ஸ்வபவம்.

ஒருவருக்குத் தெரியாதபடி மறைந்துபோயினான். அநகண்டு திருவோலக்கத்திலுள்ள எல்லாரும் மிகவு மாச்சரியப்பட்டார்கள். கந்தாடையண்ணன் முதலான மூவரும் சிற ரொருவருமறி யாது கம்முள்ளிருந்த இந்தத்தனியனை நமக்குமுள்வந்து சொன்னபடியால் இதுசொன்னவன் ஸர்வாதர்யாமியாகிய ஸ்ரீரங்கநாதனையென்று நிச்சயித்து ஆச்சரியத்துடன் அங்குள்ளா ரெல்லாருக்கும் தாங்கள் நினைத்திருந்த செய்தியை மிதந்தகனிப்புடன் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நம்பெருமான் பெரியஜீயருக்குத்தீர்த்தப்ராஸாதம் - ஸ்ரீசடகோபம் - முதலான வரிசைகளை ஸாதித்தருளி மிகுந்த வுபபால் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்னை வாராயுங்குறித்து நமதுகோயில் முதலிய திருப்பதிகளெல்லாவிடத்திலும் இந்தத்தனியனை முதலாகக் கொண்டு ப்ரபந்தாணுஸ்தானமபண்ணுங்குளென்று நியமித்தருளினார். அந்தப்ரகாரம் அன்றுமுதல் இன்றுவரைக்கும் தமிழ்வேதமாகிய திவ்வியப்ரபந்தம் நடத்துகின்றபஞ்சதிரவிடம் - பஞ்சகௌடம் - என்கிற பத்துவகையாகியபாஷைகள் வழங்குகின்றதேசங்கள் முழுதும் இந்தத்தனியன் நடந்துவருகின்றது. இதனுடைய விரிவெல்லெழுதப்படும். இராமாநுஜரென்பவரொருவர் பதரிநாராயணம் துக்குப்போய்ப் பதரிநாராயணனை ஸேவித்து உபாஸித்தாக் கொண்டிருந்தும்போது பதரிநாராயணன் ப்ராஸன்னராய் அவருக்கு இந்தனியனை யுபதேசித்தருளினார். அவருமதனை அதிரஹஸ்யமாகப் பெற்று அனுஸந்தித்துக்கொண்டு சிலநாளிருந்து தென்றிசையிலுள்ள திவ்யதேசயாத்திரைக்குப் புறப்பட்டுத் திருமலைக்குவந்தவிடத்தில் இந்தத்தனியனையும் அதன்வரலாற்றையும் அவ்விடத்திற்கேட்டு மிகவு மாச்சரியப்பட்டுத் தமக்கிகை நாராயணன் பூர்வ முபதேசித்தபடியே நினைத்து நினைத்துச் சொல்லிச் சொல்லி ஆனந்தமடைந்தார்.

இந்தப்ரகாரம் இந்தனியனை முதலில் மூவர்சிந்தித்து வைத்திருந்தபடியால் அவர்கள் செய்ததென்றும் பெரியபெருமாள் பாலருபமாகவந்து உரைத்தபடியால் ஸ்ரீரங்கநாதன் செய்ததென்றும் பதரிநாராயணன் அயோத்தி இராமாநுஜருக்கு உபதேசிக்கையால் பதரிநாராயணன் செய்ததென்றும் லோகத்தாரால் சொல்லப்படுகின்றது. இந்த நியாயம் இதுஹாஸ புராணங்களுக்கு முன்பும், எப்படியெனில் அஷ்டாதச புராணங்களும் தனித்தனி ஜீவ்வொரு ரிஷிகள் செய்ததென்றும், வியாஸரொருவரேசெய்

ததென்றும் முகபேதத்தினால் வழங்குவருகின்றதை உதவரும்பிற்
வகித்தார்கள். இப்படியே வேதத்திலும் வழங்கி வருகின்றது.
இப்படி இந்தத் த்னியனுக்கும் முகபேதத்தால் பலர் செஞ்சுதெ
ன்று வழங்கும் வழக்கம் கூடுமானதே.

கோயில் கந்தாடையண்ணன் செய்த பத்துப்பாட்டிலும் ப்ர
திவாதிபயங்கரம் அண்ணன்செய்த பதிகப்பாட்டிலும் இதன் வை
பவம் சொல்லியிருக்கின்றது. பெரியஜீயரும் பெரியபெருமாளால்
மிகவும் ஆதரிக்கப்பட்டு லோகாசார்யர் அருளிச்செய்த ரஹஸ்ய
ங்களுக்கு வ்யாக்யானங்களும் இவையன்றி யனேக க்ரந்தங்களுஞ்
செய்தருளினார். அவை ரஹஸ்யத்ரய வ்யாக்யானம் - தத்வத்ரய
வ்யாக்யானம் - ஸ்ரீவசனபூஷண வ்யாக்யானம் - ஆசார்ய ஹ்ருதய
வ்யாக்யானம் - பெரியாழ்வார் திருமொழி வ்யாக்யானம் - தூற்
தற்காதியுரை - ஞானஸாரவ்யாக்யானம் - ப்ரமேயஸார வ்யாக்
யானம் - ஏழுபாட்டு வ்யாக்யானம் - கீதாதாற்பர்யதீபம் - தத்வ
த்ரயத்திற்குப்ரமாணத்தாட்டு - முப்பத்தாறாயிரப்படிக்கு ப்ரமா
ணத்தாட்டு - உபதேசரத்னமாலை - திருவாய்மொழி தூற்றற்காதி
யதிராஜ விம்சதி - தனிக்கவிகள் - விடுதி சுலோகங்கள் - இயல்சாற்று -
ஆர்த்திப்ரபத்தம் முதலியவைகளாம்.

பெரியஜீயர் தமது மடத்திற்குரிய க்ஷேத்திரங்களை யெல்லாம்
பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்துத் தமது பண்டாரத்திலிருந்த பொ
ருள்களெல்லாவற்றையும் பெருமாள் பொக்கிஷத்தில் சேர்த்து
விட்டார். இவரொருநாள் தமது திருவடிகளை யாசிரயிக்கவந்த
பெருமாள் பிள்ளை தனியேவந்தாரென்று வெறுத்து ஆறுமாதம்
சோதித்து அங்கீகரித்தருளி நீர் தீக்ஷையோடிருக்கின்றது என்
னென்று வினவ அவருமுள்ளபடி விண்ணப்பஞ்செய்ய அது கேட்
டருளி இன்று திருமுடிவிலக்கு வைத்துக்கொள்ளுமென்று நிய
மித்தருள அவரு மவ்வாறேசெய்ய அப்பொழுதே அவர்தேவி
ப்ரஸவித்துப் பத்துநாளாயிற்றென்று செய்திவர அது கேட்டு அவ
ரும் மற்றவர்களும் பெரியஜீயரது ஸர்வஜ்ஞதையைப் புகழ்ந்து
ஆச்சர்யமடைந்தார்கள். பின்பு பெருமாள்கோவில் திருமலைமுத்
லாகிய திவ்யதேசங்களைச் சேவிக்க வேண்டுமென்று அண்ணன்மு
தலான முதலிகளோடு புறப்பட்டுப் பெருமாள்கோவிலுக்குப் பூந்
தருளி தேவப்பெருமானைச் சேவித்துச் சிலநாளொழுகத்தரு
ந்து வைசாகரேஷ்டஸவத்தில் பெரியதிருவடியின்மேல்

ஸ்ரீமனவராளமாமுனிகுலவைபவம்.

ஸேறியருளிக் கங்கைகொண்டான் திருமண்டபத்துக் கெழுந்த
ருளப் பெரியஜீயரும மங்களாசாஸனம் பண்ணிக்கொண்டே
கூடவெழுந்தருளும்போது திருநாள் சேவிக்கவந்த ஏறும்பியப்
பா ஜீயரைமறந்து சேவித்துப் பின்பு நினைந்து உடனே ஜீயரை
சாஷ்டாங்கமாகச் சேவித்து அவர் புருஷநாரமாகப் பெருமாளை
மீண்டும் சேவித்தார்.

பின்பு பெரியஜீயரும மற்ற உத்ஸவத்தையும் சேவித்து அப்
பாவையு முடன்கொண்டு புறப்பட்டுத் திருப்புகுழி வழியாகக்
கடிகாசலத்திற்கெழுந்தருளி அழகியசிங்கரை மங்களாசாஸனஞ்
செய்து பின்பு ஏறும்பி யென்கிற லுருக்கு வடதிருவரங்க மென்
றும் குளத்திற்குத் திருக்காவேரிபென்றும் அப்பாவுக்கு அழகி
யமணவாள தாஸரென்றும் அபிமானித்துத் திருநாமஞ்சாத்தி
அங்குநின்றும் திருப்பதிக் கெழுந்தருளி உடையவரையும் கோவி
ந்தராஜரையும் சேவித்து அங்குள்ள ஆழ்வார்கள் பதின்மரையும்
ஸேவித்துத் திருமலையேறியருளி அங்குள்ள ஜீயர்கள் முதலான
வர்கள் எதிர்கொண்டுவந்து ஸேவிக்க அவர்களை யுபலாசித்து சே
வாக்ரமத்திலுட்புகுந்து திருவேங்கடமுடையானே ஸேவித்துத் தீர்
த்தப்ராஸாதமமுதலான ஸகலவரிசைகளையும் பெற்று அங்கு கோ
யில்காரியத்தை நடத்துவதற்காக இளங்கேள்வி எம்பெருமானார்
ஜீயரைநியமித்தருளி அங்குநின்றும் புறப்பட்டுத் திருவெவ்வூர்
திருநின்றவூர்திருமழிசை பச்சைவாரணப்பெருமா ள்கோவில் பூவி
ருந்தவல்லி திருவல்லிக்கேணி திருநீர்மலை ஸ்ரீபெரும்பூதூர் முத
லிய திவ்யதேசங்களை ஸேவித்துக்கொண்டு திருமபவும் பெருமா
ள்கோவிலுக் கெழுந்தருளி, பேரருளாளரை மங்களாசாஸனம்ப
ண்ணி ஸ்ரீமதுராதகத்தில் சக்ரவர்த்தித் திருமகளையும் வகுளவி
ருக்ஷத்தையும் ஸேவித்துத் திருவகீர்திரபுரத்துக் கெழுந்தருளி
தெய்வநாயகனை ஸேவித்துத் திருவாலிதிருநகரியில் திருமங்கையா
ழ்வாராத் திருவடிதொழுது மற்றைத்திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து
த்திருக்கண்ணபுரத்தில் செளரிராஜரை ஸேவித்து அங்குநின்றும்
புறப்பட்டுத் தென்னுவலையிற் சென்று மன்னாரை மங்களாசா
ஸனம் செய்து மாசறுசோதியென்பதை நிதராஜஸந்தானம்
பண்ணும்படி நியமித்துத் திருக்குடந்தைமுதலான திருப்பதிகளை
சேவித்துக் கோயிலுக்கெழுந்தருளி யதிராஜனையும் பெரியபெரு
மானையும் சேவித்துத் தாமளெண்டுவந்த திவ்யாபாரணங்கள் சக்ர

சாமாங்களை முதலானவைகளை ஸமர்ப்பித்த மடத்திலெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு ஏறும்பியிலெழுந்தருளியிருந்த அப்பாவும் ஆசார்யரைப்பிரிந்து ஸஹியாதவராய் ஜீயருடைய தீனசரித்திரங்களை நினைந்து அனுபவித்துக்கொண்டு தினசரியை யென்கின்ற பரபுத்தத்தைச் செய்துமுடித்து ஜீயர்சந்தியில் வெளிப்படுத்த ஜீயரும் கடாக்ஷித்து ஆசார்யவிஷயத்தில் அப்பாவினிடத்துள்ள கிஷ்டையைக்குறித்து மிகவு முகந்து அப்பாவை வரும்படிக்கு ஸ்ரீமுகமனுப்பியருள இவரும் அதனைச் சிரசாக வஹித்து அதிக ஆனந்தத்துடன் எதிசிக்கிரத்தில கோயிலுக்கெழுந்தருளி ஜீயரை யடியணிந்து வ்யாக்யானகோஷ்டியில் ஜீயர் திருமுக மண்டலத்தை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார். அக்காலத்தில் கந்தாடையண்ணன் திருமாளிகைச் செல்வம் அழகியசிங்கர் ஆராதனவிஷயத்தில் மிகவு முபயோகிக்கப்பட்டு நானுக்குநான் குறைந்து வருகின்றபடியைப் பெரியஜீயர்கண்டருளித் திருமனைக் காணிக்கையாகவந்த திரவியத்தை கித்தியம் கந்தாடையாண்டானுக்குக் கொடுக்கும்படி நியமித்தருளினார். பின்பு சிலநாளில் ஏறும்பியிலப்பாவுக்குத்தமது திருமேனி ஆகாரமான அர்ச்சாவிக்கத்தைப் ப்ரஸாதித்து மிகவும் நிர்ப்பந்தித்து ஊருக்கனுப்பியருளினார்.

பின்பு அழகிய வரதான இராமாதுஜஜீயரும் வானமாமலை ஸ்ரீகாரியத்திற்காக விடைகொடுத்தருளவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் அரங்கநகரப்பனைத் திருவாராதனமாக ஸாதித்து வானமாமலைக்குனுப்பியருளினார். அவரும் வானமாமலைக்கதிபதியாயிருத்தலால் வானமாமலை இராமாதுஜஜீயரென்று திருநாமம்பெற்றார். பின்பு பெரியஜீயர் கோவிந்த ராஜப்பரை விசேஷமாக ஸம்மானஞ்செய்து அழகியமணவாளப்பெருமானை இவருக்குத் திருவாராதனமாக ப்ரஸாதித்தார். பின்பு கோவிந்தராஜப்பர் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் ஆண்டாளுடைய உதஸவத்தைச் செவ்வனே நடத்திக்கொண்டிருந்து திருவாடிப்பூரத்தில் ஆண்டாளுடைய தீர்த்தப்ரஸாதத்தை மிகவுமாதரவுடன் சொண்டுவந்து பெரிய ஜீயருக்கு ஸமர்ப்பிக்க ஜீயர் மிகவு முவந்தருளி ஆண்டாளுக்குவப்புண்டாக கோவிந்தராஜப்பருக்குப் பட்டர்பிரான் தாசரென்று திருநாமம் ஸாதித்தார்.

பின்பு அவரும் மஹா விரக்தராய் ஜீயர் ஸந்தியில் ஆசிரமஸ்விகாரஞ்செய்துகொண்டபடியால் திருப்பவும் பட்டர்பிரான்

கவிஞர் ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் தலபவம்.

ஜீயரென்று அவருக்குத் திருநாமமுண்டாயிற்று. பின்பு பெரிய ஜீயர் மெழுவாரை ஸேவிப்பதாகப் பெருமா ளனுமதிக்கொண்டு மதுரையிற்சென்று கூடலழகரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து அன் னைக்கு அங்கெழுந்தருளி யிருந்தபோது அத்தேசத்தரசனுள் மஹாபலிவாணராயன் வந்து திருவழிகளில் ஆசிரயிக்கப் பெரிய ஜீயரும் அவனுக்குப் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரஞ் செய்தருளி மதுரையி னைக்கறையில் ப்ரயாணப்பட்டு மணித்திருப்பல்லக்கைப் பணிவி ழாத்படி மூடுவித்து ஏறியருளி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் ஸ்ரீபாதந்தர ங்கிக்கொண்டு இருகாதவழிவரையில் வந்து விடிந்தபின்பு வை கையாற்றின்கரையி லிறங்கியருளினார். அப்போது இராஜாவும் அரையிற் கச்சைக்கட்டும் வேர்த்தவுடம்புமாகித் திருவழிகளைப் பணிய ஜீயரும் இப்படிச்செய்வதென்னென்று ஆச்சரியப் பட்ட ருளினார். பின்பு அப்பொழுதிறங்கிய முத்தரசு என்கிற கிராம த்தை யங்கேகரிக்கவேண்டுமென்று அரசன் மிகவும் பிரார்த்திக்க அவனுடைய பிரார்த்தனைப்படி அதனையங்கேகரித்தருளி அதற்கு அழகியமணவாள நல்லூரென்று திருநாமஞ்சாத்தி அரசனுக்கு விடைகொடுத்துத் திருப்புல்லாணிவழியாக முதலிகளுந் தாமு மாக கிழல்குறித்துவரும்போது அங்கோர் பெரிய புளியமரமா னது நன்றாக கிழல்செய்திருக்கக்கண்டு அந்த கிழலில் எழுந்த ருளி நுமந்தீர்ந்து புறப்படுமளவில் முதலிகளெல்லாரும் மெக் குபகாரஞ்செய்த விருஷத்திற்குக் கிருபைசெய்தருளவேண்டுமெ ன்று ஜீயரை பிரார்த்திக்க அவரும் தமது திருக்கையாற்றடவி மோக்ஷமடையக் கடவையென்று அருளிச்செய்ய அம்மரம் அந்த ஶ்ருணமே உதிர்த்துபோய்விட்டது. அன்றிரவு அமமரத்தினிருந்து ஒருபிரகாசத்தோன்றி ஆகாயமார்க்கமாகச்சென்றது. அதுகண்டெ ல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். பின்பு திருநகரிக்கெழுந்தருளி ஆழ்வாரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து அங்கு சிவநா ளெழுந்தரு ளியிருந்து அங்குநின்றும் புறப்பட்டு ஸ்ரீவில்லி புத்தூர் எம் பெருமானை ஸேவித்துத் திருமாவிருஞ்சோலைமலைக் கெழுந்தருளி மூலவரை மங்களாசாஸனஞ்செய்து கலகத்தால் அழகர் திருக் குறுங்குடியி லெழுந்தருளி யிருக்கின்றதைக்கேட்டுக் கிலேசித்து மூலவருக்குப் பலவுபகாரங்களைச்செய்து அங்குநின்றும்புறப்பட்டுக் கோயிலுக்கெழுந்தருளிப் பெரியபெருமானுக்கு முன்போல ளாசாஸனஞ்செய்து.

பின்பு அழகர் திருக்குறுங்குடியினின் றும் திருமாலிருஞ் சோலைமலைக்கெழுந்தருளிப் பெரியஜீயருக்கு நீர் நினைத்தபடியே நாம் திருக்குறுங்குடியில் நின்று திருமாலிருஞ் சோலைமலைக்கு வதோம். நம்முடைய ஸ்ரீகாரியத்தை நன்றாக நடத்தும் ஒருவனை அனுப்பவேண்டுமென்று ஸ்ரீமுகத்தீதாடு தீர்த்தப்ரசாதமனுப் பஜீயர் மிகவு முவந்தருளி அத்தியத்தம் விரக்தராகிய பதிராஜஜீயரைப்பார்த்தருளி நீர்போய்த் திருமாலிருஞ் சோலைமலையில் அழகர் ஸ்ரீகாரியத்தைச் செவ்வனென நடத்துமென்று விடைகொடுத்தருள அவருமதைச் சிரஸாவழித்துச் சென்று அழகர் ஸ்ரீகாரியத்தை நன்றாக நடத்திவந்தார். அப்பொழுது முன் ஜீயர் திருவடிகளை ஆசீர்சயித்த மஹாபலிவாணராயன் பெரியஜீயருடைய நியமனத்தால் அழகருக்குத் திருக்கோபுரம் மண்டபம் ப்ராகாரமுதலான ஸ்கல கைங்கர்யங்களையும் நன்றாகச் செய்தான். ஜீயரதுகேட்டு மிகவு முவந்தருளினார். அப்பொழுது தேசாந்தரங்களிற் றிரிகின்றவனாகிய ஓர் சிறுபிள்ளைவந்த ஜீயர் திருவடிகளை யாசிரயிக்க அவனை யங்கீகரித்து இராமா துஜதாஸனென்று தாஸ்யகாமஞ் சாத்தியருளி இவனால் அனேக திருப்பதிகளில் கைங்கர்யங்கள் நடக்குமென்று அருளிச்செய்ய அப்படியே பெருமாள்கோயில்முதலாகிய திருப்பதிகளில் பகவத்கைங்கர்யங்களெல்லாம் நடத்தருளப்பெற்றது. பெரியஜீயர் பெரியாழ்வார் திருமொழிக்குப் பெரியவாச்சாரியினை செய்தருளின வியாக்கியானத்தில் நானூறுபாட்டுக்கு ஸ்ரீரஜீர்ணமாய் விட்டபடியால் அது தாம்செய்வதாகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதற்குத்துணைக்காரணமாகத் தமிழ்விாகராகிய திருப்பரீணாழ்வார் தாதாராயனாரையும் கூட்டிக்கொண்டு வ்யாக்யாணம் நாலாம்பத்தளவாகச் செய்தருளினார்.

அப்போது அதிபாஸ்யராயிருக்கிற கந்தாடையான் அங்கெழுந்தருளி ஜீயர் வ்யாக்யானத்தையும் பெரிய வாச்சாரியினை வ்யாக்யானத்திலே சேஷதானமென்னும் முதன் மொழியையுடைய பாசரமுதல பத்துப்பாசரத்தின் வ்யாக்யானத்தையும் பரீத்துப் பெரியஜீயர் திருவடியைப்பணிந்து ஸ்வாமின்! இந்தநாற்பது பாட்டுக்கும் வியாக்கியானம் விசேஷித்திருக்கின்றதேயென்று சொல்ல. ஜீயரதுகேட்டு ஆனந்தித்து நாயனை அவதாரவிசேஷமென்று அணுகுத்துக்கொண்டருளிப் பின்பு திருப்பரணாழ்வார் தாதாராயனருக்குப் பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாராதனமான பரீணாஜீயரைப் ப்ரணாதித்துவிட்டு

ஸ்ரீமணவரனாமாமுனிக் கவ்யம்.

வந்துக்கு வ்யாய்நாஞ்செய்வதாகத் திருவுள்ளங்கொண்டு திருமேனி ஆயாஸமும் பாராமல் திருமணையிலே சாய்த்தருவினபடி திருக்கழுத்துநோவ ஏட்டிலெழுதுவதைக் கந்தாடையண்ணன் கண்டு தேவரீ ரிவ்வாறுப் பரயாஸைப்படுவது எதுபற்றியென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய ஜீயரும் உமது புத்ராதிகளைப்பற்றி யென்றருளிச் செய்து வ்யாக்யானத்தை முடித்துப் பரமதநிரஸை பூர்வுகமாக ஸ்வமதஸ்தாபகம் பண்ணியருளினார்.

அக்காலத்தில் திருமலைமடு திருவம்சஸ்தரான வேட்டேர் சிங்கராசாரியர் திருவடிகளிலேவந் தாசிரயிக்க அவரையு மங்கிக ரித்துப் பஞ்சஸமஸ்காரங்களைச் சாத்தியருளி அவர்மூலமாகவந்த திரவியங்களைத் திருநகரியில் ஆழ்வார் திருக்கோபுர கைங்கர்யத் துக்குப் போகவிட்டருளிச் சிறிது குறையிருந்ததைத் திருப்பேரரான ஜீயர்நயினாரால் முடிப்பித்தருளினார்.

இவ்வாறு திருக்குறுக்குடிமுதலாகிய திருப்பதிகளில் ஜீயர் செய்தருளின விமானகோபுரமண்டப ப்ராகாரமுதலாகியதும் அவர்சியமித்த ஸ்ரீகாரிய கர்த்தரும் கட்டளைப்பாடுகளும் இதுவ ரையும ப்ரகாசிக்கின்றது. எண்ணிறந்த ஆசார்ய புருஷர்களாலே ஆசிரயிக்கப்பட்டிருக்கின்ற பெரியஜீயர் திருவடிகளை ஆசிரயித்த அஷ்டதிக்கஜங்களாகிய வானமாமலைஜீயர்-திருமலை எம்பெருமா னார்ஜீயர் - பட்டாபிரான் ஜீயர்-கோயில்கந்தாடையண்ணன்-எறு ம்பியப்பா-அப்பிள்ளை-அப்பிள்ளான்-ப்ரதிவாதிபயங்கரமண்ணன் ஆகிய இவ்வெட்டுத் திருவர்க்கங்களுள் கோயில் கந்தாடையண் ணையும ப்ரதிவாதிபயங்கர மண்ணையும தமது திருப்பேரரான ஜீயர்நயினாருக்கு ஈடும் ஸ்ரீபாஷ்யமும் ஸாதிக்கும்படி நியமித்த ருளினார்.

இப்படியே பெரியஜீயர் தமதுதிருவடிகளை ஆசிரயித்தும் தம்மிடத் துபதேசம்பெற்றும் தமதுகடாக்ஷத்திற் கிலக்காகியும் தமது திருமேனியைச் சேவித்தும் தம்முடைய தீர்த்தப்ரசாதங் களை ஸ்வீகரித்தும் தம்முடைய திருவடிகளிலே ஆத்மஸமர்ப்ப ணம்பண்ணியும் தம்முடைய திருநாமத்தைக் கீர்த்தித்தும் தமது கலியாணகுணங்களைக் கேட்டும் தாமிருந்த திக்கைகோக்கித் தண்ட னிட்டும் தம்முடைய வைபத்தை நினைத்தும் தம்மடியார்க்கடி யாரோடு ஸம்பந்தப்பட்டும் தம்முடைய பாததுளிபட்ட பூதஸத் திலே பிறந்தும் இருக்கின்றவர்கள். உஜ்ஜீவிப்பைப் பெறும்படி செய்து ஸமீபஸ்தர் தூரஸ்தர் இனிவருவோர் இவர்களியாவரும்

உய்யும்படி தம்மைப் பெரிய பெருமாள் நியமித்த ஆவதாசாரியும் தலைக்கட்டின பெரியஜீயர் இனி பரமபதத்திற் போய் அடிமை செய்யவேண்டுமென்று திருமேனியில் கோய்சாத்திக்கொண்டிருக்கும்போது நம்பெருமாள் திருத்தேரிலேறிப் புறப்பட்டருளி மடத்துவாயலிற் சென்று ஸேவைசாதித்தருள ஜீயரும் ஸேவித்து தம்முடைய ஆர்த்திநுமபடியாய்ப் பெருமானையனுபவித்துப் பின்பு மிகவுந்தளாச்சிக்கொண்டிருக்க நம்பெருமாள் திரும்பவு மொருநாள் புறப்பட்டு மடத்துவாயலி வெழுந்தருளி நிற்க ஜீயரும் திருக்கைத்தலத்திலெழுந்தருளிப் பெருமானை ஸேவித்து மிகவு மானநத்தையனுபவித்துப் பின்பு வானமாமலைஜீயர் முதலானவர்களுக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள அவர்களும் கடுகப்புறப்பட்டுவருது திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

அப்போது திருமேனிலேயு ழிந்து சமித்திருந்ததைக் கண்டு வானமாமலைபுரீ காரியத்தினவஸரத்தால் மீண்டுவருகின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்து ஜீயரனுமதிக்கொண்டெழுந்தருளினார். பின்பு சிலநாளில் ஜீயருக்கு முன்புணடான பரமபதவாஞ்சை மிகுந்து ஆர்த்திபெற்று அதனை அறுபது பாசுரமாகச்செய்தருளினார். அது ஆர்த்திப்ரபநமென்று பெயர்பெற்றது. அப்போது மேல்நாட்டுத்தொழும்பரும் அவர்தமையன் அழகியிணவாளப் பெருமான் நயினாரும் பட்டர்பிரான் ஜீயர் புருஷகாரமாகப் பெரியஜீயரை சேவித்துப்போய் இவர்க்காகத் திருநாராயணபுரத்தில் நித்யவசத்தையேற்றுக்கொண்டார்கள்.

பின்பு திருமலை நல்லான் திருவம்சஸ்தராயும் பரமதகண்ட டராயும் திருவேங்கட முடையானுக்குப் புரோஹிதரா ஸ்பரபாவ சாலியாயுமிருக்கிற அண்ணராய சக்ரவர்த்தி ர்பட்டர்பிரான் ஜீயர் புருஷகாரமாக ஜீயர் திருவடிக ிந்துநிற்க ஜீயரும் தமது திருவடிகளை யவர் திருமுடி வைத்தருளி அவரைப்பார்த்து நீர் நம்முடைய திருமலை ளுரை ஜீயரைத் திருவேங்கடத்தில் பிணிகள் நலியாத படி ரக்ஷித்தும் நமது தர்சனத்துக்கான காரியங்களையும் செவ்வ னை நிரவலித்தவரன்றோ?—என்றருளிச் செய்து பட்டர்பிரான் ஜீயர் திருக்கைகளால் பஞ்ச ஸம்ஸ்காரங்களைச் செய்வித்து தர்ச னப்பாவர்த்தகராகும்படி செய்தருளினார். பின்பு மடத்தில் பிள்ள னும் ஜீயர் நயினாரும் பெரியஜீயர் திருவடிகளைப்பணிந்து தேவ

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்.

நுண்ட அர்ச்சாருபமான விக்ரஹம் அடியின்களுக்கு வேண்டுமென்று பார்த்திக்க ஜீயரும் அனுமதி பண்ணித் தம்முண்டய திருக்கைச்செம்பை அதுசெய்தற்குக் காரணமாக ஸாதித்தருள அவர்களும் ஜீயருடைய அர்ச்சாவிக்கரஹம் இரண்டு திருக்கோலமேறியருளப் பண்ணிக்கொண்டார்கள். பின்பு பரமபதத்திற்கெழுந்தருள்வதற்கு நாலுராளமுன்பாக திவ்யப்ரபந்தம் ஞாலபிரதையும் பெரிய திருவோலக்கமாகக் கேட்டருளி அதிகசந்தோஷந்தொண்டு முதலிகளுக்கெல்லாம் ஹிதம் சொல்லியருளித் தமது திருவாராதனமான உடையவரையும் ஸ்ரீரங்கராஜரையும் ஸ்ரீகோசங்களையும் நமபெருமானாதினமாக்கி லோகாசாரியர்திருவடிகளைத் தியானித்துக்கொண்டு, நுத்திரோத்காரிவர்ஷம் - மாசிமாஸம் - கிருஷ்ணபக்ஷம் - துவாதசி - திருவோணம் - இந்த திவ்ய நனத்தில் பெரியஜீயர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினார். இந்தலீலாவிழாவில் பெரியஜீயர் எழுந்தருளி யிருந்தது - எக - திருக்கஷத்ரம்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள் வைபவம்

முற்றிற்று.

இப்புவிபுலங்கேசர்க் கேளித்தான்வாழியே

எழில்திருவாய்மொழிப்பிள்ளை யினையடியோன்வாழியே

ஐப்பசியில்திருமூலத் தவதரித்தான்வாழியே

அரவரசப்பெருஞ்சோதி யந்தனென்றும்வாழியே

எப்புவியும்ஸ்ரீசைல மேத்தவந்தோன்வாழியே

ஏராருமெதிராச ரெனவுதித்தான்வாழியே

முப்பரிநூல்மணிவட முககோல்தரித்தான்வாழியே

முதரியமணவாள மாமுனிவன்வாழியே.

செந்தமிழ்வேதியர்சிந்தைதெளிந்து சிறந்தமகிழ்ந்திடுநான்

சீருலகாரியர்செய்தருள்நற்கலை தேசபொலித்திடுநான்

மந்தமதிப்புவிமானிடாதங்களை வானிவூயர்த்திடுநான்

மாசதுஞானியர்சேரெதிராசர்தம் வாழ்வுமுனைத்திடுநான்

கந்தமலர்ப்பொழிவ குழ்குருகாதிபன் கலைகள்விளங்கிடுநான்

காரமர்மேனியரங்ககைக்கிதை தண்கண் களித்திடுநான்

அநதமில்சீர்மணவாளமுனிப்பர னவதாரஞ்செயுநான்

அழகுதிக்குந்தகிம் ஐப்பசியில் திருமூலமென்னுநானே.

ஸ்ரீவரவரமுடியேசமஃ.

ஸ்ரீமதேராமாதஜாயகம்.

பின்பு முதலிகளெல்லாரும் ஜீயர்நயினார்க்கொண்டு சரம கைங்கர்யத்தை உடையவருடைய சரமகைங்கர்யம்போல நடத்தி ஆதிசேசவப்பெருமாள் திருவடிக்கீழாக வடபொண்ணித் தென்பா லில் திருப்பள்ளிபடுத்தார்கள். பின்பு ஜீயர் நயினார் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகளெல்லாரும் சிஷ்ய கிருத்தியமாகத் திருமுடிவிளக்குவித்துக்கொண்டு அவபிருதங் கொண்டாடினார்கள. பின்பு செய்யவேண்டிய கைங்கர்யங்களெல்லாம் செய்து ஜீயர் வைபவத்துக்குத் தகுதியாகும்படி பெருங்கத் திருவக்யயனம் நடத்தி நம்பெருமாள் ஸந்தியிஷி ருந்து ஜீயர்நயினாருக்குத் திருமாலை திருப்பரியட்டம் சடகோபமுதலானவைகளை ப்ரஸாதிப்பித்து ஜீயர் திருவாராதனங்களையும் மடத்தையும் அவர் வசம் பண்ணி வாழ்வித்தருளினார்கள்.

பின்பு கந்தாடையாண்டாணும் ஆசார்ய நியமனத்தின்படியே ஜீயர் திருப்பேரான ஜீயர்நயினாருக்கு ஈடுமுட்பத்தாறாயிரமும் ஸாதித்தருளினார். ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனும் அப்படியே ஸ்வாசாரிய நியமனத்தால் ஜீயர்நயினாருக்கும் கந்தாடை நாய டுக்கும் ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளி இதிலே நமக்குக் கர்ந்தருத்வமி டு ஆசாரியரான பெரியஜீயமே இதற்குக் கர்த்தாவென்று அறிவிச்செய்தார்.

ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணனும் கந்தாடைப் போளிபாக்கம் கரீனார் முதலானவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யம் ஸாதித்தருளினார். இந் கந்தாடைப் போளிபாக்கம் நயினார் அஷ்டகோத்ர கீபந்தனம் செய்தருளினார். பின்பு வானமாமலை ஜீயர் பெரியஜீயர் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளினசெய்தியைக்கேட்டு மிகவும் கிலேசித்த கைங்கரியத்துக்காகக்கூடிய திரவியங்களை யெல்லாங்கொண்டு கைங்கரியங்களை மஹாவிபவமாகச் செய்து தம்மையாபூர்த்தி சிலர்க்கு ஈடு முட்பத்தாறாயிரத்தை நடத்திக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

அப்போது வானூலகோத்ரரான தோட்டையங்காரப்பையும் அப்பாச்சியண்ணவும் வானமாமலை ஜீயர்திருவடிகளை யாசாரித்தார்கள். இவருள் தோட்டையங்காரப்பை சோள சிங்கபுரத்தில் வியாபகராக எழுந்தருளியிருந்தார். அப்பாச்சியண்ண பெருமாள்

கோவிலில் பேராளாளரைவிடாம விருந்து கொண்டு அவர் திருக்கோயிலில் குடிக்கொடுத்த எய்ச்சியார் ஸந்திதியையும் திருமண்டபத்தையும் கட்டுவித்தார். அந்தமண்டபத்தில் அடிப்பாத்ததுடன் கூடிய திருமணகாப்பு இன்றையவரைக்கு மிருக்கின்றது என்று பிரசித்தம்.

பட்டர் பிரான் ஜீயரும் திருமலையி லெழுந்தருளி யிருந்து அண்ணராய சக்ரவர்த்தி முதலானாரை தர்சன ப்ரவர்த்தகராக்கி அந்தியோபாய நிஷ்டையென்கிற ப்ரபந்தத்தையுள் செய்தருளி னார். பின்பு பட்டர் பிரான் ஜீயர் திருவடிகளை யாபூயித்த மேல் நாட்டுத்தோழப்பரும் அவர் தமையனாரும் பெரிஜீயர் நியமனத் தின்படியே திருநாராயண புரத்திலிருந்துகொண்டு திருந்தவன முதலான கைங்கரியங்களைச் செய்துகொண்டு அங்கிருக்கின்றவர்களைப் பெரியஜீயர் அம்மானகத்திலேயே யிருக்குமபடி திருத்திக்கொண்டு ஸ்ரீசைலத்துக்கு மேற்கும் ஸ்ரீசைலேச தயாபாத்ர வைபவத்தை வளர்த்திக்கொண்டு ஸ்வாமி மடத்துக்குப் பின்ன ண்டையி லெழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

பின்பு அவர்கள் ஸந்தான பரம்பரையிலுண்டான ஐயன் முதலானாரும் இடதக் கைங்கரியங்களை நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். ஸ்ரீவரவாமுனி தாஸரான ஏறும்பியப்பாவும் - வரவாமுனி விஷயமாகக் கானியம் சுப்ரபாதம் தினசரியை சம்பு ப்ரபந்தம் முதலானவைகளைச் செய்து பின்பு பெரியஜீயரைப் பிரிந்திருக்கமாட்டாது ஆர்த்தப்ரபந்த மருளிச்செய்தார். பின்பு ஜீயர் திருநாட்டிற்கெழுந்தருளி ஒருஸமவத்ஸரமாகி மாசிகிருஷ்ண துவாதசியில் ஜீயருடைய திருவத்யயனத்தை நம்பெருமாள் தம்சந்தியிலிருந்து தீர்த்த ப்ரஸாதம் திருப்பணியாரம் முதலான ஸகலவரிசைகளையும் மடத்துக்கு அனுப்பியருள ஜீயர்நயினார் கந்தாடையண்ணன் முதலான முதலிகளுக்கு நியமித்து நடத்தியருளினார். அது இன்றுவரையில் நடந்துவருகின்றது. ஜீயர்சேஷாவதார மாகையால் ஒவ்வொருகாலங்களில் நீஜவடிவு தோன்றப்பால்முதுசெய்வதற்குக்கூடியிருந்தகல்தொட்டியில் ஸம்பந்தப்பட்ட ப்ரஸாதமுதலான உச்சிஷ்டத்தை சிஷ்யர் புனுகின்றது முறையாதலால் அவ்வாறே அதுமுதல் அனுஸரித்துக்கொண்டு அந்த ப்ரஸாதத்தை ஸகலமானசிஷ்யர்களும் பெரியஜீயர் திருவத்யயனத்திலுள்ளியோதப் படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். பொன்னினுதும்

வெள்ளியினுஞ் செய்ததைக் காட்டிலும், கல்லாற்றெய்த பாதிரம் விசேஷமாகும். இப்படி பெரியஜீயருடைய வைபவமானது உடையவர் வைபவம்போலவும் பட்டர் வைபவம்போலவும் மிகவும் விஸ்தரமாகப்பூர்வார் கிரந்தங்களிற் சொல்லியிருக்கின்றார்கள். இங்கு ஸங்க்ஷேபமாக எடுத்தெழுதப்பட்டது.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

வாகமாமலை ஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம் - வாகமாமலை, திருக்கூத்தரம் - புரட்டாசியில் புரப்பூசம். ஆசாரியர் - பெரிஞ்ஜீயர். திருவாராதம் - அரங்கநகரப்பன். சிஷ்யர் - ஆத்தான் நாமாநுஜன்பிள்ளை முதலானவர்கள். திருநாமங்கள் - பூர்வாஸ்ரமத்திஷ் அழகியவரதன். பின்பு வாகமாமலை ஜீயர், ராமாநுஜஜீயர், வாநாத் ரியோகி, ராமாநுஜமுநி, இத்யாதிகள்.

பட்டர்பிரான்ஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம் - திருமலை திருப்பதி. திருக்கூத்தரம் - கார்த்திகையில் புரப்பூசம். திருத்தகப்பனார் - அரணபுரத்தாழ்வான் வமஸ்யரான மதுரகவியய்யர். குலம் - வடமாள். பாரதவாஜகோத்தரம். ஸாமசாகை. த்ராஹ்யாயக சூத்தரம். குலவ்யவஹாரம் - பத்தங்கி பரவஸ்து, ஆசாரியர் - பெரிய ஜீயர். திருவாராதம் - அழகியமணவாளர். சிஷ்யர் - பூர்வாஸ்ரமத்தில் பித்ருவ்ய புத்ரரான கோயிலப்பன் குமாரரான கோயிலப்பன், பரவஸ்து அண்ணன், பரவஸ்து அழகியமணவாளஜீயர், அண்ணராய சக்ரவர்த்தி, மேல்காட்டித்தோழப்பர், கைனார் முதலானவர்கள். இவர் செய்தருளின க்ரந்தம் - அந்திமோபாயநிஷ்டை. திருநாமங்கள் - பூர்வாஸ்ரமத்தில் கோவிந்த தாசரப்பன், கோவிந்தர், பட்ட நாதர், பின்பு பட்டர்பிரான்ஜீயர், பட்டநாதமுநி இத்யாதிகள்.

திருவேங்கடஜீயர்க்குத் திருவவதாரஸ்தலம் - திருமலை, ஆசாரியர் - பெரியஜீயர். திருநாமங்கள் - வேங்கடயோகி, திருவேங்கடஜீயர், திருவேங்கட ராமாநுஜஜீயர்.

கோயில்கந்தாடை அண்ணனுக்குத் திருவவதாரஸ்தலம் - கோயில். திருக்கூத்தரம் - புரட்டாசிமாசத்தில் பூரட்டாதி. ஆசாரியர் - பெரியஜீயர். சிஷ்யர் - கோயில் கந்தாடை அப்பன், நாயன்பிள்ளை, அப்பா முதலானவர்கள். திருநாமங்கள் - அண்ணன், வாநாத் ராயணர்.

பாதிவாதி பயங்கரம் அண்ணாவுக்குத் திருவவதாஸ்தலம்-பெருமாள்கோயில், திருநகூத்தரம்-ஆடிமாசத்தில் புஷ்யம். குடி-முடிம்பை. ஸ்ரீவத்ஸகோத்தரம். யஜுஸ்யாகை. பஞ்ச சமஸ்காரங்கள் ஸ்ரீபாஷ்யம் சாதித்தருளின ஆசார்யர் - வேதாந்தாகாரியர் குமாரசான ஐனார். சிஷ்யர்-குமாரர், அண்ணன்ப்பா, அனந்தாசார்யர், அழகிய மணவாளப்பெருமாள் ஐனார். திருநாமங்கள்-ஹந்திகிரிநாதர், அண்ணா பாதிவாதி பயங்கரர், பாவாதிபயங்கரர்.

ஏறம்பியிலப்பாவுக்குத் திருவவதாஸ்தலம்-ஏறம்பி. திருநகூத்தரம்-அம்பிசுமாசத்தில் ரேவதி. குலம்-வடமாள். குடி-முடிம்பை. ஸ்ரீவத்ஸகோத்தரம். ஆபஸ்தம்பஸூத்ரம், திருவாராதனம்-சக்ரவர்த்தித்திருமகனார். திருத்தகப்பனார் - பெரிய சரணயா சார்யர். ஆசார்யர்-பெரிஜீயர். சிஷ்யர்-குமாரர் பெரியவப்பா. அவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள்-வரவாமுனிசரித்ரம், பூர்வதிநசர்யை, உத்தர திருநசர்யை, முதலானவை. திருநாமங்கள், அப்பா, தேவராஜர்.

அப்பிள்ளை, ஜீயர் நியமனத்தாலே அஞ்ச திருவந்தாதிக்கும் உரை யருளிச்செய்து யதிராஜவிம்சதிக்குப் பரக்க வ்யாக்யான மருளிச்செய்தார்.

அப்பிள்ளாளுக்குத் திருவாராதனம் - ஆசார்யர் பெரிஜீயர். கந்தாடை போரேற்றுநாயனாருக்கு ஆசார்யர்-பெரியஜீயர். ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ரஸாதித்தருளினவர் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா.

ஏட்டேர் சிங்கராசார்யருக்குத் திருவவதாஸ்தலம்-ஏட்டேர், திருநகூத்தரம்-ஆடிமாசம் உத்திரட்டாதி. திருத்தகப்பனார் - திருமலை ம்பி வம்ஸ்யரான ஏட்டேர் ஸ்ரீநிவாஸாசார்யர். திருக்குமாரர் ஏட்டேர் வேங்கடாசார்யர். திருப்பேரனார் அத்தங்கி சிங்கராசார்யர். குலம்-வடமாள். குடி-சொட்டை. சடமர்ஷணகோத்தரம். யஜுஸ்யாகை. திருநாமங்கள், ந்ருசிமஹாகுரு, பஞ்சாநந ப்ரியதேசிகர், குமாரர் தாதாசார்யர். பஞ்ச ஸமஸ்காரங்களும், ஸ்ரீபாஷ்யமும், ஸ்ரீராமாயணதிகளும் ஸாதித்த ஆசாரியர் திருத்தகப்பனார். ஈடு முதலான வ்யாக்யானங்களும் ரஹஸ்ய க்ரந்தங்களும் ஜீயர் ஸங்கி தியிலே. சிஷ்யர்கள், குமாரர், எங்களாழ்வான் வம்ஸ்யரான ராமாநுஜாசார்யர், சேஷ்யங்கார், முதலானவர்கள். திருவாராதனம் அழகியசிங்கர், மலைகுளியநின்றனும், வெண்ணெய்க்காடும், பிள்ளையும். கம்பெருமானார்க்கு கப்பாக்கஞ்ஞாநபுத்ரவம்ஸ்யரான தீரோருவ்யாக்யானம் செய்யுமென்று நியமிக்கையாலே ராமாநுஜ னுற்றந்தாதி

கு வ்யாக்யாகம் செய்தருளினார். ஜீயருக்கு நாதவம்ஸ்யரென்று இவரிடத்தில் விசேஷாதரம் நடந்துபோனும்,

ஜீயர் நைனருக்குத் திருத்தகப்பனார்-பெரியஜீயர். பூர்வாஸ்யம்த்தில் குமாரர்-ராமாநுஜ ஜீயர். திருவாராதமும் ஆசார்யரும் பெரியஜீயர். இவருக்குத் திருவாய்மொழி ஈட்டைப் ப்ரஸாதித்தருளினவா-கோயில்கந்தாடை அண்ணன். ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ரஸாதித்தருளினவர்-ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா. திருநாமங்கள் அழகிய மணவாளப்பெருமாள் நைனார், ஜீயர் நைனார், அபிராமவார் இத்தயாதிகள்.

ஆத்தான் ராமாநுஜப்பிள்ளைக்கு குடி-முடும்பை, ஸ்ரீவத்தலகோத்ரம், யஜு-ஸ்யாகை, திருநகைத்ரம் பங்குனியில் புரூபூசு

பரவஸ்து அண்ணனுக்குக் குடி-ஆனியூர் குலம்-வடமாரகர்க்கோத்ரம், யஜு-ஸ்யாகை, திருநகைத்ரம்-தைமாலத்தில் புரூபூசம், திருத்தகப்பனார்-நடுவிலாழ்வான் வம்ஸ்யரான ஆனியூரமகியமணவாளர். குமாரர்-திருவாய்மொழிப்பெருமானைநைனார். இவர் ஸ்விக்குநதபுத்ரர், ஸிஷ்யர், முடும்பை பட்டர்பிரான் ஜீயர் முதலானவர்கள்.

பரவஸ்து அழகிய மணவாளஜீயருக்குத் திருவவதாரஸ்தலம்-திருமலை திருப்பதி. திருநகைத்ரம்-ஆனியில் அஸ்னிகி. குலம்-வடமாள். பாரத்வாஜகோத்ரம். ஸாமசாகை. திருத்தகப்பனார்-கோவித்தநாஸரப்பனுக்குப்பித்ருவ்யபுத்ரரானகோயிலப்பன். தமயனார்-கோயிலப்பன். ஆசார்யர் பட்டர்பிரான் ஜீயர். ஸ்ரீபாஷ்யத்தையும, திருவாய்மொழியினீட்டையும ப்ரஸாதித்தருளினவர் ப்ரதிவாதிபயங்கரம் அண்ணா. மூவாயிர வ்யாக்யாகங்களும், ரஹஸ்ய வ்யாக்யானங்களும் ப்ரஸாதித்தருளினவர்-பரவஸ்து அண்ணன். சிஷ்யர்-அண்ணன்குமாரரான திருவாய்மொழிப்பெருமானைநைனார், கோவித்தநாஸரப்பன், திருப்போனாரான பெருமானய்யங்கார் முதலானவர்கள். இவர் செய்தருளின க்ரந்தங்கள், குருமுத்தாவளி, பட்டநாதவம்ஸ்யம் முதலானவை.

சகல ஸத்வமண்ணனுக்குத் திருவாய்மொழியினீடு ப்ரஸாதித்தவர்-வாநாமமலை ஜீயர். பொழில்பாக்கத்துப் போற்றி நைனருக்கு மப்படியே.

கோயில் கந்தாடை நாயனுக்குத் திருத்தகப்பனார். கோயில் கந்தாடை அண்ணன். திருநகைத்ரம் மரகழியில் உத்திரபட்டாதி.

குருபரம்பரா ஸங்கீரஹம்.

பெரியபெருமான் தொடங்கிப் பெரிய ஜீயர்வரைக்கும் குரு பரம்பராகிரமம். எம்பெருமான் பெரியபிராட்டியார் சேனேழு தலியார் நமமாழ்வார் காதமுநிகள் உய்யக்கொண்டார் மணக்கால் நம்பி ஸ்ரீ ஆளவந்தார் பெரியநம்பி உடையவர் எம்பார் பட்டர் நஞ் ஜீயர்நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளைலோகாசாரியர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெரியஜீயர், இது உலகத்திலே மிகுந்த ருயண பரம்பரை. இன்னும் எழுபத்துநாலு ஸிமமாசனாதிபதி உடைய வம்சஸ்தருக்குத் தனித்தனியே உடையவர் தொடங்கி ஆச்ரயண குருபரம்பரைக ஞானபாயிருக்கும். குரு பரம்பரை யானது ஆச்ரயணபரம்பரையும் கிரந்தபரம்பரையுமாக இரண் டாயிருக்கும், அதில் கிரந்தபரம்பரையானது இரகசிய கிரந்த பர ம்பரையும் திவ்வியப்பிரபந்த வியாக்யான பரம்பரையும் ஸ்ரீபாஷ் ய சுருதப்பிரகாசிகா கிரந்த பரம்பரையுமாக மூன்று வகையப் ப்டிருக்கும்.

அதிலே ரகசிய கிரந்தபரம்பரையானது உடையவர் எம்பார் பட்டர் நஞ்ஜீயர் நம்பிள்ளை வடக்குத்திருவிதிப்பிள்ளை பிள்ளை லோகாசாரியர் கூரகுலோத்தமதாசர் திருவாய்மொழிப்பிள்ளை பெரியஜீயர் வரையிலிருப்பதாகும். திவ்யபரபந்த வியாக்யானபரம பரையானது, உடையவர் திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் எம் பார் பட்டர் நஞ்ஜீயர் நம்பிள்ளை சுயுண்ணிமாதவர் சுயுண்ணிபத்ம நாபர் கோலவராகநயினார் நாலூர் தேவராசர் திருவாய்மொழிப் பிள்ளை பெரியஜீயர், இதிலே உடையவ் ரெம்பாரென்றே கிரமம். பிள்ளாஹம் ஆழ்வாஹம் உபகாரகதையைக்கொண்டு இதிலே அடைப்புண்ணிருப்பர். பட்டர் நஞ்ஜீயர் நம்பிள்ளை பெரியவாச்சா ன்பிள்ளை அவர் குமாரர் நயினராச்சான்பிள்ளை வாதிகேசரி அழ கிய மணவாளஜீயர் அவர்சிஷ்யர் திருமாலையாண்டான் திருவம்ச ஸ்தரான வாதிகண்டரவர் இத்தியாதியாக ஒரு அவார்தரப்பிரிவு முண்டு. இதிலே நயினராச்சான்பிள்ளை செய்தருளின பிரபந்தங கள் முக்தபோகாவலி - தத்வசங்கிரகம் - ஞானாண்ணவந்- சாமோ பாயு நிர்ணயம் முதலாகப் பலவுமுண்டு.வாதிகேசரிகள் செய்தரு

